

ငွေတာရီ မဂ္ဂဇင်း

ခရစ်မတ်ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ထောင်ထုတ်ဝေသည့်

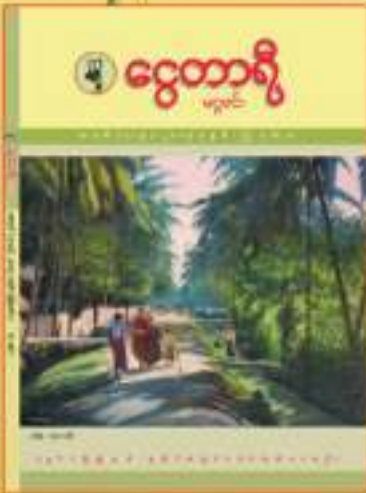

BURMESE
CLASSIC
.COM

ငွေတာရီ မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် (၉၁၁) ၂၁၅၉ ဇွန်လ ထုတ်ဝေသည့်

R-407

စာပေတိုက်ထုတ်

မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်များ လပေးမှာကြားပတ်ရူနိုင်ပြီ

BURMESE CLASSIC .com

မိမိတို့ များကို အောက်ပါလိပ်စာနှင့်ဖုန်းနံပါတ်များအတိုင်း ဆက်သွယ်မှာကြားနိုင်ပါသည်။
 ဖြန့်ချိရေး - မြဝတီစာပေတိုက်
 အမှတ် ၁၅၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ ၁၅ ရပ်ကွက်၊
 တောင်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
 ဖုန်း - ၀၉၈၃၅၁၀၇၁၉၂ (မြဝတီစာတည်း)၊
 ၀၉၄၀၃၂၅၈၄၅၁ (ငွေတာရီစာတည်း)၊
 ၀၉၆၉၇၀၈၉၇၂၁ (သုတအလင်းစာတည်း)၊
 ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄ (ဖြန့်ချိရေး)။

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ကိုထိန်းသိမ်းရန် နိုင်ငံသားအားလုံးတွင် တာဝန်ရှိသည်။
အမှတ်(၇၁၀)၊ ၁၃၈၁ ခု၊ တော်သလင်း - သီတင်းကျွတ်၊ ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ။

မာတိကာ

BURMESE
CLASSIC
.COM

စာတည်းစာမျက်နှာ

လှေကလေးကို လှော်ကြမည် ၅

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်းကဗျာ

ကတ္တသိုလ်မင်းမော်
ဘဝတေးသံ ၆

ငွေတာရီကဗျာ

မောင်ဟေမာ၊ မောင်နီမြင့်(ပင်လယ်)၊ ရေနံ့သာမောင်ကျော်ညွန့်၊ ရွှေဝါးမောင်လေးရည်၊
မင်းမောင်နွယ်(မွန်ဌာနီ)၊ မောင်သုဆွေ(သပြေရုံ)၊ ချစ်စုအောင်၊ နုချော(ဥက္ကလာ)၊ ဇော်နောင်၊
ဆန်းလွင်(မြန်မာစာ)၊ မင်းသွေးနွယ်(ဖီးကုန်း)၊ အောင်ပန်း(ဂန္ထဝင်)။

ငွေတာရီကားတွန်း

မြေလာ၊ ဇွဲနေ၊ အေကေ၊ သီဟ(စခန်းသစ်) ၁၉
မိုးသွင် ၁၂၃

စာပေနှင့် အနုပညာ

ဟောင်ခင်မင်(ခေ့ဖြူ) ၂၈
ကိုးကားဖွယ်ရာ ထိုထိုကဗျာ(၁၃)
ပြင်းပူဟောင်နိုင်မိုး ၄၁
ပန်းပေးသူ
ခန်းနီလာဝင်း
အနောက်နန်းမတော်မမြကလေး၏
ဂန္ထဝင်စံတင်ခဲ့သည့် ချစ်သမျှကိုပတ်ပျိုး ၅၃
ဦးသစ္စာ
ငွေတာရီကဗျာပန်းဥယျာဉ်(၁၀) ၇၂

မောင်ကြည်သစ်ဦး

ငွေတာရီစာအုပ်စင် အချပ်ပို(၁)

သော်စင်သစ်

တစ်လအတွင်း၊ စာပေနှင့်ယဉ်ကျေးမှုသတင်း၊ အချပ်ပို(၃)

ယဉ်ကျေးမှုနှင့် သမိုင်းဆိုင်ရာ

မောင်သန်းစိတ္တ(ထားဝယ်)

နန်းကျပုပ်မင်း၏ နောက်ဆုံးနေ့များ ၂၃

ဒေါက်တာစိန်ဖြင့်

ချစ်မေတ္တာအနန္တဖြင့် အရိမဂ္ဂနပူရပုံပြည်မှ
မဟေသီမိဖုရားများသို့ ၃၂

မောင်လှ(ကွမ်းပြိုတော်)

မိုင်းမောသို့ ခရီးတစ်ခေါက် ၃၆

မာတ်ပုံရွှေခင်း

ဦးတင်ဖြင့်(ခေံငြိမ်းယန်း)

မြန်မာနိုင်ငံဓာတ်ပုံအသင်း သုံးလပတ်နှင့်
လစဉ်ဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲများ ၄၅

ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ

မနုဿကျော်ဝင်း (အမျိုးသားစာပေဆုရ)
ဘဝပုစ္ဆာ အဖြေရှာ (၁၁၁) ၆၀

ခရီးသွားဆောင်းပါး

မောင်မိုးယံ
ဧရာဝတီမှ နေရလွှာသို့ (၁၇) ၆၄

ပန်းချီပြခန်း

ဝေမွန်လင်း
၈၁ ပန်းချီ ၈၁ ၇၅

ရသစာတမ်း

ပေါ်ဦးသစ်
လူနှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ၈၀
ကိုဇက်လေ
နှစ်မွှေးပန်း ၉၆

မြန်မာနှင့် နိုင်ငံတကာအနုပညာသတင်း

ရဲဦး
ပေါင်ကြယ်ပွင့် အဆိုတော်တေလာဆွစ် ၈၅
ကေကေ
ကြယ်ပွင့်များရဲ့စကားသံ ၁၀၀
အေအမ်တီ
အာရှတစ်လွှား အနုပညာလှုပ်ရှားမှုများ ၁၁၄

နိုင်ငံရပ်ခြားသုတ

ရဲဟန်ခ
ကမ္ဘာပေါ်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အများဆုံး
၁၀ နိုင်ငံ ၉၁

အိတာဝန်အရေးသုံးပါး
မြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ခိုအရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ခိုအရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ခိုအရေး

ငွေတာရီဝတ္ထုတို

သန်းမြင့်သန်း(ကွမ်းခြံကုန်း)	
ဟုံးနက်နွယ်ပင်ပုံပြင်လေလား	၀၀၆
မောင်ငြိမ်းသူ(ကြို့ပင်ကောက်)	
အမြေရှာပေးတဲ့ချိန်ခွင်လျှာ	၀၀၈
ကျောက်စက်ရဲပွန်	
သမုဒယကြိုးများ	၀၂၄
မင်းည	
ပင်အိုရွက်ခြောက်	၀၃၀
နေပြည်(ကြီးနီ)	
ကောင်းကင်သည် ကြယ်တစ်စင်းမှမကြွေစေလိုပါ	၀၃၆

ပင်ကိုရေးဝတ္ထုရှည်(စ/ဆုံး)

သဗ္ဗာလှိုင်(လားရှိုး)	
တောင်လေလံ ချယ်ရီ သိပါသည်	၀၅၀

အသစ်ငွေတာရီ

မြိုးပိုင်(နေရှင်နယ်)	
စုန်းကိုက်ခံလိုက်ရတဲ့ သစ်သီးတစ်လုံး	၀၄၂

သရုပ်ဖော်ပန်းချီ

A ကျော်စွာ၊ စိန်ထွန်း၊ အောင်ကျော်၊ ရန်နိုင်ဦး၊ မိုးထက်မိုး၊

စာတည်းအဖွဲ့ တည်နေရာနှင့်ပြန်ချိရေး

မြဝတီစာပေတိုက်၊ အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊
ဘောက်တော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

Email : ngwetaryeemagazine@gmail.com

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ မိုးသောက်ပန်းဂျာနယ်	- ၀၉၃၀၃၆၇၅၆၂
ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း၊ တေဇဓုပ်စုံ	- ၀၉၄၀၃၂၅၈၄၅၁
သုတအလင်းမဂ္ဂဇင်း	- ၀၉၆၉၇၀၈၉၇၂၁
အားကစားမြင်ကွင်းဂျာနယ်	- ၀၉၆၉၄၈၂၈၇၉၇
သုတကမ္ဘာဂျာနယ်	- ၀၉၈၉၂၂၇၆၀၇၇
မြန်မာ့စုံစုံ	- ၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄

စာတည်းမှူးချုပ်
ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးနေမျိုးထက်

ဒုတိယစာတည်းမှူးချုပ်
ဗိုလ်မှူးကြည်စင်

စာတည်းမှူး
ဗိုလ်မှူးငြိမ်းချမ်းဦး

တာဝန်ခံစာတည်း
ဗိုလ်ကြီးသက်နောင်

အွန်လိုင်းအယ်ဒီတာ
ဗိုလ်ခေါ်အိအိစင်

လက်ထောက်စာတည်း
ကေသီလွင်၊ ငြိမ်းငြိမ်းစိုး

ရန်ကုန်ရုံးခွဲ
အမှတ်(၁၀၁)၊ ၃၂လမ်း(အထက်)၊
ယန်းဘဲတန်း၊မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။
ဖုန်း - ၀၉၃၂၄၉၈၇၁၄

ထုတ်ဝေခြင်း
ပုံနှိပ်မှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၆၅၆)
ထုတ်ဝေသူမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၀၈၁၆)
ပုံနှိပ်စောင်ရေ - ၉၀၀၀

ပျက်နှာပုံယန်းချီ	ဗို၊အောင်
ပျက်နှာပုံအိုင်း	MSL
အဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့အစည်း	တင်စာထွန်း၊ ဆုငယ်
စာအုပ်နှင့် အိတ်	ခင်ခင်
စာပြင်	အိအိလွင်၊ မာမာစိုး

လှေကလေးကို လှော်ကြမည်

တော်သလင်းလသည် မြန်မာ့တစ်ဆယ့်နှစ်လတွင် ဆဋ္ဌမမြောက်လဖြစ်သည်။ တော်သလင်းဟုခေါ်ရခြင်းမှာ တော်သလံဟူသော ပါဠိဝေါဟာရအရ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုဖော်ပြသည်။ ဤလတွင် ကောက်နံ့စပါးတို့ ရှင်သန်ထမြောက်ကြသဖြင့် လယ်သမားတို့စိတ်ကို နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်မှုဖြစ်စေသည်။

တော်သလင်းလရာသီတွင် မြစ်ရေတို့သည် ကမ်းပြည့်မောက်လျှံနေတတ်၏။ ကမ်းစပ်ရှိကိုင်းပင်များကလည်း အဖူးအပွင့်များဖြင့် မွှေးမွှေးလှုပ်လှုပ်လျှံလျှံ။ 'မြစ်ရေမွှေးမွှေး၊ ကိုင်းမွှေးမွှေး'ဟု ခေါ်ဆိုရမည်ဖြစ်ပါ၏။ တော်သလင်းလသည် ဥတုအားဖြင့် ဝဿာနဥတု၊ ရာသီအားဖြင့် ကန်ရာသီ၊ ရာသီပန်းက ရင်းမာပန်း၊ ရာသီရုပ်က သမီးကညာရုပ်၊ လနှင့်ယှဉ်၍ ထွန်းသောတာရာမှာ ဗျိုင်းတာရာဖြစ်ပါသည်။ စာဆိုဦးအောင်ကြီးက -

“ကန်ရာသီဟု၊ အာနိမြိုင်၊ ရင်းမာလှိုင်က
မွှေးကြိုင်နံ့ရှင်း၊ တော်သလင်းကား . . .”ဟူ၍ စာပန်းချီခြယ်ခဲ့ဖူးပါသည်။

တော်သလင်းလနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးရေး မိုးဆယ့်နှစ်ချိုးဖွဲ့တွင် “တော်သလင်းမိုး၊ ကန်သင်းကျိုး၊ တော်သလင်းတိမ်ညို၊ စားဖိုသည်ဆင်းရဲ မိုးမစဲ”ဟု စာဖွဲ့ခဲ့ဖူးသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် တော်သလင်းလသည် ကန်သင်းကျိုးအောင် မိုးမစဲရွာသွန်းတတ်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ ပြောစမှတ်တွင်အောင် ပူပြင်းတတ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် 'တော်သလင်းနေ၊ ပုစွန်သေ'ဟု ဆိုဖူးပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေမည်။

တော်သလင်းလတွင်ကျင်းပသော အားကစားပွဲမှာ လှေလှော်ပွဲဖြစ်ပါသည်။ စာဆိုဦးယာက “မြစ်တွင်းသဘင်၊ လှေပွဲဆင်၍၊ လက်သင်လှော်ကား၊ ရွှေလှေများကို၊ ကစားလူးလာ. . .”ဟု ရေးဖွဲ့ခဲ့ဖူးသည်။ လှေလှော်သည်ဆိုရာ၌ လှော်ချင်တိုင်းလှော်ခတ်၍ရသည်မဟုတ်ပါ။ လှေလှော်ရာတွင် တတ်ရေး ၃၇ ခင်းရှိ၏။ လှေလှော်သားတစ်ဦးသည် အဆိုပါ တတ်ရေး ၃၇ ခင်းကို ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ရသည်။

လှေလှော်ပွဲများကို အဖွဲ့လိုက်ကျင်းပကြရသည်။ ပြိုင်ပွဲအနိုင်ရရှိရန် လှေတော်သားအားလုံး တက်ညီလက်ညီ ကြိုးစားကြရသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာကြံ့ခိုင်မှု၊ ဇွဲ သတ္တိ လုံ့လ ဝီရိယရှိမှု၊ အချင်းချင်းစည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိမှသာ ပန်းတိုင်ကိုရောက်ရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ လှေတော်သားအားလုံးက ဦးပိုင်း၊ ပဲ့ပိုင်းဟူ၍ နေရာခွဲခြားမှုမရှိဘဲ ကျသည့်နေရာ၊ ရလာသည့်တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာလှော်ခတ်ထမ်းဆောင်မှသာ လှေလှော်ပွဲတွင် အနိုင်ရရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။

မိမိတို့မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးကို လှေတစ်စင်းအဖြစ်ရှုမြင်ကြည့်ပါက မိမိတို့တိုင်းရင်းသားပြည်သူအားလုံးမှာ လှေတော်သားများဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။ မိမိနိုင်ငံ၊ မိမိတိုင်းပြည်ကိုချစ်မြတ်နိုး၍ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးစေလိုပါက တက်ညီ လက်ညီ ကျသည့်နေရာမှ လှော်ခတ်ချီတက်ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။ လှေတစ်စင်း စီးဆင်းရွေ့လျားစေရန် ဦးနှင့်ပဲ့ နေရာမခွဲခြားဘဲ ရောက်သည့်နေရာမှ အားရှိသရွေ့လှော်ခတ်ခြင်းဖြင့် 'လှေတော်သား'စစ်စစ်များ ဖြစ်စေချင်မိပါသည်။ ။

တာဝန်ခံစာတည်း

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်းကဗျာ

ဘဝတေးသံ

တက္ကသိုလ်မင်းမော်

မပြောင့်မတန်း၊ ဘဝလမ်းတွင်
 ကြမ်းတမ်းလေလှိုင်း၊ လေမုန်တိုင်းတို့
 ရိုင်းချင်သလောက် ရိုင်းပါစေ။

မိုးသီးမိုးပေါက်၊ မိုးကျောက်မိုးခဲ
 မိုးပုလဲတို့
 သည်းချင်သလောက် သည်းပါစေ။

မိုးအောက်တစ်ခွင်၊ မြေပြင်ဇမ္ဗူ
 နေမင်းမူ၍
 ပူချင်သလောက် ပူပါစေ။

နေပူမိုးရွာ၊ မုန်တိုင်းလာလည်း
 သာယာရွှင်ဖျ၊ ကျွန်ုပ်ကမူ
 ဘဝသံချို၊ လမ်းထိုထိုမှာ
 တေးဆိုခရီး နှင်တော့မည်။ ။

(ဝဠဗိဝ ဓုနစ်၊ စက်တင်ဘာလ ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း)

တော်သလင်း

မောင်မဟာမာ

တော်သလင်းရယ်
ဆောင်းတွင်းလေးလို၊ မြူဝန်းခို၍
မိုးကိုရောယှက်၊ နှင်းလာသက်ဖို့
မြောက်ဘက်လေကို ခေါ်ပြီလား။

မြစ်ချောင်းရေဆင်း၊ သင်ဖြူခင်း၍
ရင်းမာရိုးတံ၊ နံ့သာကုံးဖို့
ကောက်နှံနိုးစ၊ ဝဿနလေ
ဝါလမကျွတ်၊ နှင်းမဆွတ်သေး
ကြာဝတ်ဆံ့မှုန်၊ ပွင့်မစုံသေး
မုတ်သုံမရုပ်၊ နောက်မဆုတ်သေး
တိမ်အုပ်တချို့၊ မှိုင်းတညို့နှင့်
ရွာဖို့လိုလျှင်၊ ရွာမည့်သွင်နှင့်
ဟန်ပြင်ယိမ်းယိမ်း၊ လျှပ်ဒလိန်းလည်း
ခြိမ်းလို့ကောင်းနေ ဆဲပါတကား။

တော်သလင်းနေ၊ ပုစွန်သေဟု
ဆိုပေဆိုငြား၊ တိမ်တွေကြားက
အားယူချင်ချိန်၊ ဖလံသုရိန်လည်း
ပူရွှိန်ပြခွင့်၊ တလူလွှင့်ဖို့
မိုးမင့်သွယ်၊ ခွင့်တောင်းခံသို့
ကာရံတိမ်ခိုး၊ နောက်ကွယ်တိုး၍
ပန်းလျှိုးနေရသေးတကား။

ဪ...
မိုးပွင့်ခြုံလား၊ နှင်းမှုန်လားဟု
ဝေဝါးစိတ်ကူး၊ နံနက်ဦးမှာ
သုတ်ဖြူသင်းဖြန့်၊ ရောထွေးယုံသည်
မိုးနဲ့လိုလို၊ နှင်းနဲ့လိုလို
မခိုတွဲသေး၊ မြက်သားမွေးလည်း
မြောင်းဘေးတစ်လျှောက်၊ မိုးရေသောက်ဆဲ
လွမ်းလောက်ကာလ၊ ဟေမန္တဟု
ဆောင်းမှမရောက် သေးတာဘဲ။ ။

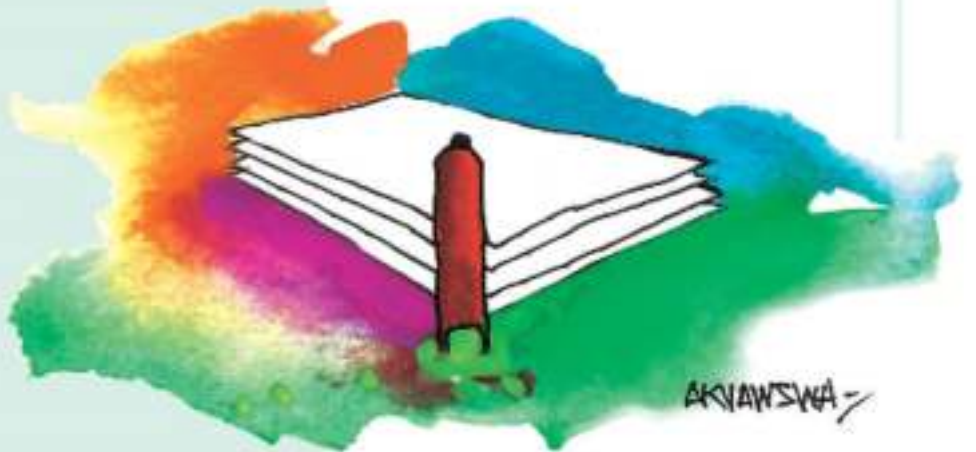
မိုက်သူ

မောင်နီမြင့်(ပင်လယ်)

ကျွန်တော်က ကျောင်းဆရာ၊
မိဘတွေက ဘဝကြမ်း၊
နှမ်းပါး တံငါ၊
တစ်သက်တာ
ခက်ခဲစွာ ဖြတ်သန်း။
ကျောင်းဆရာ အဝေးရောက်လေတော့
ဖေးထောက်ကာ အကူမပြုနိုင်ခဲ့
ယခုမှလွမ်း။

ကျွန်တော်က ကဗျာဆရာ၊
သားသမီးမှာ ပင်လယ်ကမ်းက
နှမ်းပါး တံငါ၊
ခက်ခဲစွာ
ဘဝတာ ဖြတ်သန်း။
ကဗျာဆရာ အဝေးရောက်နေတော့
ဖေးထောက်ကာ အကူမပြုနိုင်ဘူး
နေ့ရှိ အလွမ်း။

သားဖြစ်ခဲ့ ကျောင်းဆရာ၊
မိဘအပေါ် မသိခြင်းနဲ့
သတိကင်းကွာ၊
ကဲ. . . ကဗျာဆရာ
အဖတာဝန် ကျေပါစ၊
ဝေလာဝေးပါပဲ
ဖြေစရာ ဆေးမရှိပြီဘူး
ဝေဒနာ အဆွေးအပြည့်ရယ်နဲ့
မိမိကိုယ် မိမိရွက်ရ
တစ်သက် တစ်ဘဝ။ ။

ဆရာထွန်း၏
ထွန်းရွှေဝါ

တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အေးမြကြည်လင် စိတ်ပျော်ရွှင် ကျန်းမာလန်းဆန်း

နေပြည်တော်ရေသန့် အဖွဲ့

STARMART nine mile showroom

(၉)မိုင်၊ ပြည်လမ်းရန်ကုန်မြို့

ဖုန်း - ၀၉ ၃၀၆၆၀၀၀၀၊ ၀၀၉၆၆၉၇၁၇၊ ၀၀၉၆၆၉၇၁၄

www.starmartninemileshowroom.com

Stay Clean, Healthy and Fresh with
Nay Pyi Taw Purified
drinking water

၁၉၈၂ ခုနှစ်မှစတင်ထုတ်လုပ်ခဲ့ပြီး နာမည်ကျော်ကြားလူကြိုက်များဆုံးသော

မှလယ်ထမ

ရေသန့်

日本の耳清液

နားသန့်ဆေးကြိုး

ထောက်ပံ့ကုသရေးမှတ် - ၁၈၈၁၂ (၀၁၂၆၆)
လက်မှတ်ထုတ်ပေးမှတ် - ၄/၁၇၅၉

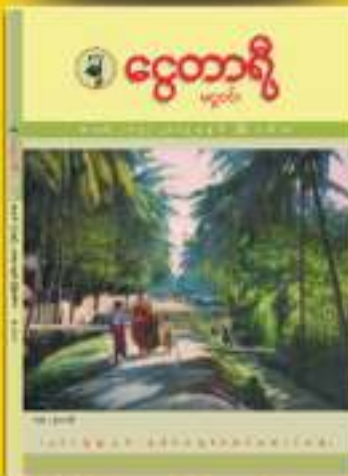
ပင်ရင်း - ဖုန်း - ၀၀ - ၃၉၅၆၁၂၊ ၇၀၄၄၀၃၊ ရန်ကုန်မြို့။

စတင်ထုတ်ဝေစဉ်ကတည်းက ယနေ့အထိ ထုတ်ဝေနေဆဲဖြစ်သည့်

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း၊ သုတအလင်းမဂ္ဂဇင်းများနှင့် တေဇဂျပ်စုံစာစောင်၊
မိုးသောက်ပန်းဂျာနယ်၊ အားကစားမြင်ကွင်းဂျာနယ်၊ သုတကမ္ဘာဂျာနယ်၊
မြဝတီနေ့စဉ်သတင်းစာ၊ ဂုတနာပုံနေ့စဉ်သတင်းစာ အပါအဝင်

အမျိုးအစားစုံ စာအုပ်ပေါင်း (၆၀၀၀) ကျော် တို့ကို

ဝန်ရင်းအက်ပလီကေးရှင်းတွင် အလွယ်တကူ
ရှာဖွေပတ်ရှုနိုင်ပါပြီ...

အမှတ်(၁)တပ်မတော်အသံလွှင့်တပ် နေ့အလိုက် ထုတ်လွှင့်မည့်အစီအစဉ်များ

ထုတ်လွှင့်မည့် နေ့နှင့်အချိန်	အစီအစဉ်အမည်	ထုတ်လွှင့်ချိန်	အစီအစဉ်အမည်
တနင်္လာနေ့ ၀၉:၀၀ ၀၃:၀၀ ၀၆:၅၀ ၂၀:၃၀	အမှတ်တရနေ့ အချစ်ဆိုတဲ့အရသာ သူ့ခေတ်ကိုလှိုခေတ် မြန်မာသံစဉ်ချစ်သူများ	၀၂:၀၅ ၀၅:၃၀ ၀၈:၂၀	Music Time(Special) တော်ဝင်ပန်းလေးသင် ဂုဏ်လူအလွမ်း
အင်္ဂါနေ့ ၀၈:၀၀ ၀၃:၃၀ ၀၆:၃၀ ၂၀:၃၀	ရင်ခုန်သံထပ်တူ Live For You The Health For Public ကြွေသောပန်းများလွမ်းစရာ	၀၁:၃၀ ၀၅:၃၀ ၀၈:၂၀	Album Choice Memory Box Online Request Song
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ၀၁:၄၅ ၀၃:၀၀ ၀၅:၃၀ ၂၁:၃၀	Star Chat Time ဆန္ဒတစ်စုံ Lasted Song ဇာတ်လမ်းအသွင်တေးသံစဉ်	၀၁:၃၀ ၀၅:၀၀ ၀၉:၀၀	အနာဝတ်ရဲ့ကြယ်ပွင့်လေးများ Doctor Heart စစ်သည်တဏှာ
ကြာသပတေးနေ့ ၀၈:၀၀ ၀၃:၀၀ ၀၆:၀၀ ၂၁:၃၀	Cute Babies World ရသစုံလင်အနုပညာလွင်ပြင်(Live) Celebrity Life ချောက်ချောက်ချားချားဖြစ်ရပ်များ	၀၁:၀၀ ၀၅:၃၀ ၀၆:၅၀	Music Time(Live) Gentlemen Life Let's Play
သောကြာနေ့ ၀၉:၀၀ ၀၅:၃၀ ၂၁:၃၀	Sport News & Market News ဖျော်ရွှင်တင်ဆက်လေလှိုင်းထက် Love Dictionary	၀၁:၄၅ ၂၀:၃၀ ၂၂:၀၀	Fro Lady လွမ်းရယ်မပြေ Good Night Listeners
ဝနေ့နေ့ ၀၁:၄၅ ၀၃:၃၀ ၀၈:၂၀ ၂၁:၃၀	ကျန်းမာခြင်းအတွက် သခင်ရဲ့လက်ဆောင် သခင် FM ချစ်သူများဆုံစည်းရာ Thazin Request Song Cupid Arrow	၀၃:၀၀ ၀၅:၃၀ ၂၀:၃၀	နှလုံးသားထက်က စာမျက်နှာများ Lady Talk ရင်မှဖြစ်သော
တနင်္ဂနွေနေ့ ၀၈:၀၀ ၀၃:၀၀ ၀၆:၀၀ ၂၁:၁၀	နှလုံးသားဝယ်ဘုရားတည် စိတ်ဝင်စားစရာ ပုံပြင်ကမ္ဘာ အဖြေညှိစရာ ပဟေဠိကမ္ဘာ I Music For To Night	၀၁:၄၀ ၀၅:၀၀ ၀၇:၀၀	Star Chat Time သခင် FM မင်္ဂလာပါ Hello

တောရွှေကျေး

ရေနံသာမောင်ကျော်ညွန့်

နေရာမလပ်၊ ပေလွှာထပ်လို့
သေချာဖတ်ခဲ့၊ နောင်ဆိုစရာ
ဖွေရွာမှတ်တဲ့ မောင်ညိုပါဗျ။

ထွန်တစ်ရှဉ်းနွား၊ ညွန်ကွင်းကြားက
နွံကွင်းပတ္တမြားသွေး၊ အရောင်စိုဖြာ
ဝန်လင်းသားလေး၊ မောင်ညိုပါဗျ။

ပြောသမျှမမှား၊ လောကတရားနဲ့
အဟောဝတစကား၊ အနှောင်မပိုပါ
တောဘဝသမား၊ မောင်ညိုပါဗျ။

တွေ့ကရာဖတ်ပေါ့၊ သတိယှဉ်ကာရယ်
လေ့လာမှတ်တော့ အသိပညာကြွယ်သလေ။

အသိပွားလို့ အကြောင်းအကျိုးဆင်ခြင်
ကဝိတစ်ပါးမို့ အကောင်းအဆိုးမြင်သလေ။

ခက်ခက်ခဲခဲ အရေးကြုံ
နက်နက်နဲနဲ အတွေးစုံသလေ။

ဘိုးရာဇာဘွဲ့၊ ရွှေဦးတင်
အမျိုးတာသာရဲ့ ကျေးဇူးရှင်လေ။

ပြောသမျှသာကေ၊ မနောလှဟဒယ
အောချစရာက အခြေအမြစ်ခိုင်
လောကပါလ သွေမပစ်ပိုင်ရှင့်။

အထပ်ထပ်ပွား၊ ဖတ်မှတ်ထားတော့
ပြတ်ပြတ်သားသား၊ အတိအကျမပို
တပ်အပ်လျားလျား၊ အမိအရဆိုသလေ။

အချင်းလှခြင်း၊ သတင်းကသင်းတော့
ရှင်းသမျှအလင်းပွား၊ တောက်ကြားပြီ
အင်းဝမင်းတရား၊ မြောက်စားသည်ရှင့်။

အလို...
မောင်ညိုတဲ့ တောရွှေကျေး၊
တောအခြေ တောမြေမွှေးပေမယ့်
အလေးထားကာ အခြေစိုက်တာက
ပေပုရပိုက် အဖုံဖုံပေါ့၊
ကုန်စင်အောင် ဖတ်မှတ်ထားတဲ့ပြင်
ထပ်ထပ်ပွားကာ အသိတလူလူမို့
ကတိတစ်ဆူ အထင်အရှားပါပဲ
ဘုရင်အပါး နန်းအလယ်မှာ
နေလသဖွယ် အရောင်အဆင်းရယ်နဲ့
အမှောင်ခွင်း အလင်းဖြာလို့
ဝန်လင်းရွာ တောမြေမွှေးပါတဲ့
တောရွှေကျေး 'မောင်ညို' ရယ်လေး။ ။

မောင့်...မိုးပြေး...ခင်

ရွှေဒါးမောင်လေးရည်

ရွာမယောင် ဟန်ဆောင်နဲ့
မာန်ဖွဲ့တဲ့ မိုးဒေဝါ။

လျှပ်စစ်ခြယ်မှုန်း
ထစ်ချုန်း သူဉာဏ်ဆင်လို့
မျှော်သူ့ရင် တဝင်နှမ်းအောင်ပါ
လွမ်းပြ သူ. . . ညာ။

ကန္တာလမ်းဆီက
မျှော်တမ်းသူ မောင့်ခမျာပေါ့
တစ်နေ့ခါ ရွာတန်ကောင်းထင်ရဲ့
ထပ်လောင်းဆူ ပူပင်ဇောတွေနဲ့
ရင်မောအောင် မောင်မျှော်စောင့်သော်လည်း
စိုးနှောင့်သူ ပူဗျာအနှမ်းတွေနဲ့
မျှော်လွမ်းပေမယ့် ရွှေမိုးမရွာ
ဩဇာ. . .
တမင်မညာသူက စိမ်းသွေလွဲ။

နောင်မထူးပြီခင်
မောင်ရွှေအောင် ကြင်နာချင်မင့်
အလျင်ပုန်းသူ မိုးပြေးခင်ရဲ့
ရွာယောင်ဆင် မာန်ဝင်အငြိုးတွေနဲ့
ခွေညှိအောင် သူမကြင်ညှဉ်းလေသမျှ
ရင်တွင်းပူ လူမြင်မသိပေမယ့်
မချီ ပူဗျာနှောင့်ခဲ့
သန်ရှင်အောင် မောင်ဆင်ပျိုးသော်လည်း
ကံဆိုးစွာပေါ့လေ. . .
ညှိုးလျှော နွေခင်တန်းမှာဖြင့်
အချစ်ရယ်. . . နှမ်းလှကြေကွဲ။ ။

မြန်မာ့စိတ်ဓာတ် မြန်မာ့အားမာန်

မင်းမောင်နွယ်(မွန်ဌာနီ)

ငှက်ကျေးတို့ သံစုံသွင်း
 မြိုင်တွင်း သာယာ၊
 ပွင့်ဖူးငုံ ရနံ့လွမ်း
 ပန်းရွှေရင်းမာ၊
 ကန်ရာသီခါ
 ရေလော သင်ဖြူ၊
 ငါးကြင်း ငါးတန်တို့
 စုန်ဆန်ကာ မြစ်အတွင်း
 ရေခင်းမှာ မြူ၊

မြန်မာ့ဓလေ့ တော်သလင်း
 မြစ်တွင်း သာယာ၊
 'မြန်မာ့ဓလေ့ လှေသဘင်ပွဲ'
 ဆင်နွဲ့ပျော်စွာ၊
 လက်ခုပ် ဩဘာ
 ထက်ဝလာ ညံ့မစဲ၊
 တက်သုတ် မြိုင်မြိုင်နဲ့
 အရှုံးအနိုင် အပြိုင်နွဲ့
 ယောက်ျားတို့ပွဲ၊

'မြန်မာ့သားဟေ့'
 အားပြည့် မာန်ပါ၊
 ဇွဲလုံ့လ ထပ်
 စိတ်ဓာတ် ခိုင်မာ၊
 စည်းလုံးလို့ ညီညာ
 ပြည်သာဖို့ ဆင်နွဲ့၊
 ဟိုရွှေမှာ လက်တစ်ကမ်း
 လှမ်းဆွတ် အောင်ပွဲ၊ ။

ကြိုလှည့်ပါမောင်

မောင်သုဆွေ(သပြေရုံ)

မိုးရိပ်မှောင်ညို
ရွာမလိုပေါ့၊
ပျိုလေးခင် အိမ်ပြန်လမ်း
လှမ်းကြိုပါနော့၊

မြေလမ်းမို့ ချော်သတော်
အသွားမလျော်က မှောက်ရက်လဲ၊
သည်မိုးသည်လေနဲ့
ရွာသူတွေ သည်မြိုင်ကြား
သွားရ ခက်ခဲ၊

မျှော့ကလည်း ပေါ်ပါတီ
ဟောတော့ကြည့် တွယ်ဖို့လာ
သည်းအူ တုန်စရာ၊
ကြောက်ပေမယ့် မဖယ်သာ
လက်မှာလည်း ပျိုးပင်နဲ့၊
မောင်ကြီးရေ . . . ပျိုးကောက်ငန်း
လှမ်းလို့ ဖယ်လှည့်၊

မိုးကြီးသဲမဲ ရွာချေပြီ၊
ကောက်စိုက်သူ ပျိုမေတစ်သိုက်
ချမ်းခိုက်တုန်ရီ၊
လေပြင်းက မာန်ဟုန်ချီ
အေးပါပြီ . . . လေအငွေ့၊
ဖော်တစ်သင်းတွေနဲ့
ပျော်ရင်းပင် အမောပြေရတယ်
တောမေလေ့၊ ၊

အချစ်ရေးသည် ဆေးပန်းချီ

ချစ်စုအောင်

စခန်းမထောက်သည်မို့
လမ်းလျှောက်ရင်း ဤနေရာသို့
ဖော်မပါ ကိုယ်တစ်ဦးသာဖြင့်
ရောက်ဖူးခဲ့ မကြာမကြာ။

သည်လမ်း သည်မြေက
ကြည်စမ်းရေ သီတာလှဲရယ်နဲ့
ခင်းပြေပြေ ညင်းလေအသွေ့မှာဖြင့်
ပန်းဝါနီ ညှာချီပဲပါလို့
ကျေးသာရကာ တေးကဗျာဖွဲ့သော်လည်း
မှတ်တမဲ့သာ။

တစ်ရက်ကပေပေါ့
သက်တမျှ ခင်တွယ်သူနဲ့
ကြင်မယ်အတူ ယုယထွေးကာပ
နုအလှတေး လှစ်ကာသီလို့
ချစ်ကမ္ဘာတည် အချစ်ချီသမျှမှာဖြင့်
ချစ်အလိုကျ အဆင်ပြေစွာ
ယခင်နေရာ တစ်ခေါက်ပြန်အသွား။

အလို . . .
အို ပန်းအလှ မွှေးပါဘိ
စမ်းမြအေး တောင်ဘင်သာလို့
တောင်စဉ်ပြာ တောတစ်ခွင်စိမ်းရုံမက
ခပ်သိမ်း သာရကာတို့
တေးထံကျာ သံသာမြူးတဲ့ပြင်
အဝေးတစ်မှုန် ဆေးစုံလူးသည်ထင့်
ရွှေဘဝင် ရေစင်နှုးသလိုပ
အာရုံမှာ သာပုံကျူးတော့တယ်
ထူးလှပါကလား။ ။

ဥယျာဉ်မှူးရှင် မြတ်မိခင်

နချော(ဥက္ကလာ)

အမေ့အိမ်ငယ်၊ မြေမကျယ်
 ပွင့်နွယ်မလပ်၊ သီးမပြတ်
 ကြခတ်ဝါးတင်၊ လေးတိုင်စင်
 စက်ခွင်လှည့်တိုင်း၊ တုံ့မဆိုင်း
 ကိုင်း၍ညွတ်၍ နေသည်သာ။

အိမ်ရှေ့မြေကျဉ်း၊ စည်းရိုးရင်း
 ယုံသင်းမွှေးထုံ၊ ခိုင်ပန်းစုံ
 လှူဂုဏ်ကြွားဝင်း၊ ငွါးငွါးစွင့်
 တင့်၍တယ်၍ နေသည်သာ။

ခေါင်းရင်းမြေသာ၊ စည်းရိုးနား
 သမားဂုဏ်တင်၊ ရှေးတော်ဝင်
 တွယ်ငင်ယုတ်အုံ၊ ဆေးရုံ
 စုံ၍လင်၍ နေသည်သာ။

ကောက်ရိုးနွားချေး၊ သစ်ရွက်ဆွေး
 နောက်ဖေးဆိုင်ခန်း၊ သီးနှံတန်း
 ဝမ်းရေးလည်းစို၊ ကုသိုလ်ကြို
 စို၍စိမ်း၍ နေသည်သာ။

တစ်နည်းတစ်နိုင်၊ မြေတစ်ပိုင်
 ပြီးခိုင်သီးပြတ်၊ ပင်ကိုင်းညွတ်
 ခူးဆွတ်လိုအင်၊ ပြည့်မောက်လွင်
 ဥယျာဉ်ရှင်မှူး၊ တက်ကြွမြူး
 ရွယ်လူးပုံဖော်၊ ကျန်းမာပျော်
 ရာကျော်သက်မှန်း၊ စိတ်သန်စွမ်း
 လန်း၍ဆန်း၍ နေသည်သာ။ ။

အရွယ်မတိုင်မီ

ဇော်နောင်

မနက်လင်းတာနဲ့
 သရက်ကင်းကြွေးလေးတွေကိုမြင်
 ရင်ထဲမှာ မကောင်း။

အလုံးကြီးကြီး
 အသီးထွားထွားရယ်နဲ့
 'အသားမှာ ဝက်'
 'အရွက်မှာ လက်ဖက်'
 'အသီးမှာ သရက်' ရယ်လို့
 ညွှန်းဆက်ချို စကားရယ်နဲ့
 သူများလို ဆိုမကြွေးသာဘု
 သနားစရာ အကြွေစောရွာပေါ့
 လောကဇာတ်ကြောင်း။ ။

ကျိုက်ထီးရိုး

ဆန်းလွင်(မြန်မာစာ)

တိမ်ပင်လယ် လှိုင်းအပူတ်
 ဗျိုင်းအသုတ်သုတ် ပျံသည့်နှယ်၊
 'ဖယ်ရီ'မောင် လေရထား
 ရပ်နားဦးကွယ်၊
 ပြိုလုလု ဝေဟင်ဝယ်
 ရွှေစင်ထည် ကျောက်ငွေစွန်း၊
 ကျိုက်ကူသိမိုး ခြေတော်ရင်းကို
 ဝပ်စင်းဖို့ညွှန်း။

ကသစ်ရှင်နဲ့ တိဿရသေ
 တည်ထားရှေ့ ပဝေသဏီ၊
 ပေါင်းလောင်းတောင် အရှေ့ရိုးမရဲ့
 ဗုဒ္ဓရောင်ခြည်၊
 တေးသီလို့ ရေးမမိ
 ဆေးပန်းချီ စုတ်ချက်ဆွေး၊
 မွန်ပြည်နယ် ကျိုက်ထိုအလှရယ်
 လက်ချမိုင်ငေး။

ခုနစ်မိုင် တက်ဆင်းကြမ်း
 မြွေကားလမ်း ဝက်ပါလိမ်၊
 ကေဘယ်(လ်)ခေါ် ကောင်းကင်ကားက
 ဝင့်ကြားခေတ်ရှိန်၊
 အသည်းယားလို့ စိတ်မငြိမ်
 အကြိမ်ကြိမ် ဘုရားတ၊
 စိတ် 'အော်တို' ခလုတ်ပိတ်
 ပျော်ထိတ်ရင်မ။

ရွှေနန်းကျင် ဘိုးဘိုးကြီးနတ်
 ကျီးပါးစပ် နေရာစုံ၊
 သစ်ဝါးရုပ် ဒီဇိုင်းသစ်နဲ့
 ဆေးမြစ်ဖုံဖုံ၊
 တပို့တွဲစ တန်ခူးကုန်
 သိမ့်သိမ့်တုန် ပွဲတော်ကျင်း၊
 ဪ...
 ရာမညပြည်
 သာဓုတစ်လီ
 သဘာဝပန်းချီ တောင်မြိုင်ဆီပါတဲ့
 'ဆောင်နိုင်ကြီး' ရေတံခွန်စမ်းငဲ့ပြင်
 ဟေမဝန်နန်း သာယာတင့်တယ်
 လွမ်းချင့်ဖွယ်ခင်း။ ။

အရက်ဦး အေးရိပ်မြို့

မင်းသွေးနွယ် (ဖီးကုန်း)

ရွာဦးကျောင်းက
 တုံးမောင်းခေါက်သံ၊ စည်းချက်မှန်စွာ
 မိုးယံလွင့်မြူ၊ အရက်ဦးလျှင်
 ကြည်နူးစေရ လန်းဆတ်စွတည့်
 အဘနိုးမှ နိုးပါစ၊
 အရက်ဆွမ်းပြင် ကပ်ပါစ၊
 ဘုရားဝတ်တက် ပြီးပါစ၊

အိမ်နောက်ဘက်တွင်
 မနက်စာတွက်၊ ကြော်လှော်ချက်ရေး
 လင်းကြက်အနှင်၊ အမေဝင်လျက်
 နေ့စဉ်မြင်ရ ကြည်နူးစွတည့်
 အဘဝေမျှ ရပါစ၊
 ကြေးစည်သံမှ ကြားပါစ၊
 အမေချမ်းမြေ့ မွေ့ပါစ၊

သစ်ပင်ရိပ်ထက်
 ငှက်ကျေးတစ်သင်း၊ သံစုံညင်းလျက်
 ဝင်းစရောင်နီ၊ လင်းနေခြည်မှာ
 လေပြည်မွှေးသင်း၊ အရက်ခင်းချိန်
 မြင်ကွင်းချမ်းမြေ့ တွေ့ပါစ၊
 အရက်နိုးထ လှပါစ၊
 မိသားစုကုန် ဆုံပါစ၊

အိပ်တန်းဆင်းစ
 ကြက်ဖကြီးမြူ၊ ဝက်တွေမြူနှင့်
 အိမ်ဦးခေါင်းရင်း၊ နွားခြံတွင်းထက်
 နှစ်ရှဉ်းညိုပြာ၊ ညံ့ညံ့စာပြီ
 သာလှသိမှ သိပါစ၊
 နွားစာစဉ်းလို့ ပြီးပါစ၊
 ကြက်ဝက်စာမှ ကြည့်ပါစ၊

လင်းရောင်ခြည်ပွေ့
 နေ့သစ်တည်ရာ၊ မင်္ဂလာဖြင့်
 ကမ္ဘာလောက၊ ချမ်းငြိမ်းစွတည့်
 အဘခိုလှုံ၊ ရွာရိပ်မြို့ကား
 အရက်အကျင်း၊ နံနက်ခင်းတိုင်း
 ပျံ့သင်းစုံညီ ဓလေ့ဂုဏ်ရည်၊
 ဖြန့်ခင်းပုံပန်းချီ မွေ့ထုံကြည်။ ။

ငယ်ကကျွမ်းတဲ့ နန်းဝေဝေ

အောင်ပန်း(ဂန္ထဝင်)

သူ့မျက်နှာ ကြည်သာအလှနဲ့
မည်နှာမ နန်းဝေဝေ၊
ကြမ္မာမခိုင် တစ်ပြည်နယ်ပြောင်းခဲ့
ငယ်ပေါင်းချစ်ဆွေ၊
ငါ့မှာတော့ ကျွမ်းလျက်နေ
လွမ်းမျက်ရည် တိတ်တဆိတ်သိမ်း၊
နှစ်ပေါင်းကြာ သတင်းမရတယ်
မင်းကတော့စိမ်း။

နွေဂိမှာန် ပိတောက်ပန်းကိုဖြင့်
အရောက်ကမ်း မင်းတွက်လေ၊
မိုးစံပယ် မင်းခေါင်းထက်မှာလ
စောင်းငဲ့ပန်စေ၊
ဟေမန်ဆောင်း သဇင်ဝေ
ခူးကာခြွေ ပေးမဆုံး။
ပန်းရနံ့ထုံ သင်းတမြမြရယ်နဲ့
မင်းကတော့ပြုံး။

ဘယ်ငှာနီ နယ်တစ်ဝန်းဆီက
ဘယ်စခန်း မင်းပျော်နေ၊
ခုချိန်ခါ အရက်ကျင်းစပေမို့
နှင်းတွေကျဝေ၊
သဇင်ပန်းတို့ တကြွေကြွေ
ဝသုန်မြေ တဖွေးဖွေး၊
ဆောင်းရတု အလွမ်းပိုလာတော့
ငါ့မျက်နှာ အပြုံးများကွယ်လို့
အလှပျက်ကွာ ဖုံးထားမလွယ်နဲ့
နှလုံးသားနယ် နာကျင်လွမ်းတယ်ကွဲ့
မြင်စမ်းတော့လေ။ ။

စာဆို 'လား
ဝါစ်ပုဒ်လောက်
ဆိုပြန်နော်...

"စာနယ်ဇင်းရှင်းလင်းပွဲ
ဆိုလို့လာတာ... သတင်းစာ
စာနယ်ဇင်း ပိုသာချိန်နဲ့
ရှင်းလင်းနေတာ... ပဲ..."

မောင်
အောင်

ငြိမ်နေလို့
လှုပ်အောင် ဒီခဲနဲ့
ပစ်ချမလား
ဟင်ဦး

Cartoon

Cartoon

ငါ့ကိုများ
မကျောင်ရာ ဆီလူးသလား
ဘာလားနဲ့...ဟွန်း

မင်းတို့လို
အလုပ်မရှိ အကိုင်မရှိတွေနဲ့
အဖက်လုပ်ပြီး ပြောနေဖို့
အချိန်မရှိဘူးကွ...

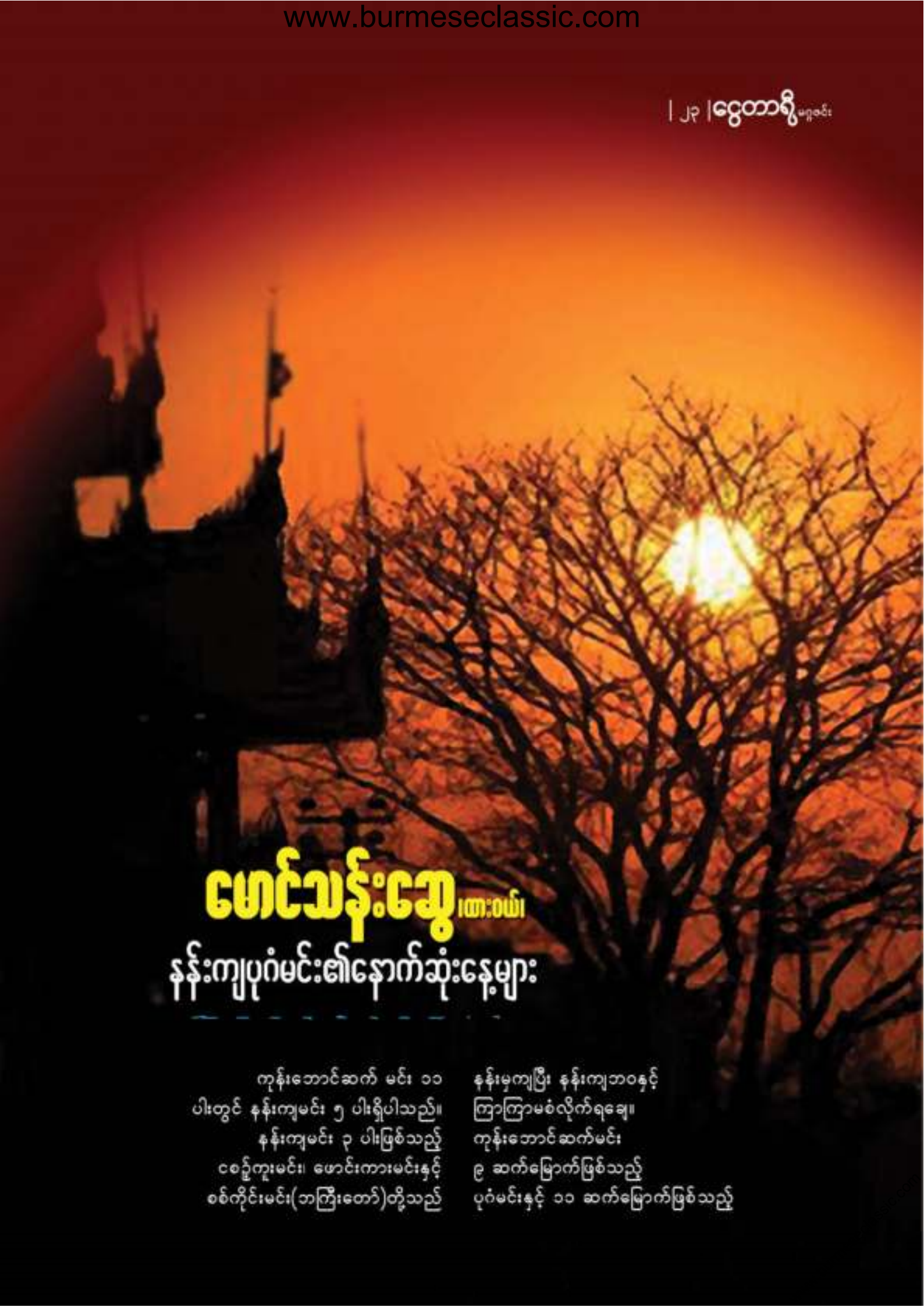

အိမ်မှာ
ပြောသလောက်ကို ရေချိုးလေး
ရအုံးမယ်...ဟွန်း

Cartoon

Cartoon

ဖောင်သန်းဆွေ၊ ဩစိန်၊ နန်းကျပုဂံမင်း၏နောက်ဆုံးနေ့များ

ကုန်းဘောင်ဆက် မင်း ၁၁
ပါးတွင် နန်းကျမင်း ၅ ပါးရှိပါသည်။
နန်းကျမင်း ၃ ပါးဖြစ်သည့်
ငစဉ့်ကူးမင်း၊ ဖောင်းကားမင်းနှင့်
စစ်ကိုင်းမင်း(ဘကြီးတော်)တို့သည်

နန်းမှကျပြီး နန်းကျဘဝနှင့်
ကြာကြာမခံလိုက်ရချေ။
ကုန်းဘောင်ဆက်မင်း
၉ ဆက်မြောက်ဖြစ်သည့်
ပုဂံမင်းနှင့် ၁၁ ဆက်မြောက်ဖြစ်သည့်

သီပေါမင်းတို့ မင်းနှစ်ပါးသာလျှင် နန်းကျသဝနှင့် ကြာမြင့်စွာခံခဲ့ကြရသည်။ သီပေါမင်း၏ နန်းကျသဝ ရတနာဝိသိမ္မာအကြောင်းကို အများအပြားပင်ရေးကြ၍ အတော်အတန်သိကြရပါသည်။ ပုဂံမင်း၏ နန်းကျ သဝတို့မူ မသိကြသူများသည်။

ပုဂံမင်း နန်းကျရပ်မှာ သီပေါမင်းနှင့်မတူချေ။ သီပေါမင်းမှာ တိုင်းတစ်ပါးသို့ ယောင်နနပါသွားရ သည်။ ပုဂံမင်းမှာမူ နန်းမှကျသော်လည်း ညီတော် မင်းတုန်းမင်းတရားက ကောင်းမွန်စွာ ခံစား ခံစား စေ၍ ထားတော်မူသည်။ နန်းကျစက သူ့အသက် တို့ ရန်မူလေမည်လားဟု ပူပင်သောကရောက်ရရှာ လေသည်။ သို့သော် ညီတော်က အစ်ကိုကြီး အဖရာ

ပုဂံမင်း နန်းကျရပ်မှာ သီပေါမင်းနှင့်မတူချေ။ သီပေါမင်းမှာ တိုင်းတစ်ပါးသို့ ယောင်နနပါသွားရသည်။ ပုဂံမင်းမှာမူ နန်းမှကျသော်လည်း ညီတော် မင်းတုန်းမင်းတရားက ကောင်းမွန်စွာ ခံစား။ ခံစားစေ၍ ထားတော်မူသည်။ နန်းကျစက သူ့အသက်ကို ရန်မူလေမည်လားဟု ပူပင်သောကရောက်ရရှာလေသည်။ သို့သော် ညီတော်က အစ်ကိုကြီး အဖရာ ဆိုသကဲ့သို့ ကောင်းမွန်စွာပြုစုထားသည်။

ဆိုသကဲ့သို့ ကောင်းမွန်စွာပြုစုထားသည်။ စစ်ကိုင်းမင်း (ဘကြီးတော်) နန်းကျစဉ်ကလည်း ညီတော် သာသာ ဝတီမင်းက နောင်တော် နန်းကျတုရင်တို့ တောင်းမွန် စွာထားခဲ့သည်သာမက ရွှေမှာဖွဲ့နေသည်။

ပုဂံမင်း၏ ညီမတော်အရင်းတို့ပင် မင်းတုန်းမင်း တရား၏ တောင်နန်းတင်ခဲ့၍ ယောက်ဖတော်ဖြစ်နေ ပြန်သည်။ သာယာဝတီမင်း၏ မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် တုရင့်ယောက္ခမတော်အဖြစ် ကောင်းစားပြန်၏။ အမှန်မှာ သည်မိဖုရားခေါင်ကြီးသည် ပြည်မင်းသား၊ ပခန်းမင်းသား၊ အနောက်နန်းမိဖုရား မမြကလေး တို့ကို အခကာကံကြံခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ့သားတော် ပုဂံ

မင်းသား နန်းရရန် ထိုသူများကို စတေး၍ လမ်းရှင်း ခဲ့သည်။ ထိုင်းပြည်တွင် မင်းတုန်းမင်းသားနှင့်တနောင် မင်းသားတို့ကို လူစားများက လေးစားချစ်ခင်ကြည်ညို လာကြသောအခါ၌လည်း သူ့သား ပုဂံမင်း ထီးနန်း နိုင်မြဲရေးအတွက် ရှင်းရန်ကြံခဲ့သည်။ သို့သော် ကံ တရားက သူ့ဘက်မှရပ်တည်ပေးသဖြင့် သူ့သား နန်းမှ ကျသော်လည်း ဧကန်မင်းက သမင်္ဂတော်ဖြစ်လာ သဖြင့် စိတ်အေးအေးဖြင့် သက်ဆုံးတိုင် စံစားသွား ခဲ့သည်။

ရတနာပုံဖြိုသစ်နန်းသစ်တည်သောအခါ မင်းတုန်းမင်းတရားသည် နောင်တော် ပုဂံမင်းအတွက် နန်းမြို့တော်၏အရှေ့တောင်ဘက်တွင် 'ပုဂံအိမ်တော်' ဟု အိမ်တော်ဆောက်ထား ကောင်းမွန် စွာထားသည်။ ရှိရင်းခွဲ မိဖုရားခေါင်ကြီး အမျိုးပြုသော မိဖုရား ဝေ ပါးနှင့် ခံစား စေသည်။ လှိုလေခသားမရှိစေဘာင် ထောက်ပံ့ပေးခဲ့သည်။ နေ့စဉ် ပွဲတော် အုပ်ပို့သည်။ လက်သုံးတော်ရွှေခေး ကိုပင် တိုင်ဆောင်ခွင့်ပြုခဲ့၏။

နန်းကျပုဂံမင်းသည် ဤသို့နေရ စဉ်တွင်ပင် ကိုယ်လုပ်တော်တစ်ပါးထပ် ၍ထားလိုက်သေးသည်။ ဤအကြောင်း များကို စာရေးသူအား စာရေးဆရာမ ကြီး ဝဂုန်ခင်ခင်လေးက ပြောပြခဲ့ပါ သည်။ ဖြစ်ရပ်မှာ မင်းတုန်းမင်းတရား၏

မြောက်နန်းတော်မိဖုရားနှင့် ပုဂံမင်း၏မိဖုရားခေါင်ကြီး တို့သည် ညီအစ်မအရင်းတမျှချစ်ခင်ကြည်ညိုခဲ့၏။ မြောက်နန်းတော်မိဖုရား၏ မြောက်နန်းဆောင်မှ အပျို တော် 'ခင်မိ'သည် ပုဂံအိမ်တော်သို့ အဝင်အထွက် နေ့စဉ်လိုလိုရှိသည်ဆိုပါသည်။ မြောက်နန်းမိဖုရား စေသမျှပါးသမျှကို အပျိုတော်ခင်မိက ပုဂံမင်းမိဖုရား ခေါင်ကြီးထံ ပို့ဆက်ရသည်။

ဤသို့ ပုဂံအိမ်တော်သို့အဝင်အထွက်ရှိနေ သည့် ခင်မိကို နန်းကျတုရင် ပုဂံမင်းက မျက်စိကျတော်မူ သည်။ ခင်မိကလည်း အသက်သုံးဆယ်ခန့်သာရှိသေး သည်။ ရုပ်ရည်က သင်္ဃာတော်သည်ဆို၏။ အဖရပူရနန်း

ဟောင်းမှ ထံခါးမှဟောင်း၏သမီးဖြစ်သည်။

ပုဂံမင်း၏ဆန္ဒတော်ကိုပြည့်ဝစေရန် သူ့မိဖုရား ခေါင်ကြီးကပင် မင်းတုန်းမင်းတရား၏ မြောက်နန်း၊ မိဖုရားကြီးကို နှစ်ကိုယ်ကြားလျှောက်ထားရသည်။ မြောက်နန်းတော်မှတစ်ဆင့် အရှင်နန်းမတော် စကြာ ဒေဝီကို လျှောက်ထားရ၏။ အလွန်ကုန်ကြွေသိက္ခာရှိသော နန်းမတော်ဖုရား(စကြာဒေဝီ)သည် သူ့ဒဏ္ဍာန်တော် ပုဂံမင်း၏ဆန္ဒကိုကြားရသောအခါ ရှက်တော်မူသဖြင့်-

“မိအရေး ဘုန်းတော်ကြီးဘုရားကို မြောက်နန်း မိမိတပဲ လျှောက်ထားပေတော့၊ မဖုရားတော့ ပြောရ ရှက်ပါ” ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် မြောက်နန်းမတော်သည် မင်းတုန်းမင်းတရား မြောက်နန်းဆောင်သို့ကြွလာ သောအခါ နောင်တော် ပုဂံမင်းကိုစွဲကိုလျှောက်ထား ရသေးသည်။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးက ဤသတင်း ကြားရသောအခါ ပြီးတော်မူ၍ “သူစိတ်ချမ်းသာသလို နေပါစေ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး သဘောတူသည်ဆိုသည်နှင့် ခင်မိဓမ္မာ နန်းကျပုဂံမင်း ၏ ကိုယ်လုပ်ထော်ဖြစ်ရရှာလေသည်။

မင်းတုန်းမင်းတရားက နောင်တော်ပုဂံမင်းကို လို လေသေးမရှိအောင် စောင်မကြည့်ရှုထားတော်မူသော် လည်း ပုဂံမင်းသည် အသုံးအဖြုန်းမလျော့ပေ။ နန်းကျ သော်လည်း အသုံးအစွဲခွေတာခြင်းမရှိ၊ ရွှေကလဲ့သို့ ပင် အသုံးအဖြုန်းကြီးမြဲဖြစ်၏။ ချီးတည်း၊ ခါမေ့မ ကြက် တိုက်ခြင်းအမှုများကို ပြုတုန်းပင်ဖြစ်၏။ ညီတော်ဘုရင် ၏ ထောက်ပံ့ငွေတော်၊ သူပိုင်လယ်ယာတော်များမှ ရရှိမြဲအခွန်တော်ငွေများဖြင့်လည်း သုံးစွဲ၍မလောက် နိုင်ပေ။ ရံပန်ရံခါ နှမတော်ရင်း စကြာဒေဝီမိဖုရားကြီး ထံသို့သွား၍ ဈေးငှားလိုက်သေးသည်။ နှမတော်က လည်း နောင်တော်ကို အကြောင်းသိမြဲဖြစ်၍ အမြဲ အလို ဖြည့်ခဲ့သည်။ မယ်တော်ဘုရားကြီးရှိစဉ်က မယ်တော် ဘုရားထံမှပင် တောင်း၍ သုံးစွဲတော်မူသည်ဆို၏။

ပုဂံမင်းမိဖုရားခေါင်ကြီးသည် သိုးတော်ဗန်မင်း တရားကြီး၏ သားတော်ဖြစ်သော မကွရာမင်းသားကြီး ၏ သမီးတော်အငယ်ဖြစ်၏။ ငယ်မည်မှာ မင်းရွှေကျ ဟုခေါ်၏။ ပုဂံမင်းမိဖုရားခေါင်ကြီးသည် ခမည်းတော် မကွရာမင်းသားကြီးထံမှ အမွေအမြောက်အမြားရရှိ

ခဲ့၏။ အခြားမောင်နှမများထက်ပင် ရရှိတော်မူသည်။ ဤသို့ မိဖုရားခေါင်ကြီးဘက်မှရရှိသော အမွေပုံ လယ်ယာကိုင်၊ ကျွန်းမှ ထွက်သမျှ ရသမျှတို့ကိုလည်း ပုဂံမင်းကပင် သုံးဖြုန်းလေသည်။ မင်းမျိုးမင်းနွယ်တို့ သဘာဝ ယေဘုယျအားဖြင့် အသုံးအဖြုန်းကိုစိစစ် လေ့မရှိဟု ထင်ပါသည်။ အသုံးလိုသည့်အခါတိုင်း သူပိုင် ခန္ဓသားအစစ်အသုံးအဆောင်များကိုပင် ထုခွဲ ရောင်းချ သုံးစွဲတော်မူတတ်သည်။ ဤကိစ္စများကို ကိုယ်လုပ်ထော် ခင်မိက ဆောင်ရွက်ပေးရလေသည်။ ရွှေသားကွမ်းခွက်တော်ပင်မချီပြီဟု ညီတော်ဘုရင် မင်းမြတ် ကြားသိတော်မူ၍ အစားပြန်လုပ်စေပြီး ပေးတော်မူခဲ့သည် ဆို၏။

မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးလက်ထက်တွင် မင်း တရားကြီး၏ သားတော် သမီးတော်များ အိမ်ရွှေမင်း ၏ သားတော် သမီးတော်များနှင့် အခြားဆွေတော် မျိုးတော်၊ တူတော်၊ တူမတော် မြေးတော်တို့က ဝါဝင် ဝါကျွတ်တွင် တကြီးတော် ပုဂံဘုရင်ဟောင်းကို ကန်တော့ခြင်းအမှုပြုကြရသည်ဆို၏။ တစ်နှစ်တစ်နှစ် ဤကန်တော့ကြေးများကပင် မနည်းပေ။

ပုဂံမင်းအားထားရာ မယ်တော်မိဖုရားကြီး (သာယာဝတီမင်း မိဖုရားခေါင်ကြီး) ပထမ နတ်ရွာစံ သည်။ ခုတိယ နှမတော် စကြာဒေဝီမိဖုရားကြီး နတ်ရွာ စံပြန်သည်။ သုံးနှစ်အကြာ ညီတော်မင်းတရား နတ် ပြည်လားသည်။ ပုဂံမင်းဟောင်းအတွက် အားကိုးရာ မဲ့လေပြီ။

တူတော် သီပေါမင်းတရားနန်းတက်သောအခါ ရွှေနန်းတော်နှင့် ပုဂံဆိမ်တော်တို့သည် ယခင်ကဲ့သို့ ကူးလူးဆက်ဆံမှုနည်းလာသည်။ ထူတော် ဘုရင်နှင့် တူမတော် မိဖုရားကြီးတို့ကမူ တစ်နှစ် နှစ်ခါ ဝါဝင် ဝါကျွတ်ကန်တော့ကြပါသည်။ ကျန် တူတော် တူမ တော်၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့မှာ ကန်တော့ရန် ပျက် ကွယ်လာကြသည်။ အကြောင်းမှာ သီပေါမင်းနန်းတက် သည့်အရေး အသက်တေးနှင့်ကြုံခဲ့ကြ၍လည်းကောင်း၊ အသက်ရှင်ကျန်သူတို့မှာလည်း အခြေအနေအရ ရှား ပါးလာကြ၍လည်းကောင်းဖြစ်၏။

တစ်ခုခုသော် ကိုယ်လုပ်ထော် ခင်မိသည် မုတနာ

ငွေတာရီလွန်း | ၂၆ |

ခုနစ်ပါးစီခြယ်ထားသော ရွှေသားကွမ်းအစ်ကြီးကို ရက်ကန်းတော်အုပ်မင်းသားကြီးထံယူလာပြီး ဝယ်ရန် လျှောက်ထားသည်။ ရက်ကန်းတော်အုပ်မင်းသားကြီး မင်းရဲကျော်ခေါင်မှာ အရှင်နှစ်ပါး ပထမသမီးတော် ၏အထိန်းတော် သုံးဆယ်မြို့စား သုကေသာဝတီ၏ ခြောက်သားတော်ဖြစ်၏။

ရက်ကန်းတော်အုပ်မင်းသားကြီးသည် အစိုး ထိုက်တန်လွန်းသော ရွှေကွမ်းအစ်ကြီးကို ရုတ်တရက် မဝယ်ရဲပေ။ အရှင်နှစ်ပါးအား သွား၍လျှောက်ထား သည်။

အရှင်နှစ်ပါးက "သုပစ္စည်း သူရောင်းသည်ဖြစ်၍ ဝင်ရောက်စွက်ဖတ်ရန်မရှိ" ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ပုဂံမင်းသည် နန်းသက် ၆ နှစ်သာ စံရသော်လည်း
လူသက်ကား အလွန်ရှည်သည်ဟု ဆိုဖွယ်ရှိပါသည်။
သူမိဖုရားအချို့ပင် ကံတော်ကုန်သွားကြပြီ။ သူမှာ
ငွေရေးကြေးရေးမလောက်မဖြစ် ဝမ်းလည်ချာလည်
လိုက်လျက်ပင်ရှိနေသေးသည်။ ဒီကြားထဲတွင် တူမတော်
အရှင်နန်းမတော်ဖုရား(စုဖုရားလတ်)က ပုဂံအိမ်တော်တွင်
အခြွေအရံများသည်ဟုဆိုကာ အားလုံးကို
ရှပ်သိမ်းပစ်လိုက်သည်။

ထိုအခါကျမှ ရက်ကန်းတော်အုပ်မင်းသားကြီးက ရွှေကွမ်းအစ်ကြီးကို အခြားသို့ရောက်မည်စိုး၍ ဝယ်ယူ လိုက်ရသည်။

ရက်ကန်းတော်အုပ်မင်းသားကြီး၏ သမီး ထိပ် တင်ညွန့်မှာ မြင်းမျှားမင်းသား ထိပ်တင်တုတ်နှင့် လက် ဆက်၍ ထိပ်တင်ဆင့်ကိုမွေးသည်။ ထိပ်တင်ဆင့်သည် ကုန်းသေဝင် ဆက်မဟာရာဝေင်တော်ကြီးကိုရေးသူ မင်းသားဦးမောင်မောင်တင်နှင့် လက်ဆက်ခဲ့သည်။ ဤအကြောင်းများကို ဦးမောင်မောင်တင်၏သမီး ဒေါ်တင်တင်မေက စာရေးသူအား ပြောပြခဲ့ခြင်းဖြစ်

ပါသည်။ ထိပ်တင်မင်း၏နောက်ဆုံးနေ့များသည် သူနှင့် သွမိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက် လုံးပန်းရင်း ငွေရေး ကြေးရေးအခက်အခဲများဖြင့်ပင် လုံးလည်ချာလည် လိုက်နေရသည်။ နန်းကျပုဂံမင်းသည်လည်း သူ၏ နောက်ဆုံးနေ့များတွင် ငွေရေးကြေးရေးအခက်အခဲ များနှင့်ရင်ဆိုင်၍ အချိန်ကုန်ခဲ့ရပုံရှိ၏။

ပုဂံမင်းသည် နန်းသက် ၆ နှစ်သာ စံရသော်လည်း လူသက်ကား အလွန်ရှည်သည်ဟု ဆိုဖွယ်ရှိပါသည်။ သူမိဖုရားအချို့ပင် ကံတော်ကုန်သွားကြပြီ။ သူမှာ ငွေရေးကြေးရေးမလောက်မဖြစ် ဝမ်းလည်ချာလည် လိုက်လျက်ပင်ရှိနေသေးသည်။ ဒီကြားထဲတွင် တူမ တော် အရှင်နန်းမတော်ဖုရား(စုဖုရားလတ်)က ပုဂံ အိမ်တော်တွင် အခြွေအရံများသည်ဟု ဆိုကာ အားလုံးကို ရှပ်သိမ်းပစ်လိုက် သည်။ တူရင်ဟောင်းကိုသာ ပြုစု စောင့်ရှောက်ရန်ဟူ၍ မင်းချင်းတစ် ယောက်သာထားခဲ့ပေးသည်။ ၁၂၄၂ ခုတွင် မယ်တော်လောင်းရှည်မိဖုရား အိမ်တော်မှ ရှိရင်းစွဲကျွန်တော် ၉၀၀ ကျော်မှ ၅၅၄ ယောက်အထိ လျှော့ချ ခဲ့သည်ကို ထောက်လျှင် ပုဂံအိမ်တော် ၏အဖြစ်မှာ အံ့ဩဖွယ်မရှိပေ။

ပုဂံမင်းမှာ မျက်နှာငယ်ရှရှာ လေသည်။ အခြွေအရံကလည်းမရှိ အသိုက်အဝန်းလည်း မဲ့နေသည်။ သူ

ဝန်းကျင်တွင် မိဖုရားခေါင်ကြီးအမှူးပြုသော မိဖုရား ဟောင်းများနှင့် ကိုယ်လုပ်တော်ခင်မိသာ စွဲစွဲမြဲမြဲရှိ ပေသည်။ မိဖုရား ၁၄ ပါးနှင့် ကိုယ်လုပ်တော် ၁ ပါး ထာရီသော ပုဂံမင်းမှာ သားသမီးမွေးဖွားတားသဖြင့် (အချို့က ပုဂံကျောက်ဖြန်း ဥတစ်လုံးဟူသော စာချို့ နှင့်အညီ ပုဂံမင်းမှာ ယောက်ျားအင်္ဂါမခံသဖြင့် သား သမီး မရဟု ပြောကြသည်။) များကလေးတစ်ယောက် ကို သားအမှတ် မွေးစားထားသည်။ ရွှင်ပင်ပြုဖေခွဲ သည်ဆို၏။ 'ဖန်ကူ'ဟု အမည်ခေါ်၏။

တစ်ခါသော် မွေးစားသော ဖန်ကူသည် အပြင်

ဖျားကာ ကျောက်ပေါက်လေသည်။ ထိုအခါက အရှေ့ဖျားနိုင်ငံများတွင် ကျောက်ရောင်ကြီးသည် ကြောက်စရာကောင်းလှသော ကပ်ရောဂါဖြစ်၏။

ပုဂံမင်းသည် အပါး၌ခစားနေသော မင်းချင်းကို သူ့မွေးစားသားအတွက် သမားတော်သွားပင့်စေသည်။ မင်းချင်းပြန်လာသောအခါ သမားတော် ပါမလာခဲ့ချေ။ ဂုဏ်ယုအကြိမ်လွတ်ပြန်၏။ သမားတော်နှင့်မတွေ့ခဲ့ပါဟုသာပြောသည်။ ဖြစ်ရင်တော့ ထိုနေ့က အားကိုးရသော ဒါးပိုင်ဆောင်တိုက်လုပ်တော် ခင်မိကလည်း ဖိတ်ခေါ်တော်တွင်မရှိပေ။ စေခိုင်းရန်လည်း နန်းတော်ကြီးက ပေးထားသော ဤမင်းချင်းတစ်ယောက်သာရှိသည်။

(အမှန်မှာ ၎င်းမင်းချင်းသည် ပုဂံအိမ်တော်အတွက် နန်းတော်ကြီးမှလွတ်ထားသော အထောက်တော်သာဖြစ်သည်။)

ကျောက်ရောင်ခစားနေရသော ဓမ္မစားသားကလေး၏ဝေဒနာကို မရှုရက်သဖြင့် မင်းချင်းအား နောက်တစ်ခါ သမားတော်အားပင့်ပေးရန် ခိုင်းပြန်၏။ မင်းချင်းက -

"ခဏခဏပဲခိုင်းနေတော့တာကိုး ကိုယ့်အထာကိုယ်သိမှာပေါ့" ဟု မချေမငံပြန်၍ပြော၏။ ပြောနေကျမဟုတ်ဘဲ ဤကဲ့သို့ပြန်ပြောသဖြင့် ဖိတ်ခေါ် အလိုမကျစရာများ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုးကြုံနေရ၍ ဖိတ်ခေါ်ခွဲနေသော နန်းကုမင်းသည် မင်းချင်း၏ရိုင်းပျူကြောင့် ခေါ်သတွတ်ကာ လက်သုံးတော်ရွှေစားကို ဆွဲ၍ -

"သယ်... ငါ့တို့များ ရာရာစေ" ဟု ဆိုကာ မင်းချင်းအား လိုက်၍ပိုင်းလေသည်။ မင်းချင်းလည်း မထင်မှတ်သောအဖြစ်ကြောင့် ထ၍ ပြေးရ၏။ မင်းချင်းသျှောင်မှာ ပုဂံမင်းစားသွားတွင် ပြတ်ကျန်ခဲ့သည်။

မင်းချင်းသည် သူ့ကိုလွတ်ထားသည့် အရှင်နန်းမတော်ဖုရားထံပြေး၍ ပုဂံမင်းစိတ်မောက်ကာ ဓားပြင်ပိုင်းသဖြင့် သျှောင်ပင်ပြတ်ကျန်ခဲ့ရပါကြောင်း လီဆယ်လျှောက်ထားလေသည်။ အဖြစ်မှန်ကိုဖူးကွယ်ထားခဲ့၏။ အရှင်နန်းမတော်သည် ဘကြီးတော်ပုဂံမင်း

စိတ်မောက်တော်မူသဖြင့် လက်တော်တွင် လက်သုံးတော်စား မထားသင့်ကြောင်း သီပေါမင်းတရားအား လျှောက်ထားစေသည်။ မကြာပါချေ။ ပုဂံမင်းထံမှ လက်သုံးတော်စားကို အမိန့်ပြု၍ သိမ်းယူသွားကြလေသည်။ ဓမ္မစားသားကလေး ဖန်တူမှာ ပုဂံမင်းနှင့် မင်းချင်းတို့ အချင်းဖြစ်သည့်နေ့တွင်ပင် သေဆုံးသွားရရှာလေသည်။

ပုဂံမင်းသည် ငွေချေးကြေးချေးကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲမှု သူ့အလွန်ချစ်သော ဓမ္မစားသားကလေး သေဆုံးသွားမှုကြောင့် ဝမ်းနည်းခဲ့ရမှု၊ လက်သုံးတော်ရွှေစားကိုပင် အသိမ်းခံရ၍ သိက္ခာကျရမှုတို့ကြောင့် တစ်နေ့တခြား စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ကာ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကြောင့် စက်တော်ခေါ်၍ပင်မပျော်၊ စားတော်ခေါ်၍လည်း မဝင်ဘဲ စိတ်ဝေဒနာဖြစ်လာလေသည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီးမှာ နန်းတော်ကြီးသို့သွားလျှောက်ထားရန် အားကိုးရာများမရှိတော့ပါ။ လက်ရှိ အရှင်နှစ်ပါးတို့လည်း မဆက်ဆံပုံသဖြင့် ခီအတိုင်းပင် မောင်တော်ပုဂံမင်း၏အပြစ်ကို ရှုတော်မူနေရသည်ဆို၏။ ဤအကြောင်းများကို တိုက်လုပ်တော်ခင်မိက အခြားသူများကို ပြန်ပြောသည်မှ သိရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

"၁၂၄၂ ခု၊ နှောင်းတန်ခူးလဆန်း ၅ ရက် (၁၄-၃-၁၈၈၀) တွင် ဘကြီးတော် ပုဂံမင်း နတ်ရွာစံတော်မူသည်ကို စကြာဝတေမင်း၊ မန္တလေးမင်းတို့ကို သဂြိုဟ်သကဲ့သို့ အခမ်းအနားတို့ကြီးကျယ်စွာစီရင်ကျင်းပတော်မူ၍ စံတော်မူရင်း ရွှေမြို့တော်အတွင်းတွင် အရှေ့ထောင်ထောင် နတ်လက်သာကွတ်၍ ဝင်းတော်အတွင်းတွင် အလောင်းတော်တို့ တောင်းမွန်စွာသဂြိုဟ်တော်မူသည်" ဟု ကုန်းဘောင်မင်းဆက် မဟာရာဇဝင်ကြီးမှာ ရေးထားသည်။ ပုဂံမင်းခမျာ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကြေကာ ဝေဒနာပွား နတ်ရွာစံလားပုံရှိလေသည်။ ။

မောင်သန်းလွေ(ထားဝယ်)

ကိုးကားဖွယ်ရာ ထိုထိုကဗျာ(၁၃) မောင်ခင်မင် ၊ ဝန်ဖြူ

(၁)

ပညာလုံလောက်လို့၊ ခုံမြောက်တဲ့ဆရာ၊
သမုဒ္ဓိကယ်ရစ်သွယ်နှင့်၊ မြစ်ပင်လယ် ဟိုဘက်တွင်းမှာ
ရှိခြင်းရာလေသုံးနား၊ ကြား၏သေချာ၊
တတ်ပညာ၊ ရှာသူတို့အပေါင်း။
ထိုရပ်ကယ်ထိုမြေသို့၊ ရောက်အောင်လေကြဖန်လို့
မသွေလွန် ထုတ်ခွန်အား၊ သွားလေကြကောင်း။

+

ပညာကို ဘယ်လူဆိုးတို့၊ ယူခိုးလို့ပါပါမယ်၊
အတတ်ကယ်အလိမ္မာနှင့်၊ ဥစ္စာဘယ်တူကြလိမ့်၊ လောကလူဝယ်၊
သိကြားမြင် လုံလောက်က၊ မျက်မှောက်ကယ် သည်ကိုယ်ဝယ်၊ ရလွယ်၏ ခင်ပွန်း၊
တမလွန်နောင်ခါကောင်၊ မြိုက်ချမ်းသာပိုမိုမြင့်၊ ကဆင့်တောက်ထွန်း။

+

ကြီးမြတ်ကယ် စည်းစိမ်အင်။
 အတတ်တယ်ပညာနှင့်၊ ထင်ရှားစွာတို့ယ့်အကျိုး
 ဖြိုးဝေလျက်ပင်။
 သူ့အောက်ကိုနှိမ့်ချလို့ မာနကိုယ့်ဂုဏ်အင်၊ မထင်
 ရပေဘဲ။
 သည့်တိုင်းကျင့်လေကာ၊ လူ့ကစေဆိုပိုဒ်လောက်
 ပေ၏
 မိုးအောက်မြေထဲ။

**စဉ့်ပါဆရာတော်၊ ဓမ္မနီတိချိုးမှ
 အပိုဒ် ၁၂ ၁၈၊ ၄၀
 ၁၀၈၆ ခုနှစ်**

စဉ့်ပါဆရာတော်(၁၀၄၀-၁၂၁၀ ခန့်)သည် ဓမ္မ
 နီတိနိဿယကျမ်းကိုအခြေပြု၍ လေးဆစ်ကဗျာအား
 ပွဲဆိုခဲ့ရာ ယင်းကဗျာများမှ ကောက်နုတ်ထားခြင်း
 ဖြစ်သည်။ ဒီနီယနီဝင်၏ မူရင်းသတ္တတဘာသာဖြင့်
 ရှိသော ဓမ္မနီတိကျမ်းကို ပထမတေးဂရာဆရာတော်က
 ပါဠိ-မြန်မာနိဿယပြန်ဆိုထားရာ စဉ့်ပါဆရာတော်
 က 'ဓမ္မနီတိချိုး' အဖြစ် ပြန်လည်ရေးဖွဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
 ကောက်နုတ်ထားသောအချိုးသုံးပိုဒ်တွင် အပိုဒ် ၁၂
 မှာ ပညာရှာသူတို့ ဆရာတောင်းရှာဖွေရာတွင် ပညာ
 ပြည့်ဝပြီး နုံသမာဓိအရာမြောက်သည့်ဆရာမျိုးရှိသည်
 ဟုကြားလျှင် မြင်ပင်လယ်သမုဇ္ဈရာတစ်ဖက်တွင်ရှိ
 သည့်ဖြစ်စေ ထိုအရပ်သို့ရောက်အောင်သွား၍ ပညာ
 ရွာသင့်ကြောင်း တိုက်တွန်းထားသောအပိုဒ်ဖြစ်သည်။
 အပိုဒ် ၁၈ တွင် မိမိ၏အတတ်ပညာကို မိုးသူလူဆိုး
 တို့မခိုးယူနိုင်ပုံ၊ ဥစ္စာထက် ပညာကစိုင့်မြင့် အသိအမြင်
 နှင့်ပြည့်စုံလျှင် မျက်မှောက်ဘာဝတွင် အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းကိုရလွယ်ပြီး တမလွန်ဘဝတွင်လည်း ချမ်းသာ
 ခံစားရမည်ဖြစ်ပုံကို ချေဖွဲ့ထားသည်။ အပိုဒ် ၄၀ တွင်
 မူ စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသူ၊ အတတ်ပညာပြည့်စုံသူတို့
 သည် မာနမာနမထားဘဲ ဝိပိကိုယ်တို့နှိမ့်ချနေထိုင်
 ကျင့်သုံးပါလျှင် ပညာရှင်အဖြစ် ခန့်ရာအနှံ့ ထင်ရှား
 ကျော်ကြားမည်ဖြစ်ကြောင်း ချေဖွဲ့ထားခြင်းဖြစ်ပါ
 သည်။

(၂)

နတ်ဖြင့်နတ်ကိုယ်၊ ဆုံးမဆို၊ နတ်ကိုယ်အမှုသည်။

နတ်မဆုံးမ နတ်တာပ၊ ဘယ်တခံလိမ့်မည်။
 နှလုံးဖိမ့် ထုံထုံထုံ နတ်ပုံကြောကြမ်းသည်။
 နတ်နှင့်နတ်ကံ၊ စီရင်မနံ၊ အမှန်ဖြစ်တော့သည်။
 ယခုနတ်ကိုယ်၊ နတ်အလို၊ ဘယ်ကိုပြည့်စုံသည်။
 နတ်ကိုယ်နတ်နှစ်၊ နတ်အပြစ် နတ်ပြစ်ခံရမည်။
 နတ်ကိုယ်နတ်အား၊ နတ်မသနား၊ နတ်မှားရှာတော့
 သည်။

ဒါနသီလက၊ ဘာဝနာ နတ်သာပြုသင့်သည်။
 ဇာတိဇရာ၊ မရအာ မကြာနတ်တွေ့မည်။
 မျက်တောင်ထယုတ်၊ လျှပ်ထစ်ပြတ်၊ နတ်သက်သေ
 လိမ့်မည်။

တယ်နှစ်ဘယ်လ၊ ရောက်ပါမှ၊ ကာလမရွေ့ပြီ။

**ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်
 တစ္ဆာနိသံပေါက်မှ**

ထွဋ်ခေါင်ဆရာတော်(၁၀၆၀-၁၂၄၂)၏ ကမ္မ
 ဋ္ဌာနိသံပေါက်ကောက်နုတ်ချက်ဖြစ်သည်။ မသေမီ
 အကုသိုလ်မများရအောင် ကုသိုလ်များရအောင် မိမိ
 ကိုယ်စီစီဆုံးမရန် သတိပေးဆုံးမထားပုံကို တွေ့နိုင်
 သည်။ သံပေါက်တိုင်းတွင် 'နတ်' ဟုသော စကားဖြင့်
 စာဖတ်သူကိုရည်ညွှန်းဆုံးမထားပုံမှာ ထူးခြားသည်။
 ဆရာတော်၏ ပြတ်သားသောလေသံ၊ လေးနက်သော

စဉ့်ပါဆရာတော်(၁၀၄၀ - ၁၂၁၀ ခန့်)

သည် ဓမ္မနီတိနိဿယကျမ်းကိုအခြေပြု၍
 လေးဆစ်ကဗျာအား ပွဲဆိုခဲ့ရာ ယင်းကဗျာများမှ
 ကောက်နုတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒီနီယနီဝင်၏
 မူရင်းသတ္တတဘာသာဖြင့်ရှိသော
 ဓမ္မနီတိကျမ်းကို ပထမတေးဂရာဆရာတော်က
 ပါဠိ-မြန်မာနိဿယပြန်ဆိုထားရာ
 စဉ့်ပါဆရာတော်က "ဓမ္မနီတိချိုး" အဖြစ်
 ပြန်လည်ရေးဖွဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သဘောထားကို ထိုအရေးအဖွဲ့အသုံးအနှုန်းများက သက်သေပြလျက်ရှိပါသည်။

(၃)

- ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊ နှုတ်မြွက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ကျင့်လေမိတ်သဟာ။
- ဝစ္စာကျွေးမွေး၊ ပြုရေးစီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ငှဝေရသာ၊ အခါကိုလွတ်၊ အရှင်ဝတ်၊ ဟောရွတ်ပဉ္စမာ။
- အိပ်သော်နောက်ကျ၊ ထသော်ကားရွေး၊ ပေးမှယူအပ်၊ စေ့စပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြွက်၊ ငါးချက် ကျွန်ကျင့်ရာ။
- မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ခင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊ လိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလှစေ၊ ငါးခုနေ၊ ပြုလေဒါယကာ။
- မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာကိုလှစ်၊ အသစ်ဟောကျ၊ နာဖူးထပ်မံ၊ နတ်ဌာန်တင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု၊ ခြောက်ခုလွန်သေချာ။
- ကျမ်းသိင်္ဂီလ၊ သုတ်ဝယ်ပြ၊ သုံးလောကဆရာ။

သင်္ဂီလဆရာတော်၊

သိင်္ဂီလောဝါဒဆုံးမစာ(အပိုဒ် ၇-၀၂) ၀၂၀၅

ခုနှစ်

သင်္ဂီလဆရာတော် (၀၀၇၇-၀၂၄၈)၏ သိင်္ဂီ

လောဝါဒဆုံးမစာမှ ဘုရားရှင်က သိင်္ဂီလသတို့သားကို ဟောကြားတော်မူသော သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်လာ အချက်များကို ရေးဖွဲ့ထားသောဆုံးမစာဖြစ်သည်။ သားသမီးဝတ်၊ မိဘဝတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ ဆရာဝတ်၊ လင်ဝတ်၊ မယားဝတ်တို့ကို အပိုဒ် ၁ မှ ၆ အထိ ဖွဲ့ထားသည်။ ထိုဝတ္တရားများကို အများသိကြသဖြင့် မဖော်ပြတော့ပါ။ မိတ်ဆွေဝတ်၊ အရှင်ဝတ်၊ ကျွန်ဝတ်၊ ဒါယကာဝတ်၊ ရဟန်းဝတ်တို့ကိုဖွဲ့သော အပိုဒ် ၇ မှ ၁၂ အထိ ဖော်ပြထားပါသည်။ မိတ်ဆွေ၊ အရှင်၊ ကျွန်၊ ဒါယကာတို့၏ ဝတ္တရားများမှာ ငါးပါးစီဖြစ်သော်လည်း ရဟန်းဝတ္တရားမှာ ခြောက်ပါးရှိကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။ မကောင်းမှုကိုတားမြစ်ခြင်း၊ ကောင်းမှုကိုညွှန်ပြခြင်း၊ တရားအသစ်ဟောခြင်း၊ နာဖူးသောတရားကို ထပ်မံဟောခြင်း၊ နတ်ပြည်ရောက်ကြောင်းလမ်းညွှန်ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ခြင်းဟူသော ဝတ္တရားခြောက်ပါးဖြစ်သည်။ သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ်တွင် ဘုရားရှင်ဟောကြားသော ဝတ္တရားများဖြစ်ကြောင်း အဆုံးမှာဖော်ပြထားပါသည်။

(၄)

အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှလျှင် သတိထား၊
တန်ခိုးနပ်သူ ထမင်းဝလျှင် မကျီစားနှင့်၊
အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက ဇာဂထန်တတ်သည်၊
တန်ခိုးနပ်သူ ထမင်းဝက မာနထန်တတ်သည်။

+

မတော်ဘဲကို မဝယ်နှင့်၊ မခေါ်ဘဲကို မလည်နှင့်၊
မတော်ဘဲကို ဝယ်လေက၊ သပြာနေ နှုံးတတ်သည်။
မခေါ်ဘဲကိုလည်ချေက၊ မကြာခဏမုန်းတတ်သည်။

+

စကားစကား ပြောဖန်များ၊ စကားထဲက ဇာတိပြု၍ မာနတံခွန်ထူတတ်သည်၊ တရားတရားဟောဖန်များ၊ တရားထဲက ပါဠိရ၍ ဒါနအလွန်လှူတတ်သည်။

ဖိုးသူတော်ဦးနုစကားပုံမှ

ဖိုးသူတော်ဦးနု၏စကားပုံဆုံးမစာမှ ကောက်နုတ်

ချက်ပြစ်သည်။ ဆုံးမစကားကို နထေထပ်ကာရန်ယူ၍ နှစ်ပိုင်းစီဆင်တူရေးဖွဲ့ပုံမှာ နှစ်သက်စရာကောင်းသည်။ မှတ်သားလိုက်နာဖွယ်များကို ပြေပြစ်လေးနက်စွာ ရေးဖွဲ့ထားသည်။ 'စိုးသူတော်ဦးနု' ဟူ၍ အစဉ်အဆက် မှတ်သားခဲ့ကြသော ထိုစာဆိုမှာ ကျည်းတန်ရှင်ကြီး ရှင်နန္ဒဓဇ (၁၈၁၉-၁၈၇၅ ခန့်)ပင်ဖြစ်ကြောင်း ပညာရှင်များ၏ သုတေသနပြုချက်အရသိရပါသည်။

(၅)

တန်ဆာပလာ၊ ဆင်သည်မှာတား၊ ဝိတာရွေ့တွင်၊ ရှုလေမြင်အောင် ကိုယ်တွင်အဝတ်၊ လဲမရွတ်နှင့်၊ နုထွတ်မျက်နှာ ကိုယ်ခန္ဓာကို၊ ဆင်းပါရွပ်သွင်၊ အရောင်တင်သော်၊ ကွယ်လျှင်ဌာန၊ လျှို့ဝှက်ကြရှင်၊

စလင်းဆရာတော်ဦးလွဲ၏ ဇီတရာဝါဒပျို့ အပိုဒ် ၅ မှ

စလင်းဆရာတော်ဦးလွဲသည် သီပေါမင်းလက်ထက် ပန်းလွှာဆရာတော် ပြန်လည်ဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဆရာတော်ဦးလွဲသည် စလင်းမြို့ လယ်ပြင်ကျောင်းတိုက်တွင် သီတင်းသုံးစဉ် ဇီတရာဝါဒပျို့ကိုရေးဖွဲ့သည်။ သမီးကိုဆုံးမသော ဖျို့ဖြစ်၍ ဇီတရာဝါဒပျို့ဟု အမည်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ မိန်းကလေးများ ထျင်သုံးလိုက်နာဖွယ်များကို ဖော်ပြထားရာ ယခုဖော်ပြထားသောကောက်နုတ်ချက်တွင် မိန်းကလေးများ အဝတ်လဲမျှတ်လျှင် ဖခင်၏ရွေ့တွင် အဝတ်လဲခြင်းမပြုရန်၊ ကွယ်ရာတွင်သာပြုလုပ်ရန် မျက်နှာကိုအလှပြင်လျှင်လည်း ကွယ်ရာများတွင် လိမ်ခြယ်ရန် သတိပေးထားပုံကို တွေ့ရသည်။ မိန်းကလေးများ ဣန္ဒြေထိန်းသိမ်းရေးအတွက် အထူးဂရုပြုသင့်သောကိစ္စဖြစ်ကြောင်း အလေးအနက်ဖော်ညွှန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ။

မောင်ခင်မင်(ခေမုဖြူ)

မြန်မာကဗျာမြတ်နိုးသူ ဝါသနာရှင်များအတွက် သတင်းကောင်း

မြန်မာကဗျာ ဓရရှည်တည်တံ့ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ ထူးချွန်သောကဗျာဆရာများပေါ်ထွန်းလာရေးတို့ကို ဓမ္မရွံ့၍ မြန်မာကဗျာကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားသူ ကလောင်သစ်ကဗျာရှင်များအတွက် ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းတွင် 'ငွေတာရီကဗျာပန်းဥယျာဉ်'ဟူသော ကဏ္ဍတစ်ခုဖွင့်လှစ်ပေးလျက်ရှိပါသည်။ အဆိုပါကဏ္ဍအတွက် မိမိတို့ ရေးဖွဲ့ထားသောကဗျာများကို ပေးပို့ရန်ဖြစ်ပါသည်။ မေးပို့ချောက်ရှိလာသောကဗျာများကို ဝါရင့်ကဗျာဆရာကြီးတစ်ဦးကစစ်ဖတ်ရှု၍ လိုအပ်သည်များပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ခြင်း၊ ဝိုဖိုကောင်းမွန်သောကဗျာဖြစ်လာရေး အကြံပြုသုံးသပ်ပေးခြင်းတို့နှင့်အတူ ပြင်ဆင်ပြီးကဗျာများကိုပါ ထိုကဏ္ဍတွင် ထည့်သွင်းဖော်ပြသွားပါမည်။ ကလောင်သစ်ဝါသနာရှင်များအနေဖြင့် ကဗျာများ ရေးဖွဲ့ပေးပို့နိုင်ကြပြီဖြစ်ပါသည်။ ကဗျာတို့ သုံးကြောင်း ကဗျာမှစ၍ ဓဂ္ဂဇင်းတစ်ချက်နှင့်စာခန်းအထိ ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ ကာရန်ပြည့်စုံသောကဗျာများ၊ အဓိပ္ပာယ်တောင်းမွန်၍ အနည်းငယ်သာပြုပြင်ရေးသောကဗျာများကို ဤ'ငွေတာရီကဗျာပန်းဥယျာဉ်'ကဏ္ဍတွင် မဖော်ပြတော့ဘဲ မဂ္ဂဇင်းတွင် တိုက်ရိုက်ဖော်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကဗျာများပေးပို့လိုပါက 'ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (ငွေတာရီကဗျာပန်းဥယျာဉ်ကဏ္ဍ)၊ အမှတ် ၁၅၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ တောင်တော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးနှင့် Email လိပ်စာ - ngwctaryocmagazine@gmail.com' တို့တွင် ပေးပို့သောကဏ္ဍကို ပြည့်စုံစွာဖော်ပြ၍ ပါဝင်နိုင်ပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းပါးအပ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့၊ ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၃၂ |

ချစ်မေတ္တာအနန္တဖြင့် အရိမဒ္ဒနပူရပုဂံပြည်မှ မဟေသီမိဖုရားများသို့

ဒေါက်တာစိန်မြင့်

မဟာရာဇာသီရိအနိရုဒ္ဓဒေဝ
အနော်ရထာမင်းစောသည်
ပုဂံထီးနန်းစား ရာဇဘိသိက်ခံ
နန်းတက်ခဲ့ချိန်တွင်
မိဖုရားတစ်ပါးတည်းသာရှိ၏။
အဂ္ဂမဟေသီ မြောက်ပြင်သည်
မိဖုရားကြီးဖြစ်သည်။
စောလူးမင်းသား၏မိခင်ဖြစ်ပေသည်။

AKVA WSWA

ရမ်းတက်ပြီးစ မကြာမီပင် နိုင်ငံတော်နယ်မြေနှင့် အာဏာချဲ့ထွင်ချင်းဖြင့် ခေတ်ပြိုင်အိမ်နီးချင်း ပဒေသရာဇ်တိုင်းနိုင်ငံများအား မိမိ၏အာဏာတန်ခိုးကြီးထွားခဲ့ပြီဆိုသည်ကို ပြသလိုသည်ကြောင့် ထိုနိုင်ငံများဆီသို့ သံတမန်အဖွဲ့များစေလွှတ်ခြင်း၊ တရားဓမ္မဆိုင်ရာအဖွဲ့များစေလွှတ်ခြင်း၊ နိုင်ငံချင်းမဟာမိတ်ဖွဲ့ခြင်း၊ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများအဖြစ် လက်ခံသတ်မှတ်ခြင်းနှင့် သိမ်းသွင်းခြင်းတို့အား လုပ်ဆောင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ တိုင်းနိုင်ငံချင်းဆက်ဆံရေးအား တည်ထောင်ခဲ့ရာ ပဒေသရာဇ်မင်းတို့လုပ်ချိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း အချို့တိုင်းပြည်များအား လူသူစိုတ်ပါလက်နက်များဖြင့် မင်းကြီးအနော်ရထာစောသည် မိမိနိုင်ငံထက်မှ ရလိုမှု၊ ဖြစ်လိုမှုများကို တောင်းဆိုပြလာသည်။

မဟာရာဇာသီရိအနိရုဒ္ဓဒေဝသည် နိုင်ငံ၏ အနောက်ဘက်ဒေသ ဒေသာလီပြည်မှ ပဉ္စကလျာဏီ၏ ချောခမာလှပသောရုပ်အဆင်းအကြောင်းကို ကြားသိရသဖြင့် ထိုမင်းသမီးအားသွားရောက် တောင်းယူရန် သံတမန်အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့အားစေလွှတ် ဆောင်ရွက်စေခဲ့လေသည်။ မင်းသမီးပဉ္စကလျာဏီ၏ရုပ်အဆင်း ချောမောလှပမှုသည် အပြစ်ကင်းကာ ကြော့ရွင်းလှပနေပြီး အသားအရေမှာလည်း ဝါဝင်းရွှေအဆင်းဖြင့် ချောမွတ်နူးညံ့လွန်းလှပေသည်။ မြင်မိသူတို့မှာ တပ်မက်သောစိတ်များဖြစ်ပေါ်ကြပေသည်။ ထိုသို့အဆင်းရှိပုံကို ရာဇဝင်ဆရာများရေးသားပြသည်မှာ "ထိုမင်းသမီး၏ အဆင်းကား အပြစ်ခြောက်ပါးလွတ်၍၊ ခကောင်းခြင်းငါးပါးနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဦးသစ်သောရွှေအဆင်းနှင့်လည်းတူသည်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့၏ အမတ်ရာဇတမန်လည်း ထိုမင်းသမီးအဆင်းတို့မြင်လျှင် မရပ်မတည်နိုင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍" ဟုဖော်ပြပေသည်။

တရုတ်နိုင်ငံသို့ သာသနာရေးအတွက် မဟာရာဇာသီရိအနိရုဒ္ဓဒေဝကိုယ်တိုင် နောက်လိုက်ဗိုလ်ပါလူအများနှင့် ဥတည်ဘွားမင်းနန်းတော်သို့သွားရောက်ခဲ့သည်။ ဥတည်ဘွားက စွယ်တော်ကိုပင့်ဆောင်ခွင့်ပေးသော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏စွယ်တော်အား မပင့်ဆောင်နိုင်ခဲ့ချေ။ သို့သော် ထရုတ်ဘုရင် ဥတည်ဘွားနှင့် ဗုဒ္ဓမတ်

များက ဓမ္မလက်ဆောင်အဖြစ်ဆက်သလိုက်သော မြဆင်းတုဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်အား ပင့်ဆောင်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ တရုတ်ပြည်မှအပြန်လမ်းတွင် နေရာရှမ်းပြည်သို့အဝင် ခော်ဘွား၏သမီးတော်အား မြင်မြင်ချင်ပင် နှစ်ခြိုက်သဘောကျခဲ့ပြီး ပခင်ဖြစ်သူ ခော်ဘွားကလည်း မင်းကြီးအနော်ရထာမင်းစောအား လေးစားခြင်း၊ အားကိုးခြင်းများ အမှတ်ထင်ထင်ရှိစေခြင်းအလို့ငှာ ခော်ဘွားက သူ၏သမီးတော်အားဆက်သလိုက်ပေသည်။ ထိုမင်းသမီးသည်လည်း မြင်ရုံနှင့်ပင် ချစ်ခင်စရာရုပ်အဆင်းအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံလျက် အသားအရေမှာလည်း ဖြူဖွေးနူးညံ့လှပြီး သိမ်မွေ့သည့်အမူအရာရှိသောကြောင့် မိန်းမချင်းပင်မနာလိုသည်အထိ လှပကြော့ရွင်းသူအမျိုးသမီးချောပင်ဖြစ်သည်။ စောမွန်လှဟု အမည်ရပေသည်။ ပုဂံနန်းတော်သို့အရောက်တွင် အနော်ရထာမင်းစောက မိမိနှင့်အနီးကပ်အဆောင်တော်တွင်ထားခြင်းစားစေသည်။ မိဖုရားတို့အဆောင်အယောင်အပြည့်အဝဖြင့်ထားခဲ့ပေသည်။

စစ်ရေးအရဆက်ဆံရေးဖြစ်ထွန်းခဲ့သော ပဲခူးမင်းနှင့်လည်း အနော်ရထာမင်းစောသည် သူ၏အင်အားကြီးမားမှု၊ တန်ခိုးထွားမှုအား ကောင်းစွာပြသပေးနိုင်ခဲ့လေသည်။ ပဲခူးမင်းနှင့်မဟာမိတ်ဖြစ်ရုံအား ရာဇဝင်ရေးဆရာက ဤသို့ရေးပြခဲ့သည်။ ပဲခူးမင်းနှင့် ဂွမ်း(မော)တို့စစ်မက်ဖြစ်ပွားခဲ့ကြရာ ပဲခူးဘုရင်သည် အနော်ရထာမင်းစောအား စစ်ရေးအကူအညီတောင်းခံခဲ့သည်။ အနော်ရထာမင်းစောသည် သူ၏တပ်တော်အလုံးအရင်းဖြင့် ပဲခူးသို့ချီတက်သွားခဲ့ပြီး ဂွမ်းစစ်သည်များကို အနိုင်တိုက်ပေးခဲ့သည်။ ဂွမ်းစစ်သည်များကိုယ်လွတ်ချွန်းဆွတ်ခွာပြေးခဲ့ရပေသည်။ စစ်ကူတောင်းစဉ်အချိန်က အနော်ရထာမင်းစောက ပဲခူးဘုရင်အား "ငါ့တပ်တော်မှာ မြင်းသည်တော် ၄ သိန်းအားရှိသည့်သူရဲကောင်းများစေလွှတ်လိုက်မည်"ဟု ပြောလိုက်ပြီး သူ့အားအင်္ဂါရဆုံးသော သူရဲကောင်း ၄ ဦးနှင့် တပ်သားကောင်း ၈၀ ကိုခွေးချယ်စေလွှတ်လိုက်လေသည်။ ပဲခူးဘုရင်မှာ ခြောက်ကားနှင့် လက်တွေ့ကွာခြားနေသည်ကြောင့် စိတ်ပျက်အားငယ်နေမိရာတွင် ဂျန်စစ်သား၊ ဝဇေ့ရူး၊ ဝလုံးလက်မယ်

ညောင်ဦးဖီးတို့နှင့် နောက်လိုက်စစ်သည်သူရဲကောင်း တို့၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်၊ စစ်ရေးပြသမှုစွမ်းရည်ကို မြင်ရသောအခါ ကျေနပ်ခဲ့ရလေသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက် ရာဇဝင်ဇာတ်ကြောင်းအား ရာဇဝင်ရေးသားသည့်ဆရာတို့က “အနော်ရထာ မင်းစောလည်း မြင်းသည်ကောင်းလေးသိန်း၊ စစ်ကူ လာစိမ့်မည်ဟူ၍ မိန့်တော်မူလိုက်၏။ လျှောက်လာ သောသူတို့ပြန်လေသော် ကျန်စစ်သား၊ ငထွေရှူး၊ ငလုံးလက်ဖယ်၊ ညောင်ဦးဖီး ဤသူရဲကြီးလေးယောက် တို့ကို နတ်၏တန်ဆာကဲ့သို့သော တန်ဆာကိုဆင် ဝတ်စေ၍ အလုပ်အကျွေး ကုလားခြေလျင်ရှစ်ကျိပ်

နှင့်စစ်ကူသွားစေ၏။ ရောက်လျှင် ဥဿာပဲခူးမင်း လည်း မြင်းသည်လေးသိန်းလာစိမ့်မည်ဟု မှာတော် မူလိုက်သည်ကို မြင်းလေးစီးသာလာရောက်သည်ဟု မသက်မသာစကားကိုဆိုဘိ၏”ဟု ရေးပြထားသည် ကိုဖတ်ရပေသည်။ စစ်စွမ်းရည်ပြသပြီးတော့မှသာ ပဲခူးမင်းက အားရသည်ကိုလည်း “ဤသူတို့သည် လူမဟုတ်၊ နတ်ဖြစ်ရာသည်၊ ဤသူတို့ကဲ့သို့ မြင်ဖူး သည်ထား၍ ကြားမျှမကြားစဖူးပါ ဟူ၍ အံ့ဩချီးမွမ်း ကုန်၏”ဟုရေးထားခဲ့သည်။

ဂျမ်းစစ်သည်များကိုလည်း အနိုင်တိုက်နိုင်သည့် အကြောင်းတွင် “ဂျမ်းစစ်သည်တို့ကို လေးစုကွဲအောင် အလယ်ကိုထွင်း၍တိုက်လေ၏။ လေးစုကွဲပြီးသော် ဂျမ်း တို့၏စစ်သူကြီးဖြစ်သော အောက်မြရံ၊ အောက်မြရဲ၊ အောက်မြဘုံ၊ အောက်မြပိုက် ဤစစ်သူကြီးလေး ယောက်တို့ကို အရှင်ဖမ်း၍ယူလေ၏။ ဂျမ်းစစ်သည် တို့လည်း မိမိတို့စွဲသောလက်နက်ကိရိယာကိုပစ်၍ ခါးတွင်အဝတ်နှင့်သာပြေးလေကုန်၏” ဟု ဖတ်ရပြန် ပေသည်။

စစ်နိုင်ခဲ့ပြီ။ ပဲခူးမင်းလည်း အထူးပင်ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာဖြစ်နေရသည်။ သို့ကြောင့် ပဲခူးမင်းသည် သူ၏စစ်နိုင်လက်ဆောင်အဖြစ် မဟာမိတ်ဖြစ်ခဲ့သော အနော်ရထာမင်းစောအား ပဲခူးမင်းတို့အဆက်ဆက် ကိုးကွယ်ကြသောဓာတ်တော်အား ရွှေကြုတ်တွင်ထည့် လျက် ပုဂံနေပြည်တော်သို့ပင့်ဆောင်သွားစေရန် ဓမ္မ လက်ဆောင်တော်အားဆက်သလိုက်လေသည်။ ထိုပြင် ရွှေကြုတ်လက်ဆောင်တော်နှင့်အတူ ချောမောလှပ ကြောရှင်း ရွှေအဆင်းရှိသည့်သမီးတော်အား ဆက်သ လိုက်ပြန်သည်။ ပဒေသရာဇ်တို့အလေ့အထအရ စစ်နိုင်သည့်ဘုရင်သည် မိမိထက်ပိုမိုအားကြီးသည်ဟု မဟာမိတ်ဖြစ်သည့်ဘုရင်က ယူဆလက်ခံသည့်အခါ အစဉ်သဖြင့် ဆက်ဆံရေးမိတ်မပျက်စေရန် သမီး ကညာဆက်ကြသည်မှာ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်ပင်။

အနော်ရထာမင်းစောထံသို့ ပို့ဆက်လာသော သမီးတော်သည် မြန်မာရာဇဝင်ရေးဆရာတို့က ရာဇဝင်ဇာတ်လမ်းပမာတစ်ပုဒ်အဖြစ် တွင်ရစ်စေသည့် မင်္ဂလာစန္ဒာအမည်တွင်သော မင်းသမီးဖြစ်လေသည်။

ကျန်စစ်သားနှင့် မင်္ဂလာ ရာဇဝင်နောက်ခံ အချစ် မေတ္တာဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်လာစေခဲ့လေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မင်းသမီးသည် ပုဂံရွှေနန်းတော်ကြီး သို့ရောက်ရှိလာခဲ့လေပြီ။ အနော်ရထာမင်းစောသည် ဝဲခူးမင်းသမီးကိုလည်း မိဖုရားအဆောင်အယောင်ဖြင့် ထားရှိလေသည်။

မဟာရာဇာသီရိအနိရုဒ္ဓဒေဝမင်းကြီးသည် တိုင်း ပြည်ထူထောင်တည်ဆောက်သည့်နေရာတွင် လက် ရုံးရည်၊ နှလုံးရည် နှစ်ခုစလုံးဖြင့် တည်ထောင်ခြင်း အလုပ်ကို လုပ်နေခဲ့ရသည်။ ထိုအထဲတွင် အနိရုဒ္ဓ ဒေဝမင်းကြီး၏နှလုံးသားသည်လည်း ယောက်ျားပီသ သည့်ချစ်ခြင်းများဖြင့် ပြည့်လျှမ်းနေပေမည်။ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း မေတ္တာစိတ်အစဉ်လည်း လွှမ်းနေပေလိမ့် မည်။ မိဖုရားများအပေါ်တွင် သူ၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာ တရားများကိုပြသသည့်အနေဖြင့် မိဖုရားအဆောင် တော်များတွင် အခြေအချ်အသင်းအပင်း၊ မောင်းမ မိသံအများနှင့်ထားရှိခဲ့ပေသည်။ မိဖုရားနန်းအဆောင် တွင်လည်း နှလုံးစိတ်ဝမ်း ချမ်းသာရွှင်ဖြူစေရန် အတွက်လည်း သီဆိုတီးမှုတ်ကခုန်သူအမျိုးသမီးများ၊ မိဖုရားအားအလှပြင်ပေးသူအမျိုးသမီးများ အဝတ် အစားဆင်ယင်ပေးသူအမျိုးသမီးများ ဆံပင်ဆံထုံး အလှပြင်၊ အလှထုံးပေးသူ အမျိုးသမီးများ စသည်ဖြင့် အမျိုးသမီးပေါင်း ၅၀၀ ကျော်အား နေ့စဉ်ခစားလုပ် ကိုင်ပေးစေသည်။ သနပ်ခါးခသွေးသူကသွေး၊ မျက်နှာ ပေါင်းတင်ရွှေသွင်းသူကသွင်း၊ လက်သည်း ခြေသည်း အလှပြင်သူကပြင်၊ ဆံပင်အလှပြင်သူကပြင်၊ အဝတ် အထည်ဒီဇိုင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ချုပ်လုပ်ဆင်ယင်ပေးသူ ကပေး ရွှေထည်ကျောက်မျက်ရတနာ အလှဆင်ပေး သူကဆင်၊ ကေးဂီထဖျော်ပြေသူများကလည်း သီဆို တီးမှုတ်၊ ကချေသည်များကလည်း ကပြကြဖြင့် မိဖုရားများအဆောင်တော်အတွင်း မိဖုရား၏အလှ အပအား မယှဉ်တူပနိုင်သော အမျိုးသမီးများတစ်သိက် သည် ဘုရင်မင်းကြီးအတွက်ရည်ရွယ်ရင်းဖြင့် မိမိ တို့၏အလုပ်ကို လစ်ဟာမှုမရှိရလေအောင် လုပ်နေကြ ပေမည်ဟု ခခတ်အမြင်ဖြင့်ဖြင့်ကြည့်နိုင်ပေသည်။

ထိုမိဖုရားအဆောင်တော်များအကြောင်းအား

ရာဇဝင်ဆရာတို့ရေးပြထားသည်မှာ "အဂ္ဂမဟေသီ မိဖုရားကိုရံသောအခြေအရံထား ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးသော တန်ဆာဆင်သော အမတ်ကြီးသမီး စုလည်းထုံးငါးရာ မြဲဖြင့်ပြီးသောတန်ဆာဆင်သော အမတ်သမီး ယကင် ဦးရစ်ထုံးငါးရာ၊ ဝရစ်နံဖြင့်ပြီးသော တန်ဆာဆင်သော အမတ်သမီး ယကင်ဦးချာထုံးငါးရာ မင်းကြီးကိုမစ သော ပုလဲဖြင့်ပြီးသောတန်ဆာဆင်သော သူဌေးသမီး လေးဗယာက်၊ မိန်းမကုန်းငါးကျိပ် မိန်းမကွင်းကျိပ် တို့မှာလည်း ရွှေဖြင့်ပြီးသော သယက်တန်ဆာဆင်ကုန် သည်ချည်းတည်း ထိုမှတစ်ပါး မိန်းမစောင်း၊ မိန်းမ ငြင်း၊ ပတ်စည်သံလွင်တို့ကိုလည်း မိန်းမတို့သာတီးမှုတ် ရကုန်သည်"ဟု ပတ်ရှုပြန်ပေသည်။

ထို့အတူ မင်္ဂလာမင်းသမီးအား သီရိစန္ဒာဒေဝီ အမည်ဖြင့် မိဖုရားအဆောင်အယောင်ပေးထားခဲ့ပြီး မောင်းမမိသံအခြေအရံများဖြင့် ခစားစေခဲ့သည်။ ရာဇဝင်ရေးဆရာတို့ရေးသားချက်မှာ "သီရိစန္ဒာဒေဝီ မိဖုရားကိုရံသောကိုယ်လုပ်တော်ကား ပတ္တမြားဖြင့်ပြီး သော တန်ဆာဆင်သော အမတ်သမီးစုလည်းထုံး ထုံးရာ၊ မြဲဖြင့်ပြီးသောတန်ဆာဆင်သော အမတ်သမီး ယကင်ဦးရစ်ထုံး ထုံးရာ၊ ဝရစ်နံဖြင့်ပြီးသော တန်ဆာ ဆင်သော အမတ်သမီး ယကင်ဦးချာထုံးထုံးရာ၊ ရွှေ ဖြင့်ပြီးသော တန်ဆာဆင်သော မိန်းမကုန်းသုံးကျိပ် မိန်းမကွင်းကျိပ်၊ ထိုမှတစ်ပါး မိန်းမစည် မိန်းမပတ် မိန်းမစောင်း၊ မိန်းမငြင်း နေထိုင်းမြတ်တီးမှုတ်ရ သတည်း"ဟု ပတ်ရှုပြန်ပါသည်။ မိဖုရားခေါင်ကြီး မဟုတ်သည့်အတွက် သူ့အဆင့်နှင့် သူ့အဆောင် အယောင်တို့သာ ပေးထားလေသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ မဟာရာဇာအနိရုဒ္ဓသည် သူ၏ချစ်ရလေသော မဟေသီမိဖုရားများအပေါ် တမြတ်တနိုးထားရှိခဲ့သည်ကိုတော့ 'ဩဝါ... မဟာ ရာဇာအနိရုဒ္ဓ၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအနန္တပါပေတကား' ဟုဆိုသော ရာဇဝင်မတ်ရင်းဖြင့် ကောက်ချက်ချပိ တော့သည်။ ။

ဒေါက်တာစိန်မြင့်

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၃၆ |

ဝင် ပိုင်းမော

ခရီးတစ်ခေါက်

✓ မောင်လှ(ကွမ်းခြုံတော်)

ပိုင်းမောစံပြရွာမှ
နန္ဒပူရပင်လယ်
(ပိုင်းမော)
မြို့ဟောင်း
ပြတိုက်

ပင်လယ်(ပိုင်းမော)
မြို့ဟောင်းတွင်
တွေ့ရသည့်
မြင်းစီးနေဟန်ရှုပ်ပုံပါ
အုတ်ချုပ်

လွန်ခဲ့သည့်ရက်အနည်းငယ်က သဲဖြူချောင်းသို့ ကျွန်တော်ရောက်သွားခဲ့သည်။ မရောက်သည်မှာလည်း နှစ်ပေါင်းဆယ့်ငါးနှစ်ပင်ပြည့်ခဲ့ပါပြီ။ ထိုနေရာသည် အလွန်တန်ဖိုးကြီးလှသော သမိုင်းအထောက်အထားများ တူးဖော်တွေ့ရှိရာအရပ်။ နိုင်ငံ၏ရင်းမြစ်တန်ဖိုးများကို တွေးတောဆင်ခြင်ရန် နှိုးဆော်ပေးခဲ့

သောနေရာ၊ သမိုင်းနောက်ခံ
ဖြစ်ရပ်များကိုတွေးဆ၍ စိတ်ကူး
စိတ်သန်းများ ကွန့်မြူးစရာဝေသ
ဟုဆိုချင်သည်။ ထိုသို့သော သဲဖြူ
ချောင်းသည် ကျွန်တော် သုံးနှစ်
ခန့်နေခဲ့ဖူးသည့် ရပ်ရွာတစ်ခုပင်
ဖြစ်သည်။

သဲဖြူချောင်းသည် ပန်းလောင်
မြစ်အတွင်းသို့စီးဝင်သည့် ချောင်း
လက်တက်တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း သဲဖြူချောင်း၏ ပန်းလောင်မြစ်
အတွင်း စီးဝင်သည့်နေရာတွင် ရွှေဟောင်းမြို့ကြီး
တစ်ခုကိုဖြတ်သန်းနေကြောင်း ကျွန်တော်တို့မသိ
ခဲ့ကြ။ သမိုင်းရာဇဝင်များတွင်လည်း ဖတ်မှတ်ခဲ့
ရဖူးခြင်းမရှိသည့် ထိုမြို့ဟောင်းကြီးသည် ရာစု
နှစ်နှင့်ချီ၍တိမ်မြုပ်နေခဲ့ပေသည်။ ထိုမြို့ကြီးကို
မိုင်းမောမြို့ဟောင်းအဖြစ်စတင်သိခဲ့ရသည်။ ထိုသို့
စတင်သိရှိခဲ့ချိန် ၁၉၉၃ ခုနှစ်ကတည်းက အလွန်
စိတ်ဝင်စားခဲ့မိသည်။ ယနေ့အခါတွင်တော့ ရွှေ
ဟောင်းသုတေသနဌာနမှ တူးဖော်တွေ့ရှိချက်များ
ကို မြင်တွေ့နိုင်ကြပြီဖြစ်သည်။

ပင်လယ်(မိုင်းမော)မြို့ဟောင်းမှ မြေထည်လက်ရာများ

မိုင်းမောသည် ကျွန်တော်စတင်ရောက်ရှိစဉ်က အိမ်ခြေ
၂၀ ကျော်ရှိသောရွာရှိခဲ့သော်လည်း ယနေ့အခါ အိမ်ခြေ ၂၅၀
ခန့်ရှိပြီဟု သိရပေ၏။ ထိုသို့အလျင်အမြန်ထွန်းကားလာ
ခြင်းသည် မိုင်းမောမြို့ဟောင်းကြီး၏ ပြန်လည်တူးဖော်တွေ့ရှိ
မှုနှင့်လည်း သက်ဆိုင်နေနိုင်ပါသည်။ တိုက်နယ်ဆေးရုံ၊
အခွန်လွတ်ဈေးနှင့် ပြောင်းလဲလာသည့်တိုက်တာအိမ်ခြေ
များကြောင့် အတော်ပင်စည်ကားနေခဲ့ပါပြီ။ လူများအခြေချ
နေထိုင်မှုများပြားလာခြင်းသည် နောက်ကွယ်မှ အကြောင်း
တရားများစွာ ရှိနေပေလိမ့်မည်။ ထိုနေရာတွင် ၁၉၉၃ ခုနှစ်
က တပ်စခန်းများနေရာယူလာခဲ့သည်။ ထိုတပ်စခန်းများကို
တည်ဆောက်ရေးစတင်ချိန်က ကျွန်တော်ရောက်ရှိခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ယနေ့အခါတွင် အခြားသောတပ်ရင်းများပါ

ပင်လယ်(မိုင်းမော)မြို့ဟောင်းမှ မြေထည်လက်ရာများ

ဓမ္မတာရီ | ၃၈ |

ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ရာ စည်ကားနေခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေမည်။

မိုင်းမောသည် တုခဲမြို့ကလေးမှသည် ကင်းတားဆည်သို့ သွားရာလမ်းအတိုင်း ၆ မိုင် နီးပါးတွင်တည်ရှိသည်။ တစ်ချိန်သောအခါက 'ထာဝရစိမ်းလန်းနေမည် ပန်းလောင်မြေ' ဆိုသည့် ဇာတ်ကားကို မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ ထုတ်လွှင့်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုဇာတ်လမ်းသည် ကင်းတားတက်စုံတစ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦးနှင့် မိုင်းမောရွာသူ ဆိတ်ကျောင်းသမီးတစ်ဦး၏ ချစ်ကြီးသွယ်ခဲ့ပုံဖြစ်သည်။ ထိုဇာတ်လမ်းထုတ်လွှင့်ချိန်က ကျွန်တော်သည် ကျောင်းသားအရွယ်သာရှိနေသေးသည်။ ထိုစဉ်ကပင် မိုင်းမော၏ သမိုင်းနောက်ခံအချို့ကိုသိခဲ့ရသည်။ ထိုဇာတ်လမ်းကိုဖန်တီးခဲ့သူမှာ မြန်သားဇာတ် စာရေးဆရာ ဝါရီတံကာ မြင့်မောင်ဖြစ်သည်။

ကင်းတားဆည်မှ လက်ဝဲမြောင်းဘောင်သည် မိုင်းမောမြို့ဟောင်း၏အရှေ့ဘက်မှပတ်၍ ဝမ်းတွင်းနယ်သို့ တူးဖော်ထားသည်။ မိုင်းမောမြို့ဟောင်းကိုဖြတ်စီးနေသည့် သဲဖြူချောင်းနှင့်ဆုံတွေ့သည့်နေရာ၏ အထက်ဘက်ကပ်လျက် သဲဖြူချောင်းအေးတွင် တပ်ရင်းနှစ်ခုတည်ထားပြီး ထိုနေရာတစ်ဝိုက်ကို သဲဖြူချောင်းဟု ယနေ့တိုင်ခေါ်နေကြသည်။ ရွာဟူ၍ ရှိနေသည်တွေ့မဟုတ်။ သဲဖြူချောင်းသည် မိုင်းမောမြို့ဟောင်း၏ အရှေ့ဘောင်လက်သုံးမိုင်ခန့်အကွာရှိ ပြက္ခဒိန်တောင်တွင် မြစ်ဖျားခံထားသည်။ ယနေ့တိုင် စီးဆင်းနေဆဲဖြစ်သည့် သဲဖြူချောင်းကို ကင်းတားလက်ဝဲမြောင်းဘောင်၏အောက်သို့ ၎င်းပျံ့၍ ဆည်မြောင်းဌာနမှ ပြုပြင်တည်ဆောက်ပေးထားသည်။ မြို့ပြအင်ဂျင်နီယာနယ်ပယ်တွင် ဆိုင်ဖွန်နည်းပညာဖြစ်၍ အရပ်ခေါ်အရ ရေငုပ်ဖြန့်ဖြစ်သည်။ လက်ဝဲမြောင်းဘောင်သည် ပန်းလောင်မြစ်နှင့် အေးချင်းယှဉ်လျက် ကင်းတားတံမံပွဲထွက်လာတာ ရှမ်းနီးမတောင်စွယ်များအလွန်တွင် ပန်းလောင်မြစ်ကြောင်းနှင့် ကင်းကွာလာ၍ ဝမ်းတွင်းနယ်သို့ဦးတည်နေသည်။ မြစ်သာနှင့် တံတားဦးနယ်များအတွင်း ဧကပတ်လျက် တည်ရှိပြီး တံတားဦးမြို့အနီးရှိ ပြာကန်တွင် အဆုံးသတ်သည်။

မိုင်းမောမြို့ဟောင်းအတွင်းတွင် မိုင်းမောရွာနှင့် ကန်စွယ်ရွာတို့ တည်ရှိနေပြီး ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနမှ တူးဖော်တွေ့ရှိချက်များကို ပြသထားသည့် ပြတိုက်ကို မိုင်းမောရွာတွင်ပင်တည်ဆောက်ထားပြီးဖြစ်သည်။ တူးဖော်ရရှိသောပစ္စည်းများ၏ သက်သေအထောက်အထားအရ သဒေသနာများ၊ ဟန်လင်းတို့ကဲ့သို့ပင် ခေတ်ပြိုင်ထွန်းကားခဲ့သည်ဟုဆိုပါသည်။ တူးဖော်တွေ့ရှိရသည့် မြို့ရိုးပုံသဏ္ဍာန်၊ အကျယ်အဝန်းပျံ့နှံ့စေသုံးဂေါ်များ၊ ရုပ်ပွားတော်များ၊ ပုဆိုးစေ့များ၊ ဆုတ်ချပ်များ စသည်တို့ကိုလေ့လာ၍ အဆိုပါ မြို့တော်ကြီးများနှင့် အပြိုင်ထွန်းကားခဲ့ကြောင်း ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနမှ အတည်ပြုထားခဲ့ပြီဟု သိရပေသည်။

မိုင်းမောမြို့ဟောင်းကို ပင်လယ်ဟု တွင်းဝေ တွင်းပိတ်ဖြင့် ဖော်ပြထားလေရာ ပင်လယ်မြို့ဟောင်းနေရာဟုလည်း ယူဆကြဟန်တူပါသည်။ ပင်လယ်မြို့သည် သဲမုန်တိုင်းကျ၍ပုံးအုပ်သွားသည့်အခါ အနောက်ဘက်သို့ရွှေ့ပြောင်းကာ မြို့သစ်တည်ခဲ့သည်ဟု ဖတ်ရဖူးသည်။ ပါးစပ်ရာဇဝင်အရ မိခင်တို့ မိဖုရားမြောက်၍ သဲမုန်တိုင်းကျကာ ပျက်စီးရသည်ဟု ဝေသခံများပြောနေသည့် မိုင်းမောရာဇဝင်နှင့်ချိန်ထိုးကြည့်လျှင် ပင်လယ်မြို့ဟောင်းသည်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆရပါသည်။ နောက်ဆုံး၍တည်ခဲ့သော ပင်လယ်မြို့ဟောင်းသည် မြစ်သာမြို့နယ်၊ နှမ်းခင်းကျေးရွာအုပ်စု မြို့တွင်းရွာဟုဆိုပါသည်။ မြို့တွင်းဆိုသည့်ရွာအမည်ကပင် မြို့ဟောင်းတစ်ခုရှိခဲ့ဖူးကြောင်း သက်သေဖြစ်သည်။ ထိုမြို့တွင်းရွာနေရာမှ ပင်လယ်မြို့သည် ပုဂံခေတ်နောင်းပိုင်းတွင်ထင်ရှားခဲ့သည့် ရှမ်းညီနောင်သုံးဦးအနက် တစ်ဦးဖြစ်သော သီဟသူ အပိုင်တေးခဲသော ပင်လယ်မြို့ဟုလည်းသိရသည်။

မိုင်းမောမြို့ဟောင်းသည် ရှမ်းတောင်တန်းများ၏ အစွန်တွင်ရှိနေလျက် မြေပြန့်လွင်ပြင်အစတွင် တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အရှေ့တောင်ဘက်တွင် ပြက္ခဒိန်တောင်တန်းရှိ၍ အရှေ့ဘက်တွင်ရှမ်းနီးမတောင်များခံထားလေရာ သဲမုန်တိုင်းဒဏ်ကြောင့်ပျက်စီးရသည်မှာ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိပါသည်။ ရာဟုလေ့လာမည်ဆိုပါက

တောင်တန်းများ၏ထောင့်ကျဉ်းအတွင်းရှိနေသဖြင့်
 ဝေဒီကံတိုက်ခတ်လာမည့်လေအားသည် အတော်
 ပင် ပြင်းထန်ပါလိမ့်မည်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်က ကျွန်တော်
 ကိုယ်တိုင် ထိုနေရာ၏သဲလေပွေဒဏ်ကို ခံစားခဲ့ရဖူး
 သည်။ မိုင်းမော၏အရှေ့ဘက်တွင် မြနီ၊ ထီးလှိုင်၊
 နွားကူးရွာများရှိကြ၍ နွားကူးရွာတွင် အနော်ရထာ
 မင်းကြီး၏ ရှေးဟောင်းလက်ရာ ညောင်ကျပ်ဆည်
 တည်ရှိသည်။ သစ်လုံးတိုင်ကြီးများဖြင့် ဆည်ခတ်ထား
 သည်ကိုတွေ့ရပြီး ယခုအခါ အသစ်တည်ဆောက်
 ထားသည့် ကင်းတားတံမံမှာ ဘေးတွင်ကပ်လျက်တည်
 ရှိသည်။ ထိုတံမံသည် အောက်ကင်းတားတံမံဖြစ်၍
 အထက်ကင်းတားတံမံ သီးခြားရှိပါ
 သေးသည်။ ယခုတစ်ခေါက်ရောက်
 သည့်အခါ ညောင်ကျပ်ဆည်မှာ
 နန်းဖုံးသွားခဲ့ပြီဟု သိရပေ၏။
 ကင်းတားတံမံတည်ဆောက်စဉ်က
 ရှေးဟောင်းလက်ရာအဖြစ် ယခင်
 အတိုင်းပုံမပျက်ရှိနေသည်ဟု ယူဆ
 ရသော်လည်း ယခုအခါ ရေကြီးစဉ်
 က နန်းဖုံးသွားသည်ဟုဆိုပါသည်။
 ပြန်လည်ဖော်ထုတ်သင့်သော ရှေး
 ဟောင်းဆည်အဖြစ် သိကြစေလိုပါ
 သည်။

မြနီကျေးရွာအနီးတွင် ပျံ
 အကွရာဖြင့် ရေးထိုးထားသည့်
 ကျောက်စာတစ်ချပ်တွေ့ရှိထားသော်လည်း ဘာသာ
 ပြန်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းကြဆဲဟုသိရပါသည်။ ထိုကျောက်
 စာကိုသာ ဘာသာပြန်နိုင်ခဲ့မည်ဆိုပါက တန်ဖိုးကြီး
 သော အထောက်အထားများ ရရှိလာနိုင်ပေလိမ့်
 မည်။ မိုင်းမောတွင်တွေ့ရသည့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ၏
 နောက်ကျောဘက်တွင် ပိဋကတ်တော်လာဂါထာများ
 ကို တွေ့ရသည်ဟုဆိုသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်မှုသည်
 ထိုစဉ်ကပင်ရှိနေကြောင်းသိရသည်။ ပျံမြို့တော်များ
 အားလုံးသည် အေဒီ ၄ ရာစုတွင် အပြိုင်ထွန်းကားခဲ့
 သည်ဟုဆိုလေရာ မိုင်းမောသည်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်
 ခဲ့သည်။ အခြားသောပျံမြို့ကြီးများကဲ့သို့ပင် အိန္ဒိယ၊

တရုတ်၊ ကမ်ပူချား(ကမ္ဘောဒီးယား)တို့နှင့် စီးပွားရေး
 ကူးလူးဆက်ဆံမှုရှိခဲ့သည်။ ထိုသို့ကူးလူးဆက်ဆံရ
 သည့်အခါ တရုတ်တို့၏မှတ်တမ်းများအရ တရုတ်
 ကုန်သည်တို့သည် မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်းရှိ ပျံမြို့
 တော်တစ်ခုတွင် တစ်ထောက်နား၍ အိန္ဒိယသို့ခရီး
 ဆက်သည်ဆိုထားရာ ထိုပျံမြို့တော်မှာ သရေခေတ္တရာ
 မဟုတ်နိုင်ဟု သမိုင်းပညာရှင်ကြီး ဝေါက်တာသန်းထွန်း
 က သုံးသပ်ထားသည်။ သို့သော်လည်း ထိုမှတ်တမ်း
 များရေးခဲ့သည့်အချိန်တွင် ဟန်လင်းသည်လည်း ပျက်
 သုဉ်းခဲ့ပြီဖြစ်ရာ အခြားမြို့ကိုတော့ ကောက်ချက်ဆွဲ
 မထားခဲ့ပါ။ တရုတ်မှတ်တမ်းများတွင်တွေ့ရသည့် ထုမင်

မိုင်းမော၏အရှေ့တောင်ဘက်တွင်ရှိနေသည့်
 ပြက္ခရွေတောင်ထိပ်တွင် အနော်ရထာမင်းတည်ထား
 ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် စွယ်တော်တစ်ဆူရှိသည်။
 ရာဇကုမာရ်မင်းသားသည်လည်း ထိုတောင်ပေါ်တွင်
 သာသနာပြုခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ တောင်ပေါ်တက်သည့်အခါ
 မောသဖြင့် နားရသည့်နေရာကို မောနားဟု
 ခေါ်ဆိုကြပြီး သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင်
 မောနားဘုရားပွဲရှိသည်။

ဆိုသည်မှာ မိုင်းမောဖြစ်ကြောင်းကိုတော့ အတည်ပြု
 ထားခဲ့ပါသည်။

မိုင်းမော၏ အရှေ့တောင်ဘက်တွင်ရှိနေသည့်
 ပြက္ခရွေတောင်ထိပ်တွင် အနော်ရထာမင်းတည်ထား
 ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် စွယ်တော်တစ်ဆူရှိသည်။ ရာဇကုမာရ်
 မင်းသားသည်လည်း ထိုတောင်ပေါ်တွင် သာသနာပြုခဲ့
 သည်ဟု ဆိုသည်။ တောင်ပေါ်တက်သည့်အခါ မော
 သဖြင့် နားရသည့်နေရာကို မောနားဟုခေါ်ဆိုကြပြီး
 သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် မောနားဘုရားပွဲရှိသည်။
 ထိုမောနားပွဲသည် အငြိမ့်မပါ ဇာတ်မပါဖြင့် အလွန်စည်
 ကားပါသည်။ ဝမ်းတွင်း၊ မြစ်သားနယ်များမှ ကျေးရွာ

ဓမ္မတာရီ | ၄၀ |

များသည် ထိုမောနားတွင်ရှိနေသည့် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ တစ်နှစ်စာလှူဒါန်းရန် တက်ကြွလေရာ နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း ဘုရားပွဲတော်ကြီးဖြစ်နေပါသည်။ ထိုပွဲတွင် ကျေးရွာမှမိန်းမမျိုးကလေးများက အစုအဖွဲ့ဖြင့် ကခုန်ကြသည်။ တစ်ရွာတည်းနေ လူငယ်ကလေးသားတို့က လက်တွဲဝန်းရံရင်းကကြသည်။ ထိုသို့ တစ်ညတာကုန် ဆုံးခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းနည်းတော့ မည်မဟုတ်ပါ။ ထိုပွဲသို့ ရောက်လာကြသူတိုင်းသည် ရွာခိုးဝိုင်းများ တိုက်ပိတ်လာကြသည်။ ရှေးအခါကတော့ တောနေသတ္တဝါကြီးများ၏ ရန်တို့ကြောက်ရ၍ အသံပေးကာ တက်ကြွခြင်းဖြစ်သော်လည်း ယနေ့အခါ ဝိုးဝိုင်းများဖြစ်လာခြင်းဟုယူဆရပါသည်။ ထိုပွဲတော်သို့ ရွာပေါင်းများစွာသည် လှူဒါန်းရင်း ရောက်လာကြသည်ဖြစ်ရာ တောင်ခြေတွင် လှည်းဝိုင်းကြီးများ တစ်မျှော်တစ်ခေါ် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုပွဲ၏ ထူးခြားချက်သည်ကား ရန်မဖြစ်ကြခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ပြက္ခဒိန်တောင်ပေါ်တွင် အခြားထူးခြားချက်တစ်ခုလည်းရှိနေသေးသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၊ မြေတိုင်းဌာနမှပြုလုပ်ထားသည့် မြန်မာနိုင်ငံဗဟိုချက်မကျောက်တိုင်ဖြစ်သည်။ ထိုကျောက်တိုင်ကိုတော့ မရောက်ဖူးသေးပါ။

ဤနေရာရပ်ဝန်းသည် ဝါးရုံများ၊ တောတန်းများနှင့် တောင်စွယ်တောင်တန်းများဖြစ်လေရာ ဇွားကျောင်း၊ ဆိတ်ကျောင်း စားကျက်မြေများဖြစ်ခဲ့ဟန်ရှိပေသည်။ တစ်ချိန်က တောကြီးမျက်မည်းဖြစ်ခဲ့လေဟန်ရှိသည့် ပြက္ခဒိန်တောင်ညီနောင်သည် တောလိုက်အပန်းဖြေရာ ဖြစ်ခဲ့ပေလိမ့်မည်။ မြေဆီခြံစာ အလွန်ကောင်းမည်ဟုယူဆရသော တောရိုင်းမြေများ အများအပြားရှိနေဆဲဖြစ်၏။ လွန်ခဲ့သော ၁၉၉၀ ပြည့်လွန်နှစ်များက ဂျပန်လူမျိုးများ မြေငှား၍ ခရမ်းစိုင်းဖူးသည်ဟု သိရသည်။ ထိုအဖွဲ့များကို ထမင်းချက်ကျေးဖူးသည် ဦးတင်မောင်သည် တွေ့ရတော်တို့ ထိုနေရာရောက်သည့်အခါ ထမင်းချက်အဖြစ်ပင် လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ဖူးသည်။ တစ်ခန်းများစတင်စဉ်က ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းသုံးခရရရှိရန် လက်ဝဲခြောင်းမှ ဇွားလှည်းများဖြင့် သယ်ယူခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ်က ဦးတင်မောင်၏ ဒုတိယလုပ်ငန်း

အဖြစ် ကန်စွယ်နှင့်မိုင်းမောရွာမှ ရေစည်လှည်းများခေါ်ယူပေးရခြင်း၊ ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ပေးခြင်းများရှိခဲ့သည်။ နောင်အခါတွင် ရေဝန်းရွာမှ ရေကားတစ်စီးငှားရမ်း၍ အသုံးပြုခဲ့ရသည်။

ယခုတစ်ခေါက်တွင် ထိုစဉ်က အတူနေခဲ့ဖူးသည့် မိုင်းမောရွာသား ဦးတင်မောင်မှာ တွယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ မိုင်းမောရွာလယ်၌ ဦးတင်မောင်၏ နေအိမ်မှာလည်း ခက်ခက်ခဲခဲရွာပွေ့ရသည်။ ရွာခံအများစုသည် လမ်းဘေးကပ်ချက်တွင် ရှိနေကြတော့။ တပ်မှအနားယူကြသော မိသားစုအတော်များများသည် မိုင်းမောရွာခံများ၏ ဆယ်ဆခန့်အထိ အခြေချနေထိုင်ကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယာယီတပ်ရင်းများဖြစ်ရှိနေစဉ်ကပင် ကျွန်တော်ရင်းနှီးခဲ့ဖူးသူများသည်လည်း အချို့တပ်တွင်း၌ရှိနေဆဲဟု သိရသည်။ ၁၉၉၃ ခုနှစ်က ထိုနေရာသို့ ရောက်ရှိခန့်ထိုင်စဉ်တွင် အစီရို မုန်တောင်၏ ထိပ်သို့ တက်ကာ ပန်းလောင်မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်သို့မျှော်ကြည့်ခဲ့ဖူးသည်။ ခဏအခါက တိုင်းပြည်ကိုတူထောင်ခဲ့သူများသည်လည်း ထိုသို့ပင်ကြည့်ရှုခဲ့လိမ့်မည်ဟု ယူဆခဲ့ပါသည်။ နယ်မြေအခြေအနေနှင့် မြင်ကွင်းကျယ်တို့ မြင်ရနိုင်သည်မှာ တောင်ထိပ်သို့တက်ခြင်းတစ်ခုသာ တတ်နိုင်သောခေတ်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ တောင်ထိပ်သို့ တက်သည့်အခါ ရှေးသူရင်များက ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်များပေါ် တက်ရောက်၍ လပေါင်းများစွာနေထိုင်လေ့လာဟန်တူပေသည်။ သို့မှသာ ဘုရားတည်သည့်အမှုမျိုးကို ပြုနိုင်ပေမည်။

တောင်ထိပ်များတွင် တည်ဆောက်ရေးလုပ်ရန် ယနေ့အခါတွင်ပင် အလွန်ခက်ခဲနေဆဲဖြစ်သည်။ သဲဖြူချောင်းသို့ ဒုတိယအကြိမ်ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းသည် ပါးစပ်ရာဝင်မျှသာသိခဲ့ဖူးသော တွန်တော်အတွက် သမိုင်းသက်သေ တူးဖော်တွေ့ရှိချက်များကို မျက်မြင်ကြည့်ရှုနိုင်ခဲ့ရပေသည်။ သမိုင်းပညာရှင်များ၊ ဝါသနာအရ လေ့လာကြသူများအားလုံးသည် တစ်ခေါက်တစ်ခါတော့ ရောက်သင့်လှကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဇော်လှ(ကွမ်းဗြို့တော်)

ပန်းပေးချ

မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး

(၁)

မိုးစက်ဖြိုဖြို ဇွန်၊ ဇူလိုင် ဆိုသည့်အတိုင်း
ဝိရာသီမိုးဦးမှာ အထူးပင်မိုးကောင်းလှချေ၏။

မိုးနှင့်အတူ ကျွန်တော်တို့ခြံထဲက ခံပယ်ပင်လေး
များသည် အဖူးအပွင့်တွေနှင့် တင့်တယ်လန်းဆန်း
လာပေပြီ။

အစိမ်းရောင်မြရွက်လွှာများအကြား အဖြူရောင်
ပုလဲပွင့်များတပ်ဆင်ထားသလို ပေါ်လွင်ထင်ရှားလှ
ဘိ၏။ မြသားထဲတွင် ပုလဲဆင်သို့ဟူ၍ စာဖွဲ့ချင်စရာ။

မိမိအိမ်၊ မိမိခြံထဲမှ မြပုလဲ အလှခဲလေးများကို
မြင်တွေ့၍ ကြည်နူးရသလို လမ်းမပေါ်တွင်တွေ့မြင်ရ
သည့် မြပုလဲအလှပန်းလေးများကလည်း မြင်သူတို့၏
ရင်ကို ကြည်နူးချမ်းမြေ့စေပါသည်။

လမ်းပေါ်က မြပုလဲအလှပန်းလေးများဆိုသည်
ကား အခြားမဟုတ်။ ကျောင်းဖွင့်စ ယခုလို
ရာသီမှာ နုပျိုတက်ကြွလန်းဆန်းလှသော အဖြူ
အစိမ်းဝတ် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား သား
ငယ် သမီးငယ်များပင်ဖြစ်ပေသည်။

(၂)

ကျွန်တော်တို့နေအိမ်သည် ဧဝံမြို့
သစ်မြောက်ပိုင်းတွင် တည်ရှိသည်။
ရန်ကုန်မြို့၊ မြို့လယ်ကောင်ရှိ ကျွန်
တော့်ရုံးသို့ နံနက်တိုင်း ကားကို
ကိုယ်တိုင်မောင်း၍ သော်လည်း
ကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ တူဖြစ်သူ
က မောင်း၍သော်လည်းကောင်း
သွားရသည်။

ရုံးသို့သွားသည့်အခါ သား
တို့သမီးတို့ငယ်စဉ်က ပညာသင်
ကြားခဲ့သော ကျောင်းကြီး၏ရှေ့မှ
ဖြတ်သန်းသွားရသည်။ ကျောင်း
ပေါက်ဝတွင် ထမင်းတူးထည့်သည့်
ခြင်းလေးတွေလက်ကဆွဲပြီး အဖြူ
ရောင်အင်္ကျီ၊ အစိမ်းရောင်စကတ်
လေးများ ဝတ်ဆင်ထားသော မူလ
တန်းအရွယ်ကလေးငယ်များကို မြင်

AKIANSWA

ဓမ္မတာရီ | ၄၂ |

ရလေတိုင်း ကျွန်တော်သမီးငယ်စဉ်ကအဖြစ်အပျက်
ကလေးကိုအမှတ်ရမိသည်။

ကျွန်တော်တွင် သားသမီး ၃ ယောက်ရှိသည်။
အကြီးနှင့်အငယ်ဆုံးက သားဖြစ်ပြီး သမီးက အလတ်
ဖြစ်လေသည်။

လွန်ခဲ့သော ၂၁ နှစ်ခန့်ကာလက ကျွန်တော်တို့
မိသားစုသည် မင်္ဂလာတောင်ညွှန်မြို့နယ်တွင် နေထိုင်
၏။ သားကြီးက ၉ နှစ် (စတုတ္ထတန်း)၊ သမီးက ၅ နှစ်
(သုဇယံတန်း)အရွယ်၊ သားအငယ်လေး မမွေးသေး။

သမီးသည် ငယ်စဉ်ကတည်းက စကားအလွန်
တတ်၏။ စာဖတ်ဝါသနာပါပြီး အရာရာတို့စူးစမ်းလို
စိတ်လည်းရှိသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် မူလ
အလုပ်အကိုင်မှ အငြိမ်းစားယူပြီးဖြစ်သည်။ စာ
အုပ်စာပေထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ခါစဖြစ်၍
အလုပ်သိပ်မများသေး။ သားနှင့်သမီးကို ကိုယ်တိုင်
ကျောင်းပို့ကျောင်းကြိုလုပ်နိုင်သေး၏။

သားကြီး တတ်သတန်းအရွယ်တွင် ရန်ကင်းနယ်
မြေ၌ ကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင်သားကား သမီးတို့တော့
မဟန်းမြို့နယ်က ဝက်ပါမူကြိုကျောင်းမှာထားသည်။
သားကို အရင်သွားကြိုပြီးအပြန်မှာ သမီးကို ထပ်ပါ
တည်းဝင်ခေါ်ကာ နေထိုင်သို့ပြန်ကြ၏။ မနက်
ကျောင်းပို့သည့်အချိန်တွင် ကျွန်တော်တစ်ဦးတည်း
ဖြစ်သော်လည်း ညနေကျောင်းဆင်းချိန်မှာတော့ ဇနီး
သည်ပါ လိုက်၍ကြိုသည်။

သမီး မူကြိုကာလ တစ်နှစ်ပြီးသည့်အခါ သူ
အစ်ကိုနှင့်တစ်ကျောင်းတည်းထားလိုက်ရာ သားနှင့်
သမီးတို့ တစ်ပြိုင်တည်းကြို၍ ရာသဖြင့် အဆင်ပြေလှပ
သည်။

သမီးသည် မူကြိုအဆင့်မှ သုဇယံတန်းအဆင့်သို့
တက်ရောက်ရသည်ဖြစ်ရာ အထူးပင်တက်ကြွပျော်ရွှင်
နေ၏။

တစ်လ နှစ်လမှ သုံးလေးလကြာသောအခါ
ကျောင်းမှာ အတော်ပင်ပျော်နေလေပြီ။

သူ့အတန်းထဲက သုဇယံချင်းတွေအကြောင်း၊
ဆရာမတွေအကြောင်း နေ့စဉ် ကျောင်းကပြန်လာတိုင်း
ကြားရတတ်၏။ အိမ်အပြန်ကားပေါ်မှာ သားအမိ

သားအဖ ၄ ဦးတွင် သမီး၏အသံလေးက စည်စည်ဝေ
၍နေ၏။

“သမီးသူငယ်ချင်းလေ၊ အိမ်ရှုကနာအောင်က
သမီးနဲ့အတူတူထိုင်တာ အမေရဲ့”

“သူက သင်္ချာသိပ်တော်တယ်”

တစ်ခါတစ်ရံတော့လည်း ဘယ်သူကပြန် စာမရ
ဘူး ဘယ်သူက လက်ရေးလှတယ်၊ ဘယ်သူက သိပ်
တော့တာပဲ စသည်ဖြင့် တစ်ခေ့တစ်မျိုး မချိုးရအောင်
ကြားရတတ်ချေ၏။

“အမေရေ . . . ပီနေလေ ဆရာမက ဆီရွှေစင်ဦး
ကို ဆောင့်တွန်းပစ်လိုက်တာ အဝေးကြီးကိုရောက်သွား
ဧရာ”

“ဟေ . . . ”

ကျွန်တော်မျက်လုံးပြုသွား၏။ သူ့အမေလည်း
အံ့ဩသွားလေသည်။

“သူက ဆရာမစာမေးတာ မရလို့လေ၊ ဆရာမက
သိပ်မိတ်တို့တတ်တာ အမေရဲ့”

သမီးတို့ဆရာမ(အတန်းပိုင်)သည် အလွန်စိတ်တို့
တတ်ကြောင်း၊ တစ်ခဲနဲ့ဆို ကြိမ်းမောင်းဒေါက်ငမ်းကာ
လက်မြန်လှကြောင်း သမီးပြောပြသဖြင့် ကြားသိနေ
ရ၏။

တစ်ခါကလည်း သမီး၏သူငယ်ချင်းမလေး ငြိမ်း
ဖော့နဲ့ အိမ်စာတွေလုပ်မလာလို့ ဆရာမက ခေါင်း
ခေါက်လိုက်တာ တော်တော်နာသွားလို့ သူငိုနေတာဟု
ပြော၏။

“ဒါပေါ့ . . . သမီးရယ် ကျောင်းသားဆိုတာ စာ
ကြိုးစားရမှာပေါ့။ ဆရာမက သမီးတို့ကို ကောင်းစေ
ချင်တော့ မိုက်တာပေါ့ သမီးရဲ့”

သူ့အမေက သမီးကို နှစ်သိမ့်စကားပြောနေ
သည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ကားမောင်းနေရင်း -
“အင်း . . . ငါ့သမီးအလှည့် ထယ်နေ့များရောက်လာ
မလဲ”ဟု တွေးနေမိ၏။

သိပ်တော့မကြာလှပါ။ ဧနောက်တစ်ပတ်ခန့်
အကြာတွင် သမီးအလှည့်ရောက်တော့၏။ ထိုနေ့က
အိမ်အပြန်ကားပေါ်မှာ သူ့အမေနှင့်သမီးက နောက်
ခန်းက နှစ်ယောက်ထိုင်ခုံမှာထိုင်၏။ ကျွန်တော်က

ကားမောင်း၊ ကျွန်တော့်အေးမှာ သားကြီး၊ ထူးထူးခြားခြား သမီးသည် နှုတ်ဆိတ်နေ၏။ အတော်ကြာမှ -

"အဖေ . . . သမီး ဒီကျောင်းမှာမနေချင်တော့ဘူး၊ အဖေ၊ သမီးကို ကျောင်းပြောင်းပေးပါ"

"ဟင် . . . ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ"

ရုတ်တရက်ပြောလာသော သမီး၏စကားကြောင့် သူ့အမေလည်း အတော်ပင် အံ့သြသွားလေသည်။ နောက်ကြည့်မှန်မှတစ်ဆင့် လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သမီးမျက်နှာလေးကစိုမဲ့မဲ့။

"သမီး ဂဏန်းတက်တာများလို့တဲ့ အဖေ ဆရာမက သမီးကို ဆုလည်းဆူး၊ ဆံပင်လည်းဆွဲဆောင်ပြီး စာအုပ်ကိုလွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။ သမီးဖြင့် ရုတ်လိုက်တာ၊ သမီး ဒီကျောင်းမှာမနေချင်တော့ဘူး၊ အဖေ၊ ဖေကြီး သမီးကို ကျောင်းပြောင်းပေးနော်"

သမီးကို ချက်ချင်း ဘာပြန်ပြောရင်ကောင်းမလဲ စဉ်းစားနေစဉ်မှာပင် သမီးက သူ့ခေါင်းပေါ်ကဆံပင်လေးတွေစမ်းကြည့်ကာ -

"ဒီမှာ အဖေကြည့်ပါအုံး၊ အခုတောင် သမီးဆံပင်လေးတွေပါလာသေးတယ်"

သမီးက သူ့ဆံပင်လေးတွေကိုပြတော့ သူ့အဖေ ချော ကျွန်တော်ပါ စိတ်မကောင်းကြ။ ငါ့နစ်ကျော်ကျော် သမီးလေး၏စိတ်ခံစားမှုကို ဘယ်လိုပြောပျောက်အောင်လုပ်ပေးရပါ့မလဲ။ တကယ်တော့ သမီးက အသားဖြူဖြူပွေးပွေး မျက်လုံးဝိုင်းဝိုင်းလေးနှင့် လူချစ်လူခင်များပါသည်။ ဝန်ထမ်းလောကတန်းက ကျွန်တော့်အုပ်ချုပ်မှုအောက် အရာရှိငယ်များသည် သမီးကို အလွန်ချစ်ကြသည်။ အမြဲပြုံးပြုံးချိုချိုနေတတ်သဖြင့် သမီးကို ချိုချိုလို့ပဲခေါ်ကြသည်။ အမည်ရင်းကိုမင်မသိကြပေ။

ယခုတော့ ချိုချိုသည် ငိုငိုဖြစ်တော့မည်။

ထိုနေ့ညနေက သမီးမျက်နှာလေးညှိုး၍ ရှိပ်နေသည်။ ကျောင်းပြောင်းချင်တယ်ဆိုပြီး သူ့အမေကိုရာ ကျွန်တော့်ကိုပါ တတွတ်တွတ်ပြောသည်။ ကျွန်တော်က သမီးကိုအချာရသည်။

"အဖေကြည့်ပါအုံးမယ် သမီးရယ်၊ ဒီကျောင်းကို ချဖို့တောင် အဖေတို့ မနည်းကြိုးစားထားရတယ်။

အဖေ့ကို နည်းနည်းတော့အချိန်ပေးနော်"

ကျွန်တော့်စာကြည့်စားပွဲအေးမှာ သမီးက လာထိုင်သည်။

ကျွန်တော်က သမီးရဲ့ဆံပင်လေးတွေကို ပွတ်သပ်ချော့မော့ရင်းပြောရသည်။ ထိုစဉ် အိမ်ရှေ့ခန်းမှ သားကြီးနှင့် ကျွန်တော့်တူမ အမူ(ကျွန်တော့်အစ်မအကြီးဆုံး၏သမီး)တို့ ရုပ်ရွတ်လမ်းအမည်ဂုဏ်တမ်းကစားနေကြသည်။

"နေအောင်ပါတယ်၊ ခင်သန်းနု၊ ခင်သန်းနုပါတယ်၊ ဇာတ်ကားနာမည်က သုံးလုံးတည်း၊ အဲဒါသာကားလဲ"

အမူကြီးကမေးတော့ သားကြီး(အိမ်မှာတော့ သားသားဟုခေါ်သည်)က ပြောသည်။

"သကြိန်မိုး"

"အဖြေမှန်တယ် ခတော်တယ်၊ ကဲ . . . သားသားမေးအလှည့်"

သားသားက သူ့အလှည့်မှာ "လွင်မိုးပါတယ် ခိုင်သင်းကြည်ပါတယ်၊ ခိုင်သင်းကြည်နာမည်က မပွတ်ကျွတ်တဲ့ အဲဒါသာကားလဲ"

အမူကြီးက စဉ်းစားသည်။ သို့သော် မပြေနိုင်။

"မသိတူးကွာ . . . ပန်းပေးတယ်"

"ဟေ့ . . . ထို့နိုင်တယ်ကွ"ဆိုပြီး သားသားက ပျော်ရွှင်စွာလက်ခုပ်တီးသည်။ အမူကြီးသည် ထိုစဉ်က အသက် ၃၀ ချော်ကျော်ရှိပြီ။ ဦးစွာဖြစ်သူ ကျွန်တော်ထို့အိမ်တွင် သူ့ခမာင်နှင့် သူ့ညီမကို ချစ်လွန်း၍ အတူလာနေတာ စောင့်ရှောက်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ကလေးနှစ်ယောက်ပျော်အောင် ကစားနည်းတွေလည်း သူ့ပဲထိုက်ကာ အဖော်ပြုပေးနေခြင်းဖြစ်၏။

ထိုနေ့က အမူကြီးနှင့်သားသားတို့ 'ပန်းပေးတမ်း' ကစားနေကြတာ အတော်ကြာသည်။ တစ်ယောက်က ပန်းပေးတယ်ဆိုလိုက် တစ်ယောက်က ထို့နိုင်တယ်ဟေ့ဟေ့အော်လိုက်နှင့် ခမာင်နှမနှစ်ယောက် ပျော်နေကြ၏။

"အဖေ . . . ပန်းပေးတယ်ဆိုတာ ဘာလဲဟင်" ။ နှစ်ကျော်အရွယ်သာရှိသေးသော သမီးက ပန်း

ပေးတယ်ဆိုတာ သိပ်နားမလည်။ ကျွန်တော့်ပေါင်ပေါ်မှာ ခေါင်းတင်၍ ပက်လက်လန်အိပ်ရင်း မေးသည်။

“ဪ... သမီးရယ် ပန်းပေးတယ်ဆိုတာ အရှုံးပေးတယ်လို့ပြောတာပေါ့၊ အပေတို့အညွှာမှာ စကားထာဝန်ရင်လည်း အဲဒီလို ပန်းပေးတမ်းကစားကြတယ်လေ”

“ဪ... အဲဒီလိုလား”

သမီးက ဆက်ခနဲထထိုင်သည်။ ပြီးတော့ မေးပြန်သည်။

“ဒါဆို အပေ ပန်းပေးခံရတဲ့သူက ပျော်သွားတာပေါ့နော်”

“ဒါပေါ့ သမီးချဲ့ သူက အနိုင်ရတော့ ပျော်သွားတာပေါ့”

“ဪ... ”

ထိုညက သမီးသည် တော်တော်နှင့်အိပ်မပျော်၊ အပေနှင့်အမကြားမှာ အိပ်ရင်း သမီး ဟိုဘက်လှည့်၊ ဒီဘက်လှည့်လုပ်နေသည်ကို သူ့အမေရော ကျွန်တော်ပါသိကြ၏။ သို့သော် မထီချင်ယောင်ဆောင်၍ နေကြသည်။

နောက်တစ်နေ့ မနက်စောစော ကျောင်းသွားဖို့ ပြင်ကြဆင်ကြသည်။ မနက်စောစောကျေးတော့လည်း သမီးကပုံမှန်စားသည်။ သူ့အိမ် အမူကြီး သနပ်ခါးလိမ်းပေးတော့လည်း ကြည့်ကြည့်ပြုပြုအလိမ်းခံသည်။ ကျွန်တော်တို့ရနံ့မောင်နံ့မှာ မနေ့ကတိစ္ဆာကြောင့် သမီး တစ်ခုခုထပ် ပြီးပြောမှာစိုးရိမ်သည်။ ယခုတော့ သမီးက ဘာမှမပြော၍ ထွက်ပါသေး၏။

မောင်နှမနှစ်ယောက်ကို ကားပေါ်တက်ခိုင်းပြီး ကျွန်တော်က ယာဉ်မောင်းနေရာမှာဝင်ထိုင်ခါနီး သူ့အမေက လက်ထဲမှာကိုင်ထားသော ခံပယ်ပန်းကုံးကလေးကို သမီး၏ဦးခေါင်းပေါ်မှာ ပန်ပေးရန်ပြင်သည်။ ဖြူဖြူဖြူဖြူလှသော ခံပယ်ပန်းကလေးများကို သူ့အမေက အခေါ်အဝေါ်ထပ်ကာ စိတ်ရှည်လက်ရှည်သီကုံးပြီး သူ့သမီးလေးရဲ့ခေါင်းပေါ်မှာ ဟိုဘက်ဒီဘက် ကလစ်ကလေးညှပ်၍ ပန်ပေးနေကျ။ သမီးကလည်း အမြတ်တနိုးပန်နေကျ။ သို့သော် -

“အခမေ ဝီနေ့ သမီး မပန်တော့ဘူး”

“ဟင်... ဘာလို့လဲ သမီးရယ်”

ကျွန်တော်က သူ့တို့သားအမိကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အမေဖြစ်သူ၏အမေကို သမီးက အေးအေးဆေးဆေးပင်ပြန်ပြောသည်။

“ညတုန်းက မေကြီးကပြောတယ်၊ ပန်းပေးတယ်ဆိုတာ အရှုံးပေးတာတဲ့၊ ပန်းပေးခံရတဲ့သူက အနိုင်ရတော့ ပျော်သွားတာပဲတဲ့”

“အဲဒီတော့... ”

“သမီး ဒီခံပယ်ပန်းကုံးလေးကို ကျောင်းယူသွားမယ် ပြီးတော့လေ သမီးဆရာမကို ပန်းပေးလိုက်မယ်အပေ”

သမီး၏နှုတ်မှ မပျော်လင့်သောစကားလေးကြားရတော့ ကျွန်တော်ရင်ထဲ သိမ့်ခနဲတုန်ခါသွားသည်ထင်မိ၏။

ထပ်၍ သမီး ကျွန်တော့်ကိုလှမ်းပြီးပြောလိုက်တဲ့ စကားလေးက -

“မေကြီး... သမီး ဒီကျောင်းမှာပဲဆက်ပြီးနေမယ်၊ သမီး ကျောင်းမပြောင်းတော့ပါဘူးနော်”

ဆရာမကို ပန်းပေးလိုက်မယ်အပေဟု သမီးပြောခဲ့ပြီးသည့် ထိုနေ့မှစ၍ သမီးသည် စိတ်ပေါ့ပါးရွှင်လန်းစွာပြင် နေ့စဉ်ကျောင်းထက်ခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်တို့တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

(၃)

ကြာတော့လည်း ကြာခဲ့ပြီ။

နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ပင်ကျော်ခဲ့လေပြီ။

သမီးတို့ပညာသင်ကြားဆည်းပူးခဲ့ရာ ကျောင်းကြီးရှေ့ရောက်လေတိုင်း ထမင်းဘူးထည့်သည့်ခြင်းလေးတွေကိုယ်စီဆွဲ၍ ကျောင်းထွင်းသို့ဝင်သွားကြသော သားငယ် သမီးငယ်လေးများကို မြင်တွေ့ရလေတိုင်း သမီး၏ပုံရိပ်ကလေးကို ပြန်လည်မြင်ယောင်မိသည်။

ထို့နေ့က သမီးသည် ဘယ်ဘက်လက်ထဲမှာ ထမင်းဘူးထည့်သည့်ခြင်းလေးကို၊ ညာဘက်လက်ထဲမှာ ခံပယ်ပန်းကုံးကလေးကိုကိုင်ထားရင်း အပေဖြစ်သူကို လှည့်ကြည့်လှည့်ကြည့်ဖြင့် တာတာလှုပ်ရင်း ကျောင်းဝင်ထဲသို့ ဝင်သွားခဲ့လေသည်။

မြင်းပူမောင်နိုင်မိုး

အဖုအကျိတ်ဆို ပေါင်ဒါဘူးထဲ ထည့်လို့ရအောင် မှုန့်သွားမယ်

ဒေဝယက

အကျိတ်ကြေ
အကျမြူမန်းဆေး

ခြစ်ပွားနာအကျိတ်၊ အဆုတ်နာအကျိတ်၊
နို့ကျိတ်၊ နို့ကြောင်းပိတ်၊ ဆွေးမင်၊ လေမင်၊ ဝမ်းခြံ၊
ဝဲဝဲ၊ ဝဲခြောက်၊ အပူကြီး၍ ထွက်သည့်
အဖုအကျိတ်များမှ ဖ၍
မန်းဝင်မန်းထုပ် ရောဂါများကို
ဆက်ဆာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဝေထေထွ နှင့် ဓာထဝေ ဆေးတိုက်မှ ထုတ်လုပ်သော
ဆေးခွမ်းထောင်းများ

- ရာဇဝလ သွေးတိုးကျဆေး
- ဟယဒေဝ အာရုံကြောဆေး
- ဟယဒေဝ အမောလုံ နှလုံးအားတိုးဆေး
- ဟယဒေဝ ဒဏ်ကြေဆေး
- မန်လည်အမြေကျော် အစာကြေဆေး
- အမရာ သကြားရေစင် သွေးဆေး
- လှစေချင်ပါသည် ရုပ်လှသွေးသန့်ဆေး
- ဝလေးလုံး ရှူဆေး
- နဂါးရွေဝါ ဒဏ်ကြေဆေး

တီထွင်ထုတ်လုပ်ဆောင်ရွက်သူ - ဝေထေထွ
မော်တယ် - ဝေထေထွ

အမှတ် - ၃၇၃၊ သနပ်ပင်လမ်း(အုန်းပင်တန်း)၊ ပဲခူးမြို့။
ဖုန်း - ၀၅၂-၂၁၄၂၂၊ ၀၅၂-၂၂၂၂၉၊ ၀၉-၅၃၀၀၄၁၊ ၀၉ ၈၆၅၀ ၈၆၇

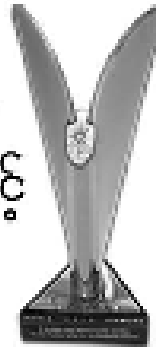
ပျံ-၅-ကောင်

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးချို-ဆီးချိုကျဆေးနှင့် သွေးတိုးကျဆေးကို

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် တောင်ကြီးမြို့ရှိ
မြန်မာဆေးအရောင်းဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့်
တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
စာအංက(စာမှယ်စင်း) ၂၁၄/၀၆၁၈

ပင်ရင်း - သမားတော် စာရေးဆရာ ဒေါက်တာစိုးမြင့်အောင်(ဝါးခယ်ပ) Ph.D (Alternative Medicines)

ပျံ-၅-ကောင် တိုင်းရင်းဆေးခန်း၊ အမှတ်-၁၃၉၊ ဧပြည်ထမ်း(ယာ)၊ ၄၂လမ်း(ကုန်သည်ကမ်းနှင့်မဟာဝိဇ္ဇာလမ်းကြား)၊
ပိုလ်စာထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း- ၀၁-၆၃၀၀၇၅၊ ၃၉၂၅၉၄၊ ၀၉၄၂၀၀၇၀၆၉

မြဝတီစာပေတိုက်မှထုတ်ဝေသည့် မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်များ မှာယူဖတ်ရှုနိုင်ပြီ

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း၊ ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းနှင့် သုတအလင်းမဂ္ဂဇင်းတို့ကို တစ်ဖက်တစ်ဖက်မှာယူဖတ်ရှုလိုသော စာရှင်များအတွက် တစ်လစာကြိုတင်၍ ငွေပေးပို့မှာယူသောစနစ်နှင့် မှာကြားဝယ်ယူနိုင်သည့်အပြင် စာဖတ်ထုတ် VPL စနစ်ဖြင့်လည်း ရောင်းချပေးလျက်ရှိပါသည်။

စဉ်	အကြောင်းအရာ	မြဝတီ မဂ္ဂဇင်း	ငွေတာရီ မဂ္ဂဇင်း	သုတအလင်း မဂ္ဂဇင်း	ဘေဇ ရုပ်စုံ	မိုးသောက်ပန်း ဂျာနယ်	Sports View ဂျာနယ်
		ဈေးနှုန်း	ဈေးနှုန်း	ဈေးနှုန်း	ဈေးနှုန်း	ဈေးနှုန်း	ဈေးနှုန်း
၁	တစ်လစာစုံနှုန်း(သို့)လပေးနှုန်း	၁၆၀၀/-	၁၆၀၀/-	၁၆၀၀/-	၃၀၀/-	၂၅၀/-	၂၅၀/-
၂	တိုက်စာပေစုံနှုန်း	၁၅၀၀/-	၁၅၀၀/-	၁၅၀၀/-	၃၀၀/-	၂၅၀/-	၂၅၀/-

မိမိတို့မှာကြားလိုသည့်စာအုပ်များကို အောက်ပါဖိပ်စာများအတိုင်း ဆက်သွယ်မှာကြားနိုင်ပါသည်။

ဖြန့်ချိရေး

မြဝတီစာပေတိုက် အမှတ် ၁၅၊ မိုးကောင်းလမ်း၊
၁၅ ရပ်ကွက်၊ ဘေဇလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း-၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄

ရန်ကုန်စုံစွဲ

အမှတ် ၈၈၀၊ ၄၂ လမ်း(အထက်)
ပန်းထဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊
ဖုန်း-၀၉၃၂၄၉၈၇၂၄

မြန်မာနိုင်ငံဓာတ်ပုံအသင်း သုံးလပတ်နှင့် လစဉ်ဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲများ

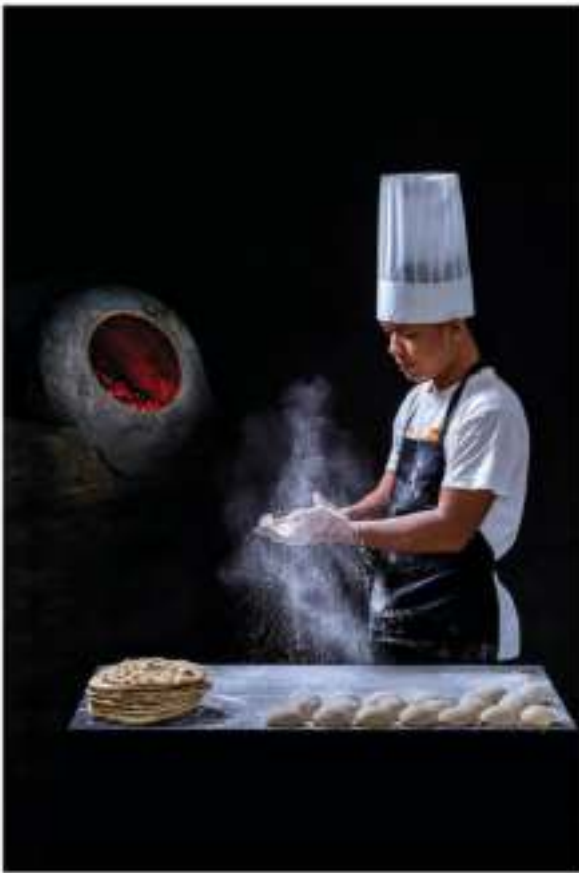
► ဦးတင်မြင့် (စစ်ငြိမ်းပန်း)
မြန်မာနိုင်ငံဓာတ်ပုံအသင်း
အကဲဖြတ်အဖွဲ့ဝင်

၂၀၁၉ ခုနှစ်၊
ခုတ်သုံးလပတ်
ရောင်စုံဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲ
အကြောင်းအရာ - Food
Photography
ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံပေါင်း -
၄၈ ပုံ

အစားအသောက်ဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲ
ဖြစ်၍ စားသောက်ဖွယ်ရာများကို
ရှုချင့်စဖွယ်စိုက်ကူးကြသည်ဖြစ်ရာ
ဆုရပုံမှာ သူများထက် အမြင်ဆန်း
အောင် ခေါက်ဆွဲပြုတ်အစား
အသောက်ကိုဖန်တီးရာတွင် ပါဝင်
မည့် ခေါက်ဆွဲ၊ ကြက်သား၊ ငရုတ်
သီး၊ အသီးအနှံနှင့် ရေတို့ဖြင့် ပေါင်း
စပ်ဖန်တီးရိုက်ကူးထားပါသည်။
ပစ္စည်းတစ်မည်ချင်းကို ဖြတ်တောက်
တည်းဖြတ်ပြီး Photoshop ဖြင့်
ပေါင်းစပ်ထည့်သွင်းထားသည်ကို
တွေ့ရပါသည်။ Composition
ကို ပုံ၏ထောင့်ဖြတ်ရယူပြီး အမြင်
အာရုံမှထွက်သွားအောင် ညာဘက်
အောက်မှ ကြက်သွန်ဖြူတစ်လုံး
နှင့် ငရုတ်သီးနီနီအတောင့်တို့က
ပြန်လည်စုစည်းထားနိုင်သည်ကို
တွေ့ရပါသည်။ စိတ်ကူးကောင်းမွန်

ပြီး Exposure မှန်ကန်မှုရှိသော ဆွဲဆောင်မှုရှိသည့် ပုံကောင်းတစ်ပုံ
ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယ - ကျော်မြင့်သန်း

ဆုရပုံသည် နံပြားဖိုတစ်ခုအတွင်း နံပြားရိုက်နေဟန်ကို ဖန်တီးရိုက်ကူးထားပါသည်။ အလင်းရောင်ပေးမှုမှန်ကန်မှုရှိသဖြင့် နံပြားချပ်များ၊ ဂျုံလုံးများနှင့် နံပြားရိုက်စဉ် ဂျုံမှုန့်များလွင့်စဉ်နေဟန်ကိုပေါ်လွင်အောင် ရိုက်ကူးနိုင်ပါသည်။ ရုတ်တရက်ကြည့်ပါက နောက်ခံရှိ မီးခဲရဲရဲအိုးအဝကို မည်သည့်အရာဝတ္ထုလဲဟုခံစားမိပြီး အသေးစိတ်ကြည့်မှ နံပြားမီးဖိုမှန်းသိလိုက်ရပါသည်။ ယခုထက် နံပြားမီးဖိုအိုးကို အိုးနောက်ခံမီးပေးရိုက်ကူးပါက အိုးမှန်းသိသာပေါ်လွင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ နံပြားရိုက်ရာတွင် ဂျုံမှုန့်တွေ့များလွန်းသဖြင့် သဘာဝထက် လွန်ကဲနေသည်ကို သတိပြုမိပါသည်။

တတိယ - အောင်ဇော်ဝင်း

ဆုရပုံသည်လည်း မုန့်လုပ်ရန် ဂျုံမှုန့်များထဲသို့ ကြက်ဥအစိမ်းဖောက်ထည့်နေဟန်ကို ပေါင်းစပ်စီစဉ် ရိုက်ကူးထားသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ မျက်စိပသာစဖြစ်အောင် ဂျုံမှုန့်များ လေထဲဝဲယုံနေဟန်နှင့်အပေါ်မှ ပစ်ချလိုက်သည့် ကြက်ဥအကာနှင့် အနှစ် လိမ္မော်ရောင်တို့ဖြင့် ပေါင်းစပ်ကူးချဲ့ထားပါသည်။ အစားအသောက်များကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်းမဖော်ပြဘဲ အမြင်ဆန်းဆန်း၊ အတွေးအခေါ်ကောင်းကောင်းဖြင့် ဖန်တီးရိုက်ကူးနိုင်သည်ကို ချီးကျူးရမည်ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ခံအမည်းသက်သက်အစား မုန့်လုပ်သူ၏ပုံရိပ် တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပါဝင်အောင်ထည့်သွင်းရိုက်ကူးပါက ပိုမိုကောင်းမွန်မည်ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လလက် အဖြူ အမည်းဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲ
အကြောင်းအရာ - ကျေးလက်လူနေမှုဘဝ
ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံပေါင်း - ၁၁၇ ပုံ

ပထမ - ရဲလင်းကျော်

ဆုရပုံမှာ ကျေးလက်ဒေသများတွင် အများဆုံးမြင်တွေ့နေကျ လယ်ယာရိတ်သိမ်း
ချိန်အပြီး ထွက်ရှိလာသည့်ကောက်လှိုင်းစည်းများကို တလင်းပြင်သို့ နွားလှည်းဖြင့်
သယ်ယူနေပုံကို ရိုက်ကူးထားပါသည်။ မြင်ဖူးနေကျ မျက်မြင်အနောက်အထောင့်(eye
level)ကိုမယူဘဲ အမြင့်စီးငုံကြည့်အမြင်(bird eye view)ဖြင့် ရိုက်ကူးထားပါသည်။
အမြင်ဆန်းသစ်မှုရှိပြီး လှည်းနှင့်လူ နေရာချထားမှုကို ပုံ၏ထောင့်ဖြတ်အနောက်အထောင့်
ဖမ်းယူရိုက်ကူးခြင်းမှာ မှန်ကန်မှုရှိပါသည်။ အလင်းရောင်ပြေပြေတွင်ရိုက်ကူးထားသဖြင့်
အရောင်အသွေးခြားနားမှုလျော့နည်းသည်မှအပ ရိုက်ကူးမှုမှန်ကန်ကြောင်း တွေ့ရပါ
သည်။ ရှေးယခင် ဖလင်ခေတ်က ဓာတ်ပုံကူးဆေးဖြင့်ကူးချဲ့နိုင်ပါက ယခုထက်ပိုမို
ကောင်းမွန်သောပုံကိုရရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယ - သန့်ဇင်

များအနက် ညာဘက်မှ ကလေးများကို တန်းစီ အားပေးမည့်အစား ဘယ်ဘက်မှ ကလေးများကဲ့သို့ ဘေးတိုက်ထားရှိကာ အားပေးနေဟန်ရှိကူးပါက ပိုမိုသဘာဝကျမည်ဖြစ်ပါသည်။ ပုံကောင်းသော်လည်း သဘာဝထက်လွန်ကဲစွာဖန်တီးထားခြင်းကို သတိပြုသင့်ပါသည်။

ဆုရပုံသည် ရေပုတ်ကြီးကျေးရွာမှကလေးများ ကျေးလက်သဘာဝ ဖန်ခွန်ကစားနည်းဖြင့် ကျေးလက်လူနေမှုဘဝကိုသရုပ်ဖော်ရိုက်ကူးထားပါသည်။ စီစဉ်ရိုက်ကူးထားပြီး နောက်ခံအရောင်ရင့်ရင့်ကို နောက်ခံပြုလျက် အလင်းရောင်ပြောင်းပြန်ရိုက်ကူးထားသောကြောင့် ဓာတ်ပုံမှာ ရှုချင့်စဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ရှုချင့်စဖွယ်ဖန်တီးထားသဖြင့် အားပေးနေသောကလေး

တတိယ - ခိုင်အမွန်

သည်။ ကလေးများရယ်မောနေမှုက ပုံ၏အသက်ဖြစ်ပါသည်။ အလင်းရောင်တစောင်းနှင့် အဖြည့်ပေးထားသောအလင်းရောင်ကြောင့် ပေါ်လွင်ထင်ရှားနေပါသည်။ ရိုက်ကူးဖန်တီးမှုကောင်းမွန်ပါသည်။

ဆုရပုံသည်လည်း မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရေပုတ်ကြီးကျေးရွာမှ မြန်မာ့ရိုးရာဆံရစ်ဝိုင်းနှင့် မိန်းကလေးများ လှည်းပေါ်တွင် စုစုဝေးဝေးထိုင်ပြီး ခရီးသွားမည့်ဟန် ဖန်တီးထားသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ နောက်ခံအမည်းရောင်ကို ခပ်ဝေးဝေးထားရလျှင် ထားသဖြင့် ကွဲပြားခြားနားသည်ကို တွေ့ရပါ

၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
အကြီးတန်း 'Outing'
ရောင်စုံဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲ
အကြောင်းအရာ - ကဝခရီးစဉ်

ပထမ - ကျော်စွာမြင့်

ဆုရပုံသည် ပဲခူးမြို့နယ်၊ ကဝမြို့ခရီးစဉ်တွင် ကဝမြို့မှ စေတီတစ်ဆူကို နောက်ခံပြုလျက် သစ်ရွက်များလှည်းကျင်းနေသူတစ်ဦးဖြင့် စီစဉ်ရိုက်ကူးထားကြောင်းတွေ့ရပါသည်။ ရိုက်ကူးသူက စိတ်ကူးဖြင့် အမြင်ဆန်းသစ်အောင် ကင်မရာမှန်ဘီလူးရှေ့တွင် မှန်အကြည်တစ်ချပ်ခံပြီး ရေခက်များပက်ဖျန်းလျက် ကင်မရာမှန်ဘီလူးနှင့်အနီးဆုံးနေရာတွင် foreground အဖြစ် သတ်မှတ်ချက်များကို နေရာချထားကာ ရိုက်ကူးထားသည်ဟု ယူဆပါသည်။ Main Subject ဖြစ်သောစေတီကို focus လုပ်ပြီး တံမြက်စည်းလှည်းနေသောအမျိုးသမီးကို death of field အသုံးချရိုက်ကူးထားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ရိုက်ကူးသူ၏ စိတ်ကူးဆန်းသစ်မှု၊ အတွေးအခေါ်ကောင်းမွန်မှုတို့ကြောင့် ဆုကြီးကို ထိုက်ထိုက်တန်တန်ရရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယ - မြတ်မင်းဇော်

ကဝမြို့နယ်တွင် ပန်းပဲဖိုလုပ်ငန်းများရှိရာ ပန်းပဲဖိုတစ်ခုအတွင်း ဓားပြုလုပ်နေပုံကို ရိုက်ကူးထားကြောင်းတွေ့ရပါသည်။ LED မီးနှစ်ခုကို အနီးရောင်နှင့်အပြာရောင်ထည့်သွင်းပြီး နှစ်ဖက်ညှပ်အလင်းပေးရိုက်ကူး ထားကြောင်းတွေ့ရပါသည်။ လူများ အနေအထားကောင်းမွန်ခြင်း၊

အလင်းပေးစနစ် မှန် ကန်မှုရှိခြင်း၊ နောက်ခံကို အရောင်ရင့်အောင် Ex-posure မှန်မှန်ကန်ကန် အသုံးပြုထားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ Com- position မှန်ကန်ပါ သည်။ တူကိုင်ထားသူကို လည်း အကျိုးချွတ်ပြီး ရိုက်ကူးပါက ပိုမိုအသက် ဝင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

တတိယ - ကျော်မြင့်သန်း

ဆုရပုံသည် ကျေးလက် မြင်ကွင်းတွင် မြင်တွေ့နေ ကျ ရေကန်အတွင်း ကြာပန်း ဆင်းခူးရင်း ကလေးများ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ကလူကျီစယ်နေဟန်ကို စီစဉ်ရိုက်ကူးထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သက်ဝင် လှုပ်ရှားမှုရှိပြီး ကြည်နူးမှု ဖြစ်ပေါ်စေသောပုံဖြစ်ပါ သည်။ focus ကို အဓိက အကြောင်းအရာဖြစ်သော ကလေးနှစ်ဦးတွင်ဖြတ်ထား

ပြီး နောက်ခံကြာပန်းခင်းကို ဝိုးတဝါးရိုက်ကူးထားနိုင်သည်ကိုတွေ့ရပါ သည်။ ကလေးနှစ်ဦးကို Rule of Third သီအိုရီအတိုင်း နေရာချထား နိုင်ပါသည်။ ပုံကောင်းတစ်ပုံဖြစ်ပါသည်။

ပထမ - နွဲ့နွဲ့အေး

စံပြအလှမယ်
ရောင်စုံဓာတ်ပုံပြိုင်ပွဲ
Model - ယဉ်မေနှင်း
ပြိုင်ပွဲဝင်ပုံ - ၁၅၈ ပုံ

ဆုရပုံသည် စံပြမယ်၏ကိုယ်ဟန်သုံးပုံတစ်ပုံကိုရိုက်ကူးထားပါသည်။ အလင်းပေးစနစ် သာမန်ဖြစ်ပါသည်။ လည်ပင်းအနောက်ဘက် နောက်ခံအမည်းတန်းက ပုံကိုအရုပ်ဆိုးစေသည်ကို သတိပြုသင့်ပါသည်။ focus အနည်းငယ်ကျန်သည်ကို တွေ့ရသည်။ Exposure မှန်ကန်ပါသည်။ လက်တစ်ဖက်တည်းဖော်ပြမည့်အစား ဘယ်ဘက်လက်ကို ရင်ညွန့်တွင်ထားပေးပါက ပိုမိုကောင်းမွန်ပါမည်။

ဒုတိယ - သွယ်သွယ်ထွန်း

ဆုရပုံမှာ ခံပြမယ်၏တစ်ကိုယ်လုံးပုံကို ရိုက်ကူးထားပါသည်။ Exposure မှန်ကန်ပါသည်။ အလင်းပေးစနစ် ကောင်းမွန်ပါသည်။ သစ်ပင် ပင်စည်ကို ယခုထက်တစ်ဝက်ခန့် ဖြတ်တောက်ကူးချဲ့သင့်ပါသည်။ ဘယ်ခြေထောက်တစ်ဖက်ပေါ်လွင်အောင် ရိုက်ကူးသင့်ပါသည်။ နောက်ခံသစ်ပင်ကို ခံပြမယ်တစ်ကိုယ်လုံးမြင့်ကွယ်အောင် ရိုက်ကူးသင့်ပါသည်။

တတိယ - ဇနလင်း

ဆုရပုံမှာ ခံပြမယ်၏ကိုယ်ဟန် သုံးပုံတစ်ပုံကိုရိုက်ကူးထားပါသည်။ တည်းဖြတ်မှု အနည်းငယ်ကျပ်သယောင်ခံစားမိပါသည်။ Exposure မှန်ကန်ပါသည်။ ခံပြမယ်၏ကိုယ်နေဟန် အနည်းငယ်တောင့်နေသည်ကို သတိပြုမိပါသည်။ ခံပြမယ်နှင့် ရိုက်ကူးသူနှစ်ဦး အပြန်အလှန် အပေးအယူ မှန်ကန်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ ။

ဦးတင်မြင့်(စစ်ငြိမ်းပန်း)
မြန်မာနိုင်ငံဓာတ်ပုံအသင်း
အကဲဖြတ်အဖွဲ့ဝင်

အနောက်နန်းမတော် မမြကလေး၏ ဂန္ထဝင်စံတင်ခဲ့သည့် ချစ်သမျှကိုပတ်ပျိုး

စန်းနီလာဝင်း ■

မြန်မာ့ရိုးရာဂန္ထဝင်
သီချင်းကြီးများကို လေ့လာ
လိုက်စား သီဆို
တီးမှုတ်ကြသူတိုင်း
'ချစ်သမျှကို' အစချီ
ပတ်ပျိုးသီချင်းကြီးကို
အလေးအနက်ခံစားသီဆို
တီးမှုတ်လေ့ရှိကြသည်။
အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီး
မြန်ကြားဆေးဝန်ကြီး
ဖီးဒုတ်ဦးဘချို
သက်ရှိထင်ရှား
ရှိခဲ့စဉ်က 'ချစ်သမျှကို'
ပတ်ပျိုးသီချင်းကြီးသည်
ဖိုနှင့်မ ချစ်သစွာ
ထားကြရာတွင်
အနုပညာရသ
အပြောင်မြောက်ဆုံး
မြန်မာဂန္ထဝင်သီချင်းကြီး
တစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်ဟု
ဂီတသုတေသီပီသစွာ
မှတ်ချက်ပြုခဲ့ပါသည်။

ဓမ္မတာပျို့အနုပညာ | ၅၄ |

ပတ်ပျိုးသီချင်းကြီးဆိုသည်မှာ ပတ်သာဝံ့မောင်း
တို့ဖြင့် အပျိုး၍ သီဆိုတီးမှုတ်ရသောသီချင်းဖြစ်၍
'ပတ်ပျိုး'သီချင်းကြီးဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
'ပတ်ပျိုး'သီချင်းကြီးမှာ ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင် ခေတ်
အစားဆုံးသီချင်းကြီးအမျိုးအစားပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဤ 'ချစ်သမျှကို' ပတ်ပျိုးသီချင်းကြီးကို သီချင်းကြီး
ပညာရှင် အဆိုတော်သင်းသင်းမြတ် ကွယ်လွန်သူ
အကယ်ဒမီရှင်ရှင်မင်းသားကြီး စတေးသံရွင် ဦးဝင်းဦး၊
ဦးဝင်းဦး၏ဖခင် အဆိုတော် ချစ်ခုကျဦးဘညွန့်(သမိုင်း
ပါမောက္ခဦးဘညွန့်) စည်သူခေါ်တင်တင်မြတို့ သီဆို
ခဲ့ကြရာတွင် အလွန်နာမည်ကြီးခဲ့သည်။

ထို့ထက် အံ့အားသင့်ဖွယ်၊ ဂုဏ်ပြုဖွယ် စတေးသံ
ရှင်တစ်ဦးမှာ ၁၉၉၀ ပြည့်လွန်နှစ်များက ရန်ကုန်တက္က
သိုလ်တွင် မြန်မာစာပေကိုလေ့လာသင်ယူခဲ့သည့် ဂျပန်
အမျိုးသမီး 'ယူရီတာတာဟာရှီ' (Yuri Takahashi)
မြန်မာအမည် မယုယုလွင်သည် မြန်မာဂန္ထဝင်သီချင်း
ကြီးများကို ရွာစားကျော်ဦးစိန်ဗိုလ်တင်(ကွယ်လွန်)
နှင့် ထိုစဉ်က အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်မှူး ဆရာ
ဦးစင်မောင်တင်တို့ထံ၌ တပည့်ခံယူကာသင်ယူပြီး
သီဆိုခဲ့ရာ သူ နှစ်ခြိုက်မြတ်နိုးခုံမင်စွာသီဆိုခဲ့သည့်
မြန်မာသီချင်းကြီးများထဲတွင် 'ချစ်သမျှကို'သီချင်းကြီး
မှာ ခရုတန်းတပါဝင်ခဲ့သည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။ သူသည်
မြန်မာဂန္ထဝင်သီချင်းကြီးများ၊ ခေတ်ဟောင်းသီချင်း
များကို မြန်မာ့ဆိုင်းပညာရှင် စိန်ဗိုလ်တင်နှင့် တွဲဖက်
၍ ဝီဒီစီ(VCD)သွင်းကာ ပြန့်ချိခဲ့ရာ အထူးအောင်မြင်
ခဲ့သဖြင့် အထူးဂုဏ်ယူခေးစားထိုက်ပါသည်။

'ချစ်သမျှကို' ပတ်ပျိုးသီချင်းကြီးအကြောင်းကို
ပြောမည်ဆိုပါလျှင် 'အရင်းစစ်လျှင် အမြစ်ခမြက်'
ဆိုသလို သီချင်းဖန်တီးရှင် ဂီတစာဆို အနောက်နန်း
စိဖုရား မြေကလေးနှင့် သာယာဝတီမင်းတို့၏ နဖူးစာ
ရွာလည်ခဲပုံကို အကျဉ်းမျှတင်ပြမှသာ 'ချစ်သမျှကို'
ပတ်ပျိုးသီချင်းကြီး၏ သရုပ်သကန် အဟုတ်အမှန်ကို
သိရှိခံစားနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ကုန်းဘောင်မင်းဆက် ထိုးတော်တုရားလက်ထက်
တွင် အိမ်တော်ပါကျွန်ဖြစ်သူ ဘိုးတောရာဆိုသူအား
သာရခေါ်နယ်စားအဖြစ်ခန့်အပ်ပြီး ၎င်း၏သားဖြစ်သူ

သမိန်ထောအား ပုသိမ်မြို့ဝန် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။ ပုသိမ်
မြို့ဝန်၏ ဇနီးတွင် မောင်ဦးအမည်ရှိသော မောင်အရင်း
တစ်ယောက်ရှိရာ ၎င်းအား သာရခေါ်လှေတော်ပဲ့နင်း
အဖြစ် ခန့်အပ်ခဲ့သည်။

မောင်ဦးသည် ရာဇသတ်၊ ဓမ္မသတ်အရာ၌ အထူး
ကျွမ်းကျင်လှသောကြောင့် ဟင်္သာတနယ်သူနယ်သား
များက ကြည်ညိုလေးစားကြ၍ ခုံသမာဓိလူကြီးအဖြစ်
တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသတင်းကို ဘိုးတော်တုရား
ကြားသိတော်မူသောအခါ 'မင်းပျံချီ'ဘွဲ့နှင့် ဟင်္သာတ
မြို့ကို စီမံကွပ်ကဲစေခဲ့သည်။ မင်းပျံချီသည် ရေကင်းသူ
မယ်စိနှင့် အကြောင်းပါပြီး ၁၁၇၁ ခု၊ သီတင်းကျွတ်
လပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် သမီးကလေး
မမြကြုတ်ကိုမွေးဖွားခဲ့သည်။ မမြကြုတ်အရွယ်ရောက်
လာသည့်အခါ အလှတင်အယဉ်ဆင့်ကာ အသွင်အင်
ချောမောသူအဖြစ် ဟင်္သာတနယ်တစ်ဝိုက်တွင် ကျော်
ကြားခဲ့သည်။

၁၀၈၇ ခု တကြီးတော်မင်းတရားလက်ထက်တွင်
အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့နှင့် မြန်မာတို့ ပထမစစ်ပွဲဖြစ်ခဲ့ကြရာ
သာယာဝတီမင်းသားသည် ၁၀၈၇ ခု တပေါင်းလပြည့်
ကျော် ၄ ရက်တွင် ပြည်မြို့အထက်နား၌ ရန္တပိုကျေး
ရွာ၌ စစ်မြေငြိမ်းစာချုပ်ကို လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ရသည်။
လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးနောက် ရွတ်တရက် နေပြည်တော်
သို့မပြန်သေးဘဲ မိမိ၏အပိုင်စားဖြစ်သော သာယာဝတီ
နယ်တစ်ဝိုက်ကို လှည့်လည်စစ်ဆေးရင်းမှ ရူပါရုံရှင်
အလှတန်ဆောင်လှထိပ်ခေါင် မမြကြုတ်၏ ကျော်ဇော
သတင်းကို ကြားသိခဲ့ရသည်။ သို့သော်အခါ အသံကြား
ရန်နှင့် ချစ်စိတ်တွေယိုဖိတ်လာသော သာယာဝတီ
မင်းသားသည် ဟင်္သာတမြို့သူကြီးဦးရွှေလှမှတစ်ဆင့်
မမြကြုတ်ကိုခေါ်ယူကာ သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီး မမြကြုတ်ကို
ချစ်ခနိုးဖြင့် 'မြကလေး'ဟု ခေါ်ဝေါ်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

သာယာဝတီမင်းတို့ ၁၁၄၈ ခု တပေါင်းလပြည့်
ကျော် ၁၁ ရက်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့ပြီး မမြကလေးထက်
အသက် ၂၃ နှစ်ကြီးသည်။ သာယာဝတီမင်းသားနှင့်
စတင်ပေါင်းသင်းချိန်တွင် မမြကလေး၏အသက်မှာ
၀၇ နှစ်အရွယ်မျှသာရှိသေးသည်။ လှပဝီရိမြေကလေး
သည် ရူပါရုံကောင်းလှသလို စာပေ ကျား တေးဂီတ

အနုပညာသက်တွင်လည်း သူမတူအောင်ထူးချွန်လှသည်။

သာယာဝတီမင်းသား တုရင်မပြစ်မီ မမြကလေးသည် အမရပူရရွှေနန်းတော်၏အနောက်ဘက်တွင် အိမ်တော်နှင့်နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ သာယာဝတီမင်းသား တုရင်အဖြစ်သို့ရောက်သောအခါ မမြကလေးအား ခမုလျှော့စနကာ မိဖုရားအဖြစ်မရွေးမြှောက်သံထားသောကြောင့် သူ၏ သမုဒယသောကဝေဒနာများမှတစ်ဆင့် ဘဝင်မှာဆွေးရသည့် ရင်နာစေးကဗျာများ ပေါက်ဖွားလာခဲ့လေတော့သည်။

ကြာခြည်ယံ

နာရီပြန် ပဟိုရံညိုတ်ပါပေါ့
မေ့မှတ်လို့ စက်ပါသော်။

ရေးမျှမပျော်၊

လာနိုးဝယ်မျှော်

ကြာမော်မြင့်ဆောင်ထီး။

ရွှေဘောတော် တစ်ညက်ပေလို့
မလာနေ တာရှည်လှတာကြောင့်
တွေးရခက်ကြီး . . . ဟု တစ်သွယ်

နောက်အိမ်တော်ဆောင်ချိပ်မှာ

လွမ်းစိတ် ခွဲဆွေး

လာလှလယ်လာလှ ထမ်းခုခုငေး

ဘို . . . သေသေ ထားတဲ့ခရာ

ရွှေရင်ချမ်းမြအေး

ပျာပါရောငယ်နှင့်

မကြာပါနိုင် နွမ်းခွေလို့ယိုင်

နွဲ့ပင်တိုင် ကြည့်ချောင်းတိမ်းထယ်

စိမ်းသင့်မှစိမ်း . . . ဟု တစ်ဖုံ ရေးစပ်သီကုံးပြီး

သာယာဝတီမင်းထံဆက်သွင်းခဲ့ရာ မင်းကြီးမှာ နောင်တရတာ မမြကလေးအား အနောက်နန်းမိဖုရားအဖြစ် ချီးမြှင့်လိုက်တော့သည်။ မမြကလေးသည် မိဖုရားခေါင်ကြီးကလွဲလျှင် သာယာဝတီမင်း၏ အရေးပေးခံရဆုံး မိဖုရားဖြစ်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ၁၂၀၃ ခုတွင် သာယာဝတီမင်း ရန်ကုန်မြို့သို့ကြွချီလာခဲ့ရာ ရွှေထိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ အနောက်ဘက်တန်ဆောင်း

ကို မမြကလေးက တာဝန်ယူဆောင်လုပ်ကာ မင်းကြီးနှင့်အတူ လှူဒါန်းပြီး ရေစက်ချအမျှဝေခဲ့သည်။

သာယာဝတီမင်းသည် နောင်တော် စစ်ကိုင်းမင်းကို နန်းချပြီး ထီးနန်းကိုသိမ်းပိုက်ရယူသူဖြစ်သည့် အလျောက် နန်းတွင်း၌ မကြာခဏမငြိမ်မသက်ဖြစ်ကာ ပုန်ကန်မှုများဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ၁၂၀၇ ခု ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၆ ရက်တွင် သားတော် ပြည်မင်းသားသည် မြို့ရိုးကို ဆင်တပ်ဖြင့်ထိုးဖောက်၍ မတ္တရာမိုင်းသို့သွက်ခွာကာ သာယာဝတီမင်းအား ပုန်ကန်ခြားနားလေသည်။ ထိုလုပ်ရပ်ကို သာယာဝတီမင်း ကြားသိတော်မူသောအခါ အင်းဝမြို့ဝန် ယင်းတောဝန်ကြီးနှင့် အပေါင်းပါအရာထမ်းများကိုခေါ်ယူ စစ်ဆေးကာ ပြည်မင်းသားနှင့်ကြုံရာပါသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ သေဒဏ်ချမှတ်ခဲ့သည်။

ထိုမျှမက လက်နက်ကိုင်ပုန်ကန်စသော ပြည်မင်းသားအား နှိမ်နင်းရန် သာယာဝတီမင်းက သားတော်ပုဂံမင်းသားအား တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့ရာ မကြာမီ ပြည်မင်းသားကို လက်ရဖမ်းဆီးရခဲခဲ့သည်။ ပုဂံမင်းသားက နန်းတွင်းပုန်ကန်မှုကို တာဝန်ယူစစ်ဆေးခဲ့ရာ အနောက်နန်းမိဖုရားမမြကလေးသည် ပြည်မင်းသားနှင့် ကြုံရာပါသည်ဟု တောင်းချက်ချကာ ပြည်မင်းသားရှေ့ အနောက်နန်းမိဖုရားမမြကလေးကိုပါ မြစ်ထဲတွင် ရေနှစ်၍ သေဒဏ်ပေးခဲ့သည်။

သာယာဝတီမင်းကြီး၏အချစ်တော် အနောက်နန်းမိဖုရားမမြကလေးမှာ သူ့ကိုယ်တိုင် ဒိဋ္ဌဓမ္မခံစားရသော သမုဒယဝေဒနာ၏ ခုက္ခသဏ္ဍာဏရားကို ကွယ်လွန်ခါနီးအချိန်မှာပင် တေးထပ်ရေးစပ်၍ မောင်တော်သာယာဝတီမင်းသားအား ဆက်သွင်းခဲ့ပေသည် -

လောကခံရှစ်ပါး

ဘုရားပယောရာ

ဖြစ်ပျက်မြ ခမုတာ

သေချာစွာ မှတ်စွဲ

သတ္တဝါတို့မည်သည်

မတည်ကြည် ဖောက်ပြန်တတ်မြ

ငါ မင်းဟုပြုပြန်

ခံရသူ အသစ်ပ

ဓမ္မတာပျို့အား | ၅၆ |

အဖြစ်ဖြစ် အပြန်ပြန်
နှိုင်းထောက်ပေထန်
သင်္ခါရလမ်းမှန်ကို

ရွှေညက်တော် ရှုအုံးရှင်လေး . . . ဟု၍ဖြစ်
သည်။

တကယ်တော့ ပြည်မင်းသားနှင့် သားတော်
လေးယောက် အနောက်နန်းမိဖုရားမမြကလေးနှင့်
မိခင်ဖြစ်သူခေါ် အိန္ဒိယား၊ ခရုနှစ်သတ်စေသည့် အမိန့်
တော်ချမှတ်ခဲ့သည်မှာ သာယာဝတီမင်းကြီးမဟုတ်ဟု
ရာဇဝင်ဆရာအချို့က ဆိုသည်။ အကြောင်းမှာ ထိုစဉ်
က သာယာဝတီမင်းကြီးမှာ စိတ်ရောဂါပြင်းထန်စွာ
ခံစားနေရလှသည့် အတွက် အနောက်နန်းမိဖုရား
မမြကလေးကို မလိုလားဘဲ အာယာဇာတိနေကြသည့်
ကျမ်းမိဖုရားခေါ်ကြီးနှင့် ပုဂံမင်းသားတို့က သာယာ
ဝတီမင်းကြီး၏အမိန့်ဟုဆိုကာ ရေနှစ်သတ်ခဲ့ခြင်းသာ
ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

၁၂၀၆ ခုမှစ၍ သာယာဝတီမင်းကြီး၏ စိတ်
တစဉ်ကလျားရောဂါသည် အတွင်းအန္တိဋ္ဌမှ အပြင်
ဖယ်စွဲသို့ သိသာထင်ရှားစွာထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။
တစ်ခါက သာယာဝတီမင်းကြီးသည် အနောက်နန်း
မိဖုရားမမြကလေး၏အဆောင်တော်သို့ ကြွရောက်လာ
ပြီး တောင်ရှည်ဝတ်လဲတော်စေလို ခေါင်းဖြိုးခြုံကာ ဖိုင်
ကွယ်၍ ဝင်ပုန်းနေတော်မူသည်။ ထိုအခါ မမြကလေး
က "မောင်တော်ဘုရား ရုတ်တရက်ပျောက်သွားပါပြီ၊
မမြင်ရတော့ပါဘုရား၊ သနားသဖြင့် ဣပါရစေဘုရား၊
မောင်တော်ရဲ့ရွှေကိုယ်တော်ကို ပြတော်မူပါအုံးဘုရား"
ဟု မင်းလိုလိုက် မင်းကြိုက် လျှောက်တင်တော့မှ
သာယာဝတီမင်းသည် တဟားဟားရယ်မောကာ တိုင်
ကွယ်မှထွက်လာပြီး "မောင်ကြီး ဘယ်မှမသွားဘူး၊
မောင်တော်ရဲ့ ကိုယ်ပျောက်ပိဇ္ဇာဆေးအစွမ်းကြောင့်
နုပလေး မောင်တော်ကိုမမြင်ရတာပါကွယ်" ပိန့်ဆိုခဲ့
သည် ဟူ၏။

သို့ကလေးက သာယာဝတီမင်းကြီး၏ အိတ္ထိ
ဓဝဒနာသည် တစ်ခဏခြားတိုး၍ဖောက်ပြန်လာခဲ့
သည်။ ညသက်၌ စက်တော်ခေါ်လျှင်မပျော်၊ ပွဲတော်

တည်ချိန်၌လည်း လက်ဆေးရန်ပင်မမူလျော့ကာနေ
ထတ်သည်။ အစားအသောက်နည်းပါး၏။ အမြဲပြုံး
သယောင်ရှိ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ လုံတိုတစ်ချောင်းကိုကိုင်
ဆောင်ကာ ဟိုအဆောင်ဒီအဆောင် ကူးနေတတ်၏။

တစ်ခါ၌ မြို့ထဲသို့ထွက်တော်မူစဉ် ထီးတော်မိုးက
နေလုံအောင် မမိုးတောင်းလာဟု အမျက်ထွက်ကာ
နေရာတွင်ပင် သန်လျက်ဖြင့်စုတ်ပိုင်းသတ်ခဲ့သည်။
နောက်တစ်ကြိမ် မြို့ထဲသို့ထွက်တော်မူသောအခါ ထီး
တော်ဆင်ပေါ်မှဆင်းကာ ဟိုပြေးဒီလွှား၊ ဟိုခွန်ဒီခွန်
လုပ်နေသဖြင့် ထီးတော်မိုးမှာ နေလုံအောင်မမိုးနိုင်ဘဲ
ရိုနေရာ "အရှင်မင်းကြီးရဲ့ ကိုယ်ပျောက်အစွမ်းကြောင့်
ကျွန်တော်မျိုး မမြင်ရတော့ပါဘုရား"ဟု တစ်ကပ္ပတ္တိ
ညက်ဖြင့် မုသားသုံး၍လျှောက်တင်တော့မှ "ဒီမှာ ငါ
ကိုယ်တော်မြတ်ရှိတယ်၊ မောင်မင်း မြင်စေဘူး"ဟု
မနောတော်တွေ့ သဘောတော်ရွေ့သွားလေရာ ထီး
တော်မိုးမှာ အလျှောက်တောင်း၍ အထောင်းသတ်
သာရုံမျှမက ဆုလာဘ်များပင် ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရသေးသည်
ဟူ၏။

တစ်ခါကလည်း သာယာဝတီမင်းကြီးသည် စိတ်
ဖောက်ပြန်မှုပြင်းထန်လာချိန်တွင် ဝန်ကြီး များကြီး
မတ်ကြီးတို့သည်ပင် ဘုရင်ရှေ့တော်မှောက်သို့ အသက်
စွန့်ပြီး အခစားဝင်ကြခြင်းကြောင့် နာမကျန်းဖြစ်ဟန်
ပြုသူများ များပြားလာခဲ့သည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ်
၁၂၀၇ ခု(ခရစ်နှစ် ၁၈၄၅ ခုနှစ်) သာယာဝတီမင်းကြီး
ထံ အခစားဝင်စဉ် မင်းကြီး၏စိတ်ဓရာဂါပောက်ပြန်
နေမှုကိုသိရှိသွားသော အင်္ဂလိပ်သံမှူး 'ဟင်နရီယူးလ်'
(Henry Yule)က "အလယ်နန်းမိဖုရားမှပေါက်ပွား
သော သားတော်ပြည်မင်းသားသည် ရှင်ဘုရင်အနီး
အပါးရှိ လက်နက်တို့ကို ချွတ်တင်သိမ်းယူပြီးနောက်
တိုင်းပြည်ရှေးရာတို့ကို ရှင်ဘုရင်မပါစေဘဲ ဆိုမင်းသား
ကိုယ်တိုင် စီရင်လေသည်။ သို့သော် ရှင်ဘုရင်က သူ
စိတ်မဖောက်ပြန်လေဟန် ရောဂါမှသက်သာပြီဆိုပြီး
သူကိုယ်တိုင်ပင် ဘုရင်လုပ်နေပြန်၏။ သားတော်
ပြည်မင်းသားကိုလည်း အမျက်တော်မူဟန်ရှိ၍ ထို
မင်းသားသည် ရှမ်းပြည်နယ်သို့တိမ်းရှောင်ခနာရသည်။
ထိုနှစ် စက်တင်ဘာလ၌ သားတော်တစ်ပါးဖြစ်

သော တရုတ်မော်မင်းသားက ဦးဆောင်လျက် သာယာဝတီမင်းကြီးကို ဆောင်မြင်စွာထိန်းချုပ်ကာ အမရပူရ နန်းတော်သို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင်ခဲ့၏။ ပြည်မင်းသားကို နန်းတွင်းပုန်ကန်မှုဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်မှ ဖမ်းဆီးရရှိခဲ့သည်။ အနောက်နန်းမိဖုရားမြေကလေးကို ပြည်မင်းသားနှင့် ကြံရာပါဟု မဟုတ်မမှန်စွာပွဲပြီး ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်ဟုခံကြညာကာ ပြည်မင်းသားနှင့်အတူ ၎င်း၏ သားတော်လေးပါး အနောက်နန်းမိဖုရားမြေကလေးနှင့်အတူ သူ၏မယ်တော်တို့ကို တစ်ချိန်တည်း တစ်ပြိုင်တည်း အဆုံးစီရင်ခဲ့သည်”ဟု မှတ်တမ်းထင်ရှားသောဖော်ပြခဲ့သည်။

အင်္ဂလိပ်သမိုင်းဆရာ မစ္စတာတော့စ် (Mr. Cox)က “ကုန်းဘောင်မင်းဆက်တို့တွင် ဆေးဝါးကုသမရအောင် ရွာသွပ်သွားသူမှာ သာယာဝတီမင်းသားတစ်ပါးသာဖြစ်၏”ဟု ဆိုခဲ့သည်။

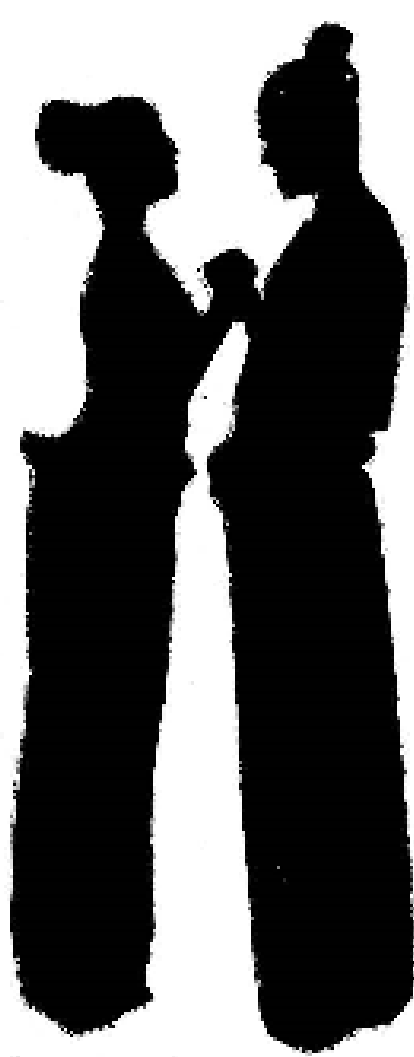
အင်္ဂလိပ်သမိုင်းဆရာအချို့ကမူ “အလောင်းဘုရား၏ ကုန်းဘောင်မင်းဆက်များတွင် သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့ကဲ့သို့ မောင်လည်နှမလည်ပေးစား ထိမ်းမြားမှုများ ပေါများခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သွေးစိုင်းရောဂါမှ အခြေပြုကာ ရွာသွပ်ဖောက်ပြန်ခြင်းကိုဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်”ဟု ဆိုခဲ့ပြန်သည်။

အမျိုးသားပညာဝန်ဦးဖိုးကျားက “သာယာဝတီမင်း စိုးစံစဉ်ကာလတွင် မကျန်းမမာ စိတ်ဖောက်ပြန်သည်က များခဲ့သည်”ဟု ဆိုသည်။

ချစ်သမ္ပကုပတ်မျိုး အစချီ သစ္စာတိုင်ပတ်မျိုး သီချင်းကြွယ်ဝစွာအောင် အနောက်နန်းမိဖုရားမြေကလေးနှင့် ပြည်မင်းသားတို့မှာ သက်တူရွယ်တူဖြစ်ကြသည့် အပြင် သူတို့နှစ်ဦးစလုံးမှာ ဂီတပညာရှင်များဖြစ်ကြသဖြင့် တေးသီချင်းများရေးစပ်ရာတွင် အမျိုးတော်များမှတ်စံဆင့် တေးသီချင်းပုဂ္ဂိုလ်များ အလဲအလှယ် ပေးပို့လေ့ရှိကြသည်။ ထို့ပြင် ဂီတပါရဂူ ပြင်စည်မင်းသားမှာလည်း ပြည်မင်းသား၏ ကြင်ရာတော် ခံပေါင်မင်းသမီးနှင့် မောင်နှမအရင်းဖြစ်လေသည်။ ပြင်စည်မင်းသားနှင့် မြေကလေးတို့မှာလည်း ဂီတမိတ်ဆွေများဖြစ်ကြ၏။ ပြည်မင်းသား၏ အကြီးဆုံးသားတော် မောင်ဖေပုနှင့် မြေကလေး၏ သမီးတော် ဖဖွားကြီး

ခေါ် လှိုင်ထိပ်ထား(နောင် ကနောင်အိမ်ရှေ့ခံ၏ ကြင်ရာတော် လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်မင်းသမီး)တို့ကို အချိန်တန်လျှင် ပေးစားထိမ်းမြားရန်ပင် မိသားစုက စီစဉ်ထားခဲ့ကြသည်။

သာယာဝတီမင်းကြီး၏ ထီးမွန်နန်းမွန်ကိုဆက်ခံရေးတွင် ပြည်မင်းသားကို ပုဂံမင်းသားထက် လိုလားခဲ့သည်မှန်သော်လည်း ပြည်မင်းသားက ထီးနန်းလုရာတွင် အနောက်နန်းမိဖုရားမြေကလေးက ပြည်မင်းသားသက်မှ လုံးဝမထောက်ခံခဲ့ဘဲ ကြံရာပါဟုစွပ်စွဲကာ ထောင်သွင်းအကျဉ်းချခံခဲ့ရရှာသည်။ မောင်တော် သာယာဝတီမင်းကြီး စိတ်ရောဂါဝေဒနာပြင်းထန်စွာခံစားနေချိန်တွင် မိဖုရားခေါင်ကြီး ကျပင်းမင်းသမီး (ပုဂံမင်းသား၏မွေးမိခင်)မှလွဲ၍ အခြားမိဖုရားများနှင့် သားတော်၊ သမီးတော်များမှာ မင်းကြီးထံဝင်ရောက်ခွင့် ပြုရခွင့်မရရှိခဲ့ခြင်းတို့လည်းကောင်း၊ မိမိအပေါ်

ငွေတာရီလေး | ၅၈ |

စွပ်စွဲချက်များကို ပြေရွင်းခွင့်မရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနောက်နန်းမိဖုရားမမြဲကလေးမှာ ပဋိသန္ဓေလေးသည် နှယ် ရှာမတတ်ခံစားနေရချာလေသည်။

မမြဲကလေး အကျဉ်းကျနေစဉ် ဖခင် မင်းပျံချီနှင့် မိခင် ဒေါ်အိတ်တို့သည် အကျဉ်းထောင်မှူးများကို တိုး လျှိုးတောင်းပန်ကာ သမီးဖြစ်သူအား လာခရောက်စေ တွေ့ကြစဉ် "မိမြဲတစ်ယောက် ငါ့ကိုယ်တော်မြတ်ကို လင် ခယာကွဲအရယ်လို့မထင် မခင် မကြင်တော့ပါကလား" ဟု သာယာဝတီမင်းကြီးက မကြာခဏမိန့်တော်မူ ကြောင်း ပြန်ပြောသောအခါ မမြဲကလေးမှာ တွေးလေ ဆွေးလေ ဆွေးမပြေဖြစ်နေရချာသည်။

ယခုကဲ့သို့ အကျဉ်းထောင်ပို့ထားခြင်းမှာ မိမိ၏ မောင်တော် သာယာဝတီမင်းကြီးက အချစ်ကြီး၍ အမျက်ကြီးခြင်းဖြစ်သည်ဟု မမြဲကလေး ထင်မြင်ခဲ့ သည်။ ထို့ကြောင့် မမြဲကလေးက မောင်တော်အပေါ် တားချီသော အချစ်ထူထပ်သည် မည်မျှကြီးမား ကြောင်း ရင်ဖွင့်တင်ပြလိုသဖြင့် ချစ်သမျှကိုအစချီ သစ္စာတိုင်ပတ်ပျိုးသီချင်းကြီးကို ခရီးစပ်သီကုံးခဲ့လေ သည်။

ချစ်သမျှတို့၊ မြင့်မိုရ်ရွှေတောင်လုံးသာပလေး
လေးဆူဖီပါ၊ သီတာရေမြေဆုံးဝေတော့လေး
အိုတယ်မုန်းပါတော့နိုင် ကပ်လုံးဆုံးတိုင်တိုင်
နဲ့ညှာပိုင်၊ အုံးပြိုင်သဗ္ဗာဏေမှာလှလေ
ကြိုးမည်နောင်တာ
ရိုးပြာခြေဝယ်၊ မြေစေတော့လေး . . .
မှန်သရွေ့ကိုလ ဖန်စုစုဝယ်ရရမရ
တိုးဂုဏ်ရှင် ဂူတော်စေ့
တူမသွေ၊ ပါစေမယ်နှင့်ထား
လှစ်ကျွေးမြွတ်ကြား၊ ဝှက်မထား၊
မြတ်ရွှင်ပင်၊ တန်ခိုးအား
မခြားသိစေကြောင်း၊
ပန်ထွာတည့် ခဝပ်ညောင်း၊
တူပြိုင်၊ ဂူလို့အံ စကားသစ္စာခိုင်
သံသာလေကမ်းတိုင်၊ တူပြိုင်ကူးမယ်
ဆုတူးလေး၊ ပန်ရွယ်သွန်း . . .
ချစ်လို့ချယ်မကုန်

ဝေ့နံ့ဉာ်မြေ သိကြားစေ သက်သေညွှန်း . . .
ပျံ့မွန်းမွှေးလှိုင်ကြာလေတည့်မှ
သုံးလူထွက်မှန်ကူ
မတူလေ ပြိုင်နှုန်းကမ်း၊
ခြောက်ပြာစုံ ရောင်ပြုံးလမ်း . . .
(သဖြန်) ချစ်ခြင်းဝယ်ပြိုင်
မြစ်မင်းပိုင်၊ အရွှာဝါက
ပြန်တစ်ရာကဲ
ယွန်းစေဝသုန်
ငွေဝန်းသော်တာယုန်သို့
ကမ္ဘာကုန်ကျယ်သရွေ့ဝယ်မှာ
တယ်မေလိမ့်လည်း . . .

ချစ်သမျှကိုအစချီ သစ္စာတိုင်ပတ်ပျိုးသီချင်းကြီး ၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို အကျဉ်းမျှတင်ပြရပါလျှင် - "မမြဲကလေးက မိမိ၏ချစ်မေတ္တာမှာ ယူစရာ ၈၄၀၀၀ အမြင့်(၁၀၉၂၀၀၀ မိုင်ခန့်)အောင်သော မြင့်မိုရ် တောင်ကြီးတမျှရှိပါသည်။ ကျွန်းကြီးကျွန်းငယ်များနှင့် တကွ တစ်ခုစီတစ်ခုစီတည်ရှိနေကြသော အရှေ့ကျွန်း အနောက်ကျွန်း၊ တောင်ကျွန်း၊ မြောက်ကျွန်းတည်းဟူ သော ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းရှိ ရေမြေသမုဒ္ဒရာ မြစ်ကြီး ငါးသွယ်၊ မြစ်ငယ်ငါးရာပါမကျန် ပျက်စီးဆုံးပါးသွား ပါစေတော့ ကပ်ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးအဆုံးတိုင် မောင် တော်အပေါ်၌ ဘယ်သောအခါမျှမမုန်းနိုင်တော့ပါ"။

ဤနေရာတွင် ကပ်ကမ္ဘာ၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ဆိုပါက -

(၁) အာယုကပ် - လူတို့၏သက်တမ်းသည် ၁၀၀ တမ်း၊ ၁၀၀၀ တမ်း၊ ၁၀၀၀၀ တမ်း စသည်ဖြင့် သတ် မှတ်ခေါ်ဝေါ်သောအပိုင်းအခြားကို အာယုကပ်ဟု ခေါ်သည်။ (၂) အန္တရကပ် - လူတို့၏အသက် ၁၀ နှစ်တမ်းမှ အသင်္ချေယုတမ်းအထိ ထိုအသင်္ချေယု တမ်းမှ ၁၀ နှစ်တမ်းအထိ အပြန်အလှန်ရွေ့လျား သောကာလကို အန္တရကပ်ဟုခေါ်သည်။ (၃) အသင်္ချေ ယုကပ် - အထက်ပါ အန္တရကပ်ပေါင်း ၆၄ ကပ်ကို အသင်္ချေယု ၁ ကပ်ဟုခေါ်သည်။ (၄) မဟာကပ် - အသင်္ချေယုကပ်ပေါင်း ၄ ကပ်ကို မဟာကပ် ၁ ကပ် သို့မဟုတ် တစ်ကမ္ဘာဟုခေါ်သည်။

ထိုကပ်ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးအဆုံးတိုင် မောင်တော် အပေါ်၌ ဘယ်သောအခါမျှမမုန်းနိုင်တော့ပါ။ ပိုးမဲ ကတ္တီပါ အစရှိသော ကြွကြွရွရွ လှလှပပ မွမ်းမဲကာ အပ်သော သဗ္ဗာဏီအခန်းဆောင်၌ အတူတကွ အုံး စက်ရာယှဉ်ပြိုင်၍ ညာလက်ရုံးကိုပိုင်သော သို့မဟုတ် လက်ယာထား၍ စားရသော မိဖုရားအဖြစ်ရောက်ပါ စေမည်ဟု မောင်တော်ကဆိုခဲ့ဖူးသည်။ ဧနောင်အဖို့ နောင်အခါအတွက် ဘယ်တော့မှမမုန်းနိုင်တော့ပါ။ အတူတကွချစ်ခင်ကြင်နာသူက အဖို့ပြာ မြေသို့ကျစဉ် ဆွေးမြည့်သည်အထိ နောင်သံသရာအတွက် ပါရမီ ဖြည့်ရန် ကြိုးစားပါမည်။ ရွှေဝူကြီးထုရားရှင်၏ရှေ့ တော်မှောက်၌ ယခုဆိုအပ်သောသဗ္ဗာဏီအားသည် ကေနီအမှန်ဖြစ်ပါသည်။ မယ့်ကို မောင်နှင့်အတူ နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော သံသရာတစ်ဖက်ကမ်းသို့အပါအဝင် ဆောင်ပါမည်ဟု ဧမောင်တော်က ကတိပြုခဲ့သည်။

မောင်က မယ့်အားချစ်သောမေတ္တာနှင့် မယ့်က မောင့်အားချစ်သောမေတ္တာတို့သည် မည်သည့်အခါမျှ မကုန်ခန်းနိုင်ပါ။ မည်သည့်အခါမျှမမုန်းနိုင်ပါ။ နှစ် သိန်းလေးသောင်းအထူးသော ဤမဟာပထဝီမြေကြီး ကို အသိသက်သေပြု၍ ကျိန်ထွယ်ညှန်းဆိုပါသည်။

သမုဒ္ဒရာက မယ်နှင့်မောင်တို့၏ အချစ်ထက် ပိုမို ကျယ်ဝန်းနက်ရှိုင်းသည်ဟူ၍ မရှိပါ။ ဤကမ္ဘာမြေကြီး ပျက်ယွင်းသွားပါစေ၊ ငွေလမင်း၏အတွင်း၌တည်နေ သော ယုန်ရုပ်ကဲ့သို့ မိမိ၏အချစ်က တည်တံ့ခိုင်မြဲနေ ပြီး ဤကမ္ဘာမြေကြီး တည်တံ့ခိုင်မြဲနေသရွေ့ကာလပတ် လုံး ဘယ်သောအခါမျှမမုန်းနိုင်မည်မဟုတ်ပါဟု ဖွင့်ဆို သီတုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဤချစ်သမ္မတို့ အစရှိ သဗ္ဗာဏီပတ်ပျိုးသီချင်း ကြီး၏ ထူးခြားပြောင်မြောက်လွန်းလှသော ဂီတရသ ချမ်းပါး သံကျ၊ ယန်ထားများကြောင့် သာယာဝတီမင်း အမျှတ်တော်ပြေကာ အနောက်နန်းမိဖုရားမမြကလေး အား အကျဉ်းထောင်မှလွတ်ပေးခဲ့သည်။

ဤမျှ သီဂီရသပြောင်မြောက် လွန်းလှသော ချစ်သမ္မတို့ အစရှိ သဗ္ဗာဏီပတ်ပျိုးသီချင်းကြီးကို လက်ထပ်ပွဲမင်္ဂလာအခမ်းအနားများ၌ သီဆိုတီးမှုတ် လေ့ရှိကြသည်။ အချို့ကမူ ချစ်သမ္မတို့ပတ်ပျိုးသီချင်း

ကြီးသည် အနောက်နန်းမိဖုရားမမြကလေး ထောင် ထွင်းအကျဉ်းချခံခဲ့ရစဉ်က ရေးစပ်ဆက်သွင်းသော သီချင်းဖြစ်၍ မင်္ဂလာမရှိဟုဆိုကာ ရှောင်ကြဉ်ကြသည်။

အာဝေနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဂီတ သုတေသီ ဆရာကြီးဖိုးရတ်ဦးဘချိုက ချစ်သမ္မတို့ သဗ္ဗာဏီပတ်ပျိုးသီချင်းကြီးသည် ဗလားကတံတွာ ဓမ္မတာအရ အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီးတို့ အချစ်အတိ လမ်းပွင့်သမ္မု၌ အချစ်ခံချိန်ပြသော ပြဒါးတိုင်ကြီး သဖွယ် အမြဲတည်နေတော့မည်ဖြစ်သည်။ ဤသီချင်း ၏ အချစ်ခံချိန်ပမာဏကို သိရှိတော်မူသောအခါ ထာယာဝတီမင်းကဲ့သို့သော ခက်ထန်သောမင်း၏ သံ ဝိုင်သံခဲကဲ့သို့သောစိတ်သည် ချစ်သမ္မတို့ပတ်ပျိုးတည်း ဟူသော ပန်းပဲဖို၏ ချစ်မီးရှိန်တို့တွင် ပျော့ပျောင်း စူးညံ့သွားရတော့သဖြင့် မိဖုရားမမြကလေးကို အချုပ် ခန်းမှလွတ်စေဟု ချမ်းသာခွင့်စပေးသနားတော်မူလေ သည်ဟု မှတ်ချက်ပြုခဲ့ပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ဂီတစာဆို အနောက်နန်းမိဖုရား မမြကလေး၏ ရင်ထဲအသည်းထဲကထွက်ပေါ်လာခဲ့ သော ချစ်သမ္မတို့ပတ်ပျိုးသီချင်းကြီး၏ အဖွဲ့အနွဲ့ အသီအကုံးတို့သည် အလွန်သကြားဖွဲ့ဆိုသီကုံးထား သော အတိသယဝတ္ထိအလင်္ကာဖြစ်သော်လည်း သီဂီရ ရသ၊ ဂီတရသများ ပြောင်မြောက်လွန်းလှသဖြင့် မြန်မာ ဝန္တဝင်သီချင်းကြီးများတွင် ရွှေတန်းကအမြဲနေရာယူ နေမည်သာဖြစ်ပါကြောင်း လေ့လာတင်ပြလိုက်ပါ သည်။ ။

နန်းနီလာဝင်း

အကိုးအဇာတ်

- (၁) ဂီတဝိသောစနိကျမ်း(ဖိုးရတ်ဦးဘချို)
- (၂) ကုန်းဘောင်ဆက်မဟာရာဇဝင်ကြီး (ဦးမောင်မောင်တင်)
- (၃) မြန်မာသီချင်းကြီးတစ်ဆယ့်ငါးပုဒ်အဖွင့် (ဆရာကြီးဦးဂုဏ်သတိနှင့် နန်းညွန့်ဆွေ)
- (၄) ကုန်းဘောင်ရှာပုံတော် (အိုးဝေညိုမြ)
- (၅) A History of Burma (Dr. Htin Aung)

ဘဝပုစ္ဆာ အဖြေရှာ (၁၁)

မနုဿကျော်ဝင်း (အမျိုးသားစာပေဆုရ)

ရာထူးအတက်မြန်ခြင်း၊ နှေးခြင်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ အသေးစိတ်ဖော်ပြနေရခြင်းမှာ အကြောင်းရှိ၏။ အလုပ်စဝင်ကတည်းက 'ငါ ဘယ်တော့ရာထူးတက်မလဲ' ဟူသော အတွေးမျိုးဝင်နေလျှင် ထိုသူသည် ဝန်ထမ်းကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်မလာနိုင်။

“ဒီအလုပ်ကို ငါစိတ်ကြိုက်ရွေးပြီး လျှောက်ခဲ့တာပဲ။ ဒါ့ကြောင့် အားသွန်ခွန်စိုက်ကြိုးစားပြီး အလုပ်လုပ်မယ်။ ဒီကြားထဲမှာ ရာထူးအတက်နှေးလို့ စိတ်

ဓာတ်ကျတာတို့၊ မပျော်ပိုက်တာမျိုးတွေရှိရင်လည်း စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး သည်းခံမယ်၊ စေတနာမယုက်ဆက်ပြီး ကြိုးစားလုပ်ဆောင်မယ်” ဟူသော စိတ်ဓာတ်မျိုးကို မွေးမြူလျှင် အကျိုးထူးတရားခံစားရမည်မှာ မုချပင်ဖြစ်သည်။ (မိမိသည် အလုပ်ဝင်ပြီး ၁၂ နှစ်ကြာမှ ရာထူးတစ်ဆင့်တက်ရ၏။ အငယ်တန်းအရာရှိဘဝမှသည် ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိ ဖြစ်လာခဲ့ရ၏။ သို့ရာတွင် မိမိ၏အလုပ်ကို စေတနာဖြင့် သစ္စာရှိရှိလုပ်ဆောင်ခဲ့သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ဌာနအကြီးအကဲ၊ သို့မဟုတ် ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်အဆင့်အထိ ရာထူးတိုးမြှင့်ခြင်းခံခဲ့ရ၏။ မည်သည့်ကျောထောက်နောက်ခံမှုမရှိပါဘဲလျက် သာမန်အရပ်သားတစ်ဦး ဤမျှအဆင့်အထိ ရာထူးတိုးမြှင့်ခံခဲ့ရသည်ကို အချို့ကအံ့ဩကြ၏။ မအံ့ဩပါနှင့်။ စေတနာမှန်မှန်၊ ဇွဲရှိရှိဖြင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သောကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ရာထူးကိစ္စနှင့်ပတ်သက်သော ဘဝပုစ္ဆာကို မိမိမည်သို့အဖြေရှာခဲ့ကြောင်း သိရှိစေလို၍ ဖော်ပြရခြင်းဖြစ်၏။)

AKRAMSNA

ကိုကျော်ဝင်းအား တစ်ဆင့်မြင့်ရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ပေးနိုင်ရန်အတွက် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနက ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန်အဖွဲ့ သို့တင်ပြသည့် ကိစ္စအတွက် သက်ဆိုင်ရာတာဝန်ရှိသူတို့၏ ဆွေးနွေးချက်မှာ အလွန်ပင် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း၏။ ယင်းဆွေးနွေးချက်သည် လျှို့ဝှက်ကိစ္စဖြစ်၍ အပြင်လူများသိနိုင်ခွင့်မရှိ။ သို့ရာတွင် ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန်အဖွဲ့၏ မှတ်တမ်းလိုက်သူ ဌာနခွဲစာရေးကြီးသည် ကိုကျော်ဝင်းနှင့် ရင်းနှီးသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း -

“ဆရာဦးကျော်ဝင်းရှေ့ . . . စိတ်ချလက်ချသာ နေပေတော့၊ ဆရာ ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိဖြစ်ဖို့ သေချာသွားပြီ၊ ဆရာကိစ္စအတွက် ဆွေးနွေးပွဲမှာ . . . မူလဝင်ပေါက်ရာထူးအတွက် ကျွန်တော်တို့ရွေးချယ်ပေးလိုက်တဲ့လူဟာ သူ့ရာထူးမှာ ၁၂ နှစ်တောင်ကြာပြီ၊ အခုထိ ရာထူးမတက်ရသေးပါလား၊ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က ရွေးချယ်ဖေခဲ့တာဟာ တကယ်လူမှန်နေရာမှန်ပဲပေါ့၊ တက္ကသိုလ်မှာ မဟာဝိဇ္ဇာသွဲ့ရတဲ့အထိ သူ့လေ့လာလိုက်စားခဲ့တဲ့ပညာနဲ့ သူ့လုပ်ရတဲ့အလုပ်က လုံးဝကိုက်ညီမှုရှိတယ် သူဟာ တောင်တန်းဒေသတွေအပါအဝင် ပြည်ထောင်စုသားတွေနေထိုင်ကြတဲ့ ကျေးရွာတွေကို အပင်ပန်းခဲပြီး ကွင်းဆင်းလေ့လာသုတေသနပြုတယ် သူ့ရဲ့တွေ့ရှိချက်တွေကို စာနယ်ဇင်းတွေမှာ ဆောင်းပါးတွေရေးလေ့ရှိ ဌာနအတွက်လည်း ကျွမ်းကျင်ပုံပြုစုပေးတာ အမျိုးသားစာပေဆုတောင် ချီးမြှင့်ခံခဲ့ရသလို၊ ချသနဲ့သူ့စာအုပ်များမှာ ‘တက္ကသိုလ် ဘယ်မှာရှိတယ်’ လို့ လုံးချင်းဝတ္ထုရှည်စာမူဆိုရင်လည်း စာပေမိမာန်စာမူဆုရခဲ့တယ်၊ မြန်မာအသံ ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာအစီအစဉ်က နေ သူ့တို့ယ်တိုင်အသံထွင့်ဟောပြောခဲ့တာကိုလည်း ကျွန်တော်မကြာခဏနားထောင်ခဲ့ရဖူးတယ် အလုပ်ကြိုးစားလုပ်တဲ့ ဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ရာထူးတိုးမြှင့်ပေးသင့်တာပေါ့ဗျာ၊ အဖွဲ့ဝင်တွေကကော သဘောတူကြပါသလားလို့မေးတော့ အားလုံးက သဘောတူကြတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနကို ကျွန်တော်တို့ ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန်အဖွဲ့က ဆရာဦးကျော်ဝင်းရဲ့ကိစ္စကို သဘောတူကြောင်း စီစဉ်ပေး စာပြန်ကြား

လိမ့်မယ်၊ ဆရာနဲ့ပတ်သက်တဲ့အမိန့်ပြန်တမ်း မကြာခင်ထွက်လာတော့မှာပါ”

ဤမင်္ဂလာသတင်းကောသည့်ကား မိမိအတွက် အလွန်ပင်စိတ်အေးတက်စရာဖြစ်၏။ မကြာမီ ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိဖြစ်တော့မည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဝန်ထမ်းလောကတွင် တန်းဝင်အရာရှိတစ်ဦးဖြစ်တော့မည်။

ပြည်ထောင်စုရာထူးဝန်အဖွဲ့မှ သဘောတူညီကြောင်း ပြန်ကြားစာရရှိပြီးနောက် ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ကိုကျော်ဝင်းအတွက် အမိန့်ပြန်တမ်းထွက်လာ၏။ မိမိ ပြန်တမ်းဝင်အရာရှိဖြစ်ပါပြီ၊ အမိန့်စာထွက်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပင် -

“ရာထူးတက်ပြီးခါနီး ပုဂ္ဂလိကအဖွဲ့မှာ တာဝန်ပေးရအုံးမယ်ဗျို၊ မနက်ဖြန် ချင်းပြည်နယ်၊ ဟားခါးမြို့က ဦးလှိုင်လင်းဆိုတဲ့အရာရှိ နှစ်ဦးရောက်လာလိမ့်မယ်ဗျို၊ ချင်းမျိုးနွယ်စုတွေထဲက အနူး(ခေါ်)ခေါင်စိုဆိုတဲ့ မျိုးနွယ်စုရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုအကြောင်း ကွင်းဆင်းလေ့လာသုတေသနပြုဖို့ ပလက်ဝမြို့နယ်ကိုခေါ်တွက်လာတာဖြစ်ပါတယ် ဦးလှိုင်လင်းက အလုပ်ဝင်တာ ထိပ်ကြောသေးသွေး၊ ကွင်းဆင်းသုတေသနလုပ်ငန်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး အတွေ့အကြုံလိုတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ဦးကျော်ဝင်းက သူနဲ့အတူ ပလက်ဝမြို့နယ်ကို လိုက်ပါသွားမေးပါ ကွင်းဆင်းသုတေသနလုပ်ငန်းအကြောင်း လက်တွေ့သင်ကြားပေးသွားပါ ဦးကျော်ဝင်းကလည်းလည်း ပလက်ဝမြို့နယ်တစ်ဝိုက်က ချင်းမျိုးနွယ်စုတွေရဲ့ယဉ်ကျေးမှုအကြောင်း လေ့လာသုတေသနပြုပြီးသားဖြစ် သွားတာပေါ့ဗျာ”

အလွန်ပင်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသော ခရီးစဉ်ဖြစ်ပါ၏။ မိမိသည် မြန်မာပြည်တစ်နံတစ်လျား ခရီးသွားခဲ့ဖူးပြီ။ သို့ရာတွင် ချင်းပြည်နယ်ထောင်ပိုင်း ပလက်ဝမြို့သို့ တစ်ခါမျှမရောက်ဖူးသေးချေ။ ဤမြို့နယ်သည် ချင်းပြည်နယ်ထောင်ပိုင်းတွင် တည်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် မြို့တော်ဟားခါးမှ ထိပ်ရိုက်သွားလာနိုင်သည်မဟုတ်။ ဟားခါးမှ မြေပြန့်ရှိ ကလေးမြို့သို့ မော်တော်ကားဖြင့်ဆင်းလာရ၏။ ကလေးမြို့မှ ရန်ကုန်သို့ ဇလယာဉ်၊ သို့မဟုတ် မော်တော်ကားဖြင့် လာရ၏။ ရန်ကုန်မှ စစ်တွေသို့ လေယာဉ်ဖြင့်သွားရ၏။ စစ်တွေမှ

ငွေတာရီ ၁၅၀၀ | ၆၂ |

ပလက်ဝသို့ သင်္ဘောဖြင့်ဆန်တက်ရ၏။ ကတ္တပနဒီ မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ဆန်တက်ရခြင်းဖြစ်၏။ နေ့ချင်း ရောက်သည့်တော့မဟုတ်။ ကျောက်တော်မြို့တွင် တစ်ညအိပ်ရ၏။ နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစော ကျောက်တော်မှ သင်္ဘောဖြင့်ဆန်တက်ရလရာ မွန်းလွဲ ဝိုင်းလောက်တွင် ပလက်ဝမြို့သို့ရောက်ရှိ၏။ ပလက်ဝ မှ ဟားခါးသို့ပြန်လျှင်လည်း ဤလမ်းကြောင်းအတိုင်း ပြန်ရ၏။

ချင်းပြည်နယ်၊ ဟားခါးမြို့နှင့် ပလက်ဝမြို့သည် မြေပုံပေါ်၌ ပေတံပြင်တိုင်းတာလျှင် တစ်လက်မခွဲခန့် သာကွာဝေး၏။ တစ်မြို့မှတစ်မြို့သို့ ကျီးကန်းယုံသလို တည့်တည့်ပျံလျှင် အချိန်သာမျှကြာမည်မဟုတ်။ ယခု တော့ ကတ္တပတ်ခေတ်က သွားလာရသောကြောင့် ခရီး ရှည်ကြာ၏။ အချိန်တူနိ၏။ လူပင်ပန်း၏။

ချင်းပြည်နယ်၊ ယဉ်ကျေးမှုဌာနခွဲမှ အရာရှိ ဦးလှိုင်လင်းနှင့် ကိုကျော်ဝင်းတို့၏ ပလက်ဝခရီးစဉ်ကို အသေးစိတ်မပော်ပြလိုတော့ပြီ။ စစ်တွေမှ ပလက်ဝ သို့ဆန်တက်သည့်ခရီးစဉ်ကိုတော့ အကျဉ်းစွဲဖော်ပြ ပါမည်။ စစ်တွေမြို့မှ ကတ္တပနဒီမြစ်ကြောင်းအတိုင်း နှစ်ထပ်သင်္ဘောဖြင့် နံနက်စောစောဆန်တက်ခဲ့ကြရ သည်။ သင်္ဘောပေါ်တွင် ခရီးသည်တွေပြည့်ကျပ်နေ ၏။ ကိုကျော်ဝင်းတို့နှစ်ဦးသည် သင်္ဘောအပေါ်ထပ်မှ စီးနင်းလိုက်ပါလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

ကတ္တပနဒီမြစ်၏တစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ မြစ်ကမ်းတို့ ပေါ်တွင် ဓတုမြင်ရေသာရွှေခင်းများက အလွန်ပင် သာယာလှပ၏။

'တောင်တောရယ်သာ မာလာကဏ္ဍဖူး တစ်ပင် တို့ နှစ်ပင်ယက်တယ်၊ ဧကားငှက်ကမြူးဟူသော ငယ် ငယ်က ကျောင်းသုံးမြန်မာဖတ်စာအုပ်တွင်ပါဝင်သည့် ကျားလေးတစ်ပုဒ်ကို ပြန်၍ သတိရမိ၏။ ဤသစ်ပင် သစ်တောတို့တွင် ငှက်အမျိုးအစားအထောက်များများ တို့က မြူးထူးပျံသန်းလျက်ရှိကြ၏။ ချင်းလူမျိုးတို့ အလွန် မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားကြသော အောက်ချင်းငှက်မောင်နှံ ကိုပင် အမှတ်မထင်ဓတုမြင်လိုက်ရ၏။ အောက်ချင်း ငှက်တို့၏အရေအတွက်ကား တဖြည်းဖြည်းနည်းပါးလာ ပြီဖြစ်၏။ ရှားပါးငှက်မျိုးစိတ်စာရင်းတွင်ပင် ထည့်သွင်း

သတ်မှတ်ထားခြင်းခံနေရပြီဖြစ်၏။ ချင်းမျိုးနွယ်များ ရော၊ နာဂမျိုးနွယ်အတော်များများကပါ အောက်ချင်း ငှက်ကို မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားကြ၏။ ဤတိုင်းရင်းသား မျိုးနွယ်များ၏ စွဲရာဝတ်စုံဦးထုပ်တွင် အောက်ချင်းငှက် တောင်များကို ထိုးဖိုက်ပြီး အလှဆင်လေ့ရှိကြ၏။

သင်္ဘောစီးခနစဉ် နေ့မြင့်ချိန်သို့ရောက်လာသော အခါ ဝမ်းဗိုက်ကဟာလာ၏။ အစာအိမ်က အစာ တောင်းလေပြီ။ သင်္ဘောအပေါ်ထပ် အလယ်ဝိုင်းနေရာ တွင် ထမင်းဟင်းရောင်းချသူခရီးမောင်နှံကို တွေ့ရ ၏။ ဝယ်ယူစားသောက်သူများပြား၍ သူတို့မောင်နှံ လက်မလည်နှိပ်အောင်ဖြစ်နေရ၏။

“ထယ်လိုရောင်းသလဲ”
“အဝစားရှင်ကျပ်ပါ။ အဝစားဆိုတာ ထမင်းတို့ ပြောတာပါ။ ထမင်းလိုက်ပွဲထပ်ထည့်ပေးပေးမယ် ဟင်း တော့ ထပ်ထည့်မပေးပါ”
“ထမင်းထပ်ယူရင် ဟင်းအချည်ဆမ်းပေးသလား”
“မဆမ်းပေးပါ”

ထမင်းရောင်းသူအမျိုးသား၏ကောင်းက ပြတ်သား လှသဖြင့် ကိုကျော်ဝင်း သဘောကျမိ၏။ သူတို့၏ ဟင်းလျာကအရသာရှိလှသဖြင့် ကိုကျော်ဝင်းတို့နှစ် ယောက်စလုံး အလွန်ပင်ခံတွင်းတွေ့ကြ၏။

ထိုနေ့မွန်းလွဲ ၃ နာရီခန့်တွင် ကျောက်တော်မြို့ သို့ဆိုက်ရောက်၏။ ကျောက်တော်သို့လာသူများ အတွက်ကတော့ ခရီးဆုံးပြီး ပလက်ဝသို့သွားမည့်သူ တွေအတွက်က ခရီးမဆုံးသေး။ ကျောက်တော်တွင် တစ်ညအိပ်ရပ်နားပြီး နောက်တစ်နေ့နံနက်စောစော တွင် သင်္ဘောဖြင့်ခရီးဆက်ကြရပေဦးမည်။ မိမိနှင့် ဦးလှိုင်လင်းတို့သည် ညအိပ်တည်းခိုရမည့် အစိုးရ ဗိုလ်ထံဆီသို့ ခုတင်လှူရန် အပြေးအလွှားသွားရောက် ကြရ၏။ ကံအားလျော်စွာ နှစ်ယောက်စလုံး အိပ်စရာ ခုတင်ရကြ၏။

“အချိန်ရတုန်း မဟာမုနိဘုရားသွားဖူးကြပါလား ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ”

ချင်းနှီးသွားပြီဖြစ်သော ဗိုလ်ထံဓတုမြင်ကြီး၏ ပို့ ဆောင်ပေးမှုကြောင့် မဟာမုနိရှပ်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ကန်တော့ရ၏။ ရှပ်ပွားတော်၏အရွယ်အစားမှာ

အလွန်မကြီးမားလှသော်လည်း အမျိုးအစားကျပြီး သဗ္ဗာယ်၏။ ကိုကျော်ဝင်းသည် ရွှေသင်္ကန်းတပ်လှူ ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ယူခဲ့၏။

ထိုညက ကျောက်တော်ဗိုလ်တံတွင် လှုပ်ရှားသဖြင့် နေ့သည်တွေ၏ဟောက်သံတွေ သောသောညံ့ကာ ကိုကျော်ဝင်းတစ်ယောက် ကောင်းစွာ အိပ်မပျော်နိုင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ နောက်တစ်နေ့နံနက်တောစောစောကာ အာပူလှူပူရခိုင်မှန်တီဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ဖြည့်ပြီး ပလက်ဝ သို့တွက်ခွာမည့်သဘောအိပ်သို့ ရှစ်ယောက်သား သွားခဲ့ ကြ၏။

ကတ္တပနဒီမြစ်သည် အဖျားပိုင်းဘက်အိပ်သို့ရောက် လာလေ မြစ်ပြင်ကျဉ်းလာလေဖြစ်၏။ ရေဆန်ခုတ် မောင်းရသည်မို့ ခရီးမတွင်လှ။ ထိုနေ့မွန်းလွဲ ၂ နာရီ ခန့်တွင် မိမိအလွန်ချောက်ဖူးချင်လှသော ပလက်ဝမြို့ တွင် ခြေချနိုင်ခဲ့ရ၏။

"ဆရာဦးကျော်ဝင်းလို ယဉ်ကျေးမှုသုတေသန ပညာရှင်တစ်ယောက် ပလက်ဝမြို့ကိုချောက်လာတာ ကျွန်တော် သိပ်ဝမ်းသာ အားထက်မိပါတယ်ဆရာ"

သဘောအိပ်တွင် လာရောက်ကြိုဆိုသူ လက် ထောက်ခြို့ပိုင် ဦးဂျိုးဇတ်က အားပါးတရပြောလိုက် ခြင်းဖြစ်၏။ သူသည် ဖလမ်းမြို့ဇာတိ၊ ချင်းအမျိုးသား ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်၏။ အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေရာ ယခုအခါ ပလက်ဝမြို့၌ လက်ထောက်မြို့ပိုင်ရာထူးဖြင့် တာဝန်ကျနေခြင်းဖြစ်၏။ ဦးလိုင်လင်းနှင့် ကျောင်းခန ပတ်သုဇယ်ချင်းဖြစ်ပြီး ယခုလည်း ဦးလိုင်လင်းက ကြိုတင်အကြောင်းကြားထားသဖြင့် သဘောအိပ်တွင် လာရောက်ကြိုဆိုခြင်းဖြစ်၏။

"ဆရာတို့လည်း ဗိုက်အာနေကြရာပေါ့ ဟိုခိုင် မှာ နေ့လယ်စာသုံးဆောင်ကြရအောင်၊ ကျွန်တော် လည်း စားမယ်"

ဦးဂျိုးဇတ် နေ့လယ်စာဖြင့်ညှော်ခံသော ထမင်း ဆိုင်ပိုင်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးသည် အလွန်ပင်ဖော်ရွေ ၏။ နှုတ်ချို၏။ စေတနာအလွန်ကောင်းသူတစ်ဦးဖြစ် ကြောင်း သူမနှင့်ဆက်ဆံရင်း နားလည်သဘောပေါက် လာရ၏။

"ဝါက ဒီထမင်းဆိုင်ပိုင်ရှင်ခေါ်အေးမြင်ပါ။ ရခိုင် အမျိုးသမီးအစစ်ပါ။ အချက်အပြုတ်သိပ်ကောင်းတယ် သူ့ဆိုင်မှာ ထမင်းတစ်နပ်လောက်စားဖူးရင် လျှာမှာ နွဲသွေးပြီး မကြာမကြာလာမလားတဲ့မနေနိုင်အောင် ပြစ်သွားရတယ်။ ဆရာတို့မပြန်မချင်း ဒီဆိုင်မှာပဲ နေ့လယ်စာခရာ ညစာပါ စားကြရမှာ၊ ကျွန်တော်က တွေးမှာမဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ့်ပိုက်ဆံနဲ့ကိုယ်ဝယ်စားကြ ရမှာနော်၊ သူ့ဆိုင်က ဈေးလည်းသိပ်ကြီးပါဘူး၊ အစ စား ရှစ်ကျပ်ဆိုတော့ စားပျော်ပါတယ်"

ဦးဂျိုးဇတ်က ပွင့်လင်းစွာပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။ သူပြောသည့်အတိုင်းမှန်ပါ၏။ ခေါ်အေးမြင်၏ ဟင်း လျာတို့သည် အလွန်ပင်အရသာရှိလှ၏။ နှုတ်ကိုမြန် စေ၏။ ထို့ကြောင့် အားလုံး ခေါင်းမမော်တမ်းလွှေ နေခဲ့ကြ၏။ တစ်ဦးစီအတွက် အသားဟင်းတစ်မျိုးစီ မှာစားကြသော်လည်း ခေါ်အေးမြင်က အပိုဟင်းလျာ တွေကိုပါ တည်ခင်းကျွေးမွေးစဉ်ခံ၏။

"ဒီအပိုဟင်းခွက်တွေအတွက် ကျွန်မ ပိုက်ဆံယူ မှာမယုတ်ဘူးနော်၊ မေတ္တာနဲ့ကျွေးတာပါ"

မိမိတို့မတောင်းဆိုချင်ဘဲလျှင် ခေါ်အေးမြင်က ထမင်းခရာ ဟင်းခွက်တွေပါ ထပ်၍ ထပ်၍ ချပေး၏။

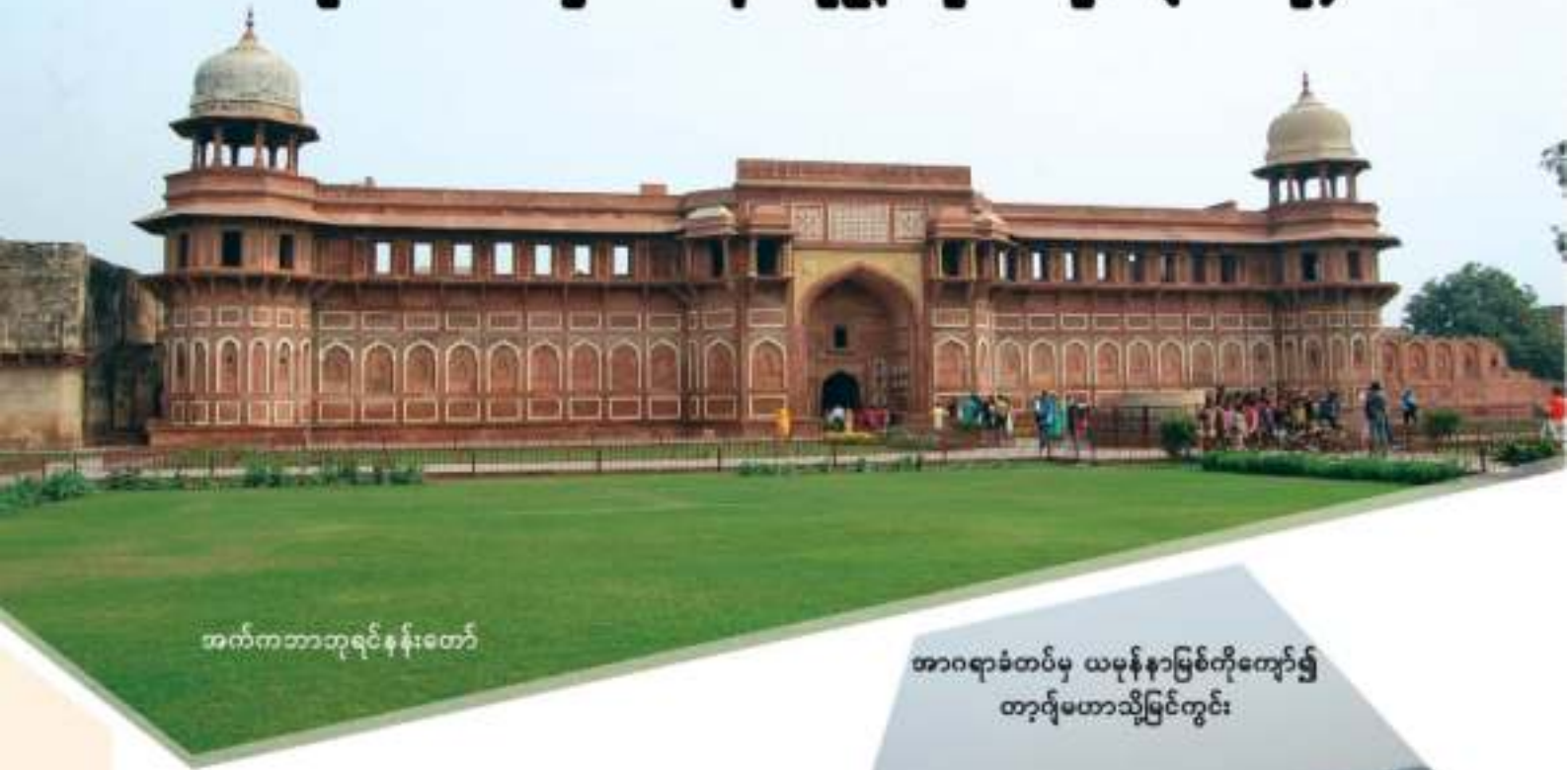
"အားပါးတရသုံးဆောင်ကြပါ ဆရာတို့မှာ ဗိုက် အပြင် အိတ်ပါလာတာမှမဟုတ်ဘဲ ဗိုက်ထဲကိုပဲ ဝအောင်ဖြည့်ကြရမှာ ထမင်းတွေဟင်းတွေပိုရင် ထည့် ယူသွားဖို့ အိတ်တွေပါလာကြတာမှမဟုတ်ဘဲရှင်"

သူ့စကားသည် လောကွတ်မဟုတ်။ တကယ် စေတနာအရင်းခံဖြင့် ပြောနေခြင်းဖြစ်၏။ စေတနာ တောင်းလွန်းလှသဖြင့် သူ့ဟင်းလျာတွေက ထူးထူး ကဲကဲ အရသာကောင်းမွန်နေခြင်းပေသောဟု မိမိ တွေးလိုက်မိ၏။ ထမင်းစားသောက်ပြီး ချိန်၌ ဦးဂျိုးဇတ် က မိမိတို့နှစ်ဦးကို ထည့်နှိုမည့် အစိုးရဗိုလ်တံဆိပ် သို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့၏။ ထိုဗိုလ်တံမှာ ပျဉ်ထောင်သွပ်ဖိုး အဆောက်အအုံမျိုးဖြစ်ပြီး ခြေတံရှည်ရှည်ခပ်မြင့်မြင့် ဖြစ်၏။ ကိုကျော်ဝင်းသည် ဗိုလ်တံပေါ်မှ အောက်ဘက် ဆီသို့ကြည့်လိုက်မိရာ ရုတ်တရက်မှင်တက်မိသလို ဖြစ်သွားခဲ့ရ၏။ ။

မနုဿကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

► မောင်မိုးယံ

ရောဝတီမှ နေရူဇရာသို့ (၁၇)

အက်ကဘာဘုရင်နန်းတော်

အာဂရာခံတပ်မှ ယမုန်နာမြစ်ကိုကျော်၍ တာဂျီမဟာသို့မြင်ကွင်း

တာဂျီမဟာမှ မြတ်ကလျာ

တာဂျီမဟာပင်မအဆောက်အအုံ၏ ဘေးဘက်ရှိ အခြားတာဂျီအဆောက်အအုံနှင့် တာဂျီပန်းဥယျာဉ်များကိုလည်း ပင်မအဆောင်ကြီးပြီးသည့်အခါ ဆက်လက်ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။ ဝတ်ပြုရာဗလီကျောင်းသည် အနောက်ဘက်တွင်ရှိပြီး အစည်းအဝေးခန်းမအဆောက်အအုံတစ်ခုသည် အရှေ့ဘက်တွင်ရှိသည်။ အဆောက်အအုံအနီရောင်ကြီး ၂ လုံးသည် ယမုန်နာမြစ်ကမ်းကို မျက်နှာလှည့်ထားပါသည်။ တာဂျီမဟာပင်မအဆောက်အအုံကို ၁၇ နှစ်ကြာဆောက်ခဲ့ပြီး ဝင်ပေါက်ဝိတ်ကြီး ၃ ခုနှင့် ဗလီဝတ်ကျောင်း၊ အခြားသော မိဖုရားဂူ၊ အိမ်ဖော်အစေခံတန်းလျားများကို ၅ နှစ် ထပ်မံဆောက်လုပ်ခဲ့ရာ အားလုံးပြီးစီးသည်အထိ ၂၂ နှစ်ကြာမြင့်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ရှားလှဟန်းဘုရင်နှင့် သူ၏သားတော်သည် အခြားမိဖုရား ၂ ဦး၏ အုတ်ဂူ၊ သမီးတော်၏အုတ်ဂူ၊

မောင်းမမိသံ၊ အထိန်းတော်ကြီး၏အုတ်ဂူများကိုလည်း အနီရောင်သဲကျောက်တုံးကြီးများ၊ သလင်းကျောက်သားများ၊ လှပသောဆေးရောင်များဖန်တီးကာ အရှေ့ဘက်၊ အနောက်ဘက်၊ တောင်ဘက်တံခါးဝိတ်ကြီးများတွင် ထားရှိခဲ့သည်ကိုတွေ့ရသည်။ တာဂျီမဟာအဆောက်အအုံကြီး၏ တာဂျီပန်းဥယျာဉ်ကြီးကို ဒီဇိုင်းပညာရှင် အလီမဒစ်စန်းဆိုသူက ဖန်တီးခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ယမုန်နာမြစ်ကြီးသည် တာဂျီမဟာကို

သဘာဝအတိုင်းကာဆီးထားသည့် အပြင် တာရုံမဟာသို့ရေတင်ပို့ခြင်း၊ ရေလှောင်ကန်ဖြင့်သိုလှောင်ခြင်း၊ ရေမြည့်တင်းခြင်းများကို ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သော မဟာမိတ်မြစ်ကြီးဖြစ်နေသည်မှာ နှလုံးသားမှယိုစီးလာသော သွေးသစ္စာပမာပုံရိပ်များဟု ဆိုရပါမည်။

ကျွန်တော်တို့ ဂူဗိမာန်အပေါ်ထပ်၏ တစ်ဖက်အဆင်းလှေကားမှပြန်ဆင်းကြရာ ဖိနပ်အိတ်များပြန်ချွတ်ပြီး အမှိုက်ပုံးတွင်စွန့်ပစ်ကြရပါသည်။ အထွက်လမ်း မြက်ခင်းပြင်အနီး ဓာတ်ပုံရိုက်နေခိုက် နိုင်ငံခြားသူ ၂ ဦးနှင့်

ဂူဗိမာန်မှ ဝိတ်ဝမြင်ကွင်း

တာရုံမဟာမှ မြတ်ကလျာတို့နှင့် အမှတ်မထင် ဆွဲတွေ့ပွဲ

ဓာတ်ပုံအမှတ်တရရိုက်လိုက်ရာ We are Great ဟု သူတို့က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဆိုကြပါသည်။

“မင်းတို့ ၂ ယောက်က သိပ်လှနေတော့ သတိရနေမှာပါ” ဟု ဆိုလိုက်ရာ သူတို့နဲ့အတူလည်ပတ်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်ဆိုသောစကားကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း နှုတ်ဆက်ပြောဆိုပြီး တာရုံမဟာမှမြတ်ကလျာတို့နှင့် လမ်းခွဲခဲ့ရပါသည်။ တာရုံမဟာဗိမာန်ကြီး ဥယျာဉ်အတွင်း နိုင်ငံပေါင်းစုံမှ လူမျိုးပေါင်းစုံ၊ စုံတွဲ၊ မိသားစု၊ မောင်နှမ၊ ချစ်သူတို့ ပုံစံ

နှုတ်ဆက်စကားပြောဖြစ်ရာ အီတလီမှဖြစ်ကြောင်း၊ ဘန်ကောက်မှတစ်ဆင့် တာရုံမဟာကိုလာကြည့်ကြောင်း သိရပါသည်။ သူတို့ ၂ ဦး၏အလှသည် တာရုံမဟာမှ ကွယ်လွန်သွားသော မိဖုရားကြီးအလှထက် ပိုနိုင်ကြောင်း၊ ဒိုးမြောက်စကားဆိုလိုက်ရာ “မင်းသိပ်တော်တယ်၊ ခင်မင်အောင်စကားပြောတတ်တယ်” ဟု သူတို့က ရယ်မောကာစကားဆိုပါသည်။ ကျွန်တော်က မြန်မာပြည်ကလာကြောင်း၊ ဘုရားဖူးရင်း ဒီနေရာကို ရောက်လာတာဖြစ်ကြောင်းပြောပြပြီး ကျွန်တော် သူတို့နှင့် Selfie ဟုခေါ်သော ဖုန်းဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်

အမျိုးမျိုးတွေ့ရလေရာ မဂိုလူမျိုးနှင့် နီပေါနိုင်ငံသူတို့၏ လှပမှုမှာ မြင်ကွင်းတွင်ထင်ရှားနေပါသည်။ တကယ်တော့လည်း မိန်းမတို့၏အလှသည် ယောက်ျားများအတွက်ဖြစ်သလို ယောက်ျားများ၏အချစ်သည် မိန်းမများအတွက်ဖြစ်သည်ဆိုသောသီအိုရီကို မဂိုဘုရင်ရှားဂျဟားန က တာရုံမဟာအဆောက်အအုံကြီးကို သစ္စာပြု၍ထားခဲ့ပါသည်။ ကမ္ဘာ့ကုန်ကျယ်သရွေ့ အလှနှင့်အချစ်ဆိုတာ ခွန်တွဲနေလိမ့်မည်ဟုတွေ့ရင်း တာရုံမဟာမှ အလှတရားများကိုတမ်းတလျက် ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။ တာရုံမဟာသည် ကျွန်တော့်ရင်

ထဲမှ မေ့ပျောက်၍ ရနိုင်တော့မည်မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော်တို့ တာ့ဂျီမဟာခြံဝင်းမှမထွက်ခင် ဈေးတန်းတွင် ဗုဒ္ဓဘုရားပုံ ရွှေပိုး ၁၀၀၊ ဆင်ရုပ်၊ မြင်းရုပ် ရွှေပိုး ၁၀၀ ဟု မြန်မာလိုအော်ကာ ဆိုင်အတွင်း သို့ဖိတ်ခေါ်နေ၍ ဝင်ကြည့်ရာ သလင်းကျောက်ဖြင့် လက်ရာမြောက်စွာထုလုပ်ထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်တုများ၊

ပန်းချီကားများကို တွေ့ရ ပါသည်။ လက်ရာမြောက် သဖြင့် ဉာဏ်တော် ၅ လက်မရှိသော ဗုဒ္ဓရုပ် ပွားတော်တစ်ဆူဝယ်ခဲ့ပါ သည်။ သူတို့ဆီမှာလည်း လူနားအတင်းကပ်ပြီး တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်ပစ္စည်း များကို တစ်ခု ရွှေပိုး ၁၀၀၀ အော်ရောင်းရာမှ ရွှေပိုး ၁၀၀ ပဲပေးပါတော့ဟု ကားပေါ်တက်ခါနီး ဈေး လျှော့ရောင်းသော ဈေး ကွက်ကို တွေ့ရလေရာ မသိရင် ခံရမယ်၊ သိတိုင်း လည်းမဝယ်နဲ့ဟု အတွေ့ အကြုံရှိသူတို့၏ စကား ကို ကြားခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ နေ့ လယ်စာစားရန် အချိန် ရောက်နေသဖြင့် တာ့ဂျီမဟာမှထွက်ခဲ့ကြသည်။ အာဂရာမြို့အသွားလမ်းဘေးတွင် ဂေါက်ကွင်းကို လှပ စွာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ဂေါက်ကွင်း၏ထူးခြားမှုက ကားလမ်းကိုဖြတ်ပြီး ၂ ပိုင်းဖောက်ထားရာ တစ်ဖက် ၉ ကျင်းစီ ခွဲထားပုံရသည်။ တာ့ဂျီမဟာနှင့် အာဂရာ ခံတပ်ကြား ယမုန်နာမြစ်ကမ်းဘေးမှ ဂေါက်ကွင်းတည် ဆောက်ပုံ အလွန်လှပါသည်။ ဂေါက်သီး ကားလမ်း ပေါ်ရောက်ပြီး မကောင်းသူထိပ် ကောင်းသူထိပ်များ ဖြစ်လေမလားဟု တွေးကြည့်မိလိုက်သည်။ ကျွန်တော် တို့ နေ့လယ် ၁၂ နာရီတွင် အာဂရာမြို့မှ ဟိန္ဒူထမင်း

ဆိုင်တွင်စားကြပါသည်။ အဆင့်အတန်းရှိသောထမင်း ဆိုင်တွင် ဘူဖေးစနစ်၊ တစ်ဦးလျှင် ရွှေပိုး ၅၀၀ (မြန်မာ ငွေတစ်သောင်း)ဖြင့် အားပါးတရစားခဲ့ကြပါသည်။ ဈေးကြီးသည်ဟုဆိုနိုင်သည့် အလွန်ဟင်းချက်ကောင်း သော ထမင်းဆိုင်တွင် အမျိုးသမီးဝန်ထမ်းနှင့် အမျိုး သမီး ဆိုင်ထိုင်တာ မတွေ့ရခြင်းသည်လည်း ယောက်ျား

တို့ မိန်းမကိုချစ်ပြီး ဝှက် ထားပုံရသည်။

ထမင်းဆိုင်မှ မွန်း လွဲ ၁ နာရီတွင်ပြန်ထွက် လာကြပြီး အာဂရာမြို့ မှ ထင်ရှားသော အာဂ ရာခံတပ်နှင့် အက်ကဘာ နန်းတော်ကိုသွားရောက် ကြည့် ရှု ကြ ပါ သည် ။ ယမုန်နာမြစ်ကမ်းဘေး ကားလမ်းအတိုင်းသွား ရာ ခံတပ်အနီရောင်ကြီး ၏မြင်ကွင်းကို အဝေးက ပင် ထင်ရှားစွာမြင်တွေ့ ရပါသည်။ တာ့ဂျီမဟာမှ အာဂရာသည် ၂ ကီလို မီတာသာ ဝေးသည်။ ခံတပ်သို့ အဝင်လမ်း ထိပ်တွင် မြင်းစီးသူရဲ ကောင်း ရုပ်တုကြီးကို

စစ်သူကြီးအမာဆင်းရာသို့ရိရုပ်တု

ကားအဝိုင်းပတ်လမ်းအလယ်၌ထားရှိသည်ကို တွေ့ရ သည်။ မြင်းခြေတစ်ဖက်မြောက်ထားသောရုပ်တုပေါ် ရှိ သူရဲကောင်းသည် သူတစ်ပါးလုပ်ကြံခံရ၍ သေဆုံး သောသူဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ မြင်းစီးရုပ်တုများကိုထုလုပ် ရာတွင် ခြေလေးဖက်ချပြီးစီးသောသူသည် သာမန် ရိုးရိုးသေဆုံးခြင်းဖြစ်သည်။ မြင်းခြေတစ်ဖက်မြောက် ပြီး စီးသောသူသည် လုပ်ကြံခံရ၍ သေဆုံးခြင်းဖြစ်ပြီး မြင်းခြေနှစ်ဖက်မြောက်ထားသောပုံသည် စစ်မြေပြင် တွင်တိုက်ရင်း ကျဆုံးသည်ဟု နိမိတ်ဆောင်ကြောင်း မှတ်သားဖူးပါသည်။ ယခုတွေ့ရသောရုပ်တုမှာ ဘူဂါ

အင်ပါယာ သူရဲကောင်းစစ်သူကြီး ဘဏ္ဍာထိန်း အမာဆင်းရာသို့ရီ ဇာရုပ်တုဟုဆိုသည်။ သူသည် ခံတပ်ကြီးအဝင်ဂိတ်ကို တာဝန်ခံ ကြီးကြပ်ဆောက်လုပ်ခဲ့ပြီး ခံတပ် တံတားတွင်လုပ်ကြံခဲ့ရသဖြင့် ကျုံး ထဲကျကာ သေဆုံးခဲ့ရသည်ဟုဆို သည်။

ကျွန်တော်တို့ အာဂရာခံတပ် ကြီးသို့ရောက်ရှိရာ ဂိတ်ဝတွင် ဝင်ကြေးလက်မှတ်ဖြတ်ပြီးဝင်ရပါ သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဝင်ရောက် ရာဂိတ်ပေါက်သည် အုတ်တံတား ကြီးကိုဖြတ်ပြီး အုတ်ရိုးဂိတ်အပေါက်သို့ ပထမ ရောက်ရှိပါသည်။ အာဂရာခံတပ်တွင် ဂိတ်ကြီးလေး ဂိတ်ရှိသော်လည်း အမာဆင်းဂိတ်နှင့် ဒေလီဂိတ် နှစ်ခုသာ ဝင်ထွက်နိုင်ပြီး လေ့လာကြည့်ရှုသူများကို အမာဆင်းဂိတ်ကြီးမှသာ ဝင်ခွင့်ပြုပါသည်။ ယမုန်နာ မြစ်ကမ်းမှဝင်ရောက်နိုင်ပြီး မင်းသမီးရေချိုးဆင်းရာ ဂိတ် (Water Gate)နှင့် ဝါရှာနီဂိတ်နှစ်ခုကို အပြီးပိတ် ထားသည်ဟုဆိုသည်။ အာဂရာခံတပ်ကြီး၏ အုတ်ရိုး ကြီးသည် အမြင့်ပေ ၇၀ ခန့်ရှိပြီး အောက်ဘက်တွင် ကျုံးနှင့်ရေမြောင်းကြီးများ၊ ရေကန်များထားရှိပါသည်။ ရွှေအခါက မိကျောင်းများ၊ လိပ်ကြီးများ မွေးမြူထားပြီး ရန်သူလွယ်ကူစွာမဝင်နိုင်ရန် ထားရှိသည်ဟုဆိုသည်။ ကျွန်တော် ထိုဂိတ်ကြီးအဝင်သို့ရောက်သောအခါ သုံးလက်မထူရှိပြီး ၅ ပေအကျယ်၊ ၁၀ ပေအမြင့် သစ်သားတံခါးကြီးကိုဖြတ်ရပါသည်။ အုတ်ရိုးကြီးမှာ ထုထည်ကြီးမားပြီး ပြအိုးပစ္စင်များကို တွေ့ရပါသည်။ တံခါးကြီးမှထွက်သောအခါ ၁၀ ပေခန့်ကျယ်သော လူသွားလမ်းသည် အုတ်ရိုးကြီးများအတွင်းရှိနေပြီး အပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်းချင်းတက်သွားပါသည်။ ရွှေ အခါက ဆင်၊ မြင်းနှင့် စစ်သည်တို့ ဤလမ်းမှ စစ်ချီ ထွက်ပုံရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အတွင်းဂိတ်ကြီးကိုထပ်မံရောက်ရှိ သောအခါ ကျယ်ပြန့်သောမြက်ခင်းပြင်ကြီးရှေ့တွင်

ရှားလှဟန်းတူရင် အကျဉ်းကျစဉ် မိဖုရားအုတ်ဂူကိုမျှော်ကြည့်သောနေရာ

အာဂရာခံတပ်မှ ယမုန်နာမြစ်မြင်ကွင်း

အာဂရာခံတပ်အပြင်ကျုံးမှ ငါးမန်း မိကျောင်းများထားရာနေရာ

အာဂရာခံတပ်ကို အင်္ဂလိပ်တို့သိမ်းပိုက်ပြီးမြင်ကွင်း

အမြောက် ၁ လက်နှင့် အုတ်ဂူတစ်လုံးတို့ တစ်ဖက်စီရှိသော အုတ်နီရောင် အဆောက်အအုံကြီးကို တွေ့ရပါသည်။ အမြောက်က အင်္ဂလိပ်အမြောက်ဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဗည်းထိုးထားပါသည်။ အဆောက်အအုံရှေ့တွင် စကျင်ကျောက်ဖြင့်ဖန်တီးထားသောကမ္ဗည်းကျောက်စာကိုတွေ့ရသည်။ အာဂရာခံတပ်ကြီးကို အေဒီ ၁၅၆၅ ခုနှစ်တွင် ဆောက်ခဲ့ပြီး ၈ နှစ်ကြာ တည်ဆောက်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ အက်ကဘာဘုရင်၏ တာဝန်ပေးအပ်မှုအရ ကဘူးမြို့ဘုရင်ခံချုပ်ကာရှင်ခန်းသည် အာဂရာခံတပ်ကိုဦးစီးပြီး စတင်ဆောက်ခဲ့သည်ဟု ရေးသား

အက်ကဘာဘုရင် မိန့်ခွန်းပြောသော သလင်းကျောက်စင်မြင့်

ထားသည်။ ထိုအချိန်က အာဂရာနှင့်မူဂါအင်ပါယာ၏ ဘုရင်မှာ အက်ကဘာဖြစ်သည်။ မူဂါအင်ပါယာ၏ တတိယမြောက်ဘုရင်ဖြစ်သည်။ မူဂါအင်ပါယာကို ဘာဘာ(Babur)ဆိုသူက စတင်တည်ဆောက်ခဲ့ပြီး အေဒီ ၁၅၂၆ မှ ၁၅၃၀ ထိ ဒေလီတွင်အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ၁၅၃၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၅ ရက်တွင် ဘာဘာ သေဆုံးပြီးနောက် ဟူမာယန်ဘုရင်ခံက ဆက်ခံခဲ့သည်။ ဟူမာယန်သည် အေဒီ ၁၅၃၀ မှ ၁၅၅၆ ထိ အုပ်စိုးခဲ့သည်။ ၎င်းနောက် အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင်ထင်ရှားသော မူဂါအင်ပါယာသခင် အက်ကဘာဘုရင်ကြီးက ထီးနန်းဆက်ခံခဲ့သည်။ သူ၏လက်ထက်တွင် အာဂရာခံတပ်ကိုစတင်ဆောက်လုပ်ခဲ့ပြီး ဂျဟန်းဂျာ၊ ရှားဂျဟန်းနှင့် အော်ရန်ဂဇတ်ဘုရင်တို့က အဆက်ဆက် ဆောက်လုပ် နန်းစံခဲ့ကြသည်။

အက်ကဘာနန်းတော်မှ စစ်ထွက်မိန့်ခွန်းပြောကြားသော ကွင်းပြင်

အက်ကဘာဘုရင်သည် တိုင်းပြည်ကို နှစ်ပေါင်း ၅၀ ခန့်အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ ပညာတတ်မင်းမှုထမ်းများ၊ စစ်သူကြီးများ၊ သူရဲကောင်းများပေါ်ထွန်းခဲ့ပြီး သူခေတ်တွင် အာဂရာခံတပ်ကြီးကိုစတင်တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ သူ့တွင် မိန်းမအယောက် ၃၀၀ ရှိသော်လည်း သားယောက်ျားတစ်ဦးသာ ဖွားမြင်နိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် အေဒီ ၁၅၅၆ မှ ၁၆၀၅ အထိ အုပ်ချုပ်ခဲ့ပြီး သူ၏

အာဂရာခံတပ်အဝင်လမ်းမြင်ကွင်း

သားတော် ဂျဟန်းဂျား(Jahangir)ကိုဆက်ခံစေခဲ့သည်။ ဂျဟန်းဂျားသည် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရေးကို စိတ်မဝင်စားဘဲ အရက်နှင့် မိန်းမသာ စိတ်ဝင်စားပြီး ၁၆၂၈ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ သူ၏အရိုက်အရာကို တာဂျ်မဟာ၏သခင်ဖြစ်လာသော ရှားဂျဟန်းက ၁၆၂၈ ခုနှစ်တွင် ဆက်ခံခဲ့သည်။ ရှားဂျဟန်းလက်ထက်တွင် အာဂရာခံတပ်ကို ကောင်းမွန်စွာထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပြုပြင်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ခံတပ်ကြီး၏အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားရာ ထုထည်ကြီးမားလှသော နန်းတော်ရာ အဆောက်အအုံများကိုတွေ့လိုက်ရသည်။ ဂျဟန်းဂျားနန်းတော်ဆောင်ကို အနီရောင်သဲကျောက်တုံးကြီးများဖြင့်ဆောက်လုပ်ထားပြီး အမြှာအဆောက်အအုံ ၂ လုံးကို ဘယ်ညာတွင်တွေ့ရသည်။ ဂျဟန်းဂျားသည် အက်ကဘာနန်းတော်ကို တိုးချဲ့တည်ဆောက်ရာတွင် သူ၏ချစ်ဇနီး ဟိန္ဒူဘာသာကိုးကွယ်သူ ဂျိုဒါးဘိုင်အတွက် ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းဆောင်ကို တစ်ပါတည်း ထည့်သွင်းဆောက်လုပ်ခဲ့သည်ကိုတွေ့ရသည်။ အာဂရာခံတပ်ဟုဆိုသော်လည်း အက်ကဘာနန်းတော်သည် အတွင်း၌ ခမ်းနားထည်ဝါစွာရှိနေသည်။ ပဉ္စမမြောက် အက်ကဘာဘုရင် ရှားဂျဟန်းသည်လည်း သူ့ချစ်ဇနီး မိဖုရားခေါင်ကြီးနှင့်အတူ ဤနန်းတော်တွင်နေခဲ့

သည်။ ကျွန်တော် အတွင်းနန်းတော်ဆောင်များကို ဝင်ကြည့်ရာ ဘုရင်အိပ်ဆောင်တော်၊ လသာဆောင်များကို သလင်းကျောက်ဖြူသားများဖြင့် ဆောက်ထားပြီး သလင်းကျောက်သားများကို ပန်းကနုတ်၊ ပန်းနွယ်များ စီရင်ထားပါသည်။ ထူးခြားသောခန်းမ ၂ ခုမှာ ရေချိုးကန်ကြီးများထားရှိသောနေရာဖြစ်သည်။ ရေပူရေအေးဖြင့် ချိုးနိုင်သော ရေချိုးကန်ကြီးသည် အချင်း ၈ ပေ၊ အမြင့် ၁၀ ပေရှိပြီး မိဖုရားများရေချိုးသောနေရာဟုဆိုသည်။ ဘုရင်နှင့်မိဖုရား စကြိုလျှောက်သော လမ်းပေါ်သို့ထွက်လိုက်ရာ ယမုန်နာမြစ်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ယမုန်နာမြစ်ကြီးသည် တာဂျ်မဟာဂူမိမာန်နှင့် အာဂရာခံတပ်ကို ဂငယ်ပုံသဏ္ဍာန် ကွေ့ဝိုက်စီးဆင်းနေသည်။ အာဂရာခံတပ်ကြီးသည် နန်းတော်ကိုအပြည့်အဝ အကာအကွယ်ပေးဆောက်လုပ်ထားပုံကို နန်းတော်၏ လသာဆောင်မှ လှမ်းမြင်ရသည်။ ဘုရင်ကြီးအစည်းအဝေးကျင်းပရာ ရင်ပြင်သည် ရန်သူချီတက်ရာလမ်းကြောင်းများကို မြင်နေရသလို ယမုန်နာမြစ်ပြင်ကိုလည်း မြင်တွေ့နေရသည်။ ဘုရင်နှင့်မိဖုရားတို့လေညင်းခံသော ကျောက်ဖြူသားပလ္လင်တွင် ကျွန်တော်ထိုင်ကြည့်ပြီး ယမုန်နာမြစ်တစ်ဖက်ကမ်းကို မျှော်ကြည့်ခဲ့သည်။ ယမုန်နာမြစ်ကမ်းတွင် အုတ်ကင်းတဲကိုတွေ့

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၇၀ |

အက်ကဘာနန်းတော်ရွှေမှ ဇာရေးသူတို့အဖွဲ့

သလင်းကျောက်ပြင်ဆောက်ထားသောနန်းတော်

ရာ ကာကင်းလေးသည် မြစ်ကြောင်းအတိုင်းချီတက်လာသော ရန်သူကို ကြိုတင်တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ အချက်ပေးခြင်း လုပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော် လသာဆောင်ပြတင်းပေါက်တစ်ခုမှ လှမ်းမျှော်ကြည့်ရာ တာရှ်မဟာဂူဗိမာန်ကြီးကို မှန်ပျံတွေ့လိုက်ရသည်။ ရွားဂျဟန်းဘုရင်ကြီးသည် စစ်ချီရာမှပြန်လာသော အခါ ကွယ်လွန်သူဇနီးကို ဤနန်းတော်တွင် ခေတ္တထားခဲ့ပြီး တပ်ပတိမြစ်ကမ်းဘေးရှိ ဇန်နဘတ်ဥယျာဉ်တွင်မြှုပ်နှံထားခဲ့သည်။ ရွားဂျဟန်းသည် သူ့ဇနီးဂူရိုရာသို့ လမ်းလျှောက်သွားပြီး ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်ကာ သောကြာနေ့တိုင်း ဝတ်ပြုဆုတောင်းနေခဲ့သည်။ တာရှ်မဟာဗိမာန်ကြီးဆောက်ပြီးသောအခါ ရုပ်အလောင်းကိုပြန်လည်ရွှေထားခဲ့ပြီး နန်းတော်မှ နေ့စဉ်

အချိန်တိုင်း လွမ်းဆွတ်စွာကြည့်နေခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ကျွန်တော်ရောက်ရှိရာနေရာသည် ရွားဂျဟန်းဘုရင်ကြီးကို သူ၏သားက ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားသော အဆောင်ဖြစ်ပြီး မျက်လုံးကွယ်သည်အထိ သူ့ဇနီးမိဖုရားရိုရာ တာရှ်မဟာကိုကြည့်နေခဲ့သောနေရာဟုဆိုပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အက်ကဘာနန်းတော်အတွင်း လျှောက်ကြည့်ရင်း မဂိုဘုရင်တို့၏ စည်းစနစ်ကျမှု၊ အနုပညာလက်ရာမြောက်မှု၊ နေထိုင်မှုအလေ့အထများကို မှန်းဆကြည့်မိသောအခါ လူမျိုးတိုင်းသည် မိမိတိုင်းပြည် တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးကို ကာကွယ်လိုစိတ်ပြင်းပြကြသည်။ မိမိတို့ဘဝရပ်တည်ရေးကို လုံခြုံအောင် ကာကွယ်ရန် စီမံထားကြသည်မှာ အစဉ်အလာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ အိန္ဒိယသမိုင်းတွင် မူဂါအင်ပါယာခေတ်သည် ဘာဘာဘုရင်အစ ၁၅၂၆ ခုနှစ်မှ အော်ရန်ဂဇတ်ဘုရင်အဆုံး ၁၇၀၇ ခုနှစ်အထိ သက်တမ်းရှည်ခဲ့သည်။ အော်ရန်ဂဇတ်သည် ရွားဂျဟန်း၏သားတော်ဖြစ်သည်။ သူသည် ဖခင်ကိုနန်းချပြီး ချုပ်နှောင်ထားခဲ့သည်။ ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းများကိုဖျက်ဆီးကာ ဗလီဝတ်ကျောင်းများဆောက်ခဲ့သည်။ အော်ရန်ဂဇတ်သည် နှစ်ပေါင်း ၅၀ ခန့် မူဂါအင်ပါယာကိုအုပ်ချုပ်ပြီး တာရှ်မဟာနှင့် အာဂရာခံတပ်များကို ထိန်းသိမ်းထားခဲ့သည်။ သူကွယ်လွန်ပြီးနောက် သားတော် ၃ ပါးကို နန်းမွေ့ခွဲဝေပေးခဲ့ရာ အေဒီ ၁၇၁၂ အထိ ၅ နှစ်သက်တမ်းအကြာ ဟိန္ဒူဘုရင်တို့က ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ပြီး မူဂါအင်ပါယာ ပျက်စီးပြီးဆုံးသွားခဲ့သည်။

ကျွန်တော် တွေးကြည့်လိုက်သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ မူဂါအင်ပါယာသည် ၁၅၂၆ ခု ဘာဘာဘုရင်လက်ထက်မှစပြီး ၁၇၁၂ ခု၊ ရွားဂျဟန်း၏မြေးတော် ဘဂါဘူရွားလက်ထက်အထိ နှစ်ပေါင်း ၁၈၆ နှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံတွင် အင်းဝခေတ်၊ တောင်ငူခေတ်၊ ဟံသာဝတီ၊ ခညဝတီ၊ ညောင်ရမ်းခေတ်များနှင့် ခေတ်ပြိုင်

ကာလများဖြစ်ခဲ့သည်။ မူဂါဘုရင်များလက်ထက် စစ်မက်ဖြစ်ပွားမှုအနည်းငယ်သာရှိပြီး တိုင်းပြည်၏ ခံစစ်ကို ကောင်းစွာပြင်ဆင်ခဲ့သည်။ ထိုကာလ မြန်မာ နိုင်ငံအတွင်း အင်းဝကို တောင်ငူကတိုက်၊ တောင်ငူကို ဟံသာဝတီကတိုက်၊ ဟံသာဝတီကို ခညဝတီရခိုင်က တိုက်၊ ခညဝတီကို အင်းဝကတိုက်၊ သန်လျင် ငဇင်ကာ က တောင်ငူကိုတိုက်၊ ငဇင်ကာကို ညောင်ရမ်းကပြန် တိုက်၊ ရှမ်းစော်ဘွားများကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်၊ ယိုးဒယား၊ အာသံမဏိပူရဒေသများကို တိုက်ခိုက် နေသောခေတ်များသည် ကာလရှည်ကြာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ရောက်ဖူးသော တောင်ငူကေတုမတီနန်း မြို့ရိုး၊ ဟံသာဝတီမြို့ရိုး၊ အင်းဝမြို့ရိုး၊ စစ်ကိုင်းမြို့ရိုး နှင့် မင်းလှခံတပ်၊ ဝှေးချောင်းခံတပ်များ၊ ကျုံးများ ပျက်စီးလျက်ရှိပြီး အချို့မှာ ပျောက်ကွယ်ကာ စစ်မြေ ပြင်ထဲက မြန်မာနိုင်ငံအဖြစ် တွေ့မြင်ရသည်။ ၁၇၁၀ ပြည့်နှစ် ညောင်ရမ်းခေတ်တွင် အက်ကဘာသံတမန် များ စနေမင်းထံ သံတမန်ခင်းကာ သန်လျင်ပင်လယ် ဆိပ်ကမ်းမှ အင်းဝသို့ရောက်ခဲ့သည်ဆိုသောမှတ်တမ်း ကိုဖတ်ခဲ့ဖူးရာ အိန္ဒိယ-မြန်မာဆက်ဆံရေး ချစ်ကြည် စွာရှိနေခဲ့ဖူးသည့် သမိုင်းကာလတွင် မြန်မာတို့၏စစ် အင်အားကို အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများကြောက်ရွံ့ခဲ့ခြင်း သည် စည်းလုံးခြင်းအင်အားကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ ရသည်။

ကျွန်တော် အာဂရာခံတပ်အတွင်း မပျောက် မပျက်ရှိနေသော နန်းတော်ရာများ၊ အနုပညာလက်ရာ များ၊ ရွေးခေတ်ကျောက်သား၊ ကျောက်တုံးများကို မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့သလို ၁၇၅၆ ခုနှစ်က ဗြိ တိသျှနယ်ချဲ့တို့ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ခဲ့သော အာဂရာ ခံတပ်ကြီးနှင့် တာဂျီမဟာမြင်ကွင်းများကိုကြည့်ပြီး အင်္ဂလိပ်တို့မဖျက်ဆီးခဲ့ဘဲ ထိန်းသိမ်းခဲ့တာကို ကျေးဇူး တင်မိပြန်ပါသည်။ ဗုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ကျွန်ဖြစ် နေသော အိန္ဒိယမှသမိုင်းအမွေများ လေယာဉ်ပျံဖျက် မခံခြင်းကလည်း ကံကောင်းလေစွဟု ကျွန်တော်

တွေးမိပြန်သည်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံက သမိုင်းခေတ် ဟောင်းအမွေများ တစ်စစကျိုးပဲ့ပျက်စီးခဲ့ရမှုအတွက် နှမြောတသရင်း အာဂရာခံတပ်မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာ ခဲ့ပါသည်။ ။

မောင်မိုးယံ

ငွေတာရီကဗျာပန်းဥယျာဉ်ချစ်သူများ
 ကိုယ်စိတ်နှလုံးအေးချမ်းကြပါစေ။
 ယခုလတွင်ပေးပို့လာသော
 ကဗျာများမှ သင့်တင့်ဆီလျော်ရာ
 လေးများကို သုံးသပ်တင်ပြပါမည်။
 ယခင်လက အမေးအဖြေ
 ကဏ္ဍကိုဖတ်ရှုကာ
 မေးမြန်းလိုသည်များရှိက
 မေးမြန်းနိုင်ကြပါကြောင်း
 လည်း ထပ်လောင်း
 သတင်းပေးရပါသည်။
 ယခုလတွင် 'သာသာ(ဓာတု)'၏
 ကဗျာလေးတစ်ပုဒ်နှင့်
 စလိုက်ချင်ပါသည်။
 သာသာ(ဓာတု)က

ငယ်ချစ်ကို အောက်မေ့လွမ်းဆွတ်ကာ
 ကဗျာလေးဖွဲ့သိ၍
 ရင်ဖွင့်လိုဟန်ရှိပါသည်။
 စမ်းသပ်ရေးဖွဲ့ထားသည့်
 နှောင်းအရိပ်
 အချိုးတွဲ ရင်တွင်းဖြစ်ကဗျာလေးကို
 မှုရင်းအတိုင်းခံစား
 ကြည့်စေလိုပါသည် -
 ဟိုယခင် ပျိုငယ်ကျွမ်း
 မြင်ယောင်မှန်း တမ်းတလျှင်
 မျက်ဝန်းမှာထင်၊
 ရှင်းသန့်သန့် အပြုံးလွင်
 ကြည်စင်ပါတဲ့ ကြာမျက်ဝန်း။
 ချစ်လွန်းသူ မူရာဆင့်
 ပန်းလှနှယ်တင့်။

ငွေတာရီကဗျာပန်းဥယျာဉ်(၁၀)

✓ ဦးသဏ္ဍာ

ကုန်လွန်ခဲ့ နှစ်ကြာရှည်။
ဝေးလွင့်ကွာပြီ။
ခုများပြင့် ဘယ်ဝယ်ဆီ
မျှော်ရည်ကာ စိတ်ပန်း။
ပန်းမာလာ သူလေ့ရွမ်း
မြေသက်လို့လွမ်း။

'ဝယ်ချစ်တောင်းနှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ' သီချင်း
လေးကိုပင် သတိရမိသေးတော့။ သူ့ကဗျာလေးတွင်
ခွဲခွာခဲ့ရသည့်ကာလ နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာသော်လည်း
လွမ်းဆွတ်တမ်းတမြင်ယောင်မိလျှင် မျက်ဝန်းမှာ သူ့
ပုံရိပ်ထင်ဟပ်လာပုံတို့ အတွေးနေလေးနှင့် ရင်ခုန်
ဆွတ်ပျံ့ဖွယ် ရောမွှေထားသည်တို့တွေ့ ရပါသည်။

ကဗျာလေး၏ပထမပိုဒ်သည် ကြိချီးဖွဲ့လိုဟန်ရှိ
ပြီ။ ကြိချီးပထမပိုဒ်ရောမွှေမှုမှာ မှန်ကန်ပြီး အပြစ်မရှိ
ပါ။ ဒုတိယပိုဒ်သည် ယခင်က ကြိချီးအကြောင်း
ဖော်ပြချက်ပါအတိုင်း လေးဆစ်၊ လေးချိုး၏ ဣ
ထောက်ပိုဒ် (ဒုတိယအပိုဒ်) အတိုင်းရောမွှေမှုမှာလည်း
'ရှင်းသန့်သန့်အပြုံးလွင်၊ ကြည်စင်ပါတဲ့ ကြာမျက်ဝန်း'
ဟုဖွဲ့ထားရာ ဖွဲ့နည်းစနစ်အရမမှားပေ။ သို့သော်
လည်း 'ကြည်စင်ပါတဲ့ ကြာမျက်ဝန်း'မှ 'ကြာ'မှာ
အကျဉ်းထန်နေသည်။ ထို့အပြင် 'ကြည်စင်ပါတဲ့'သည်
နန္ဒာရန်လိုအပ်သည့် ဤကဗျာကို မနုဉ္ဇူစေပေ။ သို့ဖြစ်
၍ ဝိသိလှပတာ စနစ်လည်းညီညွတ်မှန်ကန်အောင်
'ကြည်စင်စင် ညှို့မျက်ဝန်း'ဟု မြင်လိုက်မှ အပြစ်ခေါ်သ
လည်းလွတ် ရွတ်ဆို၍ လည်းကောင်းလာသည်ကို
မြင်ရပါလိမ့်မည်။

ထို့အပြင် ပထမပိုဒ်ကြိချီးတွင် အရေးကြီးသော
အမှားမှာ ဒုတိယပိုဒ်ကချီထားသော အသံအတိုင်း
မချသဲ ကာရန်(အသံ)မှား၍ ရှုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ 'ကြည်
စင်စင် ညှို့မျက်ဝန်း'မှ 'ဝန်း'ဟူသောအသံအတိုင်း
ချရမည့်အစား 'ထင်'ဟု ချထားလေသည်။ ဤနေရာ
တွင် ချစ်လွန်းသူမှစာဆင့်သည် ကဗျာရွတ်ပီနိုးကလေး
ကိုပင် ရည်ညွှန်းသည်ဟုထင်မိပါသည်။ ချစ်သူက
ညှို့မျက်ဝန်းကြီးများနှင့်ကြည့်ချိန်တွင် မိန်းကလေးမှာ
မူရာလေးများဆင့်ကာဆင့်ကာ လှပသည့်ပန်းကလေး

နယ် တင့်တယ်နေသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သို့ဖြစ်၍
မူလအဓိပ္ပာယ်လည်းမပျက်။ အချီအချလည်းညီ စနစ်
လည်းမှန်အောင် 'ချစ်ရသူသွင်မူလန်း၊ ပန်းသို့တင့်ရွန်း'
ဟု မြင်လိုက်ပါသည်။

နောက်တစ်ပိုဒ်မှာ လေးဆစ်ရောမွှေနည်းဖြင့်
ဖွဲ့ထားပြီး ပထမ ဒုတိယနှစ်ပိုဒ်လုံး တစ်ပါးစီဖြင့်သာ
ဖွဲ့ထားသည်။ ဆိုစရာတော့ အနည်းငယ်ရှိပါသည်။
'ကုန်လွန်ခဲ့'သည် တွဲစပ်ထားသောစကားလုံးဖြစ်ပြီး
ဤကဗျာနှင့်ဆီလျော်သည့်အဓိပ္ပာယ်တို့မရသဖြင့် 'ကုန်
လွန်ခဲ့'ဟုသာ ရိုးရိုးလေးထားစေချင်ပါသည်။ တတိယ
ပိုဒ်နှင့်အချစ်ပိုဒ်တွင် ကြိချီးကဲ့သို့မမှား။ သို့သော် အမ်း
အန်းကောရန်တွေများနေသည်။ 'အန်း'ကာရန်လည်း
မထင်။ စကားလုံးလေးများလည်းလှအောင် 'ပွင့်မာလာ
အဖြေခက်၊ မြေသက်လို့လွမ်း' ဟု မြင်လိုက်ပါသည်။

ပြုပြင်ပြန်လဲပြီး ကဗျာတစ်ပုဒ်လုံးကို ပြန်လည်
ဖတ်ရှုကြည့်ပါ။ သာသာ(တော့)ကိုယ်တိုင်လည်း ကဗျာ
ပရိယာယ်ကို ပိုနားလည်လာပါလိမ့်မည်။

ယိုယခင် ဖျိုငယ်ကျွမ်း
မြင်ယောင်မှန်း တမ်းတလျှင်
မျက်ဝန်းမှာထင်။
ရှင်းသန့်သန့် အပြုံးလွင်
ကြည်စင်စင် ညှို့မျက်ဝန်း။
ချစ်ရသူ သွင်မူလန်း
ပန်းသို့တင့်ရွန်း။

ကုန်လွန်ခဲ့ နှစ်ကြာရှည်။
ဝေးလွင့်ကွာပြီ။
ခုများပြင့် ဘယ်ဝယ်ဆီ
မျှော်ရည်ကာ စိတ်ပန်း။
ပွင့်မာလာ မြေရန်ခက်
မြေသက်လို့လွမ်း။

ယခုလအတွက် အချစ်ကဗျာလေး နောက်တစ်ပုဒ်
ဖြင့် ဆက်ပါမည်။ ကလောင်ရွင် သန်းစောလင်း၏
'ရင်ခုန်မျှော်တမ်း ကဗျာပန်းကလေး'ဖြစ်သည်။ ထူးခြား
သည်မှာ တစ်မတော်သားတစ်ဦးဖြစ်နေခြင်းပင်။

ဓမ္မတာရီလုံးဝန်း | ၉၄ |

ကြော်... တပ်မတော်သားတွေမှာလည်း အချစ်၊ အလွမ်း ရင်ခုန်ပန်းကလေးတွေနဲ့ပါလားဟု ဦးသစ္စာ အောက်မေ့မိပါသည်။ သဘာဝပေတိုး၊ နှုတ်ကမ္ပင်ဟ ခွင့်မရခဲ့သူကို လွမ်းနေရကြောင်း၊ မငိုပါ ဆိုသည့်တိုင် မျက်ရည်စိုနေခဲ့ကြောင်းတို့ကို ချစ်စဖွယ် နုနုဆန်းဆန်း အဖွဲ့ကလေးဖြင့်ပြထားသည်။ 'ဖူးနှင့်သည့်ဆူး' ဟု ခေါင်းစဉ်ပေးထားသည်။ မူရင်းကို ဦးစွာမြည်းကြည့် ကြပါစို့။

ကျွမ်းတမြည့်မြည့်
လွမ်းတငွေ့ငွေ့
မေ့့မေ့့မပျော်
နှုတ်ထော်ဖွင့်လွဲ ကံကမ္ပဲ။

နှုတ်ဟမပွင့်
မချင့်တချင့်
မမျှော်လင့်မချဲ
ချစ်ခွင့်မပန် ကြောင်းမပန်။

မမေ့တမ်းတမ်း
မခန်းစိုစို
မငိုစိုစို
လွမ်းလို့မစဲ မျက်ရည်ဝဲ။

ခေတ်ပေါ်ကဗျာများ မတွင်ကျယ်ခပ်တာလများ က အချစ်ကဗျာလေးများကို လေးလုံးစပ်ဖြင့်ဖွဲ့ကြရာ တွင် ဤနှယ်ပင် ၄၂-၄၁ ဖြင့် နုနုနှင့်သွက်သွက်လေး များရောတတ်ကြသည်ကို သတိရမိပါသည်။ ကဗျာချစ် သန်းစောလင်းက ပထမပိုင်းတွင် ၄၄-၄၂ ဇုတ်ယပိုင်း တွင် ၄၄-၂၂ တို့ဖြင့်ဖွဲ့ထားပြီး ပြောစရာများရှိနေ သည်။ လေးလုံးစပ်လင်္ကာကဗျာရေးဖွဲ့ရာတွင် ၄၄-၂ ဖြင့် မဖြစ်မနေ၊ မပျက်မကွက်ရေးရမည်ဟု တင်းကြပ် နှာမဆိုထားသော်လည်း ၄၄ ဖွဲ့ဖြင့်မူ ရေးဖွဲ့လေ့ မရှိကြ။ သို့ဖြစ်၍ ပထမပိုင်းကို 'ကျွမ်းတမြည့်မြည့်၊ လွမ်းငွေ့ငွေ့နှင့်'ဟု ပြင်လိုက်ပါမည်။ တစ်ခုသာ ပြင် ရပါသည်။

ဇုတ်ယပိုင်းတွင် 'မချင့်တချင့်'ဟုသည်မှာ မည်သို့

အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်ကို ထိထိကျကျမသိနိုင်ပေ။ မချင့်မချဲ ဖြစ်ရသည့်အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် ရေးသည်ဟုတော့ ယူဆမိ ပါသည်။ မူလရေးထားသည့်ဟန်လေးမပျက်ရန် တထင့်ထင့်ဖြင့် လဲလှယ်ကာ နောက်ကနစ်ပါးကို လည်း ကာရန်မလွတ်စေရန်အတွက် အဓိပ္ပာယ် မပျက်ဘဲ စကားလုံးအစားအသို ရှေ့နောက်လဲလှယ် ကာ 'နှုတ်ဟမပွင့် တထင့်ထင့်နှင့် ချစ်ခွင့်မပန်' ကြောင်းမဖန်ဘဲ မမျှော်ချဲ'ဟု ပြင်လိုက်ပါသည်။ တတိယပိုင်းမှာ ပြင်ရန်မလို ရှိအတိုင်းလေးပင်လှနေ သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကဗျာရှစ် သန်းစောလင်း၏ 'ဖူးနှင့် သည့်ဆူး'ကဗျာလေးမှာ အချကာရန်လေးများညီကာ ဤသို့ညှိနှယ်ဖြစ်လာပြီး တစ်ဖက်သတ်ချစ်ရသူလေး ဖတ်ဖြစ်ပါစေလိုလည်း ဦးသစ္စာဆုတောင်းပေးလိုက် ပါသည်။

ကျွမ်းတမြည့်မြည့်
လွမ်းငွေ့ငွေ့နှင့်
မေ့့မေ့့မပျော်
နှုတ်ထော်ဖွင့်လွဲ ကံကမ္ပဲ။

နှုတ်ဟမပွင့်
တထင့်ထင့်နှင့်
ချစ်ခွင့်မပန်
ကြောင်းမဖန်ဘဲ မမျှော်ချဲ။

မမေ့တမ်းတမ်း
မခန်းစိုစို
မငိုစိုစို
လွမ်းလို့မစဲ မျက်ရည်ဝဲ။

အခုလအတွက် ဓမ္မတာရီကဗျာပန်းဥယျာဉ် ကဏ္ဍကို သာသာ(ခေတ္တ)၏ ငယ်ချစ်ဟောင်းကို ဆွတ် တမ်းသည့်ကဗျာ စစ်သည်ကလောင်ရှင် သန်းစော လင်း၏ တစ်ဖက်သတ်ချစ်ခဲ့ရပြီး တစ်ကိုယ်တည်း လွမ်းဆွေးနေရသည့်ကဗျာတို့နှင့် နှစ်သက်ရွှင်လန်း ကဗျာပန်းလေးများ ပွင့်လန်းနိုင်ပါစေကြောင်း ဆု တောင်းရပါသည်။ ။

ပန်းချီက

► ဝေမွန်လင်း

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းစာဖတ်ပရိသတ် ပန်းချီချစ်သူများအတွက် ရန်ကုန်မြို့အတွင်းပြသလျက်ရှိသည့် ပန်းချီပြပွဲများကို ရွာဖွေကြည့်ရှုပြီး ကောင်းနိုးရာရာပြပွဲများကို မိတ်ဆက်ပြောပြခွင့်ရတဲ့အတွက် ရင်နှင့်အမျှ ကြည်နူးပီတိဖြစ်ရပါတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကိုတော့ ပဏာမပြောကြားလိုပါတယ်။

တချို့တချို့သောပြပွဲများက အမှန်တကယ် ပန်းချီလက်ရာကောင်းလက်ရာမွန်တွေဖြစ်ပေမယ့် ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း ပန်းချီချစ်သူများကို တင်ပြခွင့်မရခဲ့ပါဘူး။

ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ။

ရေဆေးရောင်စုံပန်းချီတွေ၊ လက်ရာကလည်းကောင်းမှကောင်း၊ ရေဆေးရောင်စုံလေးတွေကလည်း ကြည်လင်ပြီး သန့်လို့နေပေမယ့် ပန်းချီကားထိခိုက်ပျက်စီးမယ့် အန္တရာယ်ကကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ မှန်ဘောင်တွေနဲ့ ချိတ်ဆွဲပြသထားတာမို့ ဓာတ်ပုံရိုက်တဲ့အခါမှာ မှန်ကတစ်ဆင့် ရောင်ပြန်တွေက ပုံကောင်းတွေကို ဖျက်ဆီးနေသလိုဖြစ်တာကြောင့် ကောင်းပေမယ့် မတင်ပြနိုင်တဲ့အဖြစ်။

တချို့သောပြပွဲတွေကျတော့လည်း တစ်ခါလာလည်း ဒီပုံမျိုး၊ နှစ်ခါလာလည်း ဒီပုံမျိုးတွေချည်း ထပ်နေတာမို့ သိပ်ပြီးမထူးခြားလို့ ချန်လှပ်ခဲ့ရတဲ့ပြပွဲတွေကလည်း အများသား။

ဒီကြားထဲ ဒီလမှာတော့ ရာသီအစမှာကိုက မိုးကရွာလွန်းလှလို့ တချို့ပြပွဲတွေက ရက်တွေရွေ့ သဘာဝကပ်ဘေး ရာသီတုပ်ကွေးကြောင့် လူစည်ကားရာအရပ်

ကို အသွားအလာကျတာမို့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် နောက်ဆုတ်လိုက်ရတဲ့ပွဲတွေ လည်းအများသား။

အဲဒီတော့ -

ဒီလအတွက် ငွေတာရီ မဂ္ဂဇင်း ပန်းချီချစ်သူများ အတွက် ထူးထူးခြားခြား ပြောပြချင်တဲ့ အကြောင်းက အမှတ်မထင်ဘဲ တွေ့ရှိခဲ့တာ မို့ ပြောပြရပေဦးတော့မယ်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ အောက် တိုဘာလမှာ ဧရာဝတီပန်းချီ ပြခန်းဖွင့်လှစ်တဲ့ ၃ နှစ် မြောက် နှစ်ပတ်လည်ပွဲကို ဆရာကြီးဦးစောလှိုင်ကကွင်းပ မည့်အကြောင်း၊ ဒီနှစ်ပတ် လည်ပွဲမှာ ပန်းချီဆရာကြီး ဦးစောလှိုင်ရဲ့ အသက် ၈၁ နှစ်ပြည့်နဲ့လည်း တိုက်ဆိုင်နေ တာမို့ ပန်းချီကား ၈၁ ကားကို ပြသမှာဖြစ်သလို ဧရာဝတီ ပန်းချီပြခန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စာနယ်ဇင်းအသီးသီးမှာဖော် ပြထားတဲ့သတင်း၊ ဆောင်းပါး များကိုစုပေါင်းပြီး သီးသန့် စာအုပ်တစ်အုပ်လည်း သေ သပ်ခံညားစွာ အမှတ်တရ ဂုဏ်ပြုထုတ်ဝေမယ့်အကြောင်း ကို ဆရာကြီးက ရွှင်လန်း တက်ကြွစွာ ပြောပြပါတယ်။ ဆရာကြီး ရေးဆွဲထားတဲ့ ပန်းချီကား ၈၁ ကားကိုလည်း ပရိသတ်မျက်မှောက်မရောက် ခင် ဦးဦးဖျားဖျားကြည့်ခွင့်ရ ခဲ့လို့ ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းပန်းချီ

ချစ်သူများကို ပြန်ပြီးတစ်ဆင့်ဝေမျှလိုပါတယ်။

ဆရာကြီးရေးဆွဲထားတဲ့ပန်းချီကားတွေက အခရိုင်းလစ်မီဒီယံ နဲ့ရေးဆွဲထားပြီး ၄ပေ x ၃ ပေ အရွယ်ပန်းချီကားတွေက အတော် များများ။ ဆရာကြီးအသက်အရွယ် ၈၁ နှစ်အတွက် ၈၁ ကား ရေး မယ်လို့ ကြိုးဝါးပြီး အားမာန်အပြည့်နဲ့ အနုပညာပေါင်းစပ်ပြီး တင်ပြ ရေးဆွဲထားတဲ့ကားတွေက စေတနာပါသလို အနုပညာရသမြောက် လွန်းလှပါတယ်။ ဒီကြားထဲ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်မှာပေါက်ရောက် တဲ့ ရှားပါးသစ်ခွပန်းမျိုးစုံကိုလည်း စုပေါင်းရှာဖွေပြီး ရေးဆွဲတင်ပြ ထားပါတယ်။

တကယ်လို့များ ဒီဆောင်းပါးကိုဖတ်ပြီး ကြည့်ချင်စိတ်ရှိသူများ၊ ဝါသနာရှင်များ၊ ပန်းချီချစ်မြတ်နိုးသူများ သွားကြည့်မယ်ဆိုရင်တော့ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံဆိပ်ကမ်းမြို့နယ်၊ ဦးဘကြည်လမ်းမှာ ရှိတဲ့ ဧရာဝတီပန်းချီပြခန်းကိုညွှန်းဆိုပါရစေ။ ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ အောက် တိုဘာလမှာ စတင်ပြသမှာမို့ အချိန်မီသွားကြည့်မယ်ဆိုရင်လည်း ကြည့်နိုင်ပါရဲ့။

ဆရာကြီးဦးစောလှိုင်ရဲ့ပန်းချီကားတွေက အောက်ဖိုးထွက်ပြီး ပုံကြမ်းတွေထုတ်ကာ စိတ်ကြိုက်ပုံတွေထဲကမှ ပန်းချီကားအဖြစ် ပြန် လည်ရေးဆွဲခဲ့ကြောင်းကို ဆရာကြီးကရှင်းပြတာကိုလည်း သိခဲ့ရပါ

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၇၈ |

တယ်။ ဆရာကြီးရဲ့ပန်းချီကားတွေအားလုံးလိုလိုက အပြစ်ဆိုစရာမရှိတာကိုတော့ အထူးပြောဖို့လိုမယ် မထင်ပါဘူး။ အဲဒီထဲကမှ စာရေးသူရဲ့စိတ်ကို အပျော် တွေ့ကူးစက်စေတဲ့ အကြိုက်ဆုံးကားကိုရွေးပြီးပြောရ မယ်ဆိုရင် -

သွေးချင်းတို့ပျော်ရာမြေ ကယားဌာနေက တောင် ကွဲစေတီပန်းချီကားအကြောင်းကိုပဲ စပြီးပြောပြချင်ပါ တယ်။

တောင်ကွဲစေတီပန်းချီကားလေးမှာ ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်အမြွှာညီနောင်ပေါ်မှ စုလစ်မွမ်းမွန် ရွှေစေတီလေးတွေကလည်း မိုးယံကိုထိုးဖောက်တော့ မည့်နွယ်။ ကျောက်တုံးထုထည်တွေကိုရေးထားတာ တကယ့်ကိုမာကျောတဲ့သရုပ် ပီပြင်လှသလို နောက်ခံ မိုးသားတိမ်တောင်တွေကိုရေးထားတာ ရေးချက်ပိုင် နိုင်လှပါတယ်။ သုံးစွဲထားတဲ့အရောင်တွေက ဣန္ဒြေ ရပြီး ငြိမ်လှပါတယ်။ ပန်းချီဆရာချင်းတောင် ချီးကျူး နှစ်ခြိုက်လှတဲ့ကားကောင်းတစ်ကားပါ။

နောက်ပြောချင်တဲ့ကားက -

ပြင်ဦးလွင်တန်ဆောင်တိုင်ပွဲတော် ညရှုခင်းကို ဆရာက အားပါးတရကြီးကိုရေးပြထားတာပါ။ လူတွေ

အများအပြားပြန်ကျနေသလို ပွဲတော်မှာ မီးရောင်ထိန် ထိန်ညှီးနေဟန်နဲ့ မီးပုံးယုံလွတ်ပွဲကို ဆရာက ပန်းချီ ကားကို လှုပ်နေအောင်ရေးထားတာပါ။

ညကားဆိုတော့ အမှောင်ရောင်နောက်ခံထားပြီး မီးရှူးမီးပန်း၊ ယမ်းငွေ့တွေက ဝေဝါးယုံလွင့်နေပုံကို စုတ်ချက်သွက်သွက်နဲ့ ပန်းချီကားကို ပွင့်အောင်ရေးပြ ထားပါတယ်။ ပန်းချီချစ်မြတ်နိုးသူများ ဂရုတစိုက် ကြည့်မယ်ဆိုရင် ပညာတွေအပြည့်ရှာတွေ့မှာပါ။

နောက်ထပ်ပြောပြချင်တဲ့ကားကတော့ -

မြန်မာ့လယ်ယာမြေနဲ့ ကောက်စိုက်လုံမယျိုများရဲ့ ကားပါ။

စိမ်းစိုနေတဲ့ကောက်ပင်ပျိုလေးတွေ၊ အကန့် အကန့်ခြားထားတဲ့ ကန်သင်းရိုးတွေ၊ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ စိမ်းစိုညိုမှောင်နေတဲ့ တောအုပ်၊ တောတန်း။ ကောက် စိုက်သမလေးများနဲ့ ကောက်ပင်ပျိုများကိုမြင်ရတော့ ပီတိလယ်တွင်းထဲကိုရောက်သွားသလို ခံစားရပါတယ်။ ကောင်းကင်ပြာပြာနဲ့ တိမ်သားတိမ်လိပ်ဖြူဖြူတွေက ရွှေလျားနေသယောင်ယောင်။

ဆရာကြီးက ဆေးသားတွေကို ထုထုပုပ်ပုပ် အခဲ လိုက်၊ အပုပ်လိုက် အားပါးတရကြီးကိုရေးဆွဲထား

ပါတယ်။ လယ်ကွက်ထဲကရေတွေကလည်း လှုပ်လှုပ်၊ တိမ်တွေကလည်း အလျားလိုက်၊ တောတန်းတွေကလည်း အလျားလိုက်၊ လယ်ကွက်ထဲကရေတွေကလည်း အလျားလိုက်၊ ပန်းချီသဘောနဲ့ပြောရရင်တော့ မျဉ်းလဲတွေချည်း ငြိမ်နေသလိုထင်ရပေမယ့် ကောက်ပင်ပျိုတွေကလည်း ထိုးထိုးထောင်ထောင်၊ ကောက်စိုက်သမတွေက မျဉ်းမတ်တွေထောင်ထားသလိုမို့ မျဉ်းမတ်နဲ့ မျဉ်းလဲကို အချိုးညီညီပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထားတာကြောင့် အင်မတန်ကြည့်လို့ကောင်းတဲ့ပန်းချီကားကောင်းတစ်ချပ်ဆိုတာ ပြောပါရစေ။

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ မကုန်နိုင်ပါဘူး။

အခု တင်ပြခင်းကျင်းထားတဲ့ ပန်းချီကားတွေကိုမြင်ရုံနဲ့ သိနိုင်ပါတယ်။

ပန်းချီချစ်သူ၊ ပန်းချစ်သူများ အကြိုက်တွေ့စေမယ့် ရွားပါးသစ်ခွမျိုးစုံကို တစ်ပွင့်ချင်း၊ တစ်ခက်ချင်း သဘာဝအသွေးအရောင်အစစ်အတိုင်း တစ်ထပ်တည်းကျအောင် ရေးဆွဲထားသလို အရောင်ပေါင်းစပ်ပုံက ဝါနီပြာထဲကခွဲထွက်လာတဲ့ စပ်ကာလာတွေကို ဆရာက ရွာဖွေပေါင်းစပ်ထားတာလက်ဖျားခါလောက်ပါရဲ့။

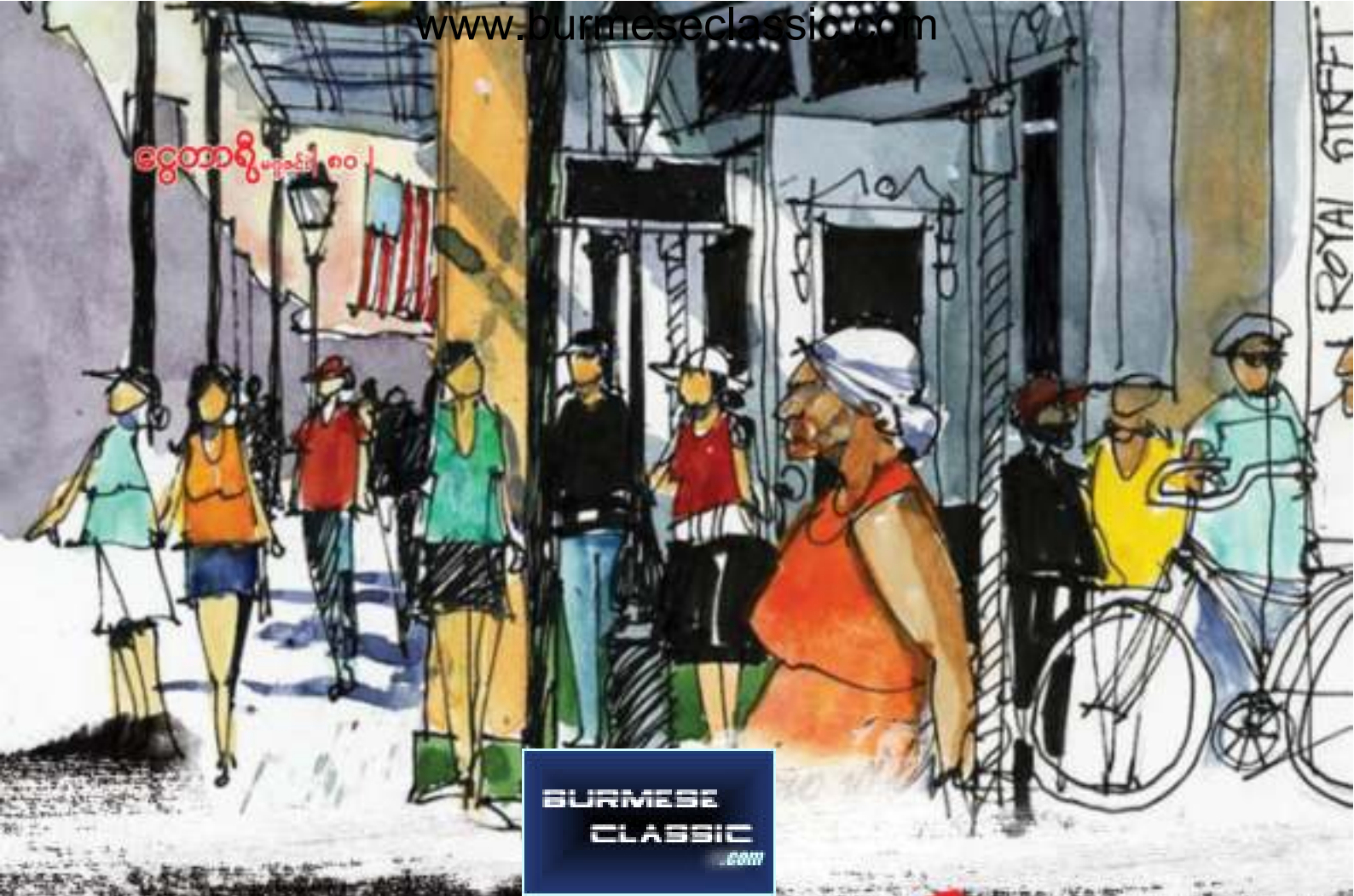
အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရသော် -

ဒီအသက်၊ ဒီအရွယ်နဲ့မမျှအောင် ပန်းချီအနုပညာအပေါ် သံယောဇဉ်ကြီးလှတဲ့ ဆရာကြီးဦးစောလှိုင်ရဲ့ စေတနာ၊ မေတ္တာနဲ့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုကို အသိအမှတ်မပြုဘဲမနေနိုင်သလို စိန်ရတုအလွန်အသက်အရွယ်တွေထဲမှာမှ ဆရာကြီးတို့လို ဆရာတွေရဲ့လက်ရာကောင်း၊ လက်ရာမွန်တွေက ပန်းချီလောကကြီးတစ်ခုလုံးအတွက် စိန်ပွင့်တွေဖြန့်ကြဲထားသလို တလက်လက်တောက်ပနေမှာကိုတော့ မြင်ယောင်မိပါတယ်။ ။

ဝေမွန်လင်း

ရွှေတာဝါ့အနံ့ ၈၀ |

BURMESE
CLASSIC
COM

ရသစာတမ်း

ပေါ့နဲ့သမ္မိ ပျော်ရွှင်သောဝတ်စုံများ

မနေ့ကပင် သူတို့ကို
သတိရနေမိသေးသည်။
အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်
လွန်ခဲ့သောနှစ်က သူတို့
ကလေးနှစ်ကောင်ကို
အိပ်ခန်းပြတင်းပေါက်မှနေ၍
ဓာတ်ပုံရိုက်ယူပြီး
လူမှုကွန်ရက်တွင်
အပျင်းပြေ Status
တင်ခဲ့ဖူးသည်။
သူတို့ကလေးနှစ်ကောင်မှာ
အခြားမဟုတ်ပါ။ နှစ်စဉ်
အောက်တိုဘာလကျော်လျှင်
ရောက်ရောက်လာတတ်သော

တောကြက်မောင်နဲ့ဖြစ်ပါသည်။
သူတို့ရောက်လာလျှင်
မိုးကုန်ပြီဟု မှတ်ယူရမည်
ထင်သည်။ ကျွန်တော်က
သဘာဝတရား၏
အကြောင်းအရာများကို
သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်တွင်
ရှင်သန်ကြသူများနှင့်
နွယ်ယှက်ဆက်စပ်ကာ
မှတ်သားထားတတ်
ခဲ့ပါသည်။
မနေ့ကတော့ ကျွန်တော်က
“ဒီနှစ်တော့
တောကြက်ကလေးတွေ

BURMESE CLASSIC

မလာနိုင်တော့
 ဘူးထင်ပါရဲ့”ဟု
 အတွေးခေါင်မိနေသေးသည်။
 ဘာကြောင့်ပါလဲ။ သူတို့
 နေထိုင်ကျက်စားတဲ့နေရာတွေ
 တဖြည်းဖြည်းကျဉ်း
 မြောင်းကွယ်ပျောက်ပြီး
 တခြားလွတ်လပ်ကျယ်ပြောတဲ့
 နေရာတွေကို စားကျက်
 ပြောင်းသွားကြခြင်းများလား။
 ဖြစ်မည်ဆိုလျှင်
 ထိုအရာပဲဖြစ်နိုင်သည်။
 လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်၊
 သုံးနှစ်က ရာသီမရွေး
 ဟိုချုံတိုး၊ ဒီချုံဝင်
 အကြောက်အလန့်မရှိ
 သွားလာနေထိုင်တတ်သော
 ရေကြက်ကလေးများသည်

လည်းကောင်း၊ ‘တပူပူ’
 မြည်ပြီး ဟိုချုံမှ ဒီချုံသို့
 အမြီးရှည်ကြီးကို
 တန်းတန်းကြီးထုတ်ကာ
 ဣန္ဒြေရရယုံသန်းသွား
 လာတတ်သော ‘ဘုတ်ငှက်’
 ကြီးများကိုလည်းကောင်း၊
 မတွေ့မြင်ရတာ
 အလွန်ပင်ကြာမြင့်
 ခဲ့ပြီဖြစ်ပေသည်။
 ကျွန်တော်က
 အချိန်ပိုကလေးရတိုင်း
 အခြေအနေပေးသည်နှင့်
 ကျန်းမာရေးအတွက်
 လမ်းလျှောက်တတ်
 သူဖြစ်သည်။
 လမ်းလျှောက်ရင်းလည်း
 ပတ်ဝန်းကျင်ကို

တစေတစောင်းအကဲခတ်တတ်သောစရိုက်ရှိသူဖြစ်ပါသည်။ နေပြည်တော်၌ သတိထားမိသလောက်လမ်းဘေးဆိုင်ကလေးများ ပိုမိုများပြားလာခဲ့သည်။ ပုဂ္ဂလိကစက်သုံးဆီအရောင်းဆိုင်ကြီးများ မည်မျှတိုးပွားလာစေကာမူ ရေသန့်ဘူးခွဲကလေးများကို အုတ်ခဲတစ်လုံးပေါ်တွင်ထောင်ပြီး တစ်ပိုင်တစ်နိုင် စက်သုံးဆီရောင်းသူများလည်း ပိုမိုများပြားလာသည်။ သူတို့သည် မြို့တော်၏မီးဘေးအန္တရာယ်အတွက် မည်သို့ရှိသည်ကို မသိသော်လည်း လမ်းဘေးလူသွားလမ်းပလက်ဖောင်းပေါ်တွင် အတင့်ရဲစွာရောင်းချနေကြပေသည်။ အုပ်ချုပ်ရေးမြို့တော်ကြီးနေပြည်တော်တွင် အနီးလမ်းဘေးပုလင်းထောင်ဓာတ်ဆီဆိုင်ကလေးများကို မည်ကဲ့သို့ အုပ်ချုပ်မှုအစီအမံဖြင့် အာဏာဖြန့်ကြက်ဆောင်ရွက်နေပါသနည်း။ အဆိုပါ လောင်စာဆီဆိုင်ကလေးများ၏ပယောဂကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရပါက အဖြစ်အပျက်အပေါ် မည်သို့ကတာဝန်ယူဖြေရှင်းပေးမည်နည်း။ ခေတ်သစ်မြို့ပြယဉ်ကျေးမှုဖြစ်စဉ်ကြီးထဲမှ လမ်းဘေးဓာတ်ဆီဆိုင်ကလေးများကသက်ရောက်လာနိုင်သော အကျိုးအပြစ်များကို ကျွန်တော်အတွေးနယ်ချဲ့နေမိခဲ့သေးသည်။

ထို့အတူ ပလက်ဖောင်းဘေးသစ်ရိပ်ကလေးများကို အမှီပြုပြီး ကွမ်းယာဆိုင်ကလေးများ၊ ဆိုင်ကယ်ပြင်ဆိုင်ကလေးများကအစ ဘူးသီးကြော်ဆိုင်၊ ရခိုင်မုန့်တီဆိုင်၊ ကောက်ညှင်းပေါင်းဆိုင်ကလေးများလည်း အသီးသီးတိုးပွားလာကြပါသည်။

ဈေးဆိုင်ကလေးများနှင့်အတူ လူတို့၏ဝေယျာဝစ္စများ ပါဝင်လာပေမည်။ လူတို့၏အပေါ်အလေးစွန့်မှုမှ အမှိုက်စွန့်ပစ်မှုအထိ ပြဿနာရှိလာနိုင်ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော တိုင်းပြည်များ၏ပြယုဂ်တစ်ခုဖြစ်သည့် အမှိုက်ကို စနစ်တကျစွန့်ပစ်တတ်သောယဉ်ကျေးမှုကို သိရှိလိုက်နာလေ့ကျင့်ကြရန်လိုအပ်ပေမည်။

ပလက်ဖောင်းဘေးမြေကွက်လပ်ကိုရှင်းလင်းကာ ဖွင့်လှစ်ထားသော ဆိုင်ကယ်ပြင်ဆိုင်ကလေးသည် ကနဦးက ဆိုင်ကယ်ကို လမ်းပေါ်မှ ပလက်ဖောင်းကိုကျော်ကာ မြေကွက်လပ်အထိ နေရာချပြီးမှ ပြင်ဆင်သော်လည်း ကာလအတန်ကြာလာသောအခါ ဆိုင်ကယ်ကို လူသွားလမ်းပလက်ဖောင်းပေါ်တင်၍ လည်းကောင်း၊ ထိုမှ ယာဉ်အသွားအလာပြုသည့်လမ်းမပေါ်တွင်လည်းကောင်း နေရာရွှေ့ပြောင်းခြင်းမပြုတော့

ဘဲ ပြင်ဆင်ကြတော့သည်။ ထိုအခါ ပြင်ဆင်နေသော ဆိုင်ကယ်ကြောင့် ယာဉ်သွားရာ ယာဉ်ကြောတစ်နေရာ မှာ ပျောက်ဆုံးသွားရပေတော့သည်။ ထိုအခြေအနေ သည် နေ့အချိန်တွင် အပြစ်ပြောရန်ခက်ခဲသော်လည်း ညဘက်တွင် ပြဿနာရှိပါသည်။ အကယ်၍ လမ်းပေါ် မှ ဆိုင်ကယ်ကို ယာဉ်ကြောလွတ်ရာသို့ ရွှေ့ပြောင်း ခြင်းမပြုဘဲ လမ်းပေါ်မှာပင် ပြင်ဆင်ခဲ့သည်ရှိသော် အချက်ပြဗိုးလည်း တစ်စုံတစ်ရာစီစဉ်ထားခြင်းမရှိပါ က အရှိန်ဖြင့်မောင်းနှင်လာသော မော်တော်ကားများ နှင့် ထိခိုက်မိနိုင်ပါသည်။ ညဘက်ဖြစ်သဖြင့် မော်တော် ယာဉ် ယာဉ်မောင်းသည် မူးယစ်နေပါက ယာဉ်မတော် တဆူများ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါသည်။

လတ်တလောပြင်ဆင်နေသည့်ကတော့ ဆိုင်ကယ်ပြင် ဆိုင်ဖွင့်သူ လူငယ်များသည် ကြက်တိုက်ရတာကို ဝါသနာထုံပုံရသည်။ ဆိုင်တွင် ကြက်များကိုမွေးထား သည်။ အစက နေ့တွင်ဆိုင်ဖွင့်ပြီး ညနေဆိုင်ပိတ်ပါ က ဆိုင်သို့ယူလာသော တိုက်ကြက်ကို ပြန်ယူသွား သော်လည်း များမကြာမီ အချိန်တွင် ကြက်ခရာ၊ လူ ပါ ဆိုင်နေရာတွင် ညအိပ် အခြေချကြသည်ကို မြင် တွေ့လာရသည်။

ဆိုင်ကယ်ပြင်ဆင်ရာ များသည် လမ်းဘေးတွင် ခြင်္သေ့ခံထောင်၍ မနက် မိုးလင်းသည်အထိ အိပ် ကြရာ ခနက်ခင်းမိုးလင်းစ အချက်အလက်အောက်တွင် မြို့တော်ကြီး၏ကျက်သရေ မင်္ဂလာမှာ လမ်းဘေးကျေး ကျွန်း ဆိုင်ကယ်ပြင်ဆိုင် က အိပ်ရာမနိုးသေးသော၊ အိပ်ရာမသိမ်းရသေးသော ခြင်္သေ့ခံများ၊ စောင်များ နှင့် အခြားသောအိမ်

ထောင်ပရိဘောဂများ၏ ပရိပစ္စည်းပစ္စည်းများက အလွန် ပင် အကျဉ်းတန်လှပေသည်။

ထို့အတူ အကြော်ဆိုင် မုန့်တီဆိုင်၊ ကွမ်းယာဆိုင် တို့သည် ဆိုင်ဖွင့်ခါစက ဆိုင်သိမ်းသောအခါ ပစ္စည်းပစ္စည်း များကို သိမ်းဆည်းသွားတတ်သော်လည်း ကာလကြာ လာသောအခါ အခိုင်အမာတဲတီးခြင်း၊ ဈေးဆိုင်ဖွင့် လှစ်သည် ပစ္စည်းပစ္စည်းများကို သိမ်းဆည်းခြင်းမပြု တော့ဘဲ ပလက်ဖောင်းဘေးမှာပင် ဝီအတိုင်းထားခဲ့ ကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့တက်ပိုမိုဆိုးရွားသောအဖြစ် အပျက်ကိုပြောရလျှင် မြို့ပြနေထိုင်သူတို့ကြုံတွေ့ရ သည့်မှာ ပလက်ဖောင်းဘေးတွင်စုပုံထားရှိခဲ့သော ဈေးဆိုင်သုံးပရိဘောဂများကို တန်ဆောင်တိုင်ညီတွင် လမ်းပေါ်သို့ ရွှေ့ပြောင်းချထားကာ သက်ဆိုင် ရာ အလုပ်အသီးသီးသို့သွားရန် နေအိမ်တိုက်ခန်းမှ မော်တော်ကားကိုမောင်းထွက်လာရာတွင် ပြဿနာ ရှိတော့သည်။ ကျေးကျွန်ဆိုင်ခန်းများမှ ဆိုင်သုံးပရိ

ဘောဂများက မော်တော် ကားများ အလွယ်တကူသွား မရအောင် လမ်းသွယ်၊ လမ်း ကျဉ်းတလေးကို ပိတ်ဆို့ ထားခဲ့ကြပြီမဟုတ်ပါလား။ အကယ်၍သာ အစကတည်း က ကျေးကျွန်ဆိုင်ခန်းများ ကို ပလက်ဖောင်းဘေးတွင် နှင့်မပြုခဲ့ပါက၊ သက်ဆိုင်ရာ က တားမြစ်ခဲ့မည်ဆိုပါက ယခုကဲ့သို့ မြို့ပြလူ့အဖွဲ့ အစည်း၏ ယဉ်ကျေးမှုကို ထိခိုက်စေမည်မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော့် အနေဖြင့် ထိုကဲ့သို့သော လမ်းဘေး ကျေးကျွန်ဆိုင်တလေးများ ကိုအပြင်ပြောနေခြင်းမဟုတ် ပါ။ သူတို့ကို စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းနေချာချထားပေး လျှင် မရနိုင်ပါလား။ ယခု

နေပြည်တော်တွင်
အစိုးရဝန်ထမ်းပဟုတ်သော
မြို့နေလူတန်းစားထက်
အစိုးရဝန်ထမ်းမြို့နေလူတန်းစား
များက ပို၍များသည်။
ဝန်ထမ်းအိမ်ရာများမှာ ယာဉ်
တောင်ကုန်းတောင်တန်း၊
သစ်တောကြီးများကြားတွင်
တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး
တောအုပ်အတွင်းတွင်
ပေါ်ပေါက်လာသည့်
မြို့ပြတစ်ခုဖြစ်သည်။

တော့ ပလက်ဖောင်းဘေး ကျူးကျော်ဆိုင်ကလေးများက လူပတ်ဝန်းကျင်ကို အရပ်ဆိုးအကျည်းတန်စေရုံသာမက နေပြည်တော်၏ပုံရိပ်ကိုလည်း ကျဆင်းစေမည်ဖြစ်သည်။

နေပြည်တော်တွင် အစိုးရဝန်ထမ်းမဟုတ်သော မြို့နေလူတန်းစားထက် အစိုးရဝန်ထမ်း မြို့နေလူတန်းစားများက ပို၍များသည်။ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာများမှာ ယခင် တောင်ကုန်းတောင်တန်း၊ သစ်တောကြီးများကြားတွင် တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး တောအုပ်အတွင်းတွင်ပေါ်ပေါက်လာသည့် မြို့ပြတစ်ခုဖြစ်သည်။

ယခုအခါ တောင်ကုန်းငယ်များအကြား လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသော လျှိုမြောင်ကလေးများတွင် လူအများစု တရားမဝင်နေထိုင်လျက်ရှိသည်ကို အလွယ်တကူတွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ အဆိုပါ တရားမဝင်အခြေချနေထိုင်သူများနှင့်အတူ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်များလည်း အတူပါဝင်လာသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာများနှင့်မနီးသော လျှိုမြောင်များတွင် ထိုကဲ့သို့ တရားမဝင်ကျူးကျော်အခြေချနေထိုင်သူများသည် ရေသန့်ဘူးခွံ အစရှိသော ဘူးခွံပေါင်းစုံကို ဝန်ထမ်း

အိမ်ရာရှိ အမှိုက်ပုံများမှ ကောက်ယူစုဆောင်းကြသူများဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ခြံဝင်းခတ်နိုင်ခြင်းမရှိသော တောအုပ်အတွင်းနေထိုင်ကြသူများဖြစ်ရကား လုံခြုံရေးအတွက် တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှအထောက်အကူရစေရန် ခွေးများကိုမွေးမြူထားကြခြင်းဖြစ်ပေမည်။

ကျွန်တော့်အနေဖြင့်တော့ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် တရားမဝင်ကျူးကျော်နေထိုင်ကြသည်ဖြစ်စေ တရားဝင်နေထိုင်ခွင့်ရရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင် ဂုဏ်သိက္ခာရှိစွာနေထိုင်ခွင့်ရရန်သော်လည်းကောင်း ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခွင့်ရှိသော လူပုဂ္ဂိုလ်များက ဆောင်ရွက်ပေးစေလိုပါသည်။ ထို့ထက်တော့တောင်ရေမြေတွင် မူလကတည်းက မှီတင်းနေထိုင်ကြသော ရေကြက်ကလေးများ၊ ဘုတ်ငှက်များနှင့် တောကြက်ကလေးများကိုလည်း ကျူးကျော်နေထိုင်သူတို့၏ပယောဂကြောင့် နေရာပြောင်းရွှေ့ကျက်စားရခြင်းမရှိဘဲ အခြေမဖျက် ဆက်လက်ရှင်သန်ခွင့်ရစေချင်ပါသည်။ ။

ပေါ်ဦးသစ်

ပေါ့ပ်ကြယ်ပွင့် အဆိုတော်တေလာဆွစ်

► ရဲဦး

ပေါ့ပ်ကြယ်ပွင့် အဆိုတော်တေလာဆွစ်ကို ၁၉၈၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၃ ရက်မှာ ဖွားမြင်ပါတယ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ပင်ဆယ်ဗေးနီးယားပြည်နယ်မှာ မွေးဖွားကြီးပြင်းခဲ့ရပြီး အသက် ၁၄ နှစ်အရွယ်ရောက်တော့ တင်နက်ဆီပြည်နယ်၊ နက်ရှ်ဗီးလ်ကို ဝိတအလုပ်ကြောင့် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ Big Machine တေးသံသွင်းနဲ့စာချုပ်ချုပ်ခဲ့ပြီး အသက်အငယ်ဆုံး သီချင်းရေးသူဖြစ်လာပါတယ်။

သူ့ရဲ့ပထမဆုံးအလုပ်ကတော့ ခရစ္စမတ်သစ်ပင်ပေါ်လာနားတဲ့ နံ့ကောင်တွေကို ဖယ်ရှားပေးရတဲ့ အလုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ အပင်ကို ပိုးမကိုက်စေဖို့လည်း ဝရုစိုက်ပေးရပါသေးတယ်။ သူ့ကို အဆိုတော်တေလာဆွစ်ရယ်လို့

ငွေတာရီများစွာရရှိခဲ့ပါသည်။

မသိကြသေးခင် အသက် ၁၄ နှစ်အရွယ်တုန်းက သူဟာ CMA Music Feast မှာ အလုပ်သင်ဘဝနဲ့ စတင်ခဲ့ပါတယ်။

သူက ဂီတ၊ စန္ဒရား၊ ဘင်ဂျီ အစရှိတဲ့ တူရိယာတွေကိုလည်း ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်စွာတီးခတ်နိုင်ပါတယ်။ တကယ်တော့ သူဟာ ကန်းထရိုသီချင်းဆိုတဲ့အဆိုရှင်ဖြစ်ချင်ခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ရဲ့ဝါသနာက ဘဏ္ဍာရေးအကြံပေးတစ်ယောက်ဖြစ်ချင်ခဲ့တာပါ။ စာဖတ်တဲ့အခါမှာ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်ဝတ္ထုတွေကို နှစ်သက်ပြီး အဆိုအမိန့်တွေကိုလည်း ဖတ်လေ့ရှိပါတယ်။ ခရီးရှည်ထွက်ရတာကိုလည်း ဝါသနာပါသူဖြစ်ပါတယ်။

တေလာဆွစ်လို့ပြောလိုက်တာနဲ့ သာယာကြည်လင်တဲ့အသံလေးနဲ့ ချစ်စရာမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုပြေးမြင်မိမှာပါ။ သူက လက်ရာမြောက်တဲ့ ကိုယ်တိုင်ရေးသီချင်းတွေနဲ့အတူ ပရိသတ်ကိုဖမ်းစားနိုင်သူတစ်ယောက်လည်းဖြစ်ပါတယ်။ တေလာဆွစ်ရဲ့ ထွက်

ရှိလာသမျှ တစ်ကိုယ်တော်သီချင်းတိုင်းနီးပါးဟာ သူ့ကိုယ်တိုင်ရေးထားတာတွေချည်းပါပဲ။

Billboard ရဲ့ Hot Country Song Chart မှာ နံပါတ်တစ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ 'Our Song' ကို သူ့ကိုယ်တိုင်ရေးစပ်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ တေလာဆွစ်ရဲ့ ပထမမြောက်အယ်လ်ဘမ်ဟာ ပွဲဦးထွက်မှာတင်ပေါက်ခဲ့ပြီး Our Song သီချင်းနဲ့ ကျေးလက်ဂီတစာရင်းမှာ အအောင်မြင်ဆုံးဖြစ်ခဲ့ကာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်ရဲ့အကောင်းဆုံး တက်သစ်စအဆိုတော်ဆုကိုရရှိခဲ့ပါတယ်။

Love Story နဲ့ You Belong With Me သီချင်းတွေဟာ အအောင်မြင်ဆုံးဖြစ်ခဲ့ပြီး အမေရိကန်ရဲ့ အရောင်းရဆုံးအယ်လ်ဘမ်စာရင်းထဲမှာ ပါဝင်နိုင်ခဲ့

ပါတယ်။ နောက်ပိုင်းထွက်ရှိခဲ့တဲ့ တေလာရဲ့ နာမည်ကြီးတေးသီချင်းတွေဟာလည်း ပရိသတ်တွေကြားထဲ ရေပန်းစား အောင်မြင်တဲ့ တေးသီချင်းကောင်းတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ တေလာရဲ့အောင်မြင်မှုတွေဟာဆိုရင် ဂရမ်မီဆု ၁၀ ဆု၊ Billboard တေးဂီတဆု ၁၂ ဆု၊ ကျေးလက်တေးဂီတအဖွဲ့ကချီးမြှင့်တဲ့ဆု ၁၀ ဆုနဲ့ ကျေးလက်တေးဂီတအကယ်ဒမီဆု ၆ ဆုကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။

သူ့ရဲ့အချစ်ရေးကတော့ နည်းနည်းရှုပ်ထွေးသလိုပါပဲ။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်တုန်းက တေလာဟာ သူ့ရဲ့ပထမဦးဆုံးရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားဖြစ်တဲ့ Valentine Day ကိုရိုက်ကူးနေစဉ် တွဲဖက်သရုပ်ဆောင်ဖြစ်တဲ့ Taylor Lautner နဲ့ ချစ်သူအဖြစ်တွဲခဲ့ကြပြီး နှစ်ကုန်မှာ လမ်းခွဲခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်အကုန်ပိုင်းလောက်မှာ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင်ဖြစ်တဲ့ Jake Gyllenhaal နဲ့ ခဏတာလက်တွဲခဲ့ကြပါတယ်။ ပြီးတော့ One Direction အဖွဲ့က နာမည်ကြီးအဆိုတော်ဖြစ်တဲ့ Harry Styles နဲ့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှာ ချစ်ကြိုက်ခဲ့ကြပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ အကြီးအကျယ်စကားများကြပြီး ၂၀၁၃ ခုနှစ်မှာ ဇာတ်လမ်းတွေပြီးဆုံးခဲ့ကြပါတယ်။

Calvin Harris နဲ့ ၂၀၁၅ ခုနှစ်မှာ ချစ်သူတွေဖြစ်ခဲ့ပြီး ၂၀၁၆ ခုနှစ်မှာ တေလာရဲ့အောင်မြင်မှုတွေကို သဝန်တိုတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းပြချက်နဲ့ နှစ်ဦးသားလမ်းခွဲခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီနောက် နာမည်ကြီးသရုပ်ဆောင် Tom Hiddleston နဲ့တစ်ခါ ချစ်ကွမ်းဝင်ခဲ့ပြန်ပြီး ၂၀၁၆ ခုနှစ်ထဲမှာပဲ ပြတ်ခဲခဲ့ကြပါတယ်။ ပေါ့ပ်ကြယ်ပွင့် အဆိုတော်တေလာဆွစ်က မကြာမကြာ အချစ်သစ်တွေမွေးဖွားနေတတ်ပြီး အခုလည်း နောက်ထပ်အချစ်သစ်တစ်ခုကို တွေ့နေပြန်ပြီဖြစ်ပါတယ်။ လက်ရှိတွဲနေတဲ့ရည်းစား ဂျိုးအယ်လ်ဝမ်နဲ့ သူတို့နှစ်ဦးသားက ချစ်သူအဖြစ် အချိန်အနည်းငယ်တောင် ကြာနေပြီဖြစ်ကာ သတင်းမုဆိုးပါပါရာဇီတွေ သတင်းအနံ့ခံကောင်းခဲ့ကြလို့ လျှပ်တစ်ပြက်ဓာတ်ပုံရိုက်ချက်

သက်တမ်းကာလတစ်လျှောက် မန်နေဂျာမထားဘဲ သူ့ရဲ့အစီအစဉ်တွေကိုပြီးမြောက်အောင်လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ အနုပညာသည်တိုင်း မန်နေဂျာရှိမှ အဆင်ပြေနေတဲ့ခေတ်မှာ တေလာဟာ သူ့အလုပ်တွေကို မန်နေဂျာမရှိဘဲ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်လုပ်သွားနိုင်တာဟာ အံ့ဖွယ်အရည်အချင်းပါပဲ။ သူ့ရရှိခဲ့တဲ့ ဂရမ်မီဆုတွေကို စင်ပေါ်မှာ တစုတစည်းတည်းမထားဘဲ အိမ်အတွင်းအလှဆင်သလိုထားရှိပါတယ်။ MTV Moonman ဆုကို မီးဖိုစင်ပေါ်မှာထားပြီး ရေချိုးခန်းမှာ Grammy ဆုတစ်ဆု၊ ငှက်လှောင်အိမ်ထဲမှာတော့ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်တုန်းက ရခဲ့တဲ့ Grammy ဆုကို ထားပါတယ်။

တေလာဆွစ်က သူပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဗီဇာလီဟောင်းမှာရှိတဲ့အိမ်ကြီးကို နယ်မြေအမှတ်အသားတစ်ခုအဖြစ် ကြေညာခွင့်ရရှိလိုကြောင်းနဲ့ လတ်တလော

နဲ့ ကြုံခဲ့ရပါတယ်။ အသက် ၂၉ နှစ်အရွယ်ရှိတဲ့ အဆိုတော်မလေးတေလာက ကြိုတ်ပုန်းခုတ်နေတဲ့ ၂၆ နှစ်အရွယ် ချစ်သူကောင်လေး ဂျိုးနဲ့ နယူးယောက်တိုက်ခန်းတစ်ခုကနေ အတူထွက်လာစဉ် ပါပါရာဒီတွေနဲ့တိုးခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး အားကစားဝတ်စုံတွေဝတ်ဆင်ပြီး ကျောပိုးအိတ်ကိုယ်စီလွယ်ကာ တိုက်ခန်းထဲကနေ သူတို့ထွက်လာစဉ် သတင်းသမားတွေက ဓာတ်ပုံအမိအရရှိက်ယူနိုင်ခဲ့ကြတာဖြစ်ပါတယ်။

သူဟာ နာမည်ကျော်တစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့်လည်း သူ့ရဲ့ပရိသတ်တွေနဲ့ဆိုရင်တော့ တရင်းတနှီးပြောဆိုဆက်ဆံတတ်သူဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ Instagram, Facebook, Twitter လို Social Media တွေမှာလည်း သူ့ရဲ့ပရိသတ်တွေကို အချိန်ရရင်ရသလို စကားစမြည်ပြောတာမျိုး၊ ပို့စ်တွေအောက်မှာ Comment ပေးတာမျိုးလေးတွေလုပ်တတ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့အနုပညာ

မှာ အဲဒီအိမ်ကို အကြီးစားပြင်ဆင်မှု တွေလုပ်နေကြောင်း အောင်ရှိုးဘစ်စ် ခေါ်ကွန်းရဲ့ဖော်ပြချက်တွေအရ သိရ ပါတယ်။ သူ့ရဲ့နေအိမ်ကို အခုလို နယ်မြေအမှတ်အသားတစ်ခုအဖြစ် ကြေညာခြင်းခံရဖို့က လတ်တလော မှာ တေလာဆွစ်ဟာ ဗီဗာလီဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ကော်မရှင်ရဲ့ အတည်ပြုချက်တစ်ခုကိုလည်းရရှိခဲ့ ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ အရင်က ဟောလီ ဝုဒ်ရဲ့ထင်ရှားတဲ့ ရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်သူ တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဆန်မြူရယ်လ်ဂိုးဒ်ဝင်း နဲ့ သူ့ရဲ့မိသားစုတွေနေထိုင်ခဲ့တဲ့ နေအိမ်ကြီးကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂၅ သန်းနဲ့ တေလာဆွစ်ကဝယ်ယူခဲ့

တာဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၃၄ ခုနှစ်က ဆောက်လုပ်ခဲ့တဲ့ အဆိုပါအိမ်ကြီးဟာ အိပ်ခန်းခြောက်ခန်းနဲ့ ရေချိုးခန်း ငါးခန်းပါဝင်ပြီး အိမ်ကြီးရဲ့ခြံဝင်းဟာလည်း ၁၀၉၈၂ စတုရန်းပေ ကျယ်ဝန်းပါတယ်။ ဒီအိမ်ကြီးကို လတ် တလောမှာ အကြီးစားပြင်ဆင်မှုတွေပြုလုပ်လျက်ရှိပြီး ဗီဗာလီဟောင်းဒေသရဲ့ အထင်ကရနယ်မြေအမှတ် အသားတစ်ခုအဖြစ် ဖန်တီးလိုတာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ အိမ်ကြီးကို နယ်မြေအမှတ်အသားအဖြစ် ကြေညာ ပေးဖို့ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၁ ရက်မှာ ဗီဗာလီ ဟောင်းယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်ကော်မရှင်မှ အဖွဲ့ဝင် ငါးဦးက ထောက်ခံပေးခဲ့ကြပါတယ်။

Forbes မဂ္ဂဇင်းက ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁ ရက်မှ ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁ ရက်အထိ ကမ္ဘာ့အချမ်း သာဆုံး ဆယ်လီ ၁၀၀ စာရင်းထုတ်ပြန်လိုက်တာမှာ တေလာဆွစ်က ထိပ်ဆုံးမှာ ဦးဆောင်နေပါတယ်။ အသက် ၂၉ နှစ်အရွယ် တေလာဆွစ်ဟာ တစ်နှစ်တာ အတွင်း အခွန်မဆောင်ရသေးမီ ဝင်ငွေ ဒေါ်လာ ၁၈၅ သန်း ရရှိသူဖြစ်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့လူမှုရေးကူညီမှုတွေကြောင့် အသိအမှတ် ပြုခံရတဲ့ဆုတံဆိပ်တွေလည်း ရရှိခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၈

ခုနှစ်တုန်းက အိုင်အိုဝါရေဘေးအတွက် ကြက်ခြေနီ အသင်းကို ဒေါ်လာတစ်သိန်းလှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလတုန်းက တင်နက်ဆီပြည်နယ် ရေဘေးအတွက် ဒေါ်လာငါးသိန်းလည်းလှူဒါန်းခဲ့ပါ တယ်။ ၂၀၁၁ ခုနှစ် အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ တော်နေဒိုး မုန်တိုင်းဒဏ်ခံရသူတွေအတွက် ဒေါ်လာခုနစ်သိန်းခွဲ လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၆ ခုနှစ် လူဝီစီးယားနားပြည် နယ်ရေဘေးအတွက် ဒေါ်လာတစ်သိန်းပေးလှူခဲ့ပြီး ၂၀၁၇ ခုနှစ် ဟာရီကိန်းမုန်တိုင်းဒဏ်သင့်ပြည်သူတွေ အတွက် အာဟာရအလှူငွေအဖြစ် ထောက်ပံ့ကူညီခဲ့ ပါတယ်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်တုန်းက နိုင်ငံတစ်ဝန်း စာသင် ကျောင်းတွေမှာ ပညာရေးအဆင့်မြှင့်တင်နိုင်ဖို့ ဒေါ်လာနှစ်သိန်းခွဲလှူခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်မှာ တော့ နက်ရှိုဗီးလ်အထက်တန်းကျောင်းမှာ အနုပညာ ခန်းမဆောက်လုပ်ဖို့အတွက် ဒေါ်လာခုနစ်သောင်းခွဲ မတည်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှာတော့ နက်ရှို ဗီးလ်မြို့က ဂီတအနုပညာပြတိုက်မှာ စာသင်ဆောင် အသစ်ဆောက်လုပ်ဖို့လိုအပ်တဲ့ ဒေါ်လာလေးသန်းကို ရန်ပုံငွေရရှိအောင်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ငွေတာရီများ | ၉၀ |

အမေရိကန်ကောလိပ် ၆ ခုမှာလိုအပ်နေတဲ့ ဂီတ ပြဋ္ဌာန်းစာပြုစုဖို့ ဒေါ်လာခြောက်သောင်းပေးလှူခဲ့ပါတယ်။ ပင်ဆယ်ဗေးနီးယားပြည်နယ်စာကြည့်တိုက် အတွက် စာအုပ်ခြောက်ထောင်လှူခဲ့သလို နက်ရှိုင်းစာကြည့်တိုက်အတွက် စာအုပ်တစ်သောင်းလေးထောင်၊ နယူးယောက်မြို့တော် ကလေးဆေးရုံက စာကြည့်တိုက်အတွက် ကျန်းမာရေးနဲ့ပတ်သက်တဲ့စာအုပ်နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ နယူးယောက်ပညာရေးဌာနကို ဒေါ်လာငါးသောင်း လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်မှာ ကင်ဆာဖောင်ဒေးရှင်းအတွက် ဒေါ်လာတစ်သိန်း၊ ဖီလာဒဲဖီးယားကလေးဆေးရုံအတွက် ဒေါ်လာငါး

သောင်းတို့အပြင် အယ်လ်တန်ဂျွန်အေအိုင်ဒီအက်စ်ဖောင်ဒေးရှင်း၊ ဂီတလောက နာမကျန်းထောက်ပံ့ရေး၊ ယူနီဆက်စီမံကိန်းအချို့တို့အတွက်လည်း ထောက်ပံ့ကူညီမှုတွေပြုလုပ်ခဲ့ပါသေးတယ်။

၂၀၁၈ ခုနှစ်မှာ ဟောလီးဝုဒ်က အမျိုးသမီး ၃၀၀ အစုအဖွဲ့နဲ့အတူ လိင်အကြမ်းဖက်မှုကာကွယ်ရေးနဲ့ ကျားမခွဲခြားမှုဆန့်ကျင်ရေးအတွက် ဒေါ်လာတစ်သိန်းလှူခဲ့ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လမှာလည်း

ဖီဒီယာရှေ့နေများအဖွဲ့ကို ပမာဏဖော်ပြမထားတဲ့ ငွေကြေးပေးလှူခဲ့ကြောင်း သိရပါတယ်။ ကင်ဆာရောဂါဝေဒနာသည်တွေအတွက် 'Stand Up to Cancer' ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်ကိုလည်း ပရဟိတအနေနဲ့ ထုတ်လွှင့်ပေးခဲ့ပါတယ်။

တေလာဆွစ်ရဲ့ Reputation World Tour ဟာ ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ မေလ ၈ ရက်မှာ စတင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီပွဲအတွက် အထူးပြင်ဆင်ခဲ့တဲ့ တေလာဆွစ်ဟာ ဝတ်စုံပြည့်လေ့ကျင့်တဲ့အခါမှာတော့ ပရိသတ်တစ်ဦးမှမရှိတဲ့ ဇာတ်ရုံထဲမှာ လေ့ကျင့်တာမျိုးမလုပ်တော့ဘဲ စောင့်ရှောက်ရေးဂေဟာက ကလေးငယ်တွေနဲ့ ဂေဟာတာဝန်ရှိသူတွေကို ဖိတ်ကြားခဲ့ပြီး သူ့ရဲ့လေ့ကျင့်မှုတွေကို အခမဲ့လာရောက်ကြည့်ရှုဖို့ကမ်းလှမ်းခဲ့ပါတယ်။ စောင့်ရှောက်ရေးဂေဟာမှာရှိတဲ့ ကလေးတွေနဲ့ တာဝန်ရှိသူဦးရေဟာ စုစုပေါင်း ၂၀၀၀ ကျော်ရှိပြီး သုံးနာရီကြာတင်ဆက်ဖော်ဖြေမှုအပြီးမှာတော့ သူက ပီဇာ၊ ဘီစကွတ်တွေနဲ့ တခြားမုန့်မျိုးစုံကိုလည်း ဝယ်ကျွေးခဲ့သေးတယ်လို့ သိရပါတယ်။ သူဟာ အရိရီးနားကဇာတ်ရုံတစ်ခုမှာ လေ့ကျင့်ခဲ့တာဖြစ်ပြီး ကလေးတွေအတွက်တော့ အလွန်ရဲစဲတဲ့အခွင့်အရေးဖြစ်ပါတယ်။ တက်ရောက်ခဲ့သူတစ်ဦးက ဒေသခံသတင်းစာနဲ့ တွေ့ဆုံစဉ်မှာ တေလာဆွစ်ဟာ နှိုးပွဲမစမီမှာ ဂေဟာအကြီးအကဲတွေနဲ့လည်း စကားလက်ဆုံကျခဲ့သလို ကလေးတွေနဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါးစကားပြောခဲ့သေးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီနောက် သူ့ရဲ့နောက်ဆုံးထွက်ထားတဲ့ အယ်လ်ဘမ်အခွေတချို့ပေါ်မှာ အမှတ်တရလက်မှတ်ရေးထိုးပေးပြီး ကလေးတွေအတွက် ပီဇာပီတီကိုလည်း ကျွင်းပပေးခဲ့ပါတယ်။ ။

ဇွဲး

Ref; <https://www.taylorswift.com/>
https://en.wikipedia.org/wiki/Taylor_Swift
<https://www.biography.com/musician/taylor-swift>

ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘာသာကြီးလေးခုရှိတဲ့အနက် ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ၄ ခုမြောက် ကိုးကွယ်သူလူဦးရေ အများဆုံးဘာသာဖြစ်ပါတယ်။ ကိုးကွယ်သူလူဦးရေအားဖြင့်တော့ သန်း ၅၀၀ ခန့်ရှိကာ ကမ္ဘာလူဦးရေစုစုပေါင်းရဲ့ ၇ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ၊ မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဝဇီရယာနဗုဒ္ဓဘာသာ ဆိုပြီး အဓိက ၃ မျိုးရှိပါတယ်။ တိဗက်ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တဲ့ ဝဇီရယာနဗုဒ္ဓဘာသာကို အချို့က မဟာယာနရဲ့ ဂိုဏ်းခွဲလို့ သတ်မှတ်သော်လည်း အချို့ကမူ မူလဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ တတိယမြောက်ဂိုဏ်းကြီးအဖြစ် သတ်မှတ်ကြပါတယ်။

တရုတ်၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယား၊ ဗီယက်နမ် စတဲ့နိုင်ငံတွေက မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ပြီး မြန်မာ၊ ထိုင်း စတဲ့ အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံတွေက ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ကာ ကျန်တဲ့ ဘူတန်၊ တိဗက်၊ မွန်ဂိုလီးယား၊ နီပေါ စတဲ့ နိုင်ငံတွေကတော့ ဝဇီရယာနဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်ကြပါတယ်။ ယနေ့အချိန်မှာတော့ ကမ္ဘာပေါ်က ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူအများဆုံးရှိတဲ့ နိုင်ငံ ၁၀ နိုင်ငံအကြောင်းကို ဗဟုသုတအဖြစ်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

➤ ရဲမာန်ခ
ကမ္ဘာပေါ်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အများဆုံး ၁၀ နိုင်ငံ

၁။ တရုတ်နိုင်ငံ

ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူအများဆုံး ရှိတဲ့နိုင်ငံကတော့ တရုတ်နိုင်ငံပဲဖြစ်ပါတယ်။ တရုတ်နိုင်ငံမှာတော့ နိုင်ငံလူဦးရေစုစုပေါင်းရဲ့ ၁၅ ဒသမ ၈၇ ရာခိုင်နှုန်းဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်ကြပါတယ်။ မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်ကြတာဖြစ်ပြီး အရေအတွက်အားဖြင့်ဆိုရင်တော့ ၂၄၄ သန်းခန့်ရှိပါတယ်။

မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာကနေ အခြေခံထားတဲ့ တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ တိဗက်ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဂျပန်ဗုဒ္ဓဘာသာတို့အပြင် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူတွေလည်းရှိပါတယ်။ ဟန်မင်းဆက်လက်ထက် အေဒီ ၁ ရာစုလောက်ကတည်းက အိန္ဒိယနိုင်ငံ သာသနာပြုတွေထံကနေတစ်ဆင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ တရုတ်နိုင်ငံကိုရောက်ရှိလာခဲ့တာပဲဖြစ်ပါတယ်။

၂။ ထိုင်းနိုင်ငံ

ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ဘီစီ ၂၅၀ ခန့်မှာပဲ အသောကမင်းကြီးစေလွှတ်လိုက်တဲ့ သာသနာပြုအဖွဲ့တွေနဲ့ ရောက်ရှိလာခဲ့တာပဲဖြစ်ပါတယ်။ ထိုင်းဘုရင် အစဉ်အဆက်ဟာလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာကိုစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြပြီး အေဒီ ၁၃ ရာစု Sukhothai ဘုရင့်နိုင်ငံလက်ထက်မှာတော့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာဟာ နိုင်ငံတော်ဘာသာ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကိုကိုးကွယ်ကြသူများဟာ အရေအတွက်အားဖြင့်ဆိုရင်တော့ ၆၄ သန်း ၄ သိန်း ၂ သောင်းခန့်ရှိပါတယ်။

၃။ မြန်မာနိုင်ငံ

ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ပတ်သက်လို့ ကမ္ဘာမှာထင်ရှားတဲ့ ကျွန်တော်တို့မြန်မာနိုင်ငံကတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အများဆုံးနိုင်ငံစာရင်းမှာတော့ နံပါတ် ၃ မှာရှိပါတယ်။ နိုင်ငံ၏စုစုပေါင်းလူဦးရေရဲ့ ၈၇ ဒသမ ၉ ရာခိုင်နှုန်းက ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကိုကိုးကွယ်ကြပြီး အရေအတွက်အားဖြင့်ဆိုရင်တော့ ၃၈ သန်း ၄ သိန်း ၀ သောင်းခန့် ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံကိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ဘီစီ ၂၂၈ ခန့်မှာ အသောက မင်းကြီးစေလွှတ်လိုက်တဲ့ သာသနာပြုရဟန်းတော်တွေဖြစ်တဲ့ အရှင်သောနနဲ့ အရှင်ဥတ္တရ (Sona and Uttara)ကနေ ပြန့်ပွားလာခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်။ အရှင်သောနနဲ့ အရှင်ဥတ္တရတို့ဟာ သုဝဏ္ဏဘူမိ(သထုံ) ကိုရောက်ရှိပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ စတင်ပြန့်ပွားခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၂၆ ရက်မှာတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာကို နိုင်ငံတော်ဘာသာအဖြစ် စတင်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့ပါတယ်။

၄။ ဂျပန်နိုင်ငံ

ဂျပန်နိုင်ငံမှာတော့ ရှင်တိုဘာသာဟာ ကိုးကွယ်သူ အများဆုံးဘာသာဖြစ်ပြီး ဒုတိယကိုးကွယ်သူအများဆုံး ဘာသာက ဗုဒ္ဓဘာသာပဲဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံလူဦးရေစုစုပေါင်း ရဲ့ ၃၄ ဒသမ ၉ ရာခိုင်နှုန်းခန့်က မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်ကြပြီး လူဦးရေနဲ့တွက်ရင် ၈၄ သန်း ၆ သိန်း ၅ သောင်း ၃ ထောင်ခန့် ကိုးကွယ်ကြတာပဲဖြစ်ပါတယ်။ မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာကိုမှ Pure Land Buddhism၊ Nichiren Buddhism၊ Shingon Buddhism နဲ့ Zen ဆိုပြီး ဂိုဏ်းခွဲအသီးသီးရှိကြပါသေးတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ဂျပန် နိုင်ငံကိုတော့ အေဒီ ၅၅၂ ခုလောက်မှာ Baekje ဘုရင့် နိုင်ငံ(ကိုရီးယား)ကနေတစ်ဆင့် ရောက်ရှိလာခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ Baekje ဘုရင် Seong ဟာ ဂျပန်အင်ပါယာ ဘုရင် Kinmei ထံ ဘုန်းတော်ကြီး၊ သီလရှင်တွေနဲ့အတူ ဗုဒ္ဓဘာသာကျမ်းစာများ စေလွှတ်ခဲ့ရာကနေ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဟာ ဂျပန်မှာ အစပြုခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

၅။ ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံ

ခမာတို့ရဲ့နိုင်ငံဖြစ်တဲ့ ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံမှာ တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာကို နိုင်ငံတော်ဘာသာအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါတယ်။ နိုင်ငံလူဦးရေစုစုပေါင်းရဲ့ ၉၆ ဒသမ ၉ ရာခိုင်နှုန်းခန့်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်

တွေဖြစ်ပါတယ်။ စုစု ပေါင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ၁၃ သန်း ၆ သိန်း ၉ သောင်း ခန့်ရှိပါတယ်။ ကမ္ဘောဒီးယားကိုတော့ အေဒီ ၅ ရာစုခန့်လောက် ကတည်းက ဗုဒ္ဓဘာသာ ရောက်ရှိနေခဲ့ပြီဖြစ်ပါ တယ်။ ဒါပေမဲ့ အစော ပိုင်းဗုဒ္ဓဘာသာက မဟာ

ယာနဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ပြီး ယနေ့အချိန်မှာတော့ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့ပြီဖြစ်ပါတယ်။ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာကို ၁၃ ရာစုကနေစလို့ ယနေ့ အချိန်ထိကိုးကွယ်လာခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

၆။ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာအင်အားကြီးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်တဲ့ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှာတော့ နိုင်ငံလူဦးရေ စုစုပေါင်းရဲ့ ၇၀ ဒသမ ၂ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်ကြပါတယ်။ ကိုးကွယ်သူအရေအတွက်ကတော့ ၁၄ သန်း၊ ၄ သိန်း၊ ၅ သောင်းခန့်ဖြစ်ပါတယ်။ သီဟိုဠ်ကျွန်းကိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ အသောကဘုရင်လက်ထက် တတိယသင်္ဂါယနာတင်ပြီးချိန် ဘီစီ ၂၅၀ ခန့်မှာ စတင်ရောက်ရှိခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို စတင်ပြန့်ပွားစေခဲ့တဲ့သူကတော့ အသောကဘုရင်ရဲ့သားတော်ဖြစ်တဲ့ ရဟန်းတော် အရှင်မဟိန္ဒ (Ven Mahinda) ဖြစ်ပါတယ်။ အရှင်မဟိန္ဒဟာ သီဟိုဠ်ကျွန်းက Mihintale (မဟိန်တလေတောင်)မှာ စတင် သီတင်းသုံးခဲ့ပြီးနောက် ညီမတော် ဘိက္ခုနီသံယာမိတ္တ(Sanghamitta)ကို ဗောဓိပျိုးပင်ငယ်ကိုယူ

ဆောင်လာစေခဲ့ပြီးတဲ့နောက် ပထမဆုံးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှာ စတင်တည်ထောင်ခဲ့ပါတယ်။ ယနေ့အချိန်မှာတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ၆၀၀၀ ကျော်ခန့် ရှိနေပြီဖြစ်ပါတယ်။

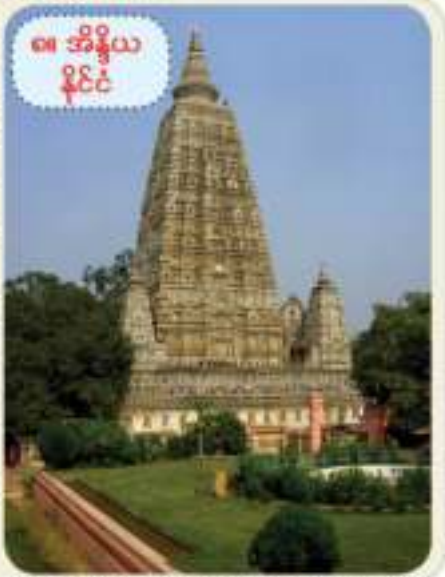

၇။ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံ

ဗီယက်နမ်လူမျိုးအများစုကတော့ ဗီယက်နမ်ရိုးရာဘာသာ (Vietnamese Folk Religion) ကို ကိုးကွယ်ကြပေမယ့် ဒီနိုင်ငံရဲ့ဒုတိယအကြီးဆုံးဘာသာကတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ပါတယ်။ စုစုပေါင်းဗီယက်နမ်လူဦးရေရဲ့ ၁၂ ဒသမ ၂ ရာခိုင်နှုန်းက မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာကိုကိုးကွယ်ကြပြီး အရေအတွက်အားဖြင့်ဆိုရင်တော့ ၁၄ သန်း၊ ၃ သိန်း၊ ၈ သောင်း

ခန့်ရှိပါတယ်။ ဘီစီ ၂ ရာစု၊ သို့မဟုတ် ၃ ရာစုလောက်ကတည်းက အိန္ဒိယ၊ သို့မဟုတ် တရုတ်နိုင်ငံကနေ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံကိုရောက်ရှိခဲ့ပြီလို့ ပညာရှင်တွေက ခန့်မှန်းကြပါတယ်။ အေဒီ ၂ ရာစုဝန်းကျင်လောက်မှာတော့ ယနေ့ Bắc Ninh ပြည်နယ်ဖြစ်လာမယ့် Luy Lâu ဒေသမှာ မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာကို အများဆုံးကိုးကွယ်ခဲ့ပါတယ်။

တစ်ချိန်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အများဆုံးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ ယနေ့ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်လူဦးရေကတော့ အလွန်နည်းပါးသွားခဲ့ပါပြီ။ ဗုဒ္ဓဘာသာစတင်ခဲ့ရာနေရာလို့ဆိုရမယ့် အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ ဘာသာတွေအနက် ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ၅ ခု မြောက်အများဆုံးဘာသာဖြစ်ပြီး ရာခိုင်နှုန်းအားဖြင့်ဆိုရင်တော့ အိန္ဒိယနိုင်ငံ စုစုပေါင်းလူဦးရေရဲ့ ၀ ဒသမ ၇ ရာခိုင်နှုန်းသာ ကျန်ရှိပါတော့တယ်။ လူဦးရေသန်းပေါင်း ၀၃၀၀ ကျော်ရှိတဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံရဲ့ ၀ ဒသမ ၇ ရာခိုင်နှုန်းလို့ဆိုပေမယ့် အရေအတွက်အားဖြင့်ဆိုရင်တော့ ၉ သန်း ၂ သိန်း ၅ သောင်းခန့်ရှိပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာရဲ့ရှေ့မှာတော့ ဟိန္ဒူ အစ္စလာမ်၊ ခရစ်ယာန်၊ ဆစ်ခ် စတဲ့ ဘာသာတွေက အိန္ဒိယမှာ ကိုးကွယ်သူ အများဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

၈။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ

၉။ တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံ

တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေကတော့ မဟာယာနဗုဒ္ဓဘာသာအပေါ်မှာ အခြေခံထားတဲ့ ကိုရီးယားဗုဒ္ဓဘာသာ (Korean Buddhism) ကို ကိုးကွယ်ကြပါတယ်။ နိုင်ငံစုစုပေါင်းလူဦးရေရဲ့ ၁၅ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းခန့်က ဗုဒ္ဓဘာသာကိုကိုးကွယ်တာဖြစ်ပြီး အရေအတွက်အားဖြင့်ဆိုရင်တော့ ၁၁ သန်း ၅ သောင်းခန့်ရှိပါတယ်။ ကိုရီးယားနိုင်ငံကိုတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ အေဒီ ၃၇၂ ခန့်မှာ တရုတ်နိုင်ငံ Former Qin ပြည်နယ်ကတစ်ဆင့် ယုံ့နဲ့ရောက်ရှိလာခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

၁၀။ မလေးရှားနိုင်ငံ

မလေးရှားနိုင်ငံဟာ အစ္စလာမ်ဘာသာကိုးကွယ်သူအများဆုံးဆိုတာ သိကြပြီးဖြစ်မှာပါ။ ဒါပေမဲ့ မလေးရှားနိုင်ငံလူဦးရေစုစုပေါင်းရဲ့ ၁၉ ဒသမ ၈ ရာခိုင်နှုန်းက ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သူတွေဖြစ်ကာ လူဦးရေအားဖြင့်တော့ ၅ သန်း ၀ သောင်းခန့်ရှိပါတယ်။ အဓိက ကိုးကွယ်သူတွေက မလေးအနွယ်ဝင် တရုတ်လူမျိုးတွေက ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မလေးကျွန်းဆွယ်ကို ရေကြောင်းကနေဝင်ရောက်လာတဲ့ အိန္ဒိယကုန်သည်တွေနဲ့ ဘုန်းတော်ကြီး

တွေထံမှတစ်ဆင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ မလေးရှားနိုင်ငံသို့ရောက်ရှိလာခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ချိုလာမင်းဆက်များမတုပ်စိုးမီ ၁၁ ရာစုအချိန်ထိတော့ ဟိန္ဒူဘာသာနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ မလေးရှားနိုင်ငံရဲ့ကိုးကွယ်သူအများဆုံးဘာသာတွေ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ။ **ရဲမာန်ခ**

Source; 10 Countries with Highest Buddhist Population by www.insidermonkey.com
www.thutazone.com

ရသစာတမ်း

ကိုဗစ်-၁၉

နှစ်မွှေးပန်း

ဇွန်လ ၂ ရက်က
 တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲ
 အောင်စာရင်းထွက်လာပါသည်။
 ရောင်နီပျိုဆဲသာရှိပေမယ့်
 လမ်းပေါ်မှာ လူတွေမနည်းလှ။
 အိမ်အနီးမှာ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ
 ရှိကြသူများအနက်
 ကျောင်းသားမိဘ
 အချို့ပျော်ကြသည်။
 အချို့ငိုကြသည်။ အချို့
 မအောင်သော်ငြားလည်း
 အပြုံးမပျက်။
 ဟန်ဆောင်ပြီးလည်း
 ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
 ပြီးသူသုံးဦးရှိလျှင်
 မဲ့သူခုနစ်ဦးနှုန်း ရှိပါသည်။
 မဲ့သူတွေဘက်က အမြဲ
 အလေးသာလျက်ရှိ၏။
 မိဘတွေနှင့် ကျောင်းသား

တွေကိုမြင်ရချိန်တွင်
 အတိတ်ကိုအမှတ်ရမိသည်။
 ကျွန်တော် ဆယ်တန်းအောင်တာ
 ဆယ်စုနှစ်နှစ်ခုနီးပါးရှိခဲ့ပြီ။
 သို့သော် ဆယ်တန်း
 အောင်စာရင်းထွက်ပြီဟု
 အသံကြားရတိုင်း ရင်ခုန်ရမြဲ။
 ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ရမြဲ။
 ဖြစ်ရပ်ကလေးတစ်ခုကို
 လွမ်းမြဲလွမ်းလျက်သာရှိပါ၏။
 ကျန်အချိန်များ၌ စားဝတ်
 နေရေး၊ ကြွေးဟောင်း၊
 ကြွေးသစ်အရေးတို့အတွက်
 လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေရသဖြင့်
 မေ့လျော့ကောင်း၊
 မေ့လျော့နိုင်သော်လည်း
 ဤအချိန်ကိုရောက်တိုင်း
 တစ်ခုသောအကြောင်းက
 ပြက်ပြက်ထင်ထင်ရှိလှပါ၏။

lee | လွှေတာဝါ့မဂ္ဂဇင်း

“

ပြတင်းတံခါးအနီးမှ
ညမွှေးပန်းရုံကလေးသည်
လေငြိမ်နေသည့်တိုင် နှစ်လို့ဖွယ်ရနံ့တို့က
တသင်းသင်းမွှေးလျက်
ညရနံ့တို့သည် နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်နေကြ၏။
ညမွှေးပန်းကလေးသည် ညစဉ်ညတိုင်းဝတ်မပျက်
မွှေးလေ့ရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ရပ်ကလေးတစ်ခုသည်
တစ်နှစ်တစ်ခါမှန်မှန်မွှေးစေသော
နှစ်မွှေးပန်းကလေးအဖြစ် ရှိနေပါလိမ့်မည်။

”

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၉၈ |

ပြတင်းတံခါးအနီးမှ ညမွှေးပန်းရုံကလေးသည် လေငြိမ်နေသည့်တိုင် နှစ်လို့ဖွယ်ရနံ့တို့က တသင်းသင်း မွှေးလျက် ညရနံ့တို့သည် နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်နေကြ ၏။ ညမွှေးပန်းကလေးသည် ညစဉ်ညတိုင်းဝတ်မပျက် မွှေးလှေရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ရပ်ကလေးတစ်ခုသည် တစ်နှစ် တစ်ခါ မှန်မှန်မွှေးစေသော နှစ်မွှေးပန်းကလေးအဖြစ် ရှိနေပါလိမ့်မည်။

ကျွန်တော့်တွင် အစ်ကိုတစ်ဦးရှိပါသည်။ အစ်ကို ပထမတန်းစတက်သည့်နှစ်မှာ ကျွန်တော့်ကိုမွေးပါ သည်။ မိသားစုတစ်ခုလုံး၏အချစ်တော်ဘဝမှာ အတန်ကြာနေဖူးသည့် အစ်ကိုက နေရာလုလာသည့် ကျွန်တော့်ကို ကြည်ဖြူပုံမရ။ ညီအစ်ကိုဆိုပေမယ့် စရိုက်၊ အသွင်အပြင် လုံးလုံးခြားနားပါသည်။ အမှန် အတိုင်းဝန်ခံရပါလျှင် အစ်ကို နှင့်ကျွန်တော် မတည့်။ သူ က လေးဆယ့်တစ်နှစ်၊ ကျွန် တော်က သုံးဆယ့်ခြောက်နှစ်။ ယခုအချိန်အထိမတည့်။ နှစ်ဦး သားဆုံချိန် ဆယ့်ငါးမိနစ် ကျော်လာပါက လွန်ခဲ့သည့်နှစ် ပေါင်းသုံးဆယ်ကလို ရန်ဖြစ် မြဲသာ။ ယခင်ကတော့ လက်သီး နှင့်ထိုးကြသည်။ ယခုတော့ စကားလုံးနှင့်ထိုးသည်။ တစ်ခါ တလေသာသာထိုးပေမယ့် ထိ ချက်တွေပြင်းသည်။

အဝေးရောက်လျှင် အစ်ကိုကို ကျွန်တော်လွမ်းပါ သည်။ သူလည်း လွမ်းနေမည် ဖြစ်ကြောင်း အလိုလိုသိပါ သည်။ မတည့်သည့်ညီအစ်ကို မို့ တိုင်ပင်နှီးနှောမှုဆိုတာ ရှားလွန်းပါသည်။ တစ်သက် နှင့်တစ်ကိုယ် တစ်ကြိမ်သာ တိုင်ပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ညီညွတ်

စွာတိုင်ပင်ခဲ့ကြပါသည်။

အစ်ကိုက ဆယ်တန်းနှစ်မှာ ကျွန်တော်က ခြောက် တန်း။ မိဘတွေစီးပွားပျက်သည့်အဖြစ်နှင့်ကြုံရသည်။ နံနက်စာစားပြီးလျှင် ညစာဘယ်နေမှန်းမသိ။ မိဘများ အူယားဖားယားရှာဖွေရသည်။ အချိန်မတော်မှ ဆန် ဝယ်ချက်ရသည်။ အလွန်ခက်ခဲသည့်အချိန်ကို တည့် တည့်ကြုံရသည်။ မိုးရွာလျှင် ကျောင်းသွားရန် အလွန် ကြောက်ပါသည်။ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်စလုံး ထီးမရှိ။ ကျောင်းရောက်လျှင် အကျီရေစို၊ ကျောင်းစိမ်းရေစိုလေး များနှင့် စာသင်ခုံပေါ်မှာ တဆတ်ဆတ်တုန်အောင် ထိုင်နေရသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် ကျွန်တော်နှင့် အစ်ကို၏လုံချည်ကလေးများကို အမေက မီးဖိုတွင် ကင်ပေးပါသည်။ ကင်ပုံကင်နည်း ထူးပါသည်။ လုံ

ကွင်းတစ်ဖက်စကို စုစည်း လိုက်ပြီးလျှင် မီးဖိုပေါ်တွင် အမေက လှည့်ပါသည်။ မှိုင်းဝင်ပြီး မီးပုံးများစောက် ထိုးဆွဲထားသကဲ့သို့ ဖောင်း ဖောင်းကလေး လည်နေ လျှင် ကျွန်တော်ငေးကြည့် နေမိပါသည်။ အစ်ကို လည်း ဘောင်းဘီတိုလေး ဖြင့် အမေလုပ်သမျှ မျက် ရည်အဝိုင်းသားနှင့် ငေး နေတာ ကျွန်တော်မှတ်မိ သည်။ မကြာခင် လုံချည် ကလေးများ ခြောက်ပါ သည်။ နွေးနွေးလေးဝတ်ရ ပေမယ့် မှိုင်းနဲ့တွေလည်း ဝေလို့။ အစ်ကိုနှင့်မတော် တော့သည့် ရော်ဘာဖိနပ် ကလေးကို ကျွန်တော် ဆက်စီးရပါသည်။ ညီအစ် ကိုနှစ်ဦး၏ ဖနောင့်ဒဏ် ကို နှစ်နှင့်ချီ၍ခံစားခဲ့ရ

သောစိန်လေးမှာ နောက်
မြီးအကွင်းလို့ ခြင်္သေ့ပေါ
သည်။ မလာစာအုပ်တစ်အုပ်
တည်းမှာ အစ်ကိုက ဘာသာ
ပေါင်းစုံရေးရသည်။ ကျောင်း
ကတော့တံသည့် တံမြက်
စည်းဖိုး၊ ပန်းဖိုး၊ အချိန်ပို
ကြေးတို့အတွက် မတ်တတ်
ရပ်ရသည့် လူစာရင်းတွင်
ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကို အမြ
ပါသည်။ အခြေအနေမျိုးစုံ
ကြောင့် ကျောင်းဆက်တက်
ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ကျွန်
တော်တို့နှစ်ဦးသား အလို
လို့ နားလည်လာကြသည်။
သို့သော် ကျောင်းထွက်မည်
ဟုတိုင်ပင်တိုင်း အဖေကို
သတိရမိသည်။ သားတွေ
ကို ပညာတတ်စေချင်လွန်း

ကျောင်းထွက်မည်ဟုတိုင်ပင်တိုင်း
အဖေကို သတိရမိသည်။
သားတွေကို ပညာတတ်စေချင်
လွန်းသဖြင့် ရှိသမျှရောင်းချပြီး
ဖာတီရွာကလေးကို
စွန့်ခွာခဲ့သည့်အခါ။
အဖေကိုတော့
မျှော်လင့်ချက်မပဲ့စေချင်။
သို့နှင့် တစ်ဦးကကျောင်းထွက်၍
အလုပ်လုပ်ရန်
ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

သဖြင့် ရှိသမျှရောင်းချပြီး ဖာတီရွာကလေးကိုစွန့်ခွာ
ခဲ့သည့်အခါ။ အဖေကိုတော့ မျှော်လင့်ချက်မပဲ့စေ
ချင်။ သို့နှင့် တစ်ဦးကကျောင်းထွက်၍ အလုပ်လုပ်ရန်
ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ဆယ်တန်းရောက်နေသည့်အစ်ကို
က အဖေရည်မှန်းချက်ကို မြန်မြန်အကောင်အထည်
ဖော်နိုင်မည့်သူ။ ထို့ကြောင့် အစ်ကိုကျောင်းဆက်တက်
၍ ကျွန်တော်အလုပ်လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ပါသည်။

ထိုဆုံးဖြတ်ချက်ကို အစ်ကိုငြင်းပါသေးသည်။
အကျိုးအကြောင်းသင့်လွန်းသဖြင့် မငြင်းသာတော့တဲ့
အစ်ကိုလက်ခံရသည်။ သူ့ဆယ်တန်းအောင်လျှင်
ကျောင်းဆက်တက်တဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းပြန်ထား
မည်ဟု သဘောတူခဲ့သည်။ အဖေကို ကျွန်တော်တို့
ဆုံးဖြတ်ချက်ပြောပြတော့ အဖေရှိတ်ကြီးတင်ငိုပါ
သည်။ အဖေမျက်ရည်ကို မြင်ရခဲ၏။ အဖေသည်
ကျွန်တော်တို့ကွယ်ရာ၌သာ ငိုလေ့ရှိသည်။ ကျွန်တော်
တို့ကျောင်းထွက်ကြုံနေရသည့် သိမ်ငယ်မှုကို ပါးနပ်

သည် အမေက မသိတဲ့နေ့ပါ
မည်လား။ မတားသာသည့်
အဆုံး အမေက ကျွန်တော့်
ကို ကျောင်းထွက်ခွင့်ပြုသည်။
ကျောင်းထွက်ရသည်မှာ စာ
မလုပ်ရသဖြင့် အစပိုင်းတွင်
ပျော်သလိုလို ရှိသော်လည်း
နောက်တော့ ကျောင်းသွား
သည့် ရွယ်တူတွေ ငယ်သူ
တွေမြင်တိုင်း အားငယ်စိတ်
ကို တိန်းမရ၊ မျက်ရည်စို့ချင်
ပါသည်။

ခြောက်တန်းကျောင်း၊
သား ကျွန်တော် ဘယ်လောက်
ငွေရွာနိုင်ပါသနည်း။ ကုန်စုံ
ဆိုင်ကြီးတစ်ခု၌ ရှေးတူရောင်း
ရပါသည်။ တစ်လလျှင် ငွေ
ငါးရာရသည်။ ဆိုင်ရှင်က
လုပ်ရည်တိုင်ရည်သဘောကျ

သည်အတွက် ပထမလ၌ပင် တစ်ရာတိုး၍ လစာ
ခြောက်ရာရသည်။ အဖေကို ငွေငါးရာအပ်သည်။
ငါးဆယ်ကို ခာတိမီးတစ်လက်ဝယ်သည်။ ကျန်သည့်
ငါးဆယ်ကို ဘုရားပွဲဈေးမှ စတီးလုပ်လေးတစ်လုံးဝယ်
ဖြစ်ပါသည်။ ယခုတိုင် ထမင်းစားလျှင် အခါအား
လျော်စွာ ထိုလုပ်လေးကိုသုံးဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၉၄ ခုနှစ်
ကဆိုတော့ ၂၄ နှစ်တောင်ကြာခဲ့ပြီ။

ကျွန်တော်အလုပ်လုပ်သည့်တိုင် အစ်ကိုလည်း
မသက်သာလှ။ ဆီစက်တစ်ခုတွင် ညှိမ်းဝင်၍ အလုပ်
လုပ်ရသည်။ နေ့ပိုင်းကျောင်းတက်၊ ညအလုပ်ဝင်
သဖြင့် မိသားစုစားဖို့ကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းက
ထောက်နိုင်သည်ဆိုသော်ငြားလည်း အစ်ကိုမှာ စာ
ကျက်ချိန်သိပ်မရှိ။ ပထမဆယ်တန်းနှစ်တွင် အစ်ကိုကျ
ပါသည်။ သူ့ကိုလည်း အပြစ်မတင်နိုင်။ ဘုတ်ယုတ်
(ခ)နှင့်အောင်ပါသည်။ တတိယနှစ် အပြင်ပြေချိန်မှာ
အစ်ကိုက "ဒီနှစ် အောင်အောင် မအောင်အောင်ကွာ

ညီလေး မင်းကျောင်းပြန် တက်တော့”ဟု ပြောလာ ပါသည်။ တဖြည်းဖြည်း ကြီးကောင်ဝင်လာသည့် ကျွန်တော့်အပေါ် အစ်ကို အားနာလာပုံ ရသည်။ ကျွန်တော် တိတ်တိတ် ကလေး ဝယ်စုထားသည့် ခရမ်းရောင်လွယ်အိတ် ကလေး၊ ဗလာစာအုပ်တစ် ဝါင်နှင့် Reynolds ဘော ပင် ခြောက်ချောင်းမှာ လည်းဖုန်တက်လှပြီ။ ‘မင်း အောင်မှ ကျောင်းပြန် တက်မယ်ကွာ’ဟု ပြော တော့မှ အစ်ကိုပင်ပန်းကြီး ဇွာကြီးစားပါသည်။ အပြင် ဖြေရောက်မှ အစ်ကို (က) နှင့်အောင်ပါတော့သည်။

လူတို့သည် ဝမ်းနည်းသည့်အခါ၊
 ဝမ်းသာသည့်အခါ မျက်ရည်ကျပါသည်။
 မျက်ရည်သာ ချောင်းကလေးဆိုလျှင်
 ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ဝမ်းသာခြင်းသည်
 ဟိုဘက်ဒီဘက်ကမ်းပါးနှစ်ခုဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ကျွန်တော် ပျော်လိုက်တာ။ ငယ်ဆရာမတစ်ဦးကို အပြေးအလွှားသွားပြောမိသည်။ “ဆရာမရေ အစ်ကို ဆယ်တန်းအောင်ပြီဗျ” ဆိုတော့ ဆရာမပြုံးနေပါ သည်။ ထို့နောက် “နှင့်အစ်ကိုအောင်တာလေ၊ နင် အောင်တာမှမဟုတ်တာ” တဲ့။ ဟုတ်သားပဲ။ ကျွန်တော် ကျောင်းပြန်တက်ဖို့သတိရလာသည်။ အစ်ကိုက သူ စကားအတိုင်း ကျောင်းဆက်မတက်တော့ဘဲ ကျွန် တော့်ကို ကျောင်းပြန်ထားပါသည်။ အမေသိတော့ နောက်တစ်ကြိမ်ပိုပြန်ပါသည်။

အရွယ်မတူသည့်ကလေးတွေကြားမှာ ကျောင်း သားပြန်လုပ်ရတာမလွယ်လှ။ အတန်းထဲတွင် ကိုယ့် ထက်ကြီးသူဆို၍ ဆရာသာရှိတော့သည်။ ရွယ်တူတွေ က ကိုးတန်းတက်နေကြပြီ။ တစ်ခုတော့ရှိပါသည်။ ကျောင်းမှာ ငယ်ငယ်ကအနိုင်ကျင့်ခံရသမျှ ကိုယ့် အရွယ်ကြီးနှင့် ကလေးတွေကိုအနိုင်မကျင့်မိတော့။

ထိုစာနာစိတ်ကိုတွေးမိတိုင်း ကျေနပ်ပါသည်။ မိမိ အလှည့်မှာ ခွင့်လွှတ်နိုင်သည့် ချိုမြိန်မှုက အတော်ပီတိ

ဖြစ်ရပါသည်။ ကျောင်း ပြန်တက်ကတည်းက အစမ်းစာမေးပွဲပင် မကျ။ ဘဝက တော် တော် သင်ပေးလိုက် သည်။ သို့နှင့် ၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် ကျွန်တော် ဆယ်တန်းအောင်မြင် ခဲ့ပါသည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေ လ ၈ ရက်တွင် ပြည် မြို့၊ မြို့တော်ခန်းမ ရှိ ဘွဲ့နှင်းသဘင်တွင် ကျွန်တော် အင်ဂျင် နီယာဘွဲ့ကို ယူခဲ့ပါ သည်။ အဖေနှင့်အမေ နှစ်ဦးစလုံး ပွဲတက်ခဲ့ သည်။ ဘွဲ့ရမောင် မယ်တွေကို မြန်မာ့

ဆိုင်းဝိုင်းကြီးက ဝိန်းဟောင်းရိုက်ကြိုဆိုပါသည်။ နိုင်ငံ တော်သီချင်းကိုတီးခတ်တော့ ဗုံသံတစ်ဦးဦးကြောင့် ငယ်ဘဝကိုသတိရပြီ။ မျက်ရည်လည်မိပါသည်။ မည်း မည်းလှုပ်နေသည့် ဘွဲ့ဝတ်စုံတွေအကြားမှာ အမေက လည်ပင်းလေးဆန့်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုလိုက်ကြည့်နေပါ သည်။ အမေကြည့်လို့ဝမည်မထင်ပါ။ အဖေကပြုံးနေ ပါသည်။ အဖေလည်း ပြုံးလို့ဝမည်မထင်ပါ။ အစ်ကိုက တော့ မလာနိုင်ခဲ့။ အဝေးကဂုဏ်ယူနေပါလိမ့်မည်။ မိသားစုဓာတ်ပုံရိုက်တော့ အမေမျက်ရည်ကျသည်။

လူတို့သည် ဝမ်းနည်းသည့်အခါ၊ ဝမ်းသာသည့် အခါ မျက်ရည်ကျပါသည်။ မျက်ရည်သာ ချောင်းကလေး ဆိုလျှင် ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ဝမ်းသာခြင်းသည် ဟိုဘက် ဒီဘက် ကမ်းပါးနှစ်ခုဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

နှစ်မွှေးပန်းကလေးကို ကျွန်တော် မသေသေးသမျှ သတိရနေပါလိမ့်မည်။ ။

ကိုဇော်ဇော်

ကြယ်ပွင့်များရဲ့စကားသံ

► ကေကေ

ပရိသတ်ရဲ့မွေးနေ့လက်ဆောင်ကြောင့် ပျော်နေတဲ့ဟန်တီ

ဟန်တီဟာ မန္တလေးကပရိသတ်တစ်ဦးပို့ပေးတဲ့ ဖန်သားပြင်ပေါ်မှာရေးဆွဲထားတဲ့ ပုံတူပန်းချီကား မွေးနေ့လက်ဆောင်ကြောင့် သိပ်ကိုပျော်ရွှင်ခဲ့ရပါတယ်။ အသက် ၂၂ နှစ် ပြည့်မွေးနေ့မှာ ပရိသတ်တစ်ဦးရဲ့ မထင်မှတ်ထားတဲ့လက်ဆောင်ကို လက်ခံရရှိလိုက်တာ ပါ။ “မွေးနေ့လက်ဆောင်တစ်ခုရောက်လာတယ်။ အရမ်းလန့်သွားတယ်။ လက်ဆောင်က အကြီးကြီးပဲ။ သစ်သားတွေ ဘောင်တွေနဲ့ သေချာရိုက်ပြီး ထည့်ထားတယ်။ အထဲမှာ လည်း ကောက်ရိုးတွေအများကြီးနဲ့ မကွဲအောင်လို့ဆိုပြီးတော့ လုပ်ထားတာ။ မန္တလေးက နေရောက်လာတာ။ ဒီနှစ်မွေးနေ့မှာ တကယ့်ကိုတန်ဖိုးရှိတဲ့လက်ဆောင်ပါပဲ။ ပညာသား လည်း ပါသလို အမှတ်တရလည်းဖြစ်ရပါတယ်” လို့ပြောပါတယ်။

အနုပညာလောကထဲဝင်လာပြီဖြစ်တဲ့ ဂျူနီယာချစ်ကောင်း

အဆိုတော်ချစ်ကောင်းရဲ့ ဂီတမျိုးဆက်သစ်တစ်ယောက်ဖြစ်လာဦးမယ့် ဂျူနီယာချစ်ကောင်းက တစ်ကိုယ်တော်သီချင်းအခွေထွက်လာဖို့ကြိုးစားနေပါတယ်။ သီချင်းကောင်းလေးတွေဖြစ်ဖို့ကိုလည်း သေသေချာချာအချိန်ယူနေတယ်လို့ သိရပါတယ်။ “Junior လေးမပျောက်ပါဘူးနော်၊ အခွေထွက်နိုင်ဖို့အရေး ကြိုးစားနေပါတယ်။ အားပေးနေတဲ့ပရိသတ်

တွေ အကောင်းဆုံးတွေနားထောင်ရဖို့ အချိန်ယူပြင်ဆင်နေပါတယ်”လို့ဆိုပါတယ်။ ချစ်ကောင်းနဲ့ အိမ်ချစ်တို့ကို အားပေးတဲ့ ပရိသတ်တွေကလည်း ဂျူနီယာချစ်ကောင်းရဲ့ သီချင်းတွေကို နားထောင်ချင်နေပြီလို့ တောင်းဆိုနေကြပါတယ်။ ဂျူနီယာချစ်ကောင်းဟာ ဖခင်ဖြစ်သူ အဆိုတော်ချစ်ကောင်းရဲ့ သီချင်းတွေကိုလည်း Cover Song အဖြစ် ပြန်လည်သီဆိုနေတာဖြစ်ပါတယ်။

နယူးယောက်မှာကျောင်းသွားတက်နေတဲ့ ပိုင်ဖြိုးသူ

ပိုင်ဖြိုးသူဟာ New York Film Academy မှာကျောင်းတက်ဖို့အတွက် အမေရိကန်နိုင်ငံကိုရောက် နေပါပြီ။ ကျောင်းသွားတက်မယ့်ကာလကလည်း သိပ် မကြာဘူးလို့သိရပါတယ်။ “အဓိကတော့ New York Film Academy (NYFA) မှာ Action for form ဆိုတဲ့ Class လေး သွားတက်မှာပါ။ အကြာကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဝ လကျော်ကျော်လောက်ပါပဲ။ ကျောင်း သွားတက်ပြီဆိုတော့ သုသု ပွဲတွေလည်းတက်ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကြော်ငြာတွေလည်းမရိုက်ဖြစ်ဘူးဆိုတော့ ပရိသတ်တွေနဲ့အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားမှာစိုးလို့ အသိ ပေးတာပါ။ မနှစ်ကတည်းက ကျောင်းသွားတက်ချင်ခဲ့ တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ညှိလို့မရဘူးဖြစ်နေခဲ့တယ်။ အခုကျ တော့ သုသုရိုက်မယ့်ဇာတ်ကားက ပျက်သွားတယ်။ ကျောင်းတက်ခွင့်ကလည်း မနှစ်ကတည်းကရထားတာ ပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီလတွေထဲမှာ တက်လို့ရမလားဆိုပြီး လှမ်း မေးလိုက်တော့ တက်လို့ရတယ်ဆိုတာနဲ့ သွားတက်ဖြစ် တာပါ”လို့ ပြောသွားပါတယ်။

ပေပေက ဘဝအတွက်အင်အားလုံပြောတဲ့ ရတနာမိုင်

ရတနာမိုင်ဟာ လက်ရှိမှာ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးနဲ့ ဂီတအလုပ်တွေကို မိခင်ဖြစ်သူ မိုင်နဲ့အတူတူ တိုင်ပင်ပြီး ဆောင်ရွက်နေပါတယ်။ မိခင်ဖြစ်သူဟာ သူ့အတွက် အင်အားတစ်ခုပဲလို့ပြောပါတယ်။

“အမေပါတော့ အားရှိတာပေါ့။ တစ်ခုခုဆိုရင် သီချင်းကိစ္စကအစတိုင်ပင်ဖြစ်တယ်။ အခုနောက် ပိုင်းမှာ အမေသာမရှိတော့ဘူးဆိုရင် ဆိုတဲ့စိတ်ကိုတွေ့တယ်။ အမေသာမရှိတော့ဘူးဆိုရင် ကိုယ်

ဘယ်လိုမျိုး ရှေ့ဆက်လျှောက်လှမ်းရမလဲ။ အဲဒါကြောင့် အခု အလုပ်ကိစ္စတွေဆိုလည်း ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲပြောတယ်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ အလုပ်တွေကို စီမံခန့်ခွဲတော့တယ်”လို့ ဆိုပါတယ်။ ဘယ်သွားသွား မိခင်ဖြစ်သူနဲ့အတူသွား၊ အတူလာလေ့ရှိသူဖြစ်ပြီး သားအမိနှစ်ယောက်ကလည်း အမေနဲ့သမီးဆိုပေမယ့် သူငယ်ချင်းလိုဆက်ဆံရေးမျိုးရှိတယ်လို့လည်း ရတနာမိုင်က ဆက်လက်ပြောပြခဲ့ပါသေးတယ်။ မိခင်ကိုကျေးဇူးဆပ်တဲ့အနေနဲ့ မိခင်ဖြစ်သူမိုင်ရဲ့ သီချင်းကောင်းတွေကိုရွေးချယ်ပြီး သားအမိနှစ်

ယောက်ပူးပေါင်းကာ ပရိသတ်တွေအတွက် Two Ladies Show ပွဲကျင်းပပြုလုပ်ဖို့စီစဉ်နေပြီလို့ သိရပါတယ်။

သီချင်းသစ်တွေဆက်တိုက်လုပ်နေတဲ့ ဝိုင်းလေး

ဝိုင်းလေးဟာ သူ့ရဲ့ သီချင်းအသစ်တွေကို မကြာခဏထွက်ရှိအောင် ကြိုးပမ်းလေ့ရှိသူပါ။ တစ်ပုဒ်ဆိုရင် ဆိုသလောက် အောင်မြင်မှုရရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလို သီချင်းကောင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်လာဖို့အတွက် သေသေချာချာပြင်ဆင်ရတဲ့ အခက်အခဲတွေ ရှိကြောင်း သူက ပြောလာပါတယ်။

“Album ချုပ်လိုက်မပြောနဲ့၊ Single Song လေးတစ်ပုဒ်လောက်ထွက်ဖို့ကို ရေးချ တီးချ၊ mixing အဆင့်ဆင့် ဖြတ်ကျော်ပြီး ကိုယ်တိုင် အခက်အခဲတွေနဲ့ ရိုက်ကူးထားရတဲ့ သီချင်းလေးတစ်ပုဒ်ကို အားပေးနေတဲ့သူတွေအတွက် အခမဲ့တင်ပေးလိုက်တာပါ။ ကိုယ်တွေနိုင်ငံက အနုပညာရှင်တွေ တော်တော်တောင့်ခံနိုင်ကြတယ်။ စိတ်ရော၊ နှလုံးသားရော၊ အချိန်ရော၊ လူရော အားလုံးပေးဆပ်ပြီးမှ အဆိုတော်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ လွယ်ကူသလား။ ဒါတောင် ကိုယ်တိုင်လေးရေးနိုင်နေလို့ တစ်ခါတလေအသက်ရွှံ့ချောင်တာ၊ ကိုယ်တော့ စိတ်ရောလူရော ပင်ပန်းနေပါပြီ။ အခုထွက်မယ့် သီချင်းလည်း ရေစုန်မမော့ရင် ကျေနပ်ပါပြီ။ လူအချင်းချင်း Respect ထားတတ်ကြပါစေ” လို့ ပြောသွားပါတယ်။ ။

ကေကေ

ငွေတာရီ ၂၅၀၆ | ၁၀၆ |

သန်းမြင့်သန်း(ကွမ်းခြံကုန်း)
ဖိုးနွယ်ခွယ်ပင် ယုံဖြင့်လေကား

ဦးဖိုးဆေးသည်
 တဲရွှေကပြင်တွင်ထိုင်ရင်း
 မြစ်အတွင်းမှ တံငါလှေအချို့
 စုန်ချည်ဆန်ချည်လှော်ခတ်သွားနေ
 သည်ကို လှမ်းမျှော်ကြည့်နေ၏။ အနီးရှိ
 သစ်သားခုံပုကလေးပေါ်မှာ
 နှုတ်သီးပဲ အဖန်ရည်အိုးနှင့်
 အကြမ်းပန်းကန်နှစ်လုံးလည်းရှိနေ၏။
 ပန်းကန်လုံးနှုတ်ခမ်းပတ်လည်၌
 လက်ဖက်ခြောက်ကြေးများ စွဲနေ၏။
 နံနက်ခင်း ထမင်းလှော်နှင့်
 ငါးပြက်ကြော် စားပြီးနောက်
 မြစ်ကမ်းနဖူးရှိဖြူပင်များဆီသို့
 မျက်စိရောက်သွားပြန်၏။

စိမ်းစိုလန်းဆန်းနေသော
 ရေငန်သောက် အလှေကျ
 သဘာဝပေါက်ပင်များ ပင်ချင်းယှက်
 အုံကျင်းဖွဲ့လျက်ရှိကြသည်။
 မြစ်လယ်ရေပြင်ကို ဖြတ်သန်းလျက်
 မြောက်ပြန်လေယမ်းတစ်ချက်
 တိုက်ခတ်လိုက်ရာ မြူးခြေထောက်
 မြူးသံချေး၊ မြူးဥတစ်လုံးပင်များ
 လှုပ်ရှားယိမ်းထိုးသွားတော့သည်။
 မြူးပင်များပေါ်သို့ နွယ်ယှက်
 တွယ်တက်နေသော
 ဟုံးနွယ်ပင်များကိုလည်း
 မြင်တွေ့နေရ၏။ ဟုံးနွယ်ပင်က
 မြူးပင်များ အကာအကွယ်ဖြင့်

မိုးအောင်မြင်
 ၂၀၁၆

ငွေတာရီလူနာ | ၁၀၈ |

လုပ်လီလုပ်လဲ့ရုံမျှသာပင်။ ထို့နောက် ဦးဖိုးဆေး၏တံ
တံစက်မြိတ်အောက်သို့ မြန်းစားကြီးရောက်လာသည်
ဗူးသီးကို ရှက်စာရက်တွေ့လိုက်ရ၏။

“အမယ်မင်းဗျာ . . . ဟကောင် မောင်ဗူးသီးရဲ့
ဆိုင်းမဆင့်မဆင့်နဲ့ ဘယ်ကိုသွားလို့ ဘယ်ကိုလာ
သတဲ့ဟာ ကိုင်း . . . တဲပေါ်တက်ခဲ့လေကွာ၊ တကူး
တက ရောက်လာမှတော့လည်း လောကွတ်ပြုရပေ
မပေါ့ ဟောဒီမှာ အကြမ်းရည်နဲ့ ငါပြက်ကြော်ခြည်း
စမ်းကွ”

ဆံပင်စွတ်ဖွားနှင့်မြူးထောင်သမားက လက်ထဲမှ
လှော်ထက်ကို ထဲရှေ့ခွေးတတက်တွင် ထောင်ထားပြီး
ထဲပေါ်သို့လှမ်းထက်လိုက်၏။ ထဲဝသည် မြစ်ပြင်ဘက်
မျက်နှာမူလျက် ရေပြင်နှင့်တစ်ဆက်တည်း ဦးတိုက်
တည်ရှိနေ၏။

“ဘဖိုးခဆေးဆီမရောက်တာကြာလို့ ခတွေ့ရ
အောင်ဆိုပြီး ဝေါက်ချလာတာပဲ”

“ဟုတ်ရဲ့ဗျာ၊ ကျားသားမိုးကြီး အိုကြီးဘို့မ အဘို့
ကြီးကို မင်းကများ တွေ့လို့သပိုဆိုပါလား သုံးစား
မရတော့တဲ့ ခေါင်းဖြူဖွယ်ကျိုးကို အရေးတယူလုပ်လို့
ကွာ”

“မဟုတ်တာ ဘဖိုးဆေးရော၊ နှာခေါင်းချောင်း
နှာလောင်းထက် ‘ရေပါး’နေရာရှာပြီး မြူးထောင်ရင်း
ဘဖိုးရဲ့ထဲ ဒီအေးမောင်ကျွန်းကို ပတ်လှော်လာခဲ့တာ
ပေါ့၊ ဘဖိုးနဲ့တွေ့ရင် လုပ်စားကိုင်စား ရေလုပ်သား
မဟုတ်တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခုရတတ်သမို့ မဟုတ်လား”

ဦးဖိုးခဆေးသည် မြူးသမားဗူးသီး၏အပြောကို
သဘောကျလျက် ခေါင်းထဆတ်ဆတ်နှင့် ရယ်တဲ့ကျဲ
လုပ်နေ၏။

“အေး . . . ကောင်းပေဗျာ ဂလိုဖြင့်လည်း ကြောင်
ဆို ကြွက်မလေး မဖြစ်သေးဘူးဆိုတော့ကား ပြောကြရ
တာပေါ့ တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နား သက်ကြီးစကား
သက်ငယ်ကြားပေါ့၊ နို့ . . . နေပါစမ်း၊ မင်း မြူးထောင်
တာကော နေရာကျရဲ့လားဟေ့”

ဗူးသီးသည် ဦးဖိုးခဆေးအနီးသို့တိုးတပ်သွားပြီး
အဖန်ရည်တစ်ခွက်ငဲ့သောက်၏။

“မဟန်လုပ်ပါဘူး သဖိုးရာ၊ ထိုးမြစ်တစ်ကြောမှာ

ငါးမုန့်ပါသေးရဲ့လား မသိဘူး သူလိုကိုယ်လို တံငါများ
လည်း အူမစိုနိုင်တော့ပါဘူးဗျာ ရှည်သီးပင်အောက်
ချည်သီးရွားသလိုဖြစ်နေပြီ”

ဦးဖိုးဆေးသည် သူငွေငါးစဆေးပေါ့လိပ်ကြီးကို
မီးညှို့ဖွာရှိုက်ရင်း ဗူးသီးမျက်နှာကိုစိုက်ကြည့်လိုက်
၏။

“မင်းနှယ်ကွာ . . . တံငါလုပ်စားပြီး စိတ်ပျက်
စကားပြောလွယ်လှချေလား၊ တံငါဆိုတာ ဇွဲသန်ရ
တယ် ဇွဲကောင်းရတယ်၊ အာတတ်ပေတတ် ပညာတတ်
တွေ့မဟုတ်လေတော့ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်က အတွေ့
အကြုံ အဖြစ်အပျက်တွေကို ရအောင်ယူတတ်ရသကွ
မိမိမှ ဒီကွမှာ ဒီတက်နဲ့လှော်လို့ ဟိုကွမှာ ဟိုတက်နဲ့
လှော်နိုင်ပေမယ်၊ ‘တံငါဇွဲ မဲမှ’လို့ ဆိုတယ်မဟုတ်လား
ဇွဲနဲ့ပဲကြီးကြီးထားပြီး ညဏ်ကိုလွှာသုံးတတ်ဖို့လိုတယ်
လေ”

“ဘဖိုးပြောတာတော့ဟုတ်ပါရဲ့၊ မြူးသမားဘဝနဲ့
ရေထဲကတက်ရတယ်ကိုမရွံတာတောင် ဝမ်းဝဖို့အနိုင်
နိုင်ဆိုတော့လည်း တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်ဓာတ်ကျမိတာ
ပေါ့”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ဗူးသီးသည် အကြမ်းရည်တစ်
ခွက် ထပ်ငဲ့သောက်လိုက်ပြန်၏။

“အင်း . . . မင်းက မြူးသမားဆိုတော့ မြူးထဲ
ကို ငါဝင်လာစေတဲ့နည်းလမ်းတစ်ခု ပြောပြရသေး
တာပေါ့၊ ဟိုး . . . လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်သုံးဆယ်လောက်
ကတည်းက တံငါတိုင်းမသိခဲ့ကြတဲ့ ရွားပါးဖြစ်စဉ်
တစ်မျိုးအကြောင်း ဖောက်သည်ချချင်နေတာ မင်း
လာတာနဲ့ အကိုက်ပဲပေါ့ကွာ၊ တိုင်း၍ရက်သည့်ပတ္တ
လာ မိုးရွာတာနဲ့အခန့်သင့်ဆိုသလိုပဲ၊ ဒီလိုကွ . . . ငါ
အထက်နှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ် အိမ်ထောင်ကျစေရန်
ကပေါ့”

ကိုဖိုးဆေးနှင့် မကြိုက်ဆံ့တဲ့ ညားခါလောင်မယား
နှစ်ယောက် ဦးလိပ်ဘောက်တူကြီးကို တူယားဖားယား
အတင်းလှော်လာကြသည်။ ဦးလိပ်ဘောက်တူလှ
သည် အခြား ဦးရွှန်းလှေ လောင်းလှေများကဲ့သို့မဟုတ်။
အထစန်းထောလှေမျိုးဖြစ်၏။ သို့နှင့် ခရီးရောက်

အောင် မကြိတ်ဆုံက လှေဦးမှ ပတ်လက်ခတ်တက်ဖြင့် နောက်ပြန်ဆွဲခတ်ပေးရ၏။ ကိုဖိုးဆေးက မတ်တတ် ခတ်တက်နှင့် အားကုန်ကျုံး၍ ခတ်ရ၏။ သို့မဟုတ်ပါက ဘောက်တူလှေသည် ဒီဆိုင်ဝဲလှည့်ရေစီးကြမ်းကို ဖြတ် သန်းနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။ ရန်ကုန်မြစ်မှထိုးဆင်းလာ သော ရေစီးအားနှင့် တိုးမြစ်အထက်ပိုင်းမှ ကျရေ အရှိန်တို့ပေါင်းဆုံပြီး လှိုက်သွင်းပိုက်ဆင်းနေသည့် ရေဆိုင်ဝဲအလှည့်ကိုကျော်ဖြတ်နိုင်မှသာ တစ်ဖက်ကမ်း ရှိ ဂွေးပင်ဆိပ်လတာစွန်းသို့ရောက်ပေမည်။

တံငါမယားလည်း တဖား ဖားနှင့် မောင်တစ်တက် မယ် တစ်တက် ကူဖော်ကူဖက်ဖြစ် ရချေ၏။ လှေပေါ်တွင် ဒီလင် မယားမှတစ်ပါး အခြားသူမရှိ။ ဦးလိပ်ဘောက်တူတစ်စင်းနှင့် မြစ်တွင်းအနံ့သွားလာလုပ်ကိုင် စားသောက်နေကြရ၏။ သူတို့ နေထိုင်ရာ ခလောက်မှော်ရွာ ကလည်း တိုးမြစ်နှင့် တော် ခရမ်းချောင်းဝရှိ တံငါရွာစု ကလေးသာဖြစ်၏။ ငါးရှာဖွား ရွာ တံငါလုပ်ငန်းများနှင့်သာ ရင်ကြားစေ့စေ့ထိတွေ့ခဲ့ကြ သူများဖြစ်သည့် အလျောက် ကိုဖိုးဆေးနှင့် မကြိတ်ဆုံတို့ အကြောင်းဆက် ပေါင်းဖက် ကြရသည်နှင့် ဦးလိပ်ဘောက်

တံငါမယားလည်း တဖားဖားနှင့် မောင်တစ်တက် မယ်တစ်တက် ကူဖော်ကူဖက်ဖြစ်ရချေ၏။ လှေပေါ်တွင် ဒီလင်မယားမှတစ်ပါး အခြားသူမရှိ။ ဦးလိပ်ဘောက်တူတစ်စင်းနှင့် မြစ်တွင်းအနံ့သွားလာလုပ်ကိုင် စားသောက်နေကြရ၏။ သူတို့နေထိုင်ရာ ခလောက်မှော်ရွာကလည်း တိုးမြစ်နှင့် တော်ခရမ်းချောင်းဝရှိ တံငါရွာစုကလေးသာဖြစ်၏။

တူကိုအဖော်ပြုကာ ဝမ်းစာရွာကြရတော့သည်။ လှေ ပေါ်တွင် ပေါင်းမိုးတပ်ဆင်၍ နွေနေ့မိုးမိုး စားအိုး စားခွက်နှင့် တိုးမြစ်အောက်ပိုင်းတစ်ကြောသို့ ရေဆင်း ခဲ့ကြရသည်။ သူတို့နှင့်အတူ လှေပေါ်တွင် အမြဲပါရှိ သည်ကား ဆွဲပိုက်တစ်လက်ပင်ဖြစ်လေသည်။

ဒီဆိုင်ခွန်းအလှည့်ကိုကျော်လာသည်နှင့် ဂွေးပင် ဆိပ်လတာပြင်အစပ်မှ ကလပ်ပင်စိမ်းစိမ်းစိုစိုများကို လှမ်းမြင်နေရ၏။ သို့သော် ဒီဆိုင်မြစ်ဝကိုဖြတ်ရဦး မည်။ ဒီရေအတက် ဝယ်ကလှိုင်းတံပိုးနှစ်ဖက်ကြား

ညပ်လျက်သွားပါက လူတခြားလှေတခြား သေလုမြော ပါးခံစားသွားရတတ်သည်။ ငါးမန်း၊ ငါးပုတင်း၊ ငါး အုပ်ဖားစာ မိသွားတတ်၏။ ဒီမျှအန္တရာယ်ကြီးမား လှသည့်နေရာဆိုပါက မမှားပါချေ။ အလွန်အမင်း သတိထားရပေသည်။

ကိုဖိုးဆေးအဖို့ရာ မိန်းမသားကပါလာလေ၍ ပိုပြီးဂရုစိုက်ရ၏။ နှစ်ယောက်တည်းသာရှိသည်မို့ မိမိတစ်ခုခုဖြစ်ချေသော်အခက်။ လှော်တက်ကို လက် အန်သေလုနီးပါး ရေသံမကြားအောင် ဆုပ်ကိုင်လှော် ခတ်သွားရသည်။ အသက်ကို ပင်ပြင်းပြင်းမရွံ့ရဲဘဲ ဒီဆိုင် ဝဲပြန်ကိုကျော်လျက် ဂွေးပင် ဆိပ်လတာပြင်ထက်သို့ လှေ ဦးထိုးလေမှသာ ဟင်းလုံးချ နိုင်လေတော့သည်။ သို့သော် ဂွေးပင်ဆိပ်ချောင်း အောက် နှုတ်ခမ်းရောက်ရုံမျှနှင့် စိတ်ချ ရသေးသည်မဟုတ်။ ဂွေးပင် ဆိပ်ချောင်းအထက်နှုတ်ခမ်း ရောက်ပါမှ ရာနှုန်းပြည့်စိတ် ချရမည်ဖြစ်သည်။

ချောင်းအထက်နှုတ်ခမ်း သည် ဒီဆိုင်ဝဲနှင့် လောက် လေးခွတစ်ပစ်သာသာအကွာ တွင်ရှိသောကြောင့် အန္တရာယ် စက်ကွင်းနှင့် လွတ်ကင်းရာ လည်းဖြစ်၏။ လတာပြင်စပ် မှ ကလပ်တောသို့ လှေဦးထိုးကာ နေရာယူထားသဖြင့် လှိုင်းလေဒဏ်နှင့်လည်း အထိုက်အလျောက်လွတ်ကင်း လေ၏။ ဒီဆိုင်မြစ်အတွင်း လှေငယ်တို့ အသွားအလာ နည်းပါးနေ၏။

“တစ်မြစ်ရိုးလုံးလည်း လူသူလေးပါးရှင်းနေပါ လား ကိုဖိုးဆေးရဲ့”

မိန်းမသားမို့ အသည်းတယားယားနှင့် မြစ်ပြင် တစ်ခွင်ကိုကြည့်ရင်း ကြောက်အားသန်နေပုံရ၏။ မြစ် အနောက်ဘက်ကမ်း တောတန်းပေါ်မှ နေဝင်စပြုချိန်

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၁၁၀ |

တွင် လှေကို ဦးတိုင်ပဲ့တိုင် ထိုးဝါးခိုင်ခိုင်စိုက်ကာ ကြိုးချည်ထားလိုက်သည်။ ညနေစာအတွက် ချက်ပြုတ် စားသောက်ဖို့ပြင်ဆင်ကာ တစ်နေ့တာပင်ပန်းလာ သမျှ အနားယူလိုက်ကြသည်။ လေးထောင့်သံပုံးခွံနှင့် လက်လုပ်ဖို့ခုံလောက်မှ အူထွက်နေသောမီးခိုးလုံး များမှာ အထက်သို့လွင့်ယုံ့တက်လျက်ရှိသည်။

ကိုဖိုးဆေးတို့လင်မယား၏အဓိကလက်နက်မှာ ဆွဲပိုက်တစ်လက်သာဖြစ်၏။ ယင်း ဆွဲပိုက်ဟူသည်မှာ အလျားဆယ်တောင်၊ အနံငါးတောင်ရှိသည့် ပိုက်သား တပ်ဆင်ထားသော စတုဂံပုံစံပိုက်မျိုးဖြစ်၏။ ကိုဖိုး ဆေး၏ဆွဲပိုက်မှာ ချည်သားပိုက်စိပ်ဖြစ်၏။ ပိုက်ကွက် လက်သန်းပြုဖြစ်၍ ငါးပုစွန်အသေးအမွှားနှင့် အလတ် စားပါမကျန် ဖမ်းဆီးနိုင်သော အနေတော်ပိုက်သား ကွင်းဖြစ်၏။ ပိုက်ကွက်ကြီးမျိုးလည်းရှိ၏။ တစ်လက်မ ကွက်ကျဲကွင်းကျယ်ပိုက်ကြီးမျိုးကား ငါးကြီး၊ ငါးလတ်၊ ပုစွန်တုပ်ကြီးသက်သက် ဖမ်းဆီးနိုင်သည်။ ဆွဲပိုက်တွင် လက်နားနှစ်ဖက်ပါရှိ၏။ လက်နားပိုက်သားကို နှစ်ဖက် ထိပ်ရှိ ဘုသီးပါသော လက်ကိုင်ဝါးလုံး၊ သို့မဟုတ် သစ်သားနှစ်ချောင်းတွင် အသေချည်တုပ်ထားရသည့် ပိုက်ကြိုးနှစ်ချောင်းရှိ၏။ သို့မှသာ ရေဆန်ကိုလှန်ဆွဲ ရသော ပိုက်သားများ လျော့ရိလျော့ရဲဖြစ်ခြင်း၊ ပြုတ်

ထွက်ခြင်းဖြစ်မည်မဟုတ်ချေ။ ဆွဲပိုက်တိုင်းတွင် အောက်ပိုင်းပိုက်ကြိုးနှင့်တွဲစပ်လျက် 'ချေးအိတ်' ထားရှိ ၏။ ဆွဲပိုက်၏ အထက်အောက်ပိုက်ကြိုးများကိုမူကား လက်ကိုင်ထိပ်ဖူးဘုသီးနေရာများတွင် ခိုင်ခံ့စွာချည် နှောင်ထားရ၏။ ကိုဖိုးဆေးတို့ကာလမှာ ယခုခေတ် အခါလို နိုင်လွန်၊ တက်ထရွန်၊ ပလာတူး၊ ဖော့ပိုက် များမပေါ်သေး၍ သုံးလွန်းတင်သုံးပင်လိမ် ကိုးပင် ချည်ခင်များနှင့်သာ ပိုက်ကွက်ထိုးပြီး ဆွဲပိုက်အဖြစ် ဖန်တီးသုံးစွဲကြရသည်။ ချည်ပိုက်ဖြစ်သည့်အတွက် ရေစဉ်တိုင်းတွင် ပိုက်သားကို 'တည်ရည်' ဆိုးကြရ၏။ တည်ပင်အခေါက်ကိုပြုတ်ပြီး ချည်ပိုက်သားအား နာရီ ဝက်နီးပါးစိမ်ထားကာ နေပူလှန်းပေးရ၏။ သို့မှသာ ရေငန်ကိုက်၍ ပိုက်မဆွေးတော့ဘဲ ရေငန်တွင် ကြာ ရှည်ခံနိုင်စွမ်းရှိမည်ဖြစ်သည်။ တည်ရည်ခေတ်ကုန် သော် 'မဒမခေါက်ရည်' ကိုအစားထိုးသုံးစွဲကြရပြန် ၏။ ကရိကထလွန်စွာများလှပေသည်။ ယနေ့ခေတ် ကာလတွင်မူ ဒီလိုမျိုးမရှိတော့ပြီ။ အချိန်နှင့်အမျှ အရာရာတွင်ပြောင်းလဲခဲ့ကြသော်လည်း ကိုဖိုးဆေးတို့ ဘဝအခြေအနေကား ဝံ့ရင်းအတိုင်းပင်။

မှောင်နက်မည်းမည်းမို့ ညက ပိုက်ဆွဲ၍မဖြစ်ခဲ့ ချေ။

နောက်တစ်နေ့ ဒီဆိုင်တောကွက်ပေါ်မှ နံနက် ခင်းနေရောင်ခြည်ထွက်ပြုချိန်၌ ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် အလင်း

မြန်ကြက်စဉ် ငွေပင်ဆိပ်ချောင်းဝ၌ ညရေထက် သည် ရေဝက်တန်းသို့မြန်လည်ကျဆင်းနေ၏။ တော ကွက်အတွင်းမှ တောကျွတ်ရေကျအချိန်နှင့် လတာ ပြင်နှစ်ဖက်သို့ ရေပေါ်တိုက်စားနေရာ ကလပ်ပင်များ ပြားပြားလပ်လပ်ရှိနေ၏။ အနေတော်ရေချိန်ဖြစ်၍ ကိုဖိုး ဆေးသည် ဆွဲပိုက်တို့ရေချလိုက်၏။

“ထဲ . . . မိန်းမရေ ရေမစစ်ခင် ပိုက်တစ်လား လောက်ဆွဲလိုက်ကြအုံးဦးခဲ”

ဆွဲပိုက် ရေချပြီဆိုကတည်းက တောက်တူတွေကို ချန်ထားရစ်ခဲ့ရသည်။ ပြီးမှ ပိုက်လက်နားတစ်ဖက်၌ လက်ကိုင်သစ်သားချောင်းကို မိန်းမဆီသို့လှမ်းပေးပြီး လတာရေပြင်ပင် ဦးတစ်ဝက်ခန့် နေရာချထားပေး၏။ ကိုဖိုးဆေးက ခါးတစ်ဝက် ရေနှစ်ပိုင်ပိုင်သား ပခောက်ပုံအနေအထားရသည်အထိ တစ်ဖက်လက် ကိုင်ကို မြဲမြဲဆုပ်ကိုင်ကာ ရေနှက်ရာသို့ဆင်းခဲ့သည်။ ရေတစ်ပိုင်းကုန်းတစ်ပိုင်းနှင့် ရေဆန်ကို ခြေကန်၍ ပိုက်ဆွဲကြတော့သည်။ ပိုက်အတွင်းသို့ ရေစီးနှင့်မျှာ ပါလာသော အမှိုက်သရိုက်၊ နိုက်များကိုလည်း လက် လှမ်းမီသမျှ မကြာခဏဖယ်ရှားပစ်ကြရ၏။ သို့မှသာ ပိုက်ဆွဲအားကောင်းမည်ဖြစ်ပေသည်။

ခဲတစ်ပစ်သာသာအကွာအဝေးအထိ ဆွဲပိုက်ကို အားခဲဆွဲလာနေစဉ် မထင်မှတ်ထားသည့်မြင်ကွင်းကို မယုံနိုင်လောက်အောင်ပင် တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ လင်မယားနှစ်ယောက်သား ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် အံ့အားသင့်လျက် မှင်တက်မိနေကြလေသည်။

“ဟ . . . ဟ . . . မိန်းမရေ ဘယ်လိုများဖြစ်သွား တာပါလိမ့် ငါတွေ ပိုက်ထဲကို လုံးထွေးဝင်လာလိုက် တာ အများကြီးပါပဲကလား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ တစ္ဆေခြောက်တာများလားပဲ”

“မင်းနှယ်ကွာ၊ ဘယ်ကလေး မဟုတ်ကဟုတ်က တွေ့မပြောစမ်းပါနဲ့ ပုလဲ . . . လွဲပါစေ”

“ဒီလောက်ကြီး ငါတွေများလှတာ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ ကျပ်လည်း ပိုက်ဆွဲလိုမနိုင်တော့ဘူး၊ ပိုက် တစ်လက်လုံး ငါတွေစွဲပြည့်ပြီး မတရားလေးလံနေတဲ့ ဥစ္စာ”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက်ပြောရင်း အံ့ဩခြင်း

လည်း အမှန်ဖြစ်နေကြ၏။ ကိုဖိုးဆေးသည် တွေ့ရာ လေးပါးစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ဆွဲပိုက်လက်ကိုင်ကို အားကုန်သုံး၍ အတင်းကုန်းကန်ကာဆွဲလေတော့၏။ မကြိုက်ဆံ့ကလည်း ကျားကန်ဆွဲနေခိုက်တွင် ရေပေါ် အားနှင့်မျှာပါစီးဝင်လာသော အမှိုက်နှင့်ရောထွေး နေသည့် သစ်နွယ်ပင်တလုံးတထွေးများ ပိုက်တွင်းသို့ သပွတ်ဘူပမာငြိ တွယ်လာပြန်သည်။ လက်တစ်ပွေ့ တစ်ပိုက်စာမျှ မိမ်းမိမ်းငိုငိုအရွက်အသီးများနှင့် ပင်လယ်ကန်စွန်းနွယ်ပင်များ မီရေအရိုက်မှာ မျှာ ထိတ်ပါလာလေသလားဟု ထင်မှတ်မှားရ၏။ သေသေ ချာချာကြည့်မိပါမှ အမျိုးအမည်မသိသော အရွက် ဖားပားအသီးတောင့်များနှင့် သစ်နွယ်ပင်များဖြစ်နေ သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ရှုပ်တယ်ကွာ၊ အကုန်သိမ်းကျုံးပြီး ပိုက်နဲ့သာ လုံးထွေးလိုက်တော့ ဒါမှ ငါတွေလည်းရမှာ၊ တောက် တူဆီကိုသာ အားခဲပြီးဆွဲပေတော့မိန်းမရေ”

ကိုဖိုးဆေးတစ်ယောက် ပြောသာပြောလိုက်ရ သည်။ သာကြောင့် ဆွဲပိုက်ထဲသို့ ငါးတွေအံ့လိုက်ကျင်း လိုက်ဝင်လာသည်ကိုမူကား စဉ်းစားရကျပ်နေလေ၏။ ပေါက်သည့်နဖူး မထူးဇာတ်ခင်းတာ ငါးချောဒိုက်ရော သစ်နွယ်ပင်အမှိုက်သရိုက်များပါ ပိုက်အတွင်းသို့ ဇွတ် သွင်းလိုက်တော့သည်။ သို့မဟုတ်ပါက နွယ်ပင်ရှုပ်ထွေး များမယ်ရှားနေရသည်နှင့် ငါးများလွတ်သွားမည်ဖြစ် သည်။ လှေဆီသို့သာအရောက် သွားလျက် ဆွဲပိုက် တစ်လက်လုံးကို လှေပေါ်သို့ မတင်လိုက်ကြသည်။

“ဒါတွေဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ ကိုဖိုးဆေး”

ရွံ့ရွံ့ပေနေသောခြေလက်များကို ရေဆေးရင်း မကြိုက်ဆံ့က လှမ်းမေးနေ၏။

“လှေပေါ်ကိုသာမြန်မြန်တက်လေ ရေအကျနဲ့ ကညင်ကုန်းချောင်းဝခါးခိုင်တို့သွားရောင်းကြတာပေါ့ မို့မဟုတ်ရင် ဒီငါးတွေကိုကုန်စင်အောင် ဘယ်လိုလုပ် နိုင်မှာလဲ ငါနဲ့ဖြစ်လေတော့ ငါးဆားနယ်၊ ငါပဲ ငါး ခြောက်လုပ်လိုလည်း ကုန်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ကိုဖိုးဆေးသည် ရေစိုပူဆိုး ပိုင်းကိုပင် မလဲတော့ဘဲ လှေပုံတုံးပေါ်ထိုင်လျက် လှေကို ထက်နှင့်ယက်လေတော့၏။ ရေအစွန်ခွံ အားစိုက်ဖို့

ငွေတာရီလွန်း | ၁၁၂ |

မလိုဘဲ အသာထကြည်ပင်လှော်ထွက်သွားရာ ကညင်
ထုန်းချောင်းဝ ငါးရွဲခိုင်ချေဆင်းတံတား၌ ဆိုက်ကပ်
လိုက်၏။ ခိုင်ဆိပ်တွင် အခြားငါးလှေများလည်း ငါး
များချိန်ထွယ်ရောင်းချနေကြသည်။ မြင်တွေ့နေကျ
အတတ်ငါသည်များ ရောင်းချရသမျှ ငွေယားများနှင့်
ဓပျော်တပြုံးပြုံး၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခဲ့သမျှ ငွေမြင်ရတော့
တခင် မေ့ဖျောက်သွားကြပေသည်။

ဒီကြားထဲတွင်မှ ပိုက်သမားတစ်ပိုင်း၊ ဒီခန္ဓာဆေး
ဆရာတစ်ပိုင်း တို့ကသာ ငါးလာရောင်းသည်နှင့်ကြုံ
ကြိုက်ရသည်။

“ဟ... ဖိုးဆေးတို့လင်မယား၊ ငါးတွေ တနင့်
အပိုးခွဲအလုပ်ဖြစ်လာကြပါကလား”

“ဟုတ်ပေ ဆရာသမားရေး မယ့်နိုင်စရာထဲတု
တစ်သက်နဲ့တစ်ခါ မကြုံပူးပေါင်ဘူး”

ကိုဖိုးဆေးသည် ဆွဲပိုက်ချေးအိတ်ထဲမှ ငါးများကို
တစ်ကောင်ချင်းထုတ်ယူပြီး ချိန်ခတောင်းအတွင်းသို့
ပစ်သွင်းနေ၏။ ကိုဖိုးဆေးနှင့် မကြိုက်ဆုံတို့နှစ်ယောက်
လက်မလည်ပေ။ ကတီလူး၊ ငါးစင်း၊ ငါးပုတ်ထင်၊
တတတစ် ငါးပုတ္တားများက ပီသသာချိန်တစ်ဆယ်ဝင်
သည့်ချိန်တောင်းနှင့်အပြည့်။ ငါးများကုန်အောင်
ကောက်သည့်ပြီးနောက် လုံးထွေးငြိတွယ်နေသော
သစ်နွယ်ပင်အစုအဝေးတို့မှ ကိုဖိုးဆေးက ရောင်းချ
ပြင်သို့ လွှင့်ပစ်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်၏။

“ဟဲ့... ဟဲ့... ခနပေါ်ဘူး ဖိုးဆေးချ အဲဒီ
အမှိုက်ပင်တွေကိုကြည့်ဖမ်းပါရစေ”

“ဟာ... ဆရာသမားကလည်း ပိုက်ထဲဝင်အောင်း
လာတဲ့ သစ်ဖိုတ်တွေပါများ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးတွေဖို့
ဝေးရာပစ်လိုက်တာပဲကောင်းတယ်”

ကိုက်သာသည် ကိုဖိုးဆေးလက်ထဲမှ နွယ်မြက်
ပင်တစ်သိုက်ကို ဆေးဆရာပီပီ အနီးကပ်ကြည့်လိုက်
၏။ သစ်နွယ်ပင်နှင့် အရွတ်၊ အသီး၊ အပွင့်များကို
သေသေချာချာလေ့လာကြည့်ပြီး -

“လက်စသတ်တော့ မင်းဆွဲပိုက်ထဲ ငါးတွေဝင်
လာတာ ဒါကြောင့်ကို”

ကိုက်သာကလေးအား ကိုဖိုးဆေး နားမရွင်းဖြစ်
နေ၏။

“သယ်လို ဘယ်အကြောင်းဆိုတာများ မသိရပါ
လားဗျာ သိရင်လည်း ကျုပ်နားလည်အောင်ပြောပြ
စမ်းပါအုံးတော့လား၊ ထူးထူးခြားခြားဖြစ်နေတာတော့
အမှန်ပဲ”

“ထူးခြားပေမပေါ့ မောင်ရာ၊ မင်းဆွဲပိုက်ထဲပါလာ
တဲ့အမှိုက်ပင်တွေက နွယ်နွယ်ချရမဟုတ်လေဘူး
အစွမ်းထက်လှတဲ့ ‘ဟုံးနွယ်ပင်’တွေဖြစ်နေလို့ပဲကွ”

“ဗျာ... ဟုံးနွယ်ပင်”

“ဟုတ်သပါကွာ ဟုံးနွယ်ပင်မှ ဟုံးနွယ်ပင်အစစ်
ပဲ၊ အဲဒီဟုံးနွယ်ပင်မှာလည်း အဖြူနဲ့အနက်နစ်မျိုးရှိ
တယ်၊ ဟောဒီမှာကြည့်... အသီးထဲကအစုတွေဟာ
မည်နက်နေတာမြင်တယ်မဟုတ်လား တောခွေး
လှေယားအချင်းလို နွယ်တက်ရွှင်သန်ပြီးမှ သီးပွင့်ကြ
တယ်၊ ငါက ဒီခန္ဓာဆရာလုပ်တာကြာပြီဆိုတော့ မြင်
တာနဲ့သိပေါ့၊ ဟောဒီမြစ်ရိုးတစ်လျှောက် တောကွက်
ထဲမှာ တောရှောက်ခါး၊ သံသတ်၊ မီးကျောင်းနွယ် သစ်
ပေါင်း ပင်လယ်ကန်စွန်း၊ ချောပင်တွေဟာ ဆေးဖက်
ဝင် ပရဆေးချည်းပဲ၊ ခွေးလှေးယား၊ ခွေးဦးမြတ်
ခွေးသေးပန်း၊ ခွေးအန်ဖတ်၊ ခွေးတောက်၊ ခွေး
တရော်ပင် စတဲ့ နွယ်မြတ်သစ်ပင်တွေဟာလည်း ဆေး
ဖက်ဝင်တာပဲ ဟောဒီ ဟုံးနွယ်နွယ်ပင်ကလည်း တစ်
မျိုးတစ်ဖုံအာနိသင်ရှိသပေါ့လေ၊ ဟုံးနွယ်နွယ်သီးက
တန်ဖိုးကြီးတယ်”

ကိုဖိုးဆေး နားဝတ်မိတောင်နှင့်သာ နားစိုက်
ထောင်လျက်ရှိသည့်အတွက် ကိုက်သာကလည်း ဆက်
လက်ပြောပြနေပြန်၏။

“မင်းသိထားရမှာက ဟောဒီဟုံးနွယ်ပင်ဟာ
တို့များ ထံငါလုပ်စားသူတွေအတွက် အဖိုးအနုပဲ
သာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရှေးလူကြီးသူများပြောစကား
နဲ့ ဆေးကျမ်းစာတွေအလိုအရ ‘ဟုံးတစ်ပေ့ မြစ်တစ်
ကွေ့’လို့ မှတ်သားခဲ့ဖူးတယ်၊ ဟုံးနွယ်ပင်ရဲ့သဘော
သဘာဝဟာ ရေညှာဘက်ချထားလိုက်ရုံနဲ့ မြစ်တစ်
ကွေ့မှာရှိတဲ့ ငါးသတ္တဝါတွေကို အခွံအခခါက်တွေက
ထွက်လာတဲ့ စွမ်းအင်တစ်မျိုးကြောင့် ခက်ရာပြင်းစွာ
မဖြစ်စေဘဲ မူးမေ့သတိလစ်သွားပြီး အသက်ရှူမှု
စေသတဲ့ ဒါကြောင့်မို့ မင်းတို့ပိုက်ဆွဲတဲ့ ဂွေးပင်ဆိပ်

ချောင်းအထက်မှာ ဟုံးနွယ်ပင်တွေက အစွမ်းပြသွားတာမျိုးပေါ့”

ဦးဖိုးဆေးသည် မြူးသမား ဗူးသီးအား စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော အကြောင်းအရာကို ပြောပြပြီးနောက် ရေခဲခွေးကြမ်းတစ်ခွက်ငဲ့သောက်နေ၏။

“ဟုံးတစ်ပွေ့ မြစ်တစ်ကွေ့ဆိုတဲ့စကား မင်းကြားဖူးသလား”

“ဟင့်အင်း... မကြားဖူးပါဘူး ဘိုးဖိုးဆေးရာ”

“အေး... ကြားတောင်မှ မကြားဖူးလေတော့ မြင်ဖူးဖို့ဆိုတာ ဝေလာဝေးပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

“အဲဒါကြောင့် မသိသူကျော်သွား၊ သိသူဖော်စားလို့ ပြောစမှတ်ပြုကြတာနေမှာ၊ ဟိုကမ်းစပ်ပေါ်က မြူးပင်တွေပေါ် တွယ်ကပ်တက်နေတဲ့ ဟုံးနွယ်ပင်တွေဟာ အခုလို ဆောင်းတွင်းဘက်မှာ အသီးအခိုင်တွေ လှိုင်လှိုင်ဖူးပွင့်လှေ့ရှိတယ်၊ သစ်ပင်လွှေပင်လို့လည်း ဆိုကြပြန်သေးသကွ၊ ဝံပုလွေတို့၊ ခွေးအတို့ဟာ သူတို့အစာ သတ္တဝါအကောင်ပလောင်တွေ့ရင် ပါးစပ်က အာငွေ့နဲ့ မူးမေ့အောင်လုပ်

သလိုမျိုး အခွံအခေါက်ကအငွေ့ အသက်ဟာ ရေထဲမှာ ရှိတဲ့ငါးတွေကို သတိလစ်မိန်းမောသွားစေတဲ့သဘောပဲ၊ ဥပမာကွာ... မြစ်ချောင်းကမ်းပါးတွေမှာပေါက်တဲ့ ပုံလုံပင်ရဲ့ အသီးဟာလည်း ငါးတွေရဲ့ မျက်စိကို ပူလောင်စပ်ဖျဉ်းစေတဲ့သဘာဝအာနိသင် ရှိသလိုမျိုးပေါ့ကွာ။

တကယ်တမ်းစဉ်းစားကြည့်တော့ ဒီနည်းလမ်းနဲ့ ငါးဖမ်းတာမျိုး အားမပေးချင်ဘူး၊ ငါးမျိုးသုဉ်းစေတဲ့ အဆိပ်ချနည်း၊ ဘက်ထရီရှော့စ်ရိုက်နည်းနဲ့ ခပ်ဆင်

ဆင်တူတယ်လေ၊ ဟိုတုန်းက တိုးမြစ်တစ်ကြောမှာ ငါး၊ ပုစွန်ဆိုတာ ပေါ့ပါဘိသနဲ့ အခုများတော့ အသေးအမွှားပါမကျန် ဖမ်းဆီးနေတာမို့ ရွားပါးကုန်တော့တာပေါ့လေ၊ ပင်လယ်ထွက်ငါးဖမ်းစက်လှေကြီးတွေက ကမ်းနီးကမ်းဝေးမှာ ပိုက်စိပ်တိုက်ပြီး အကြီးအသေးမကျန်ဖမ်းနေကြတော့ ငါးမျိုးမသုဉ်းဘဲနေပါတော့မလား၊ ငါးသားပေါက်မှန်သမျှ ကြီးထွားရှင်သန်ခွင့်မရတဲ့အခါ အင်းအိုင်မြစ်ချောင်းတွေမှာ ရွားပါးလာပြီပေါ့၊ အခုဆို အစိုးရက သားပေါက်ငါးမျိုးတွေကို

စိုက်ထည့်မွေးမြူပေးနေကြရပြီ၊ ငါးလုပ်ငန်းဌာနကလည်း သတိပေးတားမြစ်ချက်တွေ ထုတ်ပြန်ပြီး ကန့်သတ်ပေးနေရပြီ၊ ဟုံးတစ်ပွေ့နည်းကလည်း ငါးမျိုးသုဉ်းစေတာမို့ မလုပ်သင့်တာတော့ အမှန်ပဲ၊ မသမာတဲ့နည်းလမ်းမဟုတ်သော်ငြားလည်း ငါးမှန်သမျှ ပုစုခရုကအစ ထိခိုက်ပျက်စီးတာဖြစ်လို့ ရွှောင်ကြည်မှသာ နောင်အစဉ်အဆက် ငါးမျိုးပွားများလာမှာ မဟုတ်လား မောင်ဗူးသီးရာ”

မြောက်ပြန်လေညင်းကလေး ဝေ့ဝိုက်တိုက်ခတ်သွားရာ ဦးဖိုးဆေး၏တံပေါ်သို့ အံ့ဆိုင်းဝိုင်းဖွဲ့နေသည့် နှင်း

ကြွင်းအစုအဝေးများ မြစ်ရေပြင်တစ်လွှားဆီသို့ လွင့်ပါးသွားကြလေတော့သည်။ ဦးဖိုးဆေးပြောပြ၍သာ မြူးသမား ဗူးသီးခမျာ နားရှိ၍ ကြားခဲ့ရသော်လည်း ဘူးလုံးနားမထွင်းနှင့်ပင် မြစ်ပြင်ဆီသို့ ငေးမျှော်ငှိုင်လျက် ရှိချေတော့သည်။

တစ်စုံတစ်ရာကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန် ဝေခွဲမရ ခက်ခဲလှပါတီ။ ၊

သန်းမြင့်သန်း (ကွမ်းခြံကုန်း)

“ဟိုကမ်းစပ်ပေါ်က မြူးပင်တွေပေါ်တွယ်ကပ်တက်နေတဲ့ ဟုံးနွယ်ပင်တွေဟာ အခုလို ဆောင်းတွင်းဘက်မှာ အသီးအခိုင်တွေ လှိုင်လှိုင်ဖူးပွင့်လှေ့ရှိတယ်၊ သစ်ပင်လွှေပင်လို့လည်း ဆိုကြပြန်သေးသကွ၊ ဝံပုလွေတို့၊ ခွေးအတို့ဟာ သူတို့အစာသတ္တဝါအကောင်ပလောင်တွေ့ရင် ပါးစပ်က အာငွေ့နဲ့ မူးမေ့အောင်လုပ်သလိုမျိုး အခွံအခေါက်ကအငွေ့ အသက်ဟာ ရေထဲမှာ ရှိတဲ့ငါးတွေကို သတိလစ်မိန်းမောသွားစေတဲ့သဘောပဲ၊ ဥပမာကွာ... မြစ်ချောင်းကမ်းပါးတွေမှာပေါက်တဲ့ ပုံလုံပင်ရဲ့ အသီးဟာလည်း ငါးတွေရဲ့ မျက်စိကို ပူလောင်စပ်ဖျဉ်းစေတဲ့သဘာဝအာနိသင် ရှိသလိုမျိုးပေါ့ကွာ။”

အာရှတစ်လွှား အနုပညာလှုပ်ရှားမှုများ

► အေအမ်တီ

ဆယ်ဟန်နဲ့ချန်ယိုး

(Sehun and Chanyeol)

နာမည်ကျော်ကေပေါင်အမျိုးသားတေးဂီတအဖွဲ့ဖြစ်တဲ့ EXO ရဲ့အဖွဲ့ဝင်နှစ်ဦးဖြစ်သူ ဆယ်ဟန်နဲ့ချန်ယိုးတို့နှစ်ဦးရဲ့ တေးသီချင်းဗီဒီယိုအသစ်ကို မကြာသေးမီက ထုတ်လွှင့်ပေးလိုက်တယ်လို့သိရပါတယ်။ ၎င်းတို့နှစ်ဦးဟာ EXO ရဲ့ အဖွဲ့ခွဲအနေနဲ့ Exo-Sc လို့အမည်ပေးပြီး ယခုလိုပွဲဦးထွက်တေးဗီဒီယိုကိုထုတ်လွှင့်ခဲ့တာဖြစ်ကြောင်း သတင်းတွေကဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။

'What a Life' လို့ အမည်ရတဲ့ အဆိုပါတေးသီချင်းဗီဒီယိုကို ပြီးခဲ့တဲ့ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်က ထုတ်လွှင့်ပေးခဲ့တာဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့နှစ်ဦးရဲ့ ပထမဆုံးတေးဗီဒီယိုဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။ ဒီတေးဗီဒီယိုဖို့က်ကူးမှုကိုတော့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ လော့စ်အိန်ဂျလိစ်မှာ ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။

**ကန်ဒနီရယ်
(Kang Daniel)**

တောင်ကိုရီးယားကေပေါ့ပ်ကြယ်ပွင့်တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကန်ဒနီရယ်ရဲ့ ပထမဆုံးတစ်ကိုယ်တော်တေးအယ်လ်ဘမ်ကို မကြာမီထုတ်လွှင့်ပေးသွားဖို့ ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။

လတ်တလောမှာတော့ အဆိုပါတေးအယ်လ်ဘမ်ထွက်ရှိခင် ကြိုတင်အမှာစာတစ်သိန်းခွဲလောက်လက်ခံရရှိပြီးဖြစ်တယ်လို့လည်း သိရပါတယ်။

'Wanna One' တေးဂီတအဖွဲ့ဝင်ဟောင်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ကန်ဒနီရယ်ဟာ သူ့ရဲ့ပထမဆုံးတစ်ကိုယ်တော်တေးအယ်လ်ဘမ်ကို 'color on me' လို့ အမည်ပေးထားပြီး စုစုပေါင်းတေးသီချင်းငါးပုဒ်ပါဝင်ထားတယ်လို့ သိရပါတယ်။

SISTERS

နာမည်ကျော် တောင်ကိုရီးယား အမျိုးသမီးတေးဂီတအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဖြစ်တဲ့ 'SISTERS' အဖွဲ့ဟာ ၎င်းတို့ရဲ့ ဂီတခရီးမှတ်တိုင်သစ်ကို စိုက်ထူနိုင်ခဲ့ပြီလို့သိရပါတယ်။

'SISTERS' အဖွဲ့ရဲ့ တေးဗီဒီယို 'Alone' သီချင်းဟာ ကြည့်ရှုသူဦးရေ သန်း ၁၀၀ ပြည့်မြောက်ခဲ့ပြီး အဆိုပါအရေအတွက်ဟာ ၎င်းတို့အတွက် ပထမဆုံးသော အကြီးမားဆုံး အောင်မြင်မှုဖြစ်တယ်လို့လည်းဆိုပါတယ်။ အဆိုပါတေးသီချင်းဟာ ၎င်းတို့အဖွဲ့ရဲ့ အောင်မြင်တဲ့တေးသီချင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါတယ်။ 'Alone' သီချင်းကို လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၀၁၂ ခုနှစ်ကတည်းက စတင်ထုတ်လွှင့်ခဲ့တာဖြစ်ပြီး ခုနှစ်နှစ်ကြာတဲ့အခါ You Tube မှာ ကြည့်ရှုသူသန်း ၁၀၀ ပြည့်လာခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုလိုအောင်မြင်မှုဟာ ၎င်းတို့အဖွဲ့အတွက် အကြီးမားဆုံး အောင်မြင်မှုဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း သိရပါတယ်။

T-ara

တောင်ကိုရီးယားနာမည်ကျော်အမျိုးသမီးတေးဂီတအဖွဲ့ T-ara ဟာ ၎င်းတို့ရဲ့ အနုပညာသက်တမ်း ၁၀ နှစ်ပြည့်နှစ်ပတ်လည်ပွဲကိုပြုလုပ်သွားဖို့ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်နှစ်ခန့်ကတည်းက အလွန်လူသိများထင်ရှားခဲ့တဲ့ ၎င်းတို့အဖွဲ့ အနေနဲ့ ယခုနှစ်ပတ်လည်ပွဲမှာ တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်တင်ဆက်မှုတွေပြုလုပ်ပြီး ပရိသတ်နဲ့ထိတွေ့သွားမှာဖြစ်တယ်လို့လည်း သိရပါတယ်။

အဆိုပါပွဲမှာ ဝေးကွာနေကြတဲ့အဖွဲ့ဝင်တွေ အားလုံး တစုတစည်းတည်းပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြမှာလည်းဖြစ်ပါတယ်။ ကျူရီ၊ အွန်ဂျန်၊ ဟိုမင်၊ ဂျီဟောင်းတို့ဟာ အတူစုစည်းပြီး ရုပ်သံကတစ်ဆင့် တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်မှုပြုလုပ်သွားမှာဖြစ်တယ်လို့ သိရပါတယ်။

T-ara အဖွဲ့ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၀၀၉ ခုနှစ်က Lie တေးသီချင်းနဲ့ တေးဂီတလောကကို စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့တဲ့အဖွဲ့လည်းဖြစ်ပါတယ်။ ။

အေအမ်တီ

Ref; Mizzimanews.com, BBC.com.

ငွေတာရီ

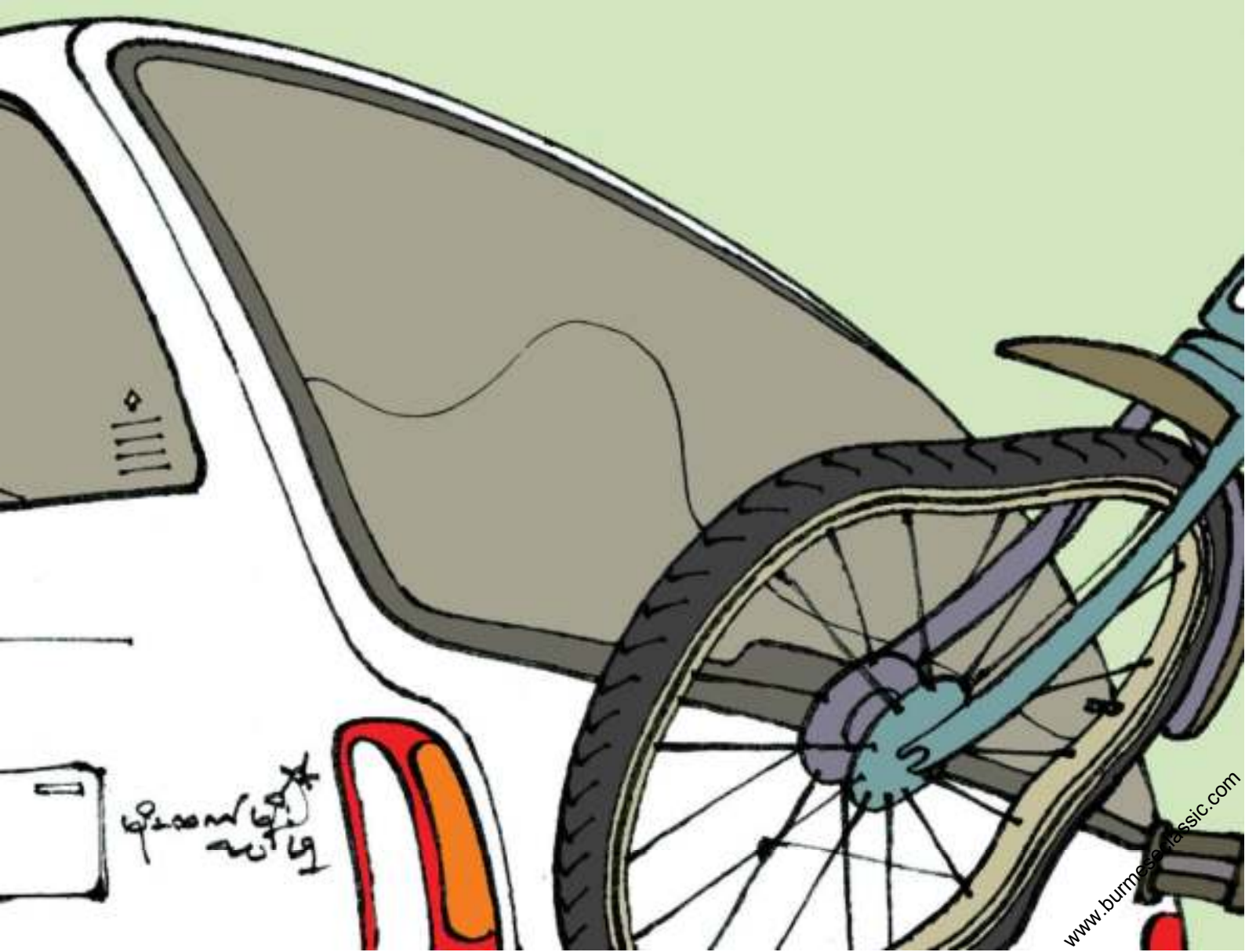
မောင်ငြိမ်းသူ (ကြို့ပင်ကောက်)

အဖြေရှာပေးတဲ့ချိန်ခွင့်လှာ

ဝေါက်တာချိုလင်လတ်
 အသားတွေ တဆတ်ဆတ်
 တုန်နေလေပြီ။
 သေသေချာချာပြောဆိုပြီး
 ကြိုက်ဈေးပေးကာ
 ချိန်တွယ်ဝယ်ယူခဲ့သော
 ပုစွန်တုပ်ကြီးတစ်ပိဿာ
 က ယခုတော့ တစ်ဆယ်
 ကျပ်သားလျော့နေသည်။
 ဈေးကြီးကြပ်ရေးရုံးခန်း
 ရှေ့ရှိ စံမီချိန်ခွင်တွင်
 ချိန်ကြည့်တော့မှ
 အလေးခိုးခံရမှန်း
 သိလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။
 တစ်ပိဿာလျှင်

တစ်သောင်းဈေးဖြင့်ဝယ်ခဲ့ရာ
 တစ်ဆယ်သား
 အလေးခိုးထားသဖြင့်
 ငွေတစ်ထောင်
 နှစ်နာသွားသည်။
 ထိုငွေလောက်ကို
 ဝေါက်တာချိုလင်လတ်က
 ဝရုမစိုက်သော်လည်း
 အလေးချိန်မှန်မှန်ချိန်ပေးရန်
 မဝယ်ခင်က
 သေသေချာချာမှားထားပါလျက်
 လုပ်ရက်လေခြင်း။
 ခိုးရက်လေခြင်းဟု
 ခံပြင်းဝေါသဖြစ်ကာ
 ငါးစိမ်းတန်းသို့

မိုးခေါင်မိုးခေါင်
 မိုးခေါင်မိုးခေါင်

ပြန်လှည့်လာသည်။ ငါးစိမ်းသည်ရှေ့သို့ရောက်သော အခါ ပုစွန်တုပ်ထည့်ထားသည့်အထုပ်ကို ပစ်ချလိုက်ကာ ခေါ်သလိုထိန်းပြီး လေအေးလေးနှင့်ပြောသည်။

“ခုနကဝယ်သွားတာ တစ်ဆယ်သားလျော့နေတယ်၊ တယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲခွင့်”

“ကျွန်မ တစ်ပိဿာအပြည့်ချိန်ပေးလိုက်တာပဲ၊ တယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“တယ်လိုမှမဖြစ်ဘူး။ ဝံမီချိန်ခွင်နဲ့ချိန်ကြည့်မှ လျော့နေတာသိသို့ ပြန်လာတာ”

ငါးစိမ်းသည်တစ်ပိဿာအလေးကိုထည့်ကာ ပုစွန်တုပ်တို့ပြန်ချိန်သည်။ ပြန်ချိန်တော့ ချိန်ခွင်လျှောက်အန်းနေသည်။ မှန်နေသည်။

“ကဲ . . . ကြည့် . . . တစ်ပိဿာအပြည့်ပဲ၊ ဘယ်မှာလျော့လို့လဲ”

“ဒီလိုဆိုရင် ရှင်အလေးကိုတစ်ပိဿာမပြည့်တာပဲ”

“ဘာတော့ပြောတာလဲ၊ ဒီဈေးထဲမှာ ဈေးရောင်းအားနေတာ ကြာလှပြီ၊ လူတို့လာပြီးနာမည်မဖျက်နဲ့”

“ရှင်ကို နာမည်ဖျက်တာမဟုတ်ဘူး၊ အလေးမပြည့်တာသာပြောတာ ဈေးကြီးပေးဝယ်ထားတာ ဝီအတိုင်းဆို ကျွန်မ မယူနိုင်ဘူး၊ ရွှင်ထပ်ဖြည့်ပေးပါ”

“သာမှထပ်ဖြည့်မပေးနိုင်ဘူး၊ ကျွန်မအလေးက မှန်နေတာပဲ”

“ဒီလိုဆို ကျွန်မခန္ဓာတစ်သောင်းပြန်ပေးပါ”

“မပေးနိုင်ဘူး၊ ရှင်ကြိုက်သလိုလုပ်”

“အလေးလည်းမီးသေးတယ်၊ ခုနီစကားလည်း ပြောသေးတယ်၊ ဈေးခေါင်းတို့သွားတိုင်မယ်”

“တိုင်ချင်ရာတိုင်၊ သယ်သူကိုမှဂရုမစိုက်ဘူး၊ မိအေးတဲ့ဟေ့ . . . တစ်ဈေးလုံးမှာ မိအေးကြောက်တာ တစ်ယောက်မှမရှိဘူး”

ငါးစိမ်းသည်မိအေးက ကြိမ်းမောင်းဟစ်ကြွေးရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ခေါက်တာချီလတ်က ဈေးကြီးကြပ်ရေးရုံးသို့ သွားရောက်တိုင်ကြားရာ ဈေးခေါင်းကိုယ်တိုင် ဝံမီအလေးကိုယူကာ လိုက်ပါလာသည်။

“မိအေး . . . နင်တော့ပြဿနာရှာပြန်ပြီ ဈေး

ဝယ်သူက ခွဲစိတ်ဆရာဝန်ကြီးဟ”

“ဆရာဝန်မကသို့ ဘာကြီးပဲဖြစ်ဖြစ် မိအေးတို့က ကိုယ်မှန်ရင် တယ်သူမှမကြောက်ဘူး”

မိအေးက ကက်ကက်လန်ပြန်၍ ရန်တွေ့သည်။ သည်တော့ ဈေးခေါင်းကပါ ခေါ်ကန်သွားပြီး မာန်ပဲလိုက်သည်။

“တိတ်စမ်း . . . မိအေး၊ နင်ကြောက်မကြောက်ဆိုတာ ခနာက်တော့သိရမယ်၊ ဝေဖမ်း နှင့်ပိဿာလေး”

“ဈေး . . . ဝီအလေးပဲ”

ဈေးခေါင်းက သုယုလာသောအလေးနှင့် မိအေးပေးသောအလေးကို ချိန်ခွင်ခွတ်တစ်ဖက်စီတွင်ထည့်၍ ချိန်ကြည့်လိုက်ရာ မိအေး၏အလေးက ပေါ့နေသည်လျော့နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ကဲ . . . နင်ဘာငြင်းထုံးမလဲ၊ နှင့်အလေးက အစကတည်းက တစ်ပိဿာမပြည့်တဲ့အလေး၊ နှင့်အလေးကို ငါသိမ်းသွားမယ်၊ အလေးမီးမှုနဲ့ အမှုဖွင့်မယ် ခေါက်တာကိုလည်း ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ် အခု ခေါက်တာတာဖြစ်ချင်ပါသလဲ”

“ကျွန်မတော့ လိုတဲ့တစ်ဆယ်သားဖြည့်ပေးရင် ကျေနပ်ပါပြီ”

“ကဲ . . . မိအေး၊ တစ်ဆယ်သားဖြည့်ပေးလိုက်”

သည်တစ်ခါတော့ မိအေး ကက်ကက်လန်ပြန်၍ ရန်မတွေ့နိုင်တော့ဘဲ တစ်ဆယ်သားချိန်ကာ ဖြည့်ပေးလိုက်ရသည်။

“ဈေးခေါင်းကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ခွင့် ကျွန်မတို့ခွင့်ပြုပါတဲ့”

ခေါက်တာချီလတ်က ဝိုင်းကြည့်နေကြသော လူအုပ်ကြီး၏ ကြားမှတိုးဝင်ကာ အမြန်ထွက်ခဲ့သည်။ ငါးစိမ်းသည်နှင့်မက်ပြိုင်ပြီး ရန်ဖြစ်ရမှာကို ရှက်လွန်းသဖြင့် ဝိတ်ကိုမနည်းထိန်းနေခဲ့ရသည်။ သည်တစ်သက်တယ်တော့မှမပုနိုင်တော့မည်မဟုတ်သည့်ဖြစ်ရပ်ပင်တည်း။

“ခေါက်တာဈေး . . . အရေးပေါ်ခွဲစိတ်ခန်းဝင်ရမယ်၊ ကူညီပါအုံး”

ခွဲစိတ်ခန်းဝင်ပြီးလို့ နားခါစရှိသေးသည်၊ အရေး

ပေါ်လူနာရောက်လာသဖြင့် ဂေါက်တာချိုဇင်လတ် တစ်ယောက် ခွဲစိတ်ခန်းသို့ဝင်ခဲ့ရပြန်သည်။

အရေးပေါ်လူနာက အသက်သုံးဆယ်ကျော် အရွယ် အမျိုးသမီး၊ အရပ်လက်သည်နှင့် ကလေးဖျက် ချရာမှ သားအိမ်အတွင်းပုပ်ကာ သွေးဆင်းမှုမရပ်သော ကြောင့် အရေးပေါ်ခွဲစိတ်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ဂေါက်တာချိုဇင်လတ်က လူနာကိုခွဲစိတ်နေရင်း က လူနာ၏ဖျက်နှာကို သေသေချာချာကြည့်လိုက်သော အခါ သူတစ်သက်ဘယ်တော့မှမေ့လို့မရသည့် ငါးစိမ်း သည် မိအေးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ဪ... ကြုံမှကြုံတတ်ပလေတယ် မိအေး ရယ်”

ဂေါက်တာချိုဇင်လတ်က စိတ်ထဲကပဲရေရွတ် လိုက်သည်။ ဆေးရုံသို့အရောက်မြန်လို့သာ မိအေး၏ အသက်ကိုကယ်တင်နိုင်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မိအေး ဆေးရုံမှာတစ်ပတ်နေပြီး ဆေးရုံဆင်း မည့်နေ့တွင် သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက် ဂေါက်တာ ချိုဇင်လတ်အနားယူနေသည့်အခန်းထဲသို့ မုန့်ပုံးတွေ နှင့်ရောက်လာကြသည်။

“ဂေါက်တာ့ကို ကျွန်မကန်တော့ပါရစေ”

“မလိုပါဘူး မအေးရယ်၊ ကျွန်မက တာဝန်အရ ဆောင်ရွက်ပေးရတာပါ”

“တာဝန်အရရော၊ စေတနာအရပါ ကျွန်မရဲ့ အသက်ကိုကယ်ခဲ့တဲ့ ဂေါက်တာ့ရဲ့ကျေးဇူးကို ကျွန်မ တစ်သက် ဘယ်တော့မှမေ့တော့ပါဘူးရှင်၊ ဟိုး... တစ်ခါကလည်း...”

“တော်တော့ မအေး... တော်တော့... ဟိုတစ် ခါကအကြောင်းကို မပြောပါနဲ့တော့၊ ကျွန်မမှာချင်တာ က အရပ်လက်သည်နဲ့ ကလေးဖျက်ချတာဟာ လူသတ် မှပဲ၊ ရှင့်အတွက်လည်းအန္တရာယ်ရှိတယ်၊ ကျွန်မတို့ အမှုဖွင့်လို့ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မဖွင့်ပါဘူး၊ နောင်ကို အဲဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့လို့ပဲ ကျွန်မမှာချင်တယ်၊ ကဲ... ကဲ ... မုန့်ပုံးတွေပြန်ယူသွားပါ”

ဂေါက်တာချိုဇင်လတ်က မအေး အလေးခိုးခဲ့ သည့်အကြောင်းကို ပြန်လည်ပြောပြနေမည်ကို စိုးရိမ် သဖြင့် စကားကိုပိတ်ပြောလိုက်သည်။

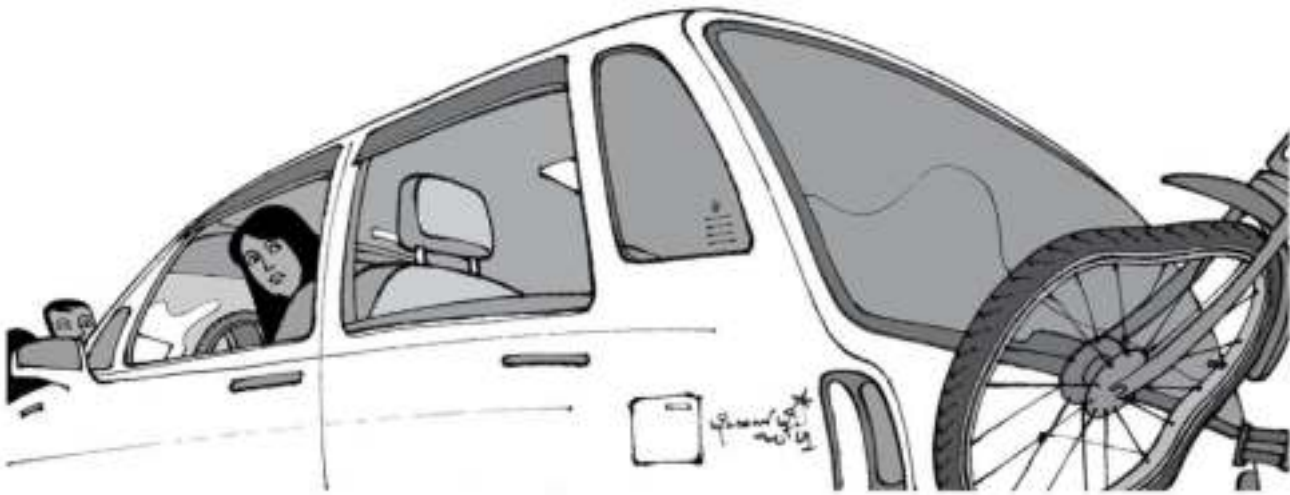
“ကျွန်မအမှားတွေကိုသိလို့ သဘောထားကြီးတဲ့ ဂေါက်တာ့ကိုကန်တော့ခွင့်ပြုပါ ဂေါက်တာရယ်၊ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်”

မိအေးက မျက်ရည်များဖြိုင်ဖြိုင်ကျကာ တောင်း ပန်နေသောကြောင့် ဂေါက်တာချိုဇင်လတ်က လက်ခံ လိုက်ရလေတော့သည်။

ဂေါက်တာချိုဇင်လတ်သည် အပြင်ဆေးခန်းတစ် ခန်းမှာ အချိန်ပိုင်းထိုင်ပြီး ဆေးရုံသို့ ကိုယ်တိုင်ကား မောင်းပြီး လာခဲ့သည်။

နောက်ကျနေသဖြင့် ကားကိုအမြန်မောင်းလာခဲ့ ရာ လမ်းချိုးအကွေ့တွင် ဆိုက်ကားတစ်စီးကလည်း ကွေ့ဝင်လာသဖြင့် ရှောင်လိုက်သော်လည်းမလွတ်ဘဲ ဆိုက်ကားကိုပွတ်၍တိုက်မိသွားသည်။ ဆိုက်ကားက မှောက်သွားသည်။

ငွေတာရီ ၁၂၂

ထုံးစံအတိုင်းပင် လူတွေကစိုင်းအုံလာကြသည်။

ဒေါက်တာချိုဇင်လတ်ကလည်း ကားကိုရပ်ကာ ဆိုက်ကားမှောက်သည့်နေရာသို့ ပြေးလာခဲ့သည်။ ဆိုက်ကားသမားကြိုညှိတော့ ထိခိုက်မှုမရှိ၊ ဆိုက်ကားရွေ့တီးသာ ခွေသွေးသည်။

“မောင်လေး . . . မမမှားသွားတယ်၊ မောင်လေးလိုအပ်တာ မမအကုန်လုပ်ပေးပါမယ်ကွယ်”

ဒေါက်တာချိုဇင်လတ်က ဆိုက်ကားနင်းသူလေးတို့ ဧတောင်းပန်စကားဆိုသည်။

“ယာဉ်ထိန်းရဲတွေမလာခင် ပြေလည်အောင်လုပ်လို့က်ရင်တောင်းမယ်”

စိုင်းကြည့်နေသူတွေထဲက သေးတီးသံထွက်လာသည်။ ဤသည်ကို ဒေါက်တာချိုဇင်လတ်က နားလည်သဘောပေါက်ပါသည်။

ဆိုက်ကားနင်းသူလေးက ဘာမှမပြောဘဲ ငြိမ်နေသည်။

“ကဲ . . . မောင်လေး နည်းတယ်များတယ် သဘောမထားပါနဲ့ကွယ် ဆိုက်ကားပြင်ဖို့ ငွေခုံးသောင်းယူထားလို့က်ပါတွယ်”

“ဟာ . . . နည်းတာပေါ့ဗျာ အနည်းဆုံး ငါးသောင်းလောက်တော့ ပေးခဲ့ပါ”

သေးလူတစ်ယောက်က ဝင်ပြောပြန်သည်။ ဒေါက်တာချိုဇင်လတ်က အကျယ်အကျယ်မငြိမ်းဖွယ်ဖြစ်မှာစိုးတာကြောင့် အိတ်ထဲမှငွေနှစ်သောင်းထုတ်ကာ ငွေငါးသောင်းကို ဆိုက်ကားနင်းသူလေး၏လက်ထဲသို့ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ဆိုက်ကားနင်းသူလေးက ဒေါက်တာချိုဇင်လတ်ပေးသည့်ငွေကိုလက်ခံရန် လှမ်းအသွေတွင် -

“မောင်လေး . . . ဒေါက်တာ့အိတ်က ဘာမှမယူခဲ့၊ ပြန်ပေးလိုက်”

လူတို့ထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ အသံက မပျော်လင့် မထင်မှတ်ဘဲ ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာသည်။ ဒေါက်တာချိုဇင်လတ်လည်း အံ့အားသင့်သွားကာ အသံလာရာဘက်ဆီသို့လည်ပြန်ကြည့်လိုက်ရာ ငါးစိမ်းသည်မိမိအားကို အံ့အားသင့်စွာတွေ့လိုက်ရသည်။

“ဟင် . . . မအေး”

“ဟုတ်ပါတယ် ဒေါက်တာ ကျွန်မ မိအေးပါ အဲဒီဆိုက်ကားက ကျွန်မဆိုက်ကားပါ။ သူက ကျွန်မမောင်လေးအရင်းပါ မောင်လေး . . . ဒီဒေါက်တာက မမရဲ့အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်လေ မတော်တဆဖြစ်တာကို ခွင့်ညွှန်သလို ဘယ်တော့မှမလုပ်မိစေနဲ့၊ ကိုယ်ရင်းစာစိတ်ထားရမယ် မောင်လေးရဲ့”

မိအေးပါးစပ်က သည်လိုစကားမျိုးထွက်လာတာအခါ ဒေါက်တာချိုဇင်လတ်မှာ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ကာ မျက်ရည်ပင်စဲလာရသည်။

“မအေးရယ် . . . ကျွန်မ သိပ်ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒါပေမဲ့ ဆိုက်ကားကပြင်ရအုံးမယ်လေ ယူထားလို့က်ပါတွယ်”

“ဒေါက်တာရယ် မယူပါရစေနဲ့၊ ကျွန်မ ကြိုတုန်းမှာ ဧကျေးဇူးဆပ်ခွင့်ရတယ်လို့ပဲ သဘောထားပါတယ်”

“အို . . . မဟုတ်တာကွယ် ကျွန်မက တာဝန်အရ ဆောင်ရွက်ပေးတာပါ။ ကျေးဇူးတင်စရာမလိုပါဘူး”

“ဒေါက်တာရယ်၊ ကျွန်မကို ဒီအခွင့်အရေးလေးတော့ ပေးပါခွင့်၊ ဒေါက်တာနဲ့ကျွန်မက ဆုံစည်းခဲ့ပါတယ်၊ တွေ့ရခဲ့ပါတယ်၊ ဒေါက်တာ့ကြောင့် ကျွန်မအသက်ရှင်ရသလို သာဝလည်းရှင်ရတာပါ”

“ဘယ်လို မအေး . . . သာဝရှင်ရတယ်ဟုတ်သား ကျွန်မတော့ နားမလည်တော့သွား”

“ဒီလိုပါဒေါက်တာ ကျွန်မဟာ ငါးစိမ်းသည်ပီပီရန်ဖြစ်ရမှာ ရန်တွေ့ရမှာကို ဝန်မလေးခဲ့ဘူး၊ ဒေါက်တာနဲ့ကြုံတွေ့ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်မအမှားတွေကို သိပြီး ပြင်နိုင်ခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ ဒေါက်တာ့ရဲ့သဘောထားကြီးမူနဲ့ သည်းခံစိတ် မေတ္တာစိတ်ကလည်း ကျွန်မကို သင်ခန်းစာပေးလိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်မရဲ့သာဝလာလည်း ထိုးထွက်လာခဲ့ပါတယ်၊ သာဝရှင်သန်ခဲ့ရပါတယ် ဒေါက်တာရယ်”

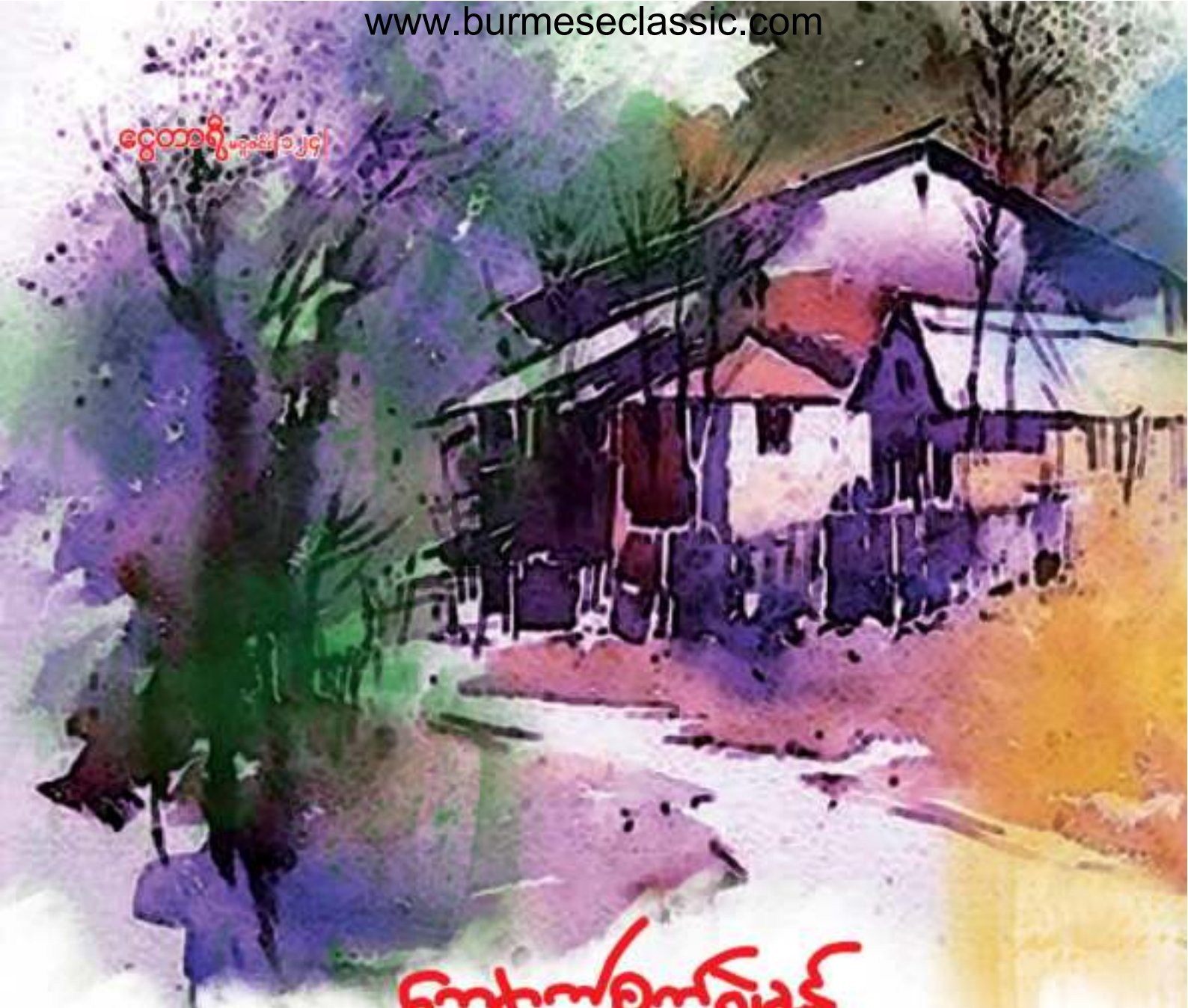
မိအေးကလေးကြောင့် ဒေါက်တာချိုဇင်လတ် ကြည်နူးဝမ်းသာဖြစ်ကာ မည်သည့်စကားကိုမျှ ပြန်လည်ပြောဆိုနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါတကား။ ။

မောင်ငြိမ်းသူ (ကြို့ပင်ကောက်)

Cartoon

ငွေထပ်ရိုက်နှစ်ပတ်ပြည့်

ကျောက်စက်ရုံနှင့် သမုဒယကြိုးများ

မရောက်တာကြာပြီဖြစ်သည့် မွေးရပ်မြေ နယ်မြို့၊ လေးဆီသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် အရောက်ပြန်လာနေသည်မို့ သူ့ရင်တလုပ်လုပ်ခုန်နေသည်။ သူနှင့်မတွေ့ရသည်မှာ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုကြာပြီဖြစ်သည့် အဖေအိုနှင့် အမေအိုသည်လည်း တယ်လောက်ထိစိတ်လှုပ်ရှားနေမည်မသိ။ သူ့အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် သားကိုမမွေးခင်အချိန်အထိ မွေးရပ်မြေမြို့လေးဆီ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်မျှ သူပြန်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သူ၏တစ်ဦးတည်းသော

မောင်လေးမင်္ဂလာဆောင်တော့ မောင်နှင့်သားကိုခေါ်ပြီး မွေးရပ်မြို့ကလေးဆီ သူ့ရောက်ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။ ထို့နောက်ပိုင်းတွင် မောင်က အစိုးရဝန်ထမ်းဘဝမှ ထွက်ပြီး နိုင်ငံခြားမှာအလုပ်သွားလုပ်ချိန်ကစ၍ မွေးရပ်မြေဆီ သူ မရောက်ဖြစ်တော့။ အခုဆို သားတောင်မှ ဆယ်တန်းဖြေထားပြီးပြီ။
မောင်လေးနှင့်သူ အသက်ခြောက်နှစ်ကွာသည်။ မောင်လေးက အိမ်ထောင်ကျပြီးသည်နှင့် စီးပွားရေး

အလုပ်အကိုင်အရ မြို့မဈေး
 အနီးတွင် ဆိုင်ခန်းဝယ်ပြီး
 အိမ်ခွဲနေခဲ့သည်။ အခုဆိုလျှင်
 မောင်လေးလည်း သားတစ်
 ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက်
 ပိုင်ဆိုင်ထားပြီးဖြစ်သည်။
 မောင်လေးအိမ်ထောင်ကျပြီး
 ကတည်းက အဖေနှင့်အမေ
 နှစ်ယောက်တည်း
 နေကြရတော့သည်။
 မောင်လေးကတော့
 သုံးလေးရက်တစ်ခါမျှ
 အိမ်ကိုလာပြီး
 အဖေနှင့်အမေအတွက်
 စားစရာတွေလာပို့ကာ
 အိမ်အလုပ်တွေ ကူလုပ်ပေး
 လေ့ရှိသည်။ သူကသာ
 အဖေနှင့်အမေဆီ
 မရောက်လာဖြစ်ခြင်းပါ။
 နိုင်ငံရပ်ခြားမှာ မောင်
 အလုပ်သွားလုပ်ချိန်ကစပြီး
 အသက်ရှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ်
 မောင့်မေမေ၏ ဝေယျာဝစ္စများနှင့်
 သား၏ အကြောင်းကိစ္စများဖြင့်သာ
 တစ်နေထွက်တစ်နေဝင် အချိန်တွေ
 ကုန်မှန်းမသိ ကုန်ခဲ့ရသည်။
 တကယ်တော့ မောင်
 ဝယ်ထားသည့် ခုနစ်လွှာ
 မြောက်တိုက်ခန်းမှာ
 နေထိုင်ရသောဘဝတစ်ခုကို
 လုံးဝမနှစ်သက်ပေမယ့်
 ယောက္ခမအိုကြီးကိုဲ့ပြီး
 သူနေထိုင်ခဲ့ရသည်။
 သူတို့မြို့ကလေးက
 စီးပွားရေးဘဏ်မှာ

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၁၂၆ |

မန်နေဂျာအဖြစ် တာဝန်လာရောက်ထမ်းဆောင် ခဲ့သည့် မောင်နှင့်အကြောင်းပါခဲ့ပြီး ရန်ကုန်မြို့ကြီး သား မောင်နောက်လိုက်ကာ သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါ ခဲ့ရသည်။ သူ အိမ်ထောင်မကျခင် အသက်သုံးဆယ် အရွယ်အထိ ကျယ်ဝန်းလှသောခြံဝင်းကြီးထဲက နှစ် ထပ်ယှဉ်ထောင်အိမ်ကြီးထဲမှာ မိဘ၊ မောင်နှမများနှင့် အတူနေထိုင်ခဲ့ပြီး ရုပ်ဆွေရုပ်မျိုးများကြား ကြီးပြင်းလာ ခဲ့သည်မို့ ရှုပ်ထွေးပွေလီသည့်မြို့ပြသည် သူ့အတွက် နေချင်စရာတော့သိပ်မကောင်းလှ။ အိမ်ထောင်ကျပြီး အစပိုင်းကာလများမှာ နယ်မြို့လေးကိုလွမ်း၍ ညတိုင်း

နီးပါး သူ့မျက်ရည်ကျခဲ့ရသည်။ အခုတော့လည်း မွန်း ကျပ်သည့်မြို့ပြလူနေမှုစနစ်မှာ အရင်ထက်စာလျှင် တော့ အတော်လေးကိုနေသားတကျရှိခဲ့ပါပြီ။ မောင် က နှစ်နှစ်တစ်ကြိမ်မျှ မြန်မာပြည်ပြန်လာနေခဲ့ပေမယ့် အခြေအနေအမျိုးမျိုးကြောင့် မိဘအိမ်ပြန်လည်ဖို့ အကြောင်းမမန်ခဲ့ပါ။

လွန်ခဲ့သည့်တစ်ပတ်က မောင်အပြီးပြန်လာသည့် အတွက် မွေးရပ်မြေကိုပြန်ဖို့ သူ့အခွင့်အရေးရခဲ့သည်။ သည်ခရီးမှာ မောင်နှင့်သားကို အတူလိုက်ပါစေချင် သည်။ သို့ပေမယ့် ကျန်းမာရေးမကောင်းတော့သည့် မောင်မေမေရှိနေသည့်အတွက်ကြောင့် မောင်ကိုခေါ် ၍မဖြစ်ခဲ့။ သားကလည်း သင်တန်းများကိုအကြောင်းပြ ကာ မလိုက်ချင်သည်မို့ သူတစ်ဦးတည်းသာလာခဲ့ရ သည်။

အိမ်ရောက်လျှင်တော့ အနည်းဆုံး တစ်ပတ် ဆယ်ရက်ခန့်နေပြီး အဖေနှင့်အမေကို သူ အတိုးချပြုစု ရမည်။ ကျယ်ဝန်းလှသောခြံဝင်းထဲက သစ်ပင်ကြီးများ အောက်မှာ ဝါးပက်လက်ကုလားထိုင်လေးချပြီး ဖေဖေ စာအုပ်စင်က သူ့ကြိုက်သည့်စာအုပ်များကို တစ်အုပ် ပြီးတစ်အုပ် ယူဖတ်ရမည်။ သူတို့မြို့နှင့်သိပ်မဝေးသည့် ပင်လယ်ကမ်းခြေသို့သွားပြီး လတ်ဆတ်သည့်လေကို အဝရရှိခွင့်ရှိလည်းစဉ်းစားထားသည်။ ပြီးလျှင် မစား ရတာကြာပြီဖြစ်သည့် ဝေသစာများကို အားပါးတရ ချက်ပြုတ်စားသောက်မည်ဟု သူ့တွေးထားသည်။ ငယ် ပေါင်းကြီးဖော်သူငယ်ချင်းများဆီသွားလည်ပြီး ရှေး ဟောင်းနှောင်းဖြစ်များပြောဖို့ကိုလည်း စိတ်ကူးထား သည်။

သည်တစ်ခေါက် အိမ်အပြန်ခရီးသည် သူ့အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားစရာများလှသည်။

သူ့စီးလာသောမှန်လုံကားကြီးသည် နယ်မြို့လေး ဆီ ပုံမှန်အတိုင်းမောင်းနှင်နေသော်လည်း ရောက်ချင် လှသည့်စိတ်ကြောင့် နှေးနေသည်ဟုပင်ထင်နေမိ သည်။ ကားပေါ်တွင် ကောင်းစွာအိပ်မပျော်ခဲ့။ နာရီကို ကြည့်တော့ နံနက် ၅ နာရီထိုးတော့မည်။ ပတ်ဝန်းကျင် မှာ မှောင်နေဆဲပင်။ ရန်ကုန်မြို့ကြီးမှ ည ၉ နာရီ

တွင် ထွက်လာခဲ့သည်။ နောက်ထပ်တစ်နာရီအကြာ ဆိုလျှင် ဇာတ်မြေကို ခြေချရတော့မည်။ သူရင်သည် ပို၍ ပင်ခန်လာသည်။ ဆယ်နှစ်ကျော်ဝေးကွာနေမှုက သူ့အား သည်မျှတော့ အလွမ်းပိုစေမည်ပင်။ နယ်မြို့ လေး၏ အဝေးပြေးဒိတ်ကိုရောက်တော့ နံနက် ၆ နာရီကျော်နေပြီ။ မောင်လေးက ဆိုက်ကယ်နှင့်လာကြို သည်။ ခြုံပြန်နှင့်အလှမ်းဝေးသည့်နယ်မြို့လေး၏ ဓလနု ခေးကလည်း သူ့စိတ်ကိုလန်းဆန်းသွားစေသည်။

သူ့အိမ်သို့အဝင် မြေနှိလမ်းကလေးသည် အရင် လိုမဟုတ်တော့ဘဲ ကတ္တရာလမ်းဖြစ်နေသည်။ လမ်း ထိပ်တွင် ခေါ်ဘုမတို့တွေ့တော့ အော်ခေါ်နှုတ်ဆက် လိုက်သည်။ ခေါ်ဘုမကတော့ ဟိုးအရင်ကအတိုင်း လမ်းထိပ်မှာ မုန့်ဟင်းခါးရောင်းနေဆဲ။ သူ ရန်ကုန် စရောက်ခဲ့စဉ်က ဇာတ်မြေကိုလွှဲခဲ့သည့်အထဲတွင် ခေါ်ဘုမရောင်းခသာ ငါးဖျားဖျားနှင့်ချက်ထားသည့် မုန့်ဟင်းခါးသည်လည်းပါဝင်သည်။ လမ်းထဲက အိမ် အတော်များများက အရင်ပါးထရံကာခြံစည်းခိုးခနရာ မှာ အုတ်တံတိုင်းများစာရံထားသည်ကို သတိထားမိ သည်။ အုတ်တံတိုင်းများကာရံထားသည့် အိမ်ကြီးများ ကြားမှာ သူတို့အိမ်ကတော့ အရင်အတိုင်းမပြောင်းလဲဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်နိဂါမလေးတွေနှင့်သာ ကာရံထားဆဲဖြစ်သည်။

“မယ်ခေ့ . . . သမီးရောက်လာပြီဟေ့”

မေမေက အိမ်ရှေ့ထွက်လာပြီး သူ့တို့မြင်သည် နှင့် မေမေကိုအော်ခေါ်ပြီးပြောလိုက်သည်။ မေမေက မေမေကို ငယ်ဟုခေါ်ပြီး မေမေကတော့ မေမေကို အစ်ကိုဟုခေါ်သည်။ မေမေက ဆံသဆရာဖြစ်ပြီး မေမေ ကတော့ အင်္ကျီပန်းထိုးသည့်အလုပ်ကိုလုပ်ခဲ့သည်။ မေမေ၏ ဆံသဆိုင်မှရခဲ့သောဝင်ငွေသည် သူတို့မောင် နှစ်နှစ်ယောက်စလုံးကို လူလားမြောက်ပြီး တွဲတစ်ခုခု အောင် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့ရုံသာမက မေမေ အမေ့ရထားသည့် နှစ်ဆယ်ပျဉ်ထောင်အိမ်ကြီးကိုပင် ပိုမိုလုပ်နိုင်ခဲ့အောင်ပြုပြင်နိုင်ခဲ့သည်။ မေမေ အင်္ကျီ ပန်းထိုးရာကရသောငွေကတော့ သူတို့မိသားစုအတွက် အပိုသုံးစရိတ်များဖြစ်ခဲ့သည်။ အခုတော့ မေမေသည် လည်း ဆံပင်ညှပ်သည့်အလုပ်ကို မလုပ်နိုင်တော့သလို မေမေသည်လည်း အင်္ကျီပန်းထိုးအလုပ်ကို မလုပ်နိုင်

တော့ပါ။ မေမေကတော့ မေမေထက် နှစ်နှစ်နီးပါးငယ် သည်။ မေမေအသက် ခုနှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ပြည့်တော့မည်။

အခုဆိုလျှင် သူ့အသက်သည်လည်း ငါးဆယ်ပြည့် တော့မည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် မိခင်တစ်ယောက်ဖြစ်သည့် အတွက် သားသမီးတို့နှင့် အတူမနေရသော မိဘတို့၏ ခံစားချက်ကို သူ့နားလည်ပါသည်။ တစ်ခါတလေမှာ သူသည်ပင် အကြောင်းကမည်မည်ရရမရှိပါဘဲ သား ၏ပြုစုယုယမှုကို တောင့်တမိခံသေးသည်။ သားက သူ့ အနားလာပြီး ငါးမိနစ်ခန့်နှိပ်နပ်ပေးသည့်အခါမျိုး မှာ ပီတိဖြစ်မဆုံးတော့။ သူ့မိဘများသည်လည်း ထိုသို့ စိတ်ဖျိုးပြစ်ကြပေလိမ့်မည်။ အခုတော့ သမီးတစ် ယောက်၏ ဝတ္တရားများမကျေပွန်နိုင်သည့် သူ့ကိုယ်သူ့ စိတ်တိုင်းမကျဖြစ်ရသည်။

“အိုး . . . မေမေ”

မေမေကိုတွေ့မြင်လိုက်ရသည့်တစ်ခဏ သူ့မျက် လုံးတွေ အဝိုင်းသားဖြစ်သွားသည်။ ငါးဖြင့်လုပ်ထား သည့် အထောက်အကူအထိန်းလေးကိုအားပြုပြီး သူ့မိ မြည်းမြည်းချင်းလျှောက်လှမ်းလာနေသောမေမေထံ သူ့ပြေးသွားမိသည်။ မေမေအနားရောက်တော့ မေမေ လက်အစုံကိုကိုင်ရင်း သူ မျက်ရည်ဝဲလာမိသည်။

“သမီးရဲ့မေမေ ဘာမှမပြစ်ပါဘူး ခြေထောက် တွေမကောင်းတော့ လမ်းလျှောက်ရတာ သိပ်အဆင် မပြေတော့တာနဲ့ ငါးလက်ထိန်းအကူလေး ဟိုတစ်လော ကပဲ မေမေလုပ်ထားပေးတာ”

သူ့ပါးနှစ်ဖက်မှာစီးကျလာတော့မည့် မျက်ရည် များကို မေမေက သူ့တံပေးတော့ သူ့ပိုဝမ်းနည်းမိသွား သည်။

“ဟုတ်တယ်သမီး မေမေက အသက်ကြီးပြီမဟုတ် လား။ မေမေကဝလည်းဝတော့ ထရင်ထိုင်ချ ဝလျှောက်ရ တာ အရင်လိုသိပ်မကောင်းတော့ဘူး။ စိတ်မကောင်း မဖြစ်ပါနဲ့ သမီးရယ်။ သမီးလာမယ်ဆိုပြီး ဖုန်းဆက် ကတည်းက မေမေတို့ကပျော်နေကြတာ”

မေမေက သူ့ကိုပြုံးကြည့်စရာပေမယ့် မေမေမျက် ဝန်းမှာ မျက်ရည်စများတွဲလွဲမိနေသည်ကို သူ့မြင်လိုက် ပါသည်။ မောင်လေးလည်း တစ်ဖက်ကို မျက်နှာလွှဲနေ သည်။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၁၂၈ |

“ခရီးပန်းလာတယ်မဟုတ်လား၊ အနားယူလိုက်
အုံး၊ ခဏနေရင် ရေချိုး၊ သမီးအခန်းကိုပဲ ဖေဖေတို့
ပြင်ထားပေးတယ်”

အပျိုဘဝတုန်းက သူ့နေခဲ့သည့်အခန်းလေးက
နှစ်ပေါင်းများစွာကင်းကွာနေသည့်သူ့အား ရင်းနှီးစွာ
ကြိုဆိုနေသည်။ အခန်းအပေါက်တွင်တပ်ထားသော
လိုက်ကာခန်းဆီးသည်ပင် ဟိုးယခင်ကသူသုံးခဲ့သည့်
အပြာရောင်နှင်းဆီပွင့်ခန်းဆီးဖြစ်နေ၍ သူ့အံ့အားသင့်
ရသည်။ မေမေက စနစ်တကျသိမ်းဆည်းထား၍ဖြစ်
မည်။ အရောင်အနည်းငယ်ဖျော့နေရုံမှတစ်ပါး လုံးဝ
စုတ်ပြခြင်းမရှိ။ အခန်းထဲဝင်လိုက်တော့ သူနှင့် အရင်း
နှီးဆုံးရနံ့တစ်ခုက နှာခေါင်းထဲတိုးဝင်လာသည်။ သူ
ကြိုက်သည့် စံကားဖြူပန်းလေးတွေကို တုတ်တံလေး
များနှင့်ထိုးပြီး ခုတင်ဘေးကစားပွဲလေးအပေါ် ပန်းအိုး
ဖြင့်တင်ထားသည်။ သူ အပျိုဘဝတုန်းက စံကားဖြူလေး
တွေပွင့်တိုင်း ခူးပြီး အုန်းလက်တုတ်တံဖြင့်ထိုးကာ ပန်း
အိုးထိုးလေ့ရှိသည်။ အခုလည်း ဖေဖေနှင့်မေမေက
သတိတရထိုးထားပေးခြင်းဖြစ်မည်။ မိဘအိမ်ပြန်
ရောက်လာသည့်သူ့အဖို့ အရာရာသည် အပူအပင်
နည်းသည့် ငယ်ဘဝကလို လွတ်လွတ်လပ်လပ်နှင့်
ပေါ့ပေါ့ပါးပါးရှိလှသည်။ အခန်းထဲမှာ အတော်ကြာ

အောင် သူ့အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ သူနိုးလာတော့
နံနက်ဆယ့်တစ်နာရီရှိနေပြီ။

“သမီးနိုးလာပြီလား၊ ရေချိုးလိုက်နော်၊ ပြီးရင်
ထမင်းစားကြမယ်၊ မေမေချက်ထားပြီးပြီ”

အသက်ငါးဆယ်အရွယ်သမီးဖြစ်သူ သူ့အား
ကလေးတစ်ယောက်လိုမြင်ပြီး အသက်ခုနစ်ဆယ်ကျော်
အရွယ် အမေဖြစ်သူက ပြောနေသည့်စကားများကို
ပတ်ဝန်းကျင်ကကြားလျှင် ပြုံးမိကြမည်ထင်သည်။ သား
သည်ပင် အသက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ် လူပျိုပေါက်
ဖြစ်နေပေမယ့် သူ့အမြင်မှာ ကလေးငယ်တစ်ယောက်
သာ။ အခုချိန်ထိလည်း သားကို တစ်ခါတစ်ရံ သူ
ထမင်းခွဲကျွေးနေတုန်း။ သားကလည်း အမေပေါင်ကို
ခေါင်းအုံးလုပ်ကာ သည်အရွယ်ထိအိပ်နေတုန်း။ သူ
လာတုန်းကတောင် “မေမေ မြန်မြန်ပြန်လာနော်” ဆိုပြီး
သားကမှာခဲ့သေးသည်။ သည်အချိန်ဆိုလျှင် သားတို့
လည်း ထမင်းစားကြတော့မည်။ ပြီးလျှင် သားက ကြေး
များသူမို့ သူ့အဖေချက်သည့်ဟင်းကို ကြိုက်ပါ့မလား
ဟု သူစိတ်ပူမိပါသည်။ သားနှင့်ခွဲရသည်မှာ တစ်ညပင်
ရှိသေးသည်။ သားကို သူ့သတိရမိနေပါပြီ။

“သမီးရေ... ရေမြန်မြန်ချိုးနော်၊ မေမေ
ထမင်းပြင်ထားမယ်၊
သမီးကြိုက်တဲ့ ငါးမန်း
သားရေသုပ်ရယ်၊ ငါး
ခြောက်ခေါင်း မရန်း
သီးဟင်းရယ် ချက်ထား
တယ်”

ရေချိုး၊ သနပ်ခါး
လိမ်းပြီးသည်နှင့် အဆင်
သင့်ပြင်ထားပြီး ဖြစ်
သည့် ထမင်းဝိုင်းဆီလာ
ခဲ့သည်။

ထမင်းဝိုင်းတွင်
ဖေဖေရော မေမေပါ
သူ့ကို စောင့်နေကြ
သည်။ မေမေချက်ထား

သည့်ဟင်းတွေက သူ့တို့ ဆွဲဆောင်အားကြီးလွန်းလှသည်။ အခုအချိန်အထိမပျက်ဝေးသည့် အဖေဖေရုနီယိုဟောင်းလေးဆီက သီချင်းသံတွေကလည်း သူ့စိတ်ကိုကြည်ရှူးနေစေပြန်သည်။

"မြေးလေးကိုပါ ခေါ်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ မေမေတို့က မြေးလေးကိုတွေ့ချင်နေတာ အခုဆို မြေးလေးက လူပျိုကြီးဖြစ်နေပါပြီ"

မြေးဖြစ်သူကိုတွေ့ချင်လှသည် မိဘနှစ်ပါးစိတ်ကို ခံစားနားလည်မိပေမယ့် သားကမလိုက်ချင်သည်မို့ စက်လှပါသည်။ ပြောရမည်ဆိုလျှင် သားသည် အတူနေသည့် မောင်မေမေကိုသာ ပိုပြီးခင်တွယ်သည်။

"မေမေတို့မြေးကလေး သင်တန်းတွေကို လောဘတကြီးလိုက်တက်နေတော့ အတန်းပျက်မှာကြောက်နေတယ် အခုခေတ်ကလည်း သင်တန်းတွေကစုံတယ်လေ မေမေရဲ့ သမီးတောင်လိုက်မမီဘူး၊ ဒီမှာလေ ခမေမေ မြေးပုံတွေ၊ နည်းတဲ့အရုပ်ကြီးမဟုတ်ဘူး၊ ဖေဖေရေ အတိုးနဲ့လှည့်ဖြစ်မယ်နော်"

ပုန်းထဲမှာလိမ်းထားသည့် သားခတ်ပုံတွေကိုပြလိုက်သည်။ ဖေဖေနှင့်မေမေကို သူတို့မြေးလေးခတ်ပုံတွေ ပုန်းထဲမှာတစ်ပျံပြီးတစ်ပျံပြနေတုန်း မောင်ထံက ပုန်းဝင်လာသည်။ မောင်ပြောလိုက်သောစကားကို ကြားလိုက်ရသည့်တစ်ခဏ မုန်း လက်ကလွတ်ကျမလာစိတ်ဖြစ်သွားသည်။

"သမီး ဘာဖြစ်တာလဲ . . ."

ဟန်ချက်ပျက်သွားပြီး လဲကျမလိုပင်ဖြစ်သွားသော သူ့ကို မေမေကမေးသည်။

"သားသား ကားအင်အားပေးပေးပြန်လို့တဲ့ ခမေမေ၊ သားသား သင်တန်းကအပြန် ငှားစီးလာတဲ့ကားနဲ့ အခြားကားဆိုက်မိလို့တဲ့၊ သားသားကို သမီး သိပ်စိတ်ပူမိတယ် မေမေရယ်"

မျက်ရည်တွေကျလာရင်း တရုတ်ပြောနေသော သူ့ကို ဖေဖေနှင့်မေမေကလည်း မျက်ရည်အင်္ဂါးသားနှင့်ကြည့်နေကြသည်။ သားက ဒဏ်ရာအနည်းငယ်ရုံသာဖြစ်၍ အဖိုးရိမ်ကြီးရန် ခမောင်ကပြောစသလိုလည်း သားကို သူ့စိတ်ပူမိချေပြီ။

"သမီးရယ် မြေးလေးက တောင်းသွားမှာပါ သိပ်လည်းစိုးရိမ်မကြီးပါနဲ့၊ ထမင်းစားလိုက်ဆုံးနော်"

ဖေဖေနှင့်မေမေကို ခေါင်းညိတ်ပြုပြီး ထမင်းကို ခပ်မြန်မြန်စားလိုက်သည်။ ဖေဖေနှင့်မေမေသည်ပင် ထမင်းစားမပြီးသေးခင် သူ ထမင်းစားခိုင်းကထပြီ၊ မောင်လေးဆီပုန်းဆက်လိုက်သည်။

"ခမောင်လေးရေ . . . အငှားကားတစ်စီးငှားပြီး အိမ်ကို မြန်မြန်လာခဲ့နော်၊ မမ ရန်ကုန်မြန်မြန်မှာ . . ."

စိတ်ယောင်ယက်ခတ်ကာ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်နေသည့်သူ့တို့ ထမင်းစားခိုင်းကထကြည့်နေသော ဖေဖေနှင့် မေမေအား သူ့စကားသိပ်မပြောနိုင်တော့၊ သူ့နှုတ်ကလည်း ရသမျှတုရားစာတစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ်ရွတ်ဆိုပြီး ဆုတောင်းနေမိသည်။ ခဏကြာတော့ အငှားကားတစ်စီး ငှားပြီး မောင်လေးရောက်လာသည်။ အခန်းထဲဝင်ကာ ခရီးဆောင်အိတ်ယူပြီး အဖေနှင့်အမေကို ထိုင်ကန်တော့လိုက်သည်။

"သမီး ကျန်းမာချမ်းသာပါစေကွယ်၊ မြေးလေးလည်း အမြန်ဆုံးသက်သာပါစေ မေမေတို့သမီး ပုပန်ကြောင့်ကြစိုးရိမ်မှုတွေပျောက်ပြီး မိသားစုနဲ့အတူ မခွဲမခွာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေနိုင်ပါစေလို့ ဖေဖေဆုတောင်းပေးပါတယ်၊ နောက်တစ်ခါလာရင် မြေးလေးပါခေါ်ခဲ့နော်"

သူ့အတွက် နောက်တစ်ခါဆိုသည့်အချိန်သည် ဘယ်သောအခါမှ ရောက်လာမည်ကို သူမသိနိုင်ပါ။ သေချာသည်က မနေ့ကခရီးနှင့် ဒီနေ့ခရီးသည် အိမ်အပြန်ခရီးချင်းတူမသော်လည်း သမုဒယကြီးများခေါ်ဆောင်ရာ စိတ်ခံစားမှုတို့သည်ရာက ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသည်။ ဖေဖေနှင့်မေမေက အိမ်အဝအထိထွက်လာပြီး သူ့ကို လက်ပြနွတ်ဆက်ကြသည်။ အိမ်ခြံအဝမှာ လက်ပြနွတ်ဆက်ရင်းကျန်ရစ်ခဲ့သည့် မိအိုမအိုနှစ်ဦးကို ပြန်၍လက်ပြနွတ်ဆက်ဖို့အတွက် သူ့မှာ အင်အားမရှိတော့။

အခုတော့ သူ၏အိမ်အပြန်သည် ခအားငြိမ်းမှု၏ ဝေးရာဆီကို . . . ။

ကျောက်စက်ရဲမွန်

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၁၃၀၅ |

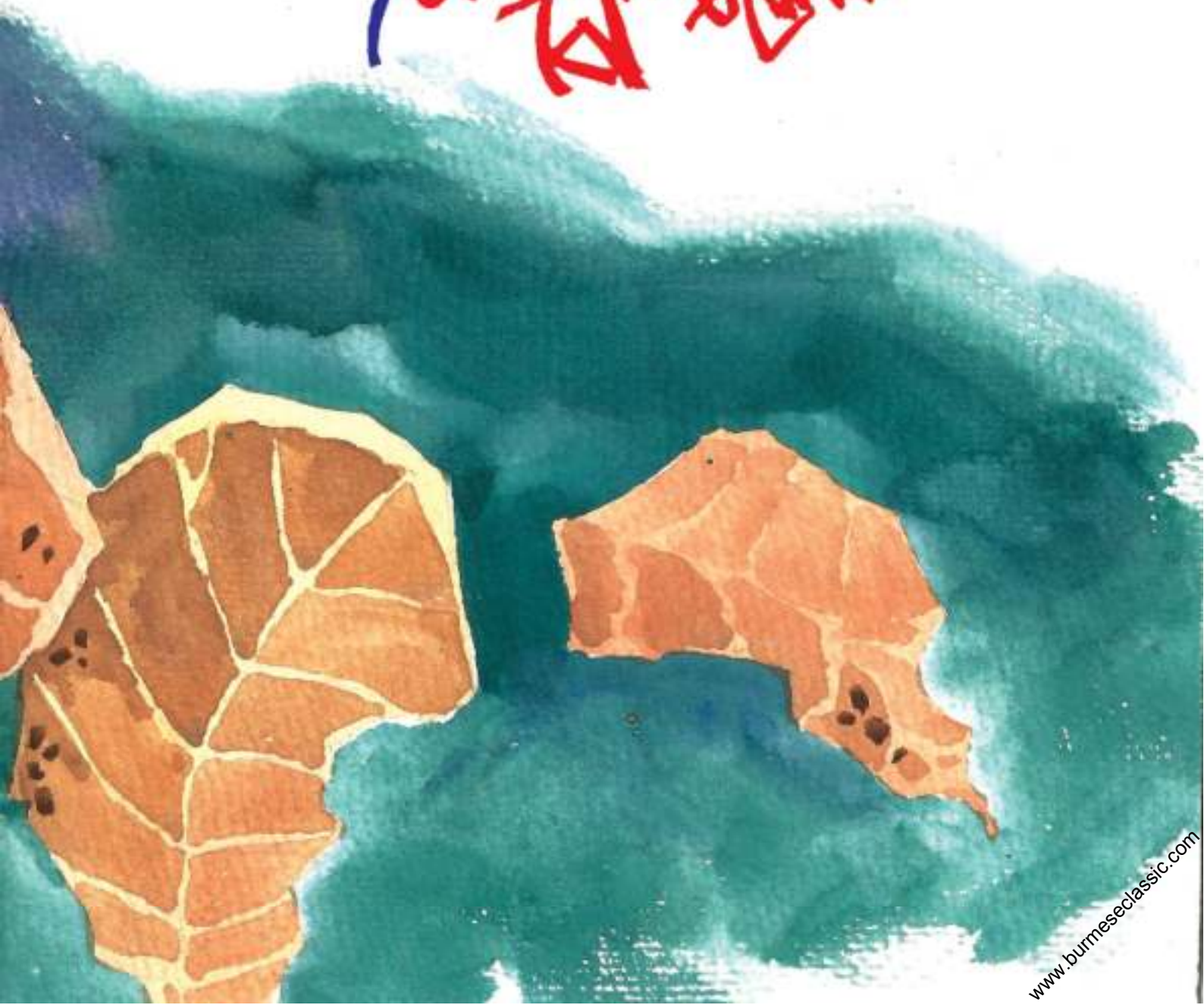

(၁)

“အဖေတို့ကလည်း
လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ၊ ချေးပါသေးပေါက်
လုပ်ချင်ရင် ကြိုပြောပါလို့ သေသေချာချာ
ပြောထားရဲ့သားနဲ့၊ အစ်မရေ လာပါအုံး၊
ဒီမှာ အစ်မအဖေကြီး အိပ်ရာထဲမှာ
ချေးတွေပါထားပြန်ပြီ”

နှာခေါင်းကို လက်နှင့်ပိတ်ကာ
အော်ဟစ်ပြောဆိုလိုက်သည့်
သူ့သမီးလတ်၏စကားသံမှာ
သူ့တစ်ကိုယ်လုံး သေးငယ်
ကျုံ့ဝင်သွားသလို ခံစားလိုက်ရပါသည်။
ထို့အတူ သူ့ကိုယ်သူလည်း
ဘယ်နှကြိမ်မြောက်မှန်း

သား
ဟန်ချက်ကန်ချက်

ဓမ္မတာပရိယောဂ် | ၁၃၂ |

မသိ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်လိက်မိသည်။ တကယ်လည်း သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ပျက်မိ၊ စိတ်တုန်နေမိပြီဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ထမင်းကို ကိုယ်တိုင်မစားနိုင်၊ ကိုယ့်အဝတ်အစားကို ကိုယ်တိုင်မလဲလှယ်နိုင် ကိုယ့်အညစ်အကြေးကို ကိုယ်တိုင်သန့်ရှင်းရေးမလုပ်နိုင်သည့် ဘဝကြီးထဲမှာ အသက်ရှင် လူဖြစ်နေရသည်ကို ငြီးငွေ့စိတ်တုန်လှပြီဖြစ်သည်။

အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရလျှင် သူ့ဘဝမှာ ယခုလို အခြေအနေမျိုးများနှင့်ကြုံတွေ့လာဖို့ သယ်တုန်းကမှ မမျှော်လင့်ထားမိခဲ့ပါ။ ထို့အတူ ယခုလို မျက်နှာမျိုးများ ယခုလို စတားသံမျိုးများကို ကြားနာရလိမ့်မည်ဟူ၍လည်း မယောင်၍ တောင်မှမထွေးမိခဲ့ဖူးပါ။ တကယ်လည်း သူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ လေပြတ်ရောက်ဆိုသည့် မိစ္ဆာနတ်ဆိုးကြီး ပူးကပ်မခံရခင်ကအထိ သူသည် သန့်စွမ်းကျွမ်းမာသူတစ်ယောက်၊ ဖျတ်လတ်လန်းဆန်းနေတတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အတူ မိသားစုဝင်များအပေါ် ဩဇာဥပေါင်းသူ၊ ခေတ္တမျိုးသားချင်းတို့၏ လေးစားမှုကိုခံရသူ စသည့်ဂုဏ်ပုဒ်များဖြင့် ပြည့်စုံသူတစ်ယောက်လည်းဖြစ်ပါသည်။

သို့ပေမယ့် ထိုအရာများသည် တစ်ချိန်တစ်ခါကသာဖြစ်ပြီး ယခုအချိန်မှာတော့ တခြားသူတစ်ယောက်လို လွှမ်းမိုးချုပ်ကိုင်ဖို့ကိုမဆိုထားနှင့်၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းက ဖြစ်ပျက်ပေါ်ပေါက်လာသည့်အဖြစ်အပျက်များကိုပင် ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိတော့သည့် သူတစ်ယောက်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ဘို့မင်းလားသည် အသက်အရွယ် ရရှိစံတေးနေရသည့် ဝေဒနာတွေ့လာ သူ၏တချို့သော အာရုံတွေကို နှေးကွေးလေးလံစေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ထို့အတူ တချို့သော အကြောင်းအရာအဖြစ်အပျက်များကိုလည်း ဖျက်စီးသွားစေခဲ့ကြပြီဖြစ်သည်။ အဆိုးဆုံးကဆိုး ဝမ်းတို့ကို ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် အာရုံကြောတို့ အလုပ်မလုပ်နိုင်ကြတော့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ တကယ်လည်း စိတ်နှင့်လှုပ်ရှားတုံ့ပြန်ပုံတို့ ထပ်တူမကျသည့် အခြေအနေမှာ မကြာခဏပင် အညစ်အကြေးများကို သတိလက်လွတ်စွန့်လိုက်မိတတ်သည်။ ဒီအတွက်လည်း အတူနေတိမ်သူတိမ်ထားများ၏ ငြိုငြင်မှုကို

မကြာခဏပင် သူ့ခံခဲ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် သူ့သားသမီးများ၏ ပြစ်တင်ပြောဆိုမှုကို မကြာခဏပင်ခံခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ခံရသည့်အခါတိုင်းမှာလည်း ရှက်ရွံ့စိတ်၊ သိမ်ငယ်စိတ်တို့က သူ့ရင်ထဲကို တစ်ဖန်တစ်ဖန် စိန်ခင်းလာတတ်ကြစမြဲပင်ဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ ဘို့မင်းမစွမ်းရောက်သည်တစ်ယောက် ခံစားရသည့်ခုကဲ့သို့များက မြားမြောင်လွန်းလှပါသည်။ အထူးသဖြင့် မိသားစုအတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီး ပြစ်နေခဲ့ရသည်ဆိုသည့် စိတ်ခံစားမှုက သူ့ကို များစွာပင် အနေရခက်စေသည်။ အနေရခက်စေရုံသာမက တစ်ခါတစ်ရံ သူ့ရရှိထားသည့် လူအဖြစ်ကိုပင် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ထို့အတူ အသက်ရှင်နေရုံသက်သက် လူဖြစ်ခြင်းသည် ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်စရာ မည်မျှကောင်းကြောင်းကိုလည်း သူကောင်းကောင်းသိခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။ တကယ်လည်း ငယ်ရွယ်စုပျိုမှု၊ တက်ကြွလန်းဆန်းမှုတွေမရှိတော့သည့် လူတစ်ယောက်အတွက် နေ့ရက်တိုင်းသည် စိတ်ပျက်စရာတွေ့ချည်းပင်ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် မီးစာကုန် ဆီခန်းလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ထုတ်ဖို့တောင် မတတ်နိုင်တော့သည့် လူတစ်ယောက်အတွက် အသက်ရှင်သန်မှုဆိုတာ သာမန်အနေပေါ်သည့် ကိစ္စတစ်ခုသာမဟုတ်သေးမဝင်တော့သည့်ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်သည်ဆိုတာကို အခုအချိန်မှာ သူ့သေသေချာချာကြီးသိနေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရလျှင် မျှော်လင့်စရာဘာမှမရှိတော့သည့် နေ့ရက်တွေထဲမှာ သူ့အသက်ကို ထိရက်တောင် မရွတ်သန်ချင်တော့ခြင်းဖြစ်သည်။ လမ်းစားမှာစွန့်ပစ်ခံထားရသည့် ခေ့သန့်ထူးတစ်တူး ဘီယာထူးအခွဲတစ်ခုလောက်တောင် မိသားစုနှင့်ကမ္ဘာမြေကြီးကို အကျိုးမပြုနိုင်တော့သည့် လူတစ်ယောက်အဖြစ်နှင့် သူ့အသက်ကို တစ်စက္ကန့်တောင် ဆက်ပြီး မရွတ်သန်ချင်တော့ခြင်းဖြစ်သည်။ တကယ်လည်း အသက်ရှင်လျက် သေဆုံးနေရသည့် နေ့ရက်တွေကို သူ့ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်မှုနီးတီးလှပြီဖြစ်သည်။ ဗုတင်ဘုံကြီးပေါ်မှာ ငြီးငွေ့စရာကောင်းလောက်အောင် လဲလျှော့ခြင်းပင် နေခဲ့ရသည့် အချိန်တွေ၊ နန္ဒာကိုယ်ကြီးက

ပေးသည့် နာကျင်မှုတွေ၊ စိတ်ထဲက ယိုစိမ့်ထွက်ကျ လာတတ်သည့် နာကျင်မှုတွေဆီကနေ ရှောင်ကွင်း လွတ်မြောက်ချင်နေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ မီးစာကုန်ခါနီး ဖယောင်းတိုင်က ပိုပြီးလောင်ကျွမ်းခံရတတ်သလို မျိုး တဖြည့်မြည့်လောင်ကျွမ်းခံနေရသည့် နေ့ရက် တွေထဲကနေ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ချင်နေခဲ့ပြီဟု ဆိုလျှင်တော့ ပို၍မှန်လိမ့်မည်ထင်ပါသည်။ တကယ် လည်း လက်ရှိဖြစ်တည်ရွှင်သန်နေရသည့် ဘဝကြီး ထဲမှာ သူ့အတွက် ပျော်စရာဆိုလို့ တစ်ရံတစ်ခါ အတွေးအာရုံများထဲသို့ ရောက်ရှိလာတတ်သည့် အတိတ်နေ့ရက်များဆီက ပြီးဆုံးခဲ့ပြီးသော အကြောင်း အရာများသာရှိနေခဲ့တာဖြစ်ပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ အတိတ်နေ့ရက်များဆီက မိသားစုအတွက် သူ့စွမ်း ဆောင်ခဲ့ဖူးသည့် အကြောင်းအရာများကို ပြန်လည် တွေးတောရခြင်းကသာ သူ့အတွက် စိတ်ရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့စရာဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အခွင့် အရေးသာရခဲ့မည်ဆိုလျှင် လက်ရှိ သူရင်ဆိုင်နေခဲ့ရ သည့် အခက်အခဲများ၊ ဝေဒနာများဆီကနေ အမြန် ဆုံး လက်မြောက်အရှုံးပေး ထွက်ခွာသွားလိုက်ချင်မိပြီ ဖြစ်ကြောင်း တစ်စုံတစ်ယောက်ဆီ၌ ဖွင့်ဟပြောဆို လိုက်ချင်ပါသည်။

(၂)

“အဲဒီနေ့ကျရင် အဖေအခန်းတံခါးကို သေချာ ပိတ်ထားလိုက်ကြဖို့ မမေ့ကြနဲ့အုံးနော်၊ တော်ကြာ အခန်းထဲက အနံ့အသက်တွေထွက်လာလို့ ဧည့်သည် တွေရှေ့ အရှက်တွေကွဲကုန်ကြမယ်”

ရုတ်တရက် အခန်းတံခါးကိုကျော်ဖြတ်ကာ ဝင် ရောက်လာသည့် စကားသံတို့ကြောင့် သူ့ရင်တစ်ခုလုံး နာကျင်သွားရသည်။ ထို့အတူ သူသည် မိသားစု အတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးအဖြစ်သာမက မိသားစု အတွက် အရှက်ရစရာလူပိုကြီးတစ်ယောက်၊ အသုံး မဝင်တော့သည့် လူကြီးတစ်ယောက်အဖြစ်သို့ရောက်ရှိ နေခဲ့ပြီလားဟူ၍လည်း တွေးလိုက်မိသည်။ တကယ် တော့ အသည်းစွဲအောင်နာတယ်ဆိုသည့်စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို သူ အခုမှ သေသေချာချာနားလည်မိ သည်။ ထို့အတူ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ သည့် ရောဂါသည်အဖေအိုကြီးအပေါ်ကို ဒီလောက် လေးတောင် စိတ်ရှည်သည်းခံမပေးနိုင်ကြသည့် သူတို့ တစ်တွေ၏စိတ်ဓာတ်တွေကိုလည်း သူအံ့ဩလိုက်မိ သည်။ တကယ်ဆို အကျိုးလိုလို့ ညောင်ရေလောင်း ခဲ့တာမျိုးမဟုတ်ပေမယ့် သူ့မှာသာ ဖန်ဆင်းပြနိုင်စွမ်း ရှိနေခဲ့မယ်ဆိုရင် သားသမီးတွေကို သူ ဘယ်လိုပြုစု ယုယပျိုးထောင်လာခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို ပြန်ပြီးဖန်ဆင်း ပြလိုက်ချင်မိသည်။ သူတို့၏ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ နေ ရေး၊ စားရေး၊ ဝတ်ရေးများအတွက် သူ ဘယ်လောက် အထိရုန်းကန်ခဲ့ရသလဲဆိုတာကို ဖန်ဆင်းပြလိုက်ချင်မိ သည်။ ထို့အတူ ယခု သူတို့ပြောလိုက်သည့်စကားလုံး တွေကြောင့် သူတို့၏ရောဂါသည်အဖေအိုကြီး၏စိတ် ထဲမှာ ဘယ်လောက်အထိ ပူပြင်းလောင်မြိုက်သွားတယ် ဆိုသည့်အကြောင်းကိုလည်း သူတို့တစ်တွေသိအောင် ပြောပြလိုက်ချင်မိပါသေးသည်။ သို့ပေမယ့် ဒါတွေဟာ ဒီဘဝမှာ ဘယ်လိုမှဖြစ်လာနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိဘူး ဆိုတာကိုလည်း သူ့စိတ်ထဲက သေသေချာချာပင် သိနေခဲ့ပါသေးသည်။

(၃)

“ဟာ. . . လူတွေက အလုပ်ရှုပ်နေပါတယ်ဆို လုပ် ထားပြန်ပြီဗျာ” ဆိုသည့် သူ့သားငယ်၏စကားသံအဆုံး မှာ ဝူးဝူးဝါးဝါးဖြင့် အကျောက်အကန်ပင်ငြင်းဆန်လိုက် မိသည်။ ထို့အတူ သူ တမင်တကာလုပ်တာမဟုတ် ကြောင်း၊ မတော်တဆဖြစ်သွားခြင်းသာဖြစ်သည်ဆို သည့်အကြောင်းကိုလည်း သူ့မှာရှိသမျှအစွမ်းအစ အမူအရာအားလုံးဖြင့် ပြောပြနေမိသည်။ တကယ်

ဓမ္မတာရီ | ၁၃၄ |

လည်း သိစိတ်ဖြင့် တမင်တကာပြုလုပ်မိခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါဘဲ မသိစိတ်ဖြင့်ပြုမိခဲ့ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ယုတ်စွာအံ့။ ထိုသို့ အညစ်အကြေးများစွန့်ထားမိခဲ့ကြောင်းကိုပင် ယခုမှ သူ သိရှိခွင့်ရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ပါသော်လည်း သူ့သားငယ်က သူ၏စကားများ၊ အမှုအရာများကို ဘာသာပြန်ဖို့မစဉ်းစား၊ ခြေထောက်ကို ခေတ္တနင်းကာသာ သူ့အနားမှ ဝေးရာသို့ထွက်သွားခဲ့ပါသည်။

(၄)

ခါးဆောက်ဝိုင်းဆီမှ စိစိစိဖြစ်နေသည့် အထိ အတွေ့ကြောင့် သူ ထိတ်လန့်တကြားပြစ်သွားမိသည်။ တကယ်လည်း အိပ်ရာထက်မှာ အညစ်အကြေးများကို စွန့်ထားလိုက်မိပြန်ပြီဆိုသည့်အသိက သူ့စိတ်တို့ကို ပူပင်စိုးထိတ်လာစေခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် အညစ်အကြေးများကို စွန့်ထားမိခဲ့ကြောင်းကို သူ့သား၊ သူ့သမီး၊ သူ့မိသားစုဝင်တွေသာ သိသွားခဲ့ရင်ဆိုသည့် အသိက သူ့နှုတ်ပြင်မှ ခန္ဓာတို့ကိုပင် ဖို့ထွက်လာစေခဲ့သည်။ ထို့အတူ တစ်ဖက်ကလည်း ဧပြီသားနာကို တယ်လိုဖြေရှင်းရမလဲဟု အပြင်းအထန်ပင်စဉ်းစားနေမိသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ဧပြီသားနာ ဧပြီအညစ်အကြေးတွေကို သူ့သား၊ သူ့သမီးနှင့် သူ့မိသားစုဝင်တွေ မတွေ့မြင် မရိပ်မိခင် သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှ ကင်းစင်သွားအောင် ဖြေရှင်းရပါမည်။ သို့ပါမှ သူ့သား၊ သူ့သမီးနှင့် သူ့မိသားစုဝင်များ၏ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ကျပျက်ကြိမ်မောင်းသံများဆီမှ လွတ်ကင်းခွင့်ရလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။ လူပိုကြီး၊ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့် အကြည့်များဆီမှ လွတ်မြောက်ခွင့်ရလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ပထမဦးဆုံး တစ်ခုခုရှိနေသလို အိပ်ရာမှာကပ်နေသည့် သူ့ကျောပြင်တွေကိုရွေ့ဖို့ ကြိုးစားလိုက်မိသည်။ တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်အထိ ကြိုးစားကြည့်သော်လည်း ဘာမှထူးခြားမလာတာမို့ သူ့စိတ်ဓာတ်နည်းနည်းကျချင်လာသည်။ သို့ပေမယ့် သူ့လက်မလျှော့၊ တကယ်လည်း သူ့သား၊ သူ့သမီး၊ သူ့မိသားစုဝင်များ၏ ခြေထောက်ပြင်ခြင်းတွေကနေ လွတ်မြောက်ဖို့ လက်လျှော့လို့မရဘူးဟု သူ့ကိုယ်သူ

အားပေးရင်း ကျောက်တုံးတွေနှင့်အဖိခံထားရသလို လေးလံနေသည့် သူ့လက်တွေကိုအားပြု၍ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ခုတင်ပေါ်ကနေရွေ့သွားဖို့ ထပ်ပြီးကြိုးစားခဲ့ပါသည်။ တစ်ခါ၊ နှစ်ခါ၊ သုံးခါ၊ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကနေ ခန္ဓာတွေအပြိုက်ပြိုက်ဖီးကျလိုလာသည်။ သူ့ရင်သည် ပူပူလောင်လာပြီး သူ့မျက်လုံးတွေသည် ခန္ဓာများကြောင့် ကျိန်းစပ်လာသည်။ သို့ပေမယ့် ဘယ်လောက်ကြိုးစားကြိုးစား သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကတော့ သူ့နှိုးရင်းစွဲနေရာကနေ တစ်သက်မတောင် ရွေ့သွားခြင်းမရှိခဲ့ပါ။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ရွေ့လျားသွားခြင်းမရှိသော်လည်း သူ့ရင်တတ်ကြီးကတော့ အရှိန်ပြင်းပြင်းဖြင့် အဆွဲခံနေရသည့် ဖားဖိုကြီးတစ်ခုလို နိမ့်လိုက် မြင့်လိုက်ဖြစ်လာသည်။ သူ့အာခေါင်တွေသည် ကန္တာရအလယ်က သဲသောင်ပြင်တွေလို ပူလောင်ခြောက်ကပ်လာပါသည်။ ထို့အတူ သူ့မျက်လုံးများသည်လည်း ပြာဝေလာခဲ့သည်။ သို့ပေမယ့် စိတ်က လက်မလျှော့ချင်သေးဘူးဖြစ်နေသည်။

တကယ်လည်း မိသားစုဝင်များ၏ ရွတ်ချပြောဆိုခံရခြင်းမှ လွတ်မြောက်ဖို့အတွက် သူ့လက်မလျှော့ချင်သေးပါ။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရှိသမျှအားနှင့် သူ့ကြိုးစားကြည့်ချင်မိပါသေးသည်။ စိတ်ထူးမိသည့် အတိုင်းလည်း သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို အဲဒီခုတင်အိုကြီးနဲ့လွတ်ကင်းရာသက်ကို အပွမ်းကုန်လိမ့်အပ်မိဖို့ သူ့ကြိုးစားလိုက်မိသည်။ ထိုတိကျကျမြောရလျှင် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိသမျှအားအကုန်လုံးနှင့် အဲဒီအညစ်အကြေးတွေပေစွန်းစနုသည့် ခုတင်အိုကြီးရှိရာဘက်မှ အဝေးဆုံးတို့ လှိမ့်အုပ်လိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်။ အံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင်ပင် သူသည် ခုတင်အိုကြီး၏အဝေးဆုံးတို့ ချောက်ဖို့သွားခဲ့ပါသည်။ သူ့ပျော်ရွှင်သွားခဲ့သည်။ သူ့ပျော်ရွှင်စွာပဲ သူ့မနေချင်သည့်အိပ်ခန်း၏ဝေးရာဆီတို့ ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ သို့ပါသော်လည်း ခုတင်အိုကြီးပေါ်မှာရှိနေသေးသည့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် အညစ်အကြေးတွေနဲ့ ပေစွန်းနေရဆဲပဲဖြစ်သည်ဆိုတာကိုတော့ သူ သိခွင့်မရလိုက်တော့ပေ။ ။

ငွေတာရီ

မဂ္ဂဇင်း

ရွေးချယ်သောကဗျာများ

၁. ၇. ၂၀၁၉ ရက် မှ ၃၁. ၇. ၂၀၁၉ ရက်အထိ ရောက်ရှိလာသောကဗျာများမှ အောက်ဖော်ပြပါ ကဗျာများကို ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းတွင် အသုံးပြုရန် ရွေးချယ်ထားပါသည် -

၁။ မြိုး (မောင်နီပိုင်း-ကျောက်တန်း)၊ ၂။ အံ့ပုန်းချစ် (ခက်လှိုင်းကျော်)၊ ၃။ ရန်ကုန်ရောက်စ ကဗျာဆရာ (၁) (လင်းသော်တာ)၊ ၄။ ရန်ကုန်ရောက်စ ကဗျာဆရာ (၂)(လင်းသော်တာ)၊ ၅။ သရပါ အဝင်(ပြင်စည်အောင်-ခရာတော)၊ ၆။ သာစွဋ္ဌာနေ အညာမြေ (မင်းခ-မုံ-အင်တိုင်း)၊ ၇။ မိတဆိုး ရှင်ပြု (အောင်မြင့်မိုး)၊ ၈။ နဲ့နဲ့တယော(တိုးဝေ)၊ ၉။ တို့နှစ်ဖော် (ခင်ဖုန်းကြည်-မိုင်းပွန်)၊ ၁၀။ အလှ ဝန်းရံ မြို့ဘားအံ (မြတ်လွမ်းနောင်-ပုတီးကုန်း)၊ ၁၁။ ကံအမှောင် (မင်းသွေးနွယ်-ဖီးကုန်း)၊ ၁၂။ ကမ္ဘာ့အမွေအနှစ်. . . ပုဂံ (အောင်ဆန်းသိန်း-ပခုက္ကူ)။

ငွေတာရီ

မဂ္ဂဇင်း

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်းသို့ စာမူများပေးပို့လိုပါက

'တာဝန်ခံစာတည်း၊ ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း၊

အမှတ်(၁၅)၊ မိုးကောင်းလမ်း၊ (၁၅)ရပ်ကွက်၊ ဘောက်ထော်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဖုန်း- ၀၉၄၀၃၂၅၈၄၅၁'

နှင့်

ngwetaryeemagazine@gmail.com

သို့လည်း ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၁၃၆ |

“ဝက်ပု ထောင်က
 လွတ်လာပြီ”
 ဆိုသည့် သတင်းက
 ဒေါ်စန်းကြည်မရင်ကို
 ဖနောင့်နှင့်ပေါက်နေ
 သလို အခံရခက်ခက်
 ကြီးဖြစ်စေသည်။
 သေသည့်သူက
 ပြန်ရှင်မလာ
 နိုင်တော့။
 ခုနစ်နှစ်ဆိုသည်
 အတိုင်းအတာက
 အပျိုပြန်ဖြစ်လာသော
 မုဆိုးမလိုပါပဲ
 ကလာ။
 လျှော့ရက်နှင့်
 ဘာနှင့်ဆိုလျှင်
 ထိုမျှပင်ကြာခဲ့ဟန်
 မတူပေ။
 ဝက်ပုမျက်နှာကို
 ရွာထဲတွင်ပြန်မြင်
 တွေ့ရပါက ရောဂါ
 တိုးပေဦးမည်။

မေ့ခြင်း

ကြီးနီ

ကောင်းကင်သည် ကြယ်တစ်စင်းမှမကြွေစေလိုပါ

စဉ်းစားမိပြီဆို
 ဒေါ်စန်းကြည်မတို့က
 တသိကြီး။
 သားလေးဖိုးအောင်
 ကိုမွေးဖွားခါနီး၌

ယောက်ျားဖြစ်သူ တိုးမောင်
 ဆုံးရှာသည်။ ရိုးရိုးယဉ်ယဉ်
 လည်းမဟုတ်။ ကြက်ဝိုင်း
 တွင် ဓားထိုးမှုဖြစ်၍
 လူနှစ်ယောက်ကို
 သတ်လိုက်သည်။
 ပြီးတော့ ဓားကို
 ခါးတွင်ထိုးကာ
 လွတ်ရာလွတ်ကြောင်း
 ရှာဖွေမည်ထင်သည်။
 ချောက်၊ ကုန်းတွေထဲ
 ဆင်းပြေးသွားတာ
 မြင်လိုက်ကြသည်ဟု
 ထန်းသမားတွေပြောတာ

ကြားရသည်။
 နှစ်ရက်၊ သုံးရက် ရဲတွေ
 ပိုက်စိပ်တိုက်ရှာကြတာ
 မတွေ့။ လေးရက်မြောက်
 သောနေ့တွင်မူ
 ရွာအနောက်ဘက်က
 မန်ကျည်းပင်ကြီးပေါ်ခွဆုံတွင်
 အသက်မဲ့လျက်
 တွေ့ရလေတော့သည်။
 သူ၏လက်ကြောခြေကြော
 တွေပါမကျန်
 အကုန်လုံးဖြတ်ထားပြီး
 သေဆုံးနေခြင်းဖြစ်လေသည်။
 ဓားစီးသည်ဟုပြောကြသည်။
 စိတ်ဖောက်ပြန်၍
 လုပ်ချင်ရာလုပ်ခြင်းဟုလည်း
 ပြောဆိုကြသည်။
 မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၁၃၈ |

မည်သည့်စကားမျှ ဒေါ်စန်းကြည်မက မယုံ။ တစ်ယောက်ယောက်၊ သို့မဟုတ် အဖွဲ့ဖြင့် ပြန်လည်လက်စားချေခြင်းဟုသာ ထင်နေမိသည်။ သူ့ထိုက်နှင့်သူ့ကံငြင်းဆန်၍ မရသောကံတရားမို့ မည်သို့မျှ မတတ်နိုင်။ နေ့စေ့လစေ့ကြီးဖြင့် မမွေးဖွားရသေးသည့်ကလေးကို အားကိုးပြီး ငိုလိုက်ရသည်ကား မမောနိုင် မပန်းနိုင်။

သားလေးဖိုးအောင်ကိုမွေးတော့ ဒေါ်စန်းကြည်မ ဗုက္ခတွေတသိကြီးတွေ ရတော့သည်။ နီးစပ်ရာဆွေမျိုး သားချင်းကလည်းမရှိ။ ဝိုင်းဝန်းကူညီတတ်သော အိမ်နီးနားချင်းတွေကော့လူကြောင့်သာ သားလေးဖိုးအောင်ကို ချောချောမောမောမွေးဖွားနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

လူ့လောကသို့စတင်ရောက်ရှိလာစဉ်သေးသော်လည်း အားကိုးလိုက်ရသည်ကား ဆိုဖွယ်ရာမရှိ။ ယောက်ျားကိုချစ်သည့် အချစ်တွေလည်းပါသည်။ ရင်ကဖြစ်သည့်အနှစ်တွေလည်းပါသည်။ ယုံကြည်ကိုးစားလောက်စရာ သားယောက်ျားလေး။ မွေးပြီးပြီး

ချင်း အားရပါးရငိုမိသည်။ ဖခင်မရှိတော့သောသားလေးအတွက် ယူကျုံးမရဖြစ်မိပါသည်။ အဖေလိုမမိုက်ရန်အတွက် သူ့တွင်တာဝန်အပြည့်ရှိကြောင်း ဒေါ်စန်းကြည်မ နားလည်ထားခဲ့သည်။

အချိန်တန်အရွယ်ရောက်လာသည်အထိ သားကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်ရှိခဲ့သည်။ ဟိုနေရာသွားလည်း စိတ်မချ၊ သည်နေရာသွားလည်း စိတ်မချ။ အိပ်မရသည့်ညတွေက ရက်ဆက်။ အိပ်မက်ဆိုးတွေက မပြတ်ခြောက်လှန့်ကြသေးသည်။ သားကို ဓားထိုးခံရသည်ဟုပဲ အမြဲတစေမြင်မက်နေခဲ့မိသည်။ စိတ်အစွဲကြောင့် သောကပိုနေရသည်ဟု ရွာထဲက သက်ကြီးဝါကြီးများက ဖောင်းဖျသော်လည်း မရ။ အစိုးရိမ်လွန်နေခဲ့ခြင်း

ကို မတားဆီးနိုင်။ သားကို သာမန်မိခင်တစ်ယောက် ချစ်သည့် အချစ်ထက် ပို၍ ချစ်ခဲ့မိသည်။ ဖတဆိုလေးမို့ ပို၍ ချစ်သည်။ တစ်ခုတည်းသောမိတွယ်ရာမို့ ပို၍ ချစ်သည်။ ဆင့်၍ ဆင့်၍ ပို၍ သစ်သောမေတ္တာတွေဖြင့် သားလေးကိုချစ်ခဲ့ရပါသည်။

သားက အမေ့သောကကို နားလည် မောဟကို စာနာသနားတတ်ခဲ့၍ တော်သေးသည်။ အပေါင်းအသင်း ကြည့်ပေါင်းသည်။ ပွဲလမ်းအပျော်အပါးရွှောင်သည်။ မိခင်ဖြစ်သူ မျက်နှာရိပ်မျက်နှာကဲကို အမြဲကြည့်နေတတ်သည့်သားပါ။ ထိုသို့ရှိသည့်တိုင် သောကတွေကမလျော့ပါ။ စိုးရိမ်

နေခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြစ်လာသည့် ညတစ်ည။ ထိုညက မိုးကလေးကစွေနေခဲ့သည်။ လွမ်းတတ်သူဆို လွမ်းဖွယ်ကောင်းသည့်ည။ ရွာကလေးက တိတ်ဆိတ်။ ပုဆိုးခြုံကာအိပ်၍ကောင်းသည့်အချိန်။ စောင်ခြုံရသည်ထိမအေး။ ပုဆိုးကလေးဖြင့်ကွေးမှ အရသာထူးသည့်အခါကာလ။ ခွေးတွေက အိမ်တိုင်ခြေတွင် နှပ်နေကြပြီ။ ဒေါ်စန်းကြည်မက ပြောင်းဖူး

ပတ် ဆေးလိပ်ဖွာကာ တွေးနေသည်။ ယောက်ျား ဖြစ်သူပြန်အလာ မှားချစ် ချစ်သည်အကြောင်းများ ဆွေးမြည့်ခံစားလိုက်၊ သားဖြစ်သူကို မိန်းမကောင်း၊ ချွေးမတစ်ယောက်ဖြင့် မြင်ကြည့်လိုက်နှင့် စိတ်ကို အတိတ်ဆီပြန်ရွှေ့လိုက်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဆီတွန်းပို့လိုက်ဖြင့် သက်မမောတွေ ခဏခဏချစနုရသည်အချိန်။

အိမ်ရွေ့မှခေါ်သံကြားရ၍ သားဖြစ်သူထကြည့် သည်။ ပြီးတော့ အိမ်ထဲသို့ သူ့သူငယ်ချင်းဝက်ပုနှင့်အတူ ပြန်ဝင်လာသည်။ ဝက်ပုက ဆေးဆေးဆေးဆေးနေ တတ်သည့်ကလေးဖြစ်သည်။ စိတ်ချရ၍ သားဖြစ်သူ နှင့်ပေါင်းတာ ခွင့်ပြုထားလေသည်။ အသောက်အစား မရှိ၊ သို့သော် မိန်းကလေးတော့ ပေ့ချင်ခွပ်ချင်တာ သတိထားမိ သည်။ ဒါကလည်း အရွယ်ရောက် ပြီး ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် ဖြစ်၍ အပြစ်မြင်၍ မဖြစ်သည့် ကိစ္စ၊ ယခုလို မိုးလေးတစွစွာ ချီနေသောညတွင် ရင်ဖွင့်စရာ အကြောင်းတွေများ ချီနေ၍ ဖြစ် လေမည်လား၊ လက်ပတ်ထသုပ် ပေးကာ ရေခန်းထိုးချပေးထား လိုက်သည်။ သူငယ်ချင်းနှစ် ယောက် စကားစောင်းစောင်း ပြောပါစေတော့ဟူ၍၊ မည်သည့် အချိန် အိပ်ပျော်သွားမှန်းပင် မသိလိုက်၊ ခေါ်စမ်းကြည့်မ အိပ် ရာထဲမှ တပြုန်းပြုန်း၊ တဝန်းဝန်း အသံများကြားရ၍ ထကြည့်သော အခါ ဓားကိုင်ကာ ဝဲခွေးသတ်ပုတ်နေသူသုံးယောက် ကိုတွေ့ရလေသည်။

ဝတ်ပုနှင့် ရွာပြောက်ပိုင်းသား စိန်ဝင်းတို့ အတစ်ပြန်ကျားတစ်ပြန် ခားလုနေကြသည်။ သား ဖြစ်သူ ဖိုးအောင်က ဖျန်ဖြေနေသမား။ တစ်ချိ တွင်တော့ ဝက်ပုလက်ထဲ ဓားရသွားသည်။ ခြေဖြင့်

ကန်ထား၍ လဲကျနေသောစိန်ဝင်းထံ ဓားနှင့်ဝင် တိုးသည်။ ကြားထဲမှ ဖိုးအောင်က ဝက်ပုကိုဆွဲရင်း ဓားဝင်လှသည်။ ထိုနေရာအရောက်တွင် ခေါ်စမ်း ကြည့်မ၏အပြင် အာရုံတွေမပီပြင်တော့၊ ထိုအပြစ် အပျက်မျိုးကို အကြိမ်ရေများစွာ အိပ်မက်ဆိုးအဖြစ် မြင်မက်ခဲ့ဖူးပြီ။ နားထင်ကြောများ ခုန်းခဲဆောင့်တိုး ကာ အမှောင်ခချာတ်ထဲပြုတ်ကျသွားသည်။

သနားစရာအကောင်းဆုံးမိန်းမတစ်ယောက် အဖြစ် ရွာထဲကလူများ မြင်ကြသည်။ သနားကြသည်။ ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြပါသည်။

တကယ်တော့ ဖိုးအောင်သည် အခွပ်အရှင်း

တကယ်တော့ ဖိုးအောင်သည် အရှုပ်အရှင်းကင်းကင်းနေခဲ့သော်လည်း ပြဿနာကရောက်အောင်လာခဲ့တာပဲဖြစ်သည်။ ဤသည်ကြောင့်ပင် ယေဆပ်စရာဝင်ကြွေပျိုပါက မြတ်စွာဘုရားသော်မှ ရှောင်ပုန်း၍မလွတ်နိုင်ကြောင်း ဒေါ်ခန်းကြည်မ နားလည်သဘောပေါက်မိရပါသည်။ ရင်တွင်းအပူများ ဖြေပျောက်တန်သရွေ့ ဖြေပျောက်စေရန် တရားနာခြင်းအမှုကိုသာ များများပြုခဲ့ပါသည်။

ကင်းကင်းနေခဲ့သော်လည်း ပြဿနာကရောက်အောင် လာခဲ့တာပဲဖြစ်သည်။ ဤသည်ကြောင့်ပင် ယေဆပ် စရာဝင်ကြွေပျိုပါက မြတ်စွာဘုရားသော်မှ ရှောင်ပုန်း ၍မလွတ်နိုင်ကြောင်း ခေါ်စမ်းကြည့်မ နားလည် သဘောပေါက်မိရပါသည်။ ရင်တွင်းအပူများ ဖြေ ပျောက်တန်သရွေ့ ဖြေပျောက်စေရန် တရားနာခြင်း အမှုကိုသာ များများပြုခဲ့ပါသည်။ တစ်ယောက်တည်း မြတ်သန်းရမည့် ကျန်ရှိနေသေးသောအချိန်တာလများ

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း | ၀၄၀ |

တွင် သောကအပူမီးတို့ ငြိမ်းအေးလိုပါပြီ။
အတိတ်က ဝမ်းနည်းစရာအဖြစ်အပျက်များကို
တွေးတောနေသည့်အခိုက် အိမ်ထဲလှမ်းဝင်လာသော
ဝက်ပုကိုတွေ့ရလေသည်။ မညာချင်ပါ။ မည်သို့ပင်
ကိုယ့်စိတ်ကိုဆုံးမထားသော်လည်း သားတစ်ယောက်
လုံးကို ရက်ရက်စက်စက်သတ်သွားသောသူက မိမိရှေ့
သို့ရောက်လာသည့်အခါ ဒေါသတရားတို့ဆူဝေလာ
သည်သာဖြစ်သည်။

သားဟုခေါ်စရာလည်းမရှိတော့။ ထိုသို့ သားဟုပြော
လာသည့်သူသည် ဝက်ပုသာ ပထမဆုံးဖြစ်နေချေပြီ
တကား။ သားကိုသတ်သည့်သူက သူ့ကိုယ်သူ သားဟု
ပြောနေသည်။ ဒေါ်စန်းကြည်မကို အမေဟုခေါ်သည်။

“သားက အမေ့ကို တစ်သက်လုံးစောင့်ရှောက်
သွားမှာပါအမေ။ ဖိုးအောင်မရှိတော့ပေမယ့် ဖိုးအောင်
နေရာမှာ အစားထိုးချစ်ခွင့်ပေးပါ။ ဖိုးအောင်နဲ့လည်း
ညီအစ်ကိုအရင်းလိုချစ်ခဲ့ပြီး အမေ့ကိုလည်း အမေ
အရင်းလို သားချစ်ပါတယ်။ သားကို ပေးဆပ်ခွင့်ပြုပါ
အမေ”

ဒေါ်စန်းကြည်မ မည်သို့စကားဆိုရလေမည်
နည်း။ ဖြစ်ခဲ့သည်က ဖြစ်ပြီးခဲ့ပြီ။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာတွေ
အားလုံးသည်လည်း ဖြစ်ဖို့ကံပါလာ၍ မလွဲမရှောင်သာ
ဖြစ်ခဲ့ကြရသည် မဟုတ်ပါလား။ ဖိုးအောင်သည် မိမိ
သူငယ်ချင်း လက်လွန်ခြေလွန်ဖြစ်မည်စိုး၍ ဓားကို
ဝင်လှခြင်းဖြစ်သည်။ အရှိန်လွန်ကာ သတ်ပုတ်နေရ
သည့် ဝက်ပုက အားကိုမထိန်းနိုင်ခဲ့၍ ဖိုးအောင်ကို
ထိုးမိခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

နှမဖြစ်သူ၏သတင်းအနံ့ကြားရ၍ လိုက်လာ
သော စိန်ဝင်းတို့ညီအစ်ကိုတွေက လူခွဲရွာကြရာ
ဝက်ပု ထွက်ပြေးသွား၍ လွတ်လာခဲ့သည်။

စဉ်းစားဉာဏ်မရှိဘဲ နေရာတကာ တုတ်ဆွဲချင်
ဓားဆွဲချင်တတ်သော စိန်ဝင်းတို့ညီအစ်ကိုတွေ
အကြောင်းကိုသိ၍ ရည်းစားဖြစ်သူ၏အကြံပေးချက်
အရ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဖိုးအောင်အိမ်၌ ခေတ္တရှောင်
တိမ်းနေသည်ကို စိန်ဝင်းတွေ့သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
အဆုံးသတ်၌ ဖိုးအောင် ကြားကစားစာခံဖြစ်ရသလို
ဝက်ပု ထောင်ကျသွားခဲ့သည်။ ထိုမျှနှင့် ဇာတ်လမ်းက
မပြီးသေး။

“ထပါ သားရယ်၊ ဖြစ်ပြီးခဲ့တာတွေက ပြီးခဲ့ပြီပဲ။ ကံ
ကံရဲ့အကျိုးကို အမေယုံကြည်ပါတယ်။ ရွှေ့လျှောက်
လည်း အမေ့အိမ်ကို ဝင်ပါ ထွက်ပါ။ သားတစ်ယောက်
လိုလည်း အမေ့ချစ်ပါ့မယ်”

“ဝမ်းသာလိုက်တာ အမေရယ်၊ သားလေ အမေ့
ကို တစ်သက်လုံးပြုစုစောင့်ရှောက်သွားပါ့မယ်လို့

“အမေ့ဆီကို သား လာတောင်းပန်တာပါ” ဟု
သော ဝက်ပုစကားကြောင့် ဒေါ်စန်းကြည်မ အခံရ
ခက်လွန်းလှပြီ။ ချစ်ခဲ့ပါသည်။ အတိုင်းထက်ပင်လွန်၍
သားကိုချစ်ခဲ့သည်။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီးသည်၏နောက်ပိုင်း

ကတိပြုပါတယ် အမေ”

ဒေါ်စန်းကြည်မက ဝက်ပုခေါင်းကို ဖွဖွပွတ်သပ်ပြီး သားဖြစ်သူကို သတိရစိတ်ဖြင့် တသိမ့်သိမ့်နဲ့ သည်။ ဝက်ပုက သူငယ်ချင်းကိုသတ်ခဲ့မိသည့်နောင်တအတွက် ဒေါ်စန်းကြည်မရင်ခွင်သို့ဝင်ကာ ကလေးတစ်ယောက်ပမာ ငိုလေသည်။

“မင်းအတွက် ဒီတစ်ခါတော့ လူစားဝင်ခံပေးမယ့်လူမရှိတော့ဘူး ဝက်ပု၊ သေပေရော့”

ရုတ်တရက် တံခါးအကွယ်က ချက်ချင်းပြေးဝင်လာကာ ဓားကိုထုတ်၍ ထိုးလိုက်သော စိန်ဝင်းကြောင့် ဝက်ပု နောက်လှည့်ကာ ကြောင်ကြည့်နေမိသည်။ ထိုသို့ အိပ်မက်ဆိုးမျိုးကို အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန်မက်လာသော ဒေါ်စန်းကြည်မကသာ ဝက်ပုရွေ့ကာ ကာလိုက်မိပြီးသား ဖြစ်နေလေသည်။

အချိန်အားဖြင့် မိနစ်ပိုင်းမျှသာဖြစ်သော်လည်း လူသတ်မှုကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့ပြန်ချေပြီ။ စိန်ဝင်းလည်း ဓားတန်းလန်းဖြင့်ပင်ထားခဲ့ကာ ထွက်ပြေးသွားသည်။ ဝက်ပု ထောင်ကျသွားပြီး နှမဖြစ်သူ ဗိုက်တစ်လုံးနှင့်ကျန်ခဲ့သည်ကို အခဲမကျေနိုင်သော ရန်ငြိုးဖြစ်လေသည်။

ဝက်ပုသည် ထောင်ကလွတ်လျှင်လွတ်ချင်း ဒေါ်စန်းကြည်မကို တောင်းပန်ပြီးပါက ချစ်ရသူဆီသို့သွားမည်ဖြစ်လေသည်။ ဤသည်အထိပင် မစောင့်နိုင်သော စိန်ဝင်း၏ဒေါသကြောင့် ဝမ်းနည်းစရာအဖြစ်အပျက်ကြီးထပ်မံဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

“အမေ. . သားကြောင့်ပါ အမေရယ်”

ဝက်ပု ဒေါ်စန်းကြည်မကို ပွေ့ဖက်ထားရင်းမှ ယူကျုံးမရစွာအော်ဟစ်ငိုမိသည်။ သူ့ကြောင့် ဘာ

မဆိုင် ညာမဆိုင် မိသားစုတစ်ခုခုကွရောက်ခဲ့ရလေပြီ။

“သားကြောင့်မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ အမေတို့ရဲ့ ဝင်္ဂုကြွေးပါ၊ သားသာ လူ့လောကကြီးမှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ ရှင်သန်သွားပါကွယ်၊ သားတစ်ယောက်မရှိတော့တဲ့ နောက် နောက်ထပ်သားတစ်ယောက် ရှင်သန်ကျန်ရစ်တာကို အမေဂုဏ်ယူနေမှာပါ”

ဤသည်ကား ဒေါ်စန်းကြည်မ၏ နောက်ဆုံးစကားပင်။ ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်ခွင့်မရခဲ့သော လောကကြီးကို ဝက်ပု မည်သို့တိုင်တည်ငိုကြွေးရမည်နည်း။

ဒေါ်စန်းကြည်မသည်ကား နာကျင်မှုကို ခံစား

“သားကြောင့်မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ အမေတို့ရဲ့ ဝင်္ဂုကြွေးပါ။

သားသာ လူ့လောကကြီးမှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ ရှင်သန်သွားပါကွယ်၊

သားတစ်ယောက်မရှိတော့တဲ့နောက်

နောက်ထပ်သားတစ်ယောက် ရှင်သန်ကျန်ရစ်တာကို

အမေဂုဏ်ယူနေမှာပါ”

မသွားရသည့်အလား မျက်နှာတွင် အပြုံးတို့ပန်ဆင်သွား၏။

သားကိုသတ်ခဲ့သည့်သူကို သားတစ်ယောက်အဖြစ် အသက်ကိုပင်ရင်း၍ အသိအမှတ်ပြုသွားခဲ့သော မိခင်တို့၏ မိခင်စိတ်ကို ဖော်ကျူးထင်ကျန်ရစ်လေသတည်း။ ။

••• (ကြီးနီ)

ငွေတာရီ မဂ္ဂဇင်း | ၁၄၂

အသစ်
ငွေတာရီ

(၁)
 ဆူညံနေသည့်ဘေးဦးက
 ရုတ်ခြည်းတိတ်သွား
 ၏၊ ငြင်းခုံနေသံ၊
 သီချင်းလိုက်ညည်းနေသံ၊
 တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်
 စနောက်နေသည့်အသံများသည်
 တိခနဲပြတ်တောက်သွားသည်။
 ဆိုင်ကဖွင့်ထားသည့်
 သီချင်းသံတိုးတိုးလေးသာ
 ပျံ့လွင့်လျက်။
 မည်သို့ကြောင့် ယခုလို
 ရုတ်တရက်တိတ်သွား
 ပါလိမ့်ဆိုသည့်
 အတွေးနှင့် စူးစမ်း

အိုးဖို | နေရှင်နယ်၊

စုန်းကိုက်ခဲလိုက်ရတဲ့သစ်သီးတစ်လုံး

လိုက်မိသည်။ အချင်းချင်း
 မျက်စပစ်လျက် ဆိုင်အပြင်ကို
 မေးငေါ့နေကြ၏။ ကျွန်တော်
 လည်း လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။

မျောက်ကျော်၊

ဘူတာပတ်ဝန်းကျင်မှာ ကုန်အတင်အချလုပ်၊ ဧရာဝတီတစ်ဝှမ်းသို့ပစ္စည်းများကို တွဲပေါ်တင်ပေးနေသည့်ကောင်လေး၊ မျောက်ကျော်အလုပ်က ရထားရပ်တုန်းခဏ အလျင်အမြန်တင်ရပြုရသည့်အလုပ်၊ ဖျတ်လတ်သွက်လတ်မှရသည်။ မျောက်ကျော်ကား သွက်လတ်လွန်းနေတော့ နာမည်အရင်း၊ မျိုးကျော်ပျောက်ပြီး မျောက်ကျော်တွင်နေတာသာကြည့်၊ အရုန်း၊ အဆန်သွေးလာနေသည့် ကုန်သည်တွေ၏ ပါးစပ်ဖျားမှာလည်း မျောက်ကျော်မှ မျောက်ကျော်၊

ဧကကိုယ်ကိုဘယ်ညာယိမ်းခွဲပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲဝင်လာ၏။ ပါးစပ်ကတလှုပ်လှုပ်ဖြင့် ဘာတွေရွတ်လာသည်မသိ။

“ချီဆီခိုတစ်ခွက်မျိုး၊ ဟာ . . . ငါ့အစ်ကို ဘယ်အချိန်တုန်းကရောက်နေတာလဲ၊ စောစောက တွန့်တော် ရထားခနီသည်တစ်ယောက် တင်ပေးနေလို့ မသိလိုက်ဘူး၊ အခုတစ်ခေါက် ဘာတွေပါသေးလဲ၊ ခါတိုင်းလိုပဲလား”

ဆိုင်ထဲဝင်ခင် ချင်း လက်ဖက်ရည်လှမ်းမှာလိုက်ပြီးမှ ကျွန်တော်ကိုမြင်သွားပုံရသည်။ စကားကို ရှုန်းရွန်းအဝအောင်ပြောပြီး အစားရောက်လာ၏။ ကျွန်တော်က ရထားကို အိမ်လုပ်ပြီး အထက်ပိုင်းကရောက်သီပေါ်အထိ အနံ့လေးဝယ်လာ အောက်အရပ်ပြန်ရောင်း၊ တစ်ခါ အောက်အရပ်က ချည်သားအဝတ်အစည်းလေးတွေ၊ လက်ဖက်၊ ပဲကြော်လေးတွေဝယ်လာပြီး ပြန်ရောင်းနေသူ၊ ပြောရလျှင် ရထားနှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ထားရသူတစ်ယောက်၊ မျောက်ကျော်က ဘူတာကိုအိမ်လုပ်ထားသူ။ အထက်ပိုင်းကပြန်ဆင်းလာလား အောက်ပိုင်းကပြန်တက်တက် ပစ္စည်းအတင်အချကို မျောက်ကျော်ကိုပဲ ခိုင်းဖြစ်တာများသည်။

“အေးတူ . . . နာရီဝတ်လောက်ရှိပြီ၊ မင်းတို့ မတွေ့တာနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လာထိုင်နေတာဟာ လက်မှတ်ရပြီ၊ သုံးခွဲရထား”

မျောက်ကျော်၏အမေးကို ပြန်ဖြေလိုက်ရင်း ရထားတက်မည့်အချိန်ပါ ပြောထားလိုက်၏။

“အင်း . . . ကုန်သည်တစ်ယောက် တင်ပေးရ

မယ့် အချိန်နဲ့တိုက်နေပြီ ရပါတယ်၊ အဆင်ပြေအောင် ကြည့်လုပ်လိုက်မယ် အေးအေး အစ်ကို”

ဘေးရိုင်းများကိုလိုက်ကြည့်နေရင်း၊ ဝူးတန့်န့်နုနု ပြင်ပြောလိုက်သည့် မျောက်ကျော်၏စကား၊ ဘေးရိုင်းတွေက မျောက်ကျော်ကိုလှည့်တောင်မကြည့်တော့၊ မျောက်ကျော်တစ်ယောက် ဘေးကရိုင်းတွေ၏စကားများကို နားစွင့်နေသည်ဟန်၊ သူတို့ကိစ္စနှင့် သူတို့စေ့မှာပါလေဟုတွေ့ရင်း ပြန်ဖို့ပြင်လိုက်သည်။ လက်ဖက်ရည်သောက်ခဏဆိုပြီး ဘေးကရိုင်းသည်တို့ ပစ္စည်းတွေ အပ်ထားခဲ့တာကြာပြီ။

“မျောက်ကျော်ရေ . . . ရထားချိန်နီးရင် ကြိုလာခဲ့နော်၊ ငါသွားတော့မယ်၊ တူတာထဲမှာရှိမယ်”

“ဟုတ် . . . ကျွန်တော်လည်းလိုက်ခဲ့မယ်” လက်ဖက်ရည်ဖိုးရှင်းပြီး နှစ်ယောက်သား တူတာရုံဘက်ဆီ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ မျောက်ကျော်ပါ အတူပြန်လိုက်မည်ဆိုမှ ဘေးရိုင်းကလူတချို့ ခေါင်းထောင်လာကြတာကိုလည်း သတိထားလိုက်မိ၏။

(၂)

“အလကားပါ အစ်ကိုရာ၊ မယုတ်တာပြောနေကြလို့ တိတ်သွားတာနေမှာပေါ့”

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာတုန်းက မျောက်ကျော်မလာခင် ဆူညံနေကြပြီး မျောက်ကျော်လည်းခင်လာရာ တိတ်သွားသည့်အကြောင်း အမေဖော်မေလိုက်၏။ မျက်နှာတစ်ချက်ရှုခဲ့သွားပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည့် မျောက်ကျော်၏စကား၊ စိတ်ဝင်တစားနှင့် စကားထောက်ပေးလိုက်မိ၏။

“ဟေ . . . လုပ်ပါအုံးကွ ဘာအကြောင်းကြောင့်လဲ”

“ဧကလေး အစ်ကို၊ ကားဝင်လာလို့ ပြောမယ်ပြောမယ်”

ဘူတာအဝင်ဘက်လှမ်းကြည့်နေသည့် မျောက်ကျော် ကားတစ်စီးဝင်လာတာမြင်ပြီး ပြေးထွက်သွား၏။ ကားပေါ်ကပစ္စည်းတွေကူချ၊ ဆင်းလာသည့်ခရီးသည်တွေနှင့် စကားတွေပြောနေပြန်သည်။ ခရီးသည်က ခေါင်းတယမ်းယမ်း၊ မျောက်ကျော်ကလည်း လက်ညှိုးတထိုးထိုးဖြင့် ထစ်နေရာကိုညွှန်ပြလျက်။

ခဏနေတော့ မျောက်ကျော်ပြန်ရောက်လာသည်။

"မောလိက်တာဗျာ၊ ခရီးသည်အသစ်ဗျ ငါးဝါ၊ ငါးခြောက်အိတ်တွေကို လူစီးတွဲကတင်မလို့တဲ့၊ အဲဒါ လူစီးတွဲမှာ အနံ့အသက်ပြင်းတဲ့ပစ္စည်းတွေ တင်မရကြောင်း အာပေါက်အောင်ရှင်းပြနေရတာ တစ်ခါမှ ရထားမစီးဖူးဘူးထင်ပါတယ် ဟဲ့... "

ခွေးအရွဲသားဖြင့်ရှင်းပြနေသည့် မျောက်ကျော်၏ဟန်ပန်း၊ စကားတွေကို ယုံသည်။ စိတ်ကသာ ကလေးစိတ်မပျောက်သေး၊ ပေါတောတောနေထင်ပေမယ့် လူတကာတိုကူညီချင်သည့်စိတ်ထားက လှသည်။

"ဟေ့ကောင် မျောက်ကျော်၊ မင်းနေရာတကာ ဝင်ပါနေတာကြာပြီ၊ ငါ တွဲပေါ်ရအောင်တင်ပေးမယ် ဆိုတာ မင်းက ပါဆယ်တွဲကတင်၊ သာညာလျှောက်ပြောတော့ ငါအလုပ်မပြစ်တော့ဘူးကွ ဝေါတ်တာလိုလို ကျပ်မပြည့်တာလိုလိုနဲ့ မင်းနော်"

မျောက်ကျော်အရွယ်ကောင်လေးသုံးယောက်၊ စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်နေသည့် ဟန်ဖြင့် မျောက်ကျော်ကို လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ဆိုးပြီး လာရောက် ကြိုခါးခါးနေကြသည်။

"ခရီးသည်အသစ် မို့ပြောလိုက်မိတာပါ မင်းတို့ အလုပ်အတွက်မပူနဲ့ ဒီအိတ်ကိုပစ္စည်းတွေ ငါတို့အတူ တူတင်ကြမယ်လေကွာ"

စောစောက စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်နေကြသည့်မျောက်များမှာလည်း မျက်နှာညှိုးညှိုးလေးနှင့် တောင်းပန်နေသည့် မျောက်ကျော်၏စကားတွေကြောင့်လား၊ အနားမှာရှိသည့် ခရီးသည်တွေကြောင့်လားတော့မသိ။ "မင်းကွာ လုပ်ပြီးရင် ဒါမျိုးပဲတတ်တယ် ခွပ်ပျက်တယ်ကွာတောက်... ဟင်း... ဟင်း" ဆိုပြီး ပြန်လှည့်သွားကြသည်။ မျက်နှာအနေအထားတွေကြည့်ရတာတော့ သိပ်ကျေနပ်ပုံမချ။

ထိုကဲ့သို့ မျောက်ကျော်ပင်။ နေရာတကာ ဟိုပါဒီပါ ပါလွန်းတော့ သူ့တာနှင့်ပတ်သက်ဆက်သွယ်နေရသည့် လူတော်တော်များများက မျောက်ကျော်ကို အမြင်ကတ်နေကြပုံပင်။ နှစ်နှစ်လောက် ရထားနှင့်ကူးသန်းနေရသည့်ကာလအတွင်း မျောက်ကျော်အကြောင်း လူတွေ၏စိတ်နေစိတ်ထားတွေအကြောင်း သိတာများပြီ။ ကလေးစိတ်မပျောက်၊ ဖျော်ဖျော်နေတတ်သူမို့ ပေါတောတော ကျပ်မပြည့်ဘူးဟု သမုတ်ထားသူက အများသား။ မျောက်ကျော်ကလည်း မျောက်ကျော်၊ သူဝင်ဝင်ပါနေသည့်ကိစ္စတော်တော်များများက တချို့လူတွေအတွက် ချိတ်ပေါက်။ တွန်တော်တို့လို ခရီးသွားတွေအတွက်ကတော့ မျောက်ကျော်က ကျေးဇူးရှင်။

နေရာတကာ ဟိုပါ ဒီပါ ပါလွန်းတော့ ဘူတာနှင့်ပတ်သက်ဆက်သွယ်နေရသည့် လူတော်တော်များများက မျောက်ကျော်ကို အမြင်ကတ်နေကြပုံပင်။
နှစ်နှစ်လောက် ရထားနှင့်ကူးသန်းနေရသည့်ကာလအတွင်း မျောက်ကျော်အကြောင်း၊ လူတွေ၏စိတ်နေစိတ်ထားတွေအကြောင်း သိတာများပြီ။ ကလေးစိတ်မပျောက်၊ ဖျော်ဖျော်နေတတ်သူမို့ ပေါတောတော ကျပ်မပြည့်ဘူးဟု သမုတ်ထားသူက အများသား။

မမှန်တာမလုပ်၊ မဟုတ်တာမပြော၊ တန်ရာတန် ကြေးထက် ဘယ်တော့မှပိုမတောင်း၊ သူသိတာ သူတတ်တာမှန်သမျှ ပြောပြဖို့၊ တူညီဖို့ဝန်မလေး။ တချို့ အလုပ်အကိုင်ရှားပါးမှုကြောင့် ပြောင်းရွှေ့ခရီးသွားနေရသည့် ကလေးပုစုခရုတစ်သိက်နှင့် မိသားစုမျိုးဆီ မျောက်ကျော်မှာ ကူညီလို့မဆုံး၊ ကလေးငယ်လေးတွေ ပါလွှင် စလိုက်နောက်လိုက်နှင့် ဖျော်နေသည့်သူ။

အသက်ကြီးကြီးအဘိုး၊ အဘွားတွေဆို ရထားလက်မှတ်ဖြတ်တာကအစ ရထားပေါ်ရောက်သည်အထိ တွဲတင်ပေးတာလည်း ခဏခဏ။

ငွေတာရီလွန်း | ၁၄၆ |

ခရီးသွားများထင်မဟုတ်ဘဲ ဘူတာအနီးနားရှိ ခရီးသည် ဆိုင်ကယ်ကယ်ရှိသူ မားကအစ "မျောက်ကျော်ဇေ့ . . . လက်ကားဆိုင်က မရဲ့သီးလေးဝါးလုံးလောက် သွားသယ်ပေးပါအုံး၊ မျောက်ကျော် ဒီအထုပ်လေးပိုက်ပြီး ခဏလိုက်ခဲ့တာ" ဆိုလျှင် ထယ်တော့မှ ငြင်းတော့မေတ္တ။ သူတစ်ပါးကို ကူညီပေးချင်သည့်စိတ်ထားက ဖျားပေမယ့် တစ်ခါတခလမှန်တယ်ထင်ပြီး ဝင်ဝင်ပြောတတ်၊ လုပ်တတ်လွန်းသည့်အကျင့်ကြောင့် လူတချို့၏ အမြင်ကတ်ခြင်းခံနေရတာပင်။

"အေးကွာ မျောက်ကျော်ဇေ့ မင်းရဲ့ ကူညီတတ်တဲ့စိတ်လေးကတော့ ကောင်းပါတယ်၊ ခါပေမဲ့ နေရာထက်ကောင်းမပါနဲ့ကွာ၊ လူအမြင်ကတ်ခံရတာပဲ အဖတ်ထင်မယ် လူမှန်းများလာရင် မင်းအတွတ် အန္တရာယ်ရှိလို့ပြောတာ အစ်ကိုက ညှိတစ်ယောက်လိုချစ်လို့ပြောတာနော်"

တော်တော်လေးကြာမှ မျောက်ကျော်ဆီက ကောင်းသံထွက်လာ၏။ မျက်နှာကလည်း ဘူတာအဝင်ပေါက်ဆတ် ကွမ်းယာဆိုင်ကလေးကိုဝေးနေ၏။

"ဟုတ်တဲ့အစ်ကို၊ ကျွန်တော်လည်း ထချို့ခဏီသွားတွေကမေးတော့ ကိုယ်သိတာလေးပြောပြမိတာပါ၊ အခုလိုပြောလိုက်လို့ သူများတွေ ထမင်းစားကွဲတာတွေ၊ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာတွေ ကျွန်တော်ဖြင့် နားကိုမလည်သွားဖူး၊ အမှန်ဆို သူတို့မှာလည်း မသိတဲ့လူကို သိအောင်၊ ကူညီစရာရှိကူညီရမှာမဟုတ်ဘူးလား"

အသက်ကသာ နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း လောကအကြောင်း ဘာမှမသိသေးသည့် မျောက်ကျော်ပါလား၊ အမေးရှိလျှင် အဖြေရှိရမည်ဆိုပေမယ့် မျောက်ကျော်နားလည်အောင် မည်သို့ပြောရပါ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ပေါက်ပေါက်ချာနေခဲ့တော့ အပေါင်းအသင်းမရှိ၊ အသက်မမှီဝမ်းကျောင်းအလုပ်က ဘူတာမှာ လူတကာ၏ ခိုင်းဖတ်၊ ခိုင်ရာမိသောင်းချင်သည့် လောကအတာတွေကို နားမလည်၊ အပေါင်းအနတ် အမြောက် အစားတွေဖြင့် လက်သင့်ရာ စားထော်ခေါ် လိမိလည်လှည့်ပတ်နေသော ကာလာရောင်စုံတွေကြားမှာ မျောက်ကျော်၏ အဖြူသည်

အထွေးလေးကို အရောင်မစွန်းစေချင်တော့၊ ကောင်းလွဲသည့်အနေဖြင့် စောစောကစကားလေးပြန်စဖေရသလို့။

"အေးပါကွာ မင်းမှန်ပါတယ်၊ ခါနဲ့ စောစောကစကားလေးဆက်ခမ်းပါအုံး"

ကျွန်တော့်ကောင်းလည်းဆုံးခရာ မျောက်ကျော်တစ်ယောက် ကွမ်းယာဆိုင်လေးဆီသို့လှမ်းကြည့်လိုက်ပြန်၏။ ပါးစပ်နှင့်အပြည့် ကွမ်းယာကိုဖိုကြိတ်ဝါးနေသည့်သဏ္ဍာန်က မေးကြောကြီးများတောင်နေသည်။

"လက်ပက်ချည် ဆိုင်ထဲ ကျွန်တော်လည်းဝင်လာရော ဘေးတိုင်းကစကားသံတွေတိတ်သွားတယ်လို့ အစ်ကိုပြောတယ်နော်၊ အပြစ်က မိလို့ဗျ"

(၃)

"ဟေ့ကောင်တွေ ဒီနေ့ ဘူတာပေါက်မှာ ကွမ်းယာစရာခါးတဲ့ကောင်မလေး မဆိုးဘူးဟ၊ တောင့်တောင့်ပြောင့်ပြောင့်ပဲ၊ ဖန်ကြည့်ရအောင်ကွာ"

"အေးကွာ . . . ရွှေဘိုမင်းကြိုက်ဆိုတာ ဝါမျိုး နေမယ်၊ မင်းပြောတာက နောက်ကျနေပြီ၊ ငါတို့ကစုံစမ်းပြီးပြီ၊ ကောင်မလေးက အဒေါ်နဲ့နေတာဆိုလား၊ မိဘတွေ မရှိတော့ဘူး၊ အချင်ချင်ကွက်ထဲမှာ မှန်ပဲသရေစာလေးရောင်းနေတာ အဆင်မပြေလို့ ဒီဘက်ရွှေ့လာပြီး ကွမ်းယာရောင်းတာတဲ့"

မကားသံခင်တိုးတိုးဖြင့် ခေါင်းချင်းဆိုင်ပြောနေကြသည့်လူသုံးယောက်၊ ဘူတာမှာ ရံဖန်ရံခါတွေနေမိသည့် မျက်နှာများ၊ ကြားနေရသည့်စကားတွေက နားထဲမှာခါးသက်သက်၊ ပါးစပ်ထဲမှာပြည့်နေသည့် ကွမ်းယာများကို ပွီးခနဲ ထွေးထုတ်ပစ်လိုက်သည်။ အထဲအနည်းငယ်ကျယ်သွားလို့လားမသိ၊ မကျေမနပ်လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်မျက်နှာများကို သတိထားမိ၏။

ထို့နောက် ပိုက်ဆံရှင်းပြီး ထပြန်လာခဲ့သည်။ "ဟာ . . . ကိုမျောက်ကျော် လက်ဖက်ရည်တွေကျွန်နေသေးတယ်ဗျ" ဆိုသည့် စားပွဲထိုးလေး၏စကားကိုလည်း -

"တော်ပြီကွာ ဒီနေ့ လက်ဖက်ရည်ခသာကံရတာခါးနေတယ် အရသာမရှိဘူး၊ တော်ပြီ"

ကြောင်တောင်တောင်ကြည့်နေသည့် စားပွဲထိုး

လေး၊ ရှုံ့မဲ့နေကြသည့်လူတွေ၏အကြည့်တွေကို ကျော
ခိုင်းရင်း ပြောထားပစ်ခဲ့သည်။

“အဲဒါပဲအစ်ကို၊ သူတို့မလုံလို့နေမှာပေါ့!”

မျောက်ကျော်ပြောသည့်အတိုင်းဆို သိပ်ထူးထူး
ခြားခြားဖြစ်စဉ်မျိုးမဟုတ်။ ဘူတာပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ဒါမျိုးကမဆန်း။

“ဒါများကွာ . . . ၊ ဘူတာပဲလေ လူစုံ၊ စကားစုံပေါ့
မျောက်ကျော်ရာ၊ တကယ်ဖြစ်ချင်မှလည်းဖြစ်မှာပါ။
တချို့က ပါးစပ်အရသာခံပြောလိုက်ရမှ စားဝင်အိပ်
ပျော်တာမျိုး!”

မျောက်ကျော်ဆီက စကားသံထွက်မလာ။ ဘူတာ
ရှေ့ကို သဲကြီးမဲကြီးစိုက်ကြည့်နေသည်။
မျောက်ကျော်တစ်ယောက် ကွမ်းယာ
ဆိုင်ကို လှမ်းလှမ်းငေးနေရသည့်
အကြောင်းအရင်းကို ရိပ်စားမိသလိုရှိ
လာ၏။

“သူတို့တကယ်ဖြစ်မဖြစ်တော့ မသိ
ဘူးအစ်ကို၊ ကျွန်တော်တော့ အဲဒီစကား
တွေကြားပြီးကတည်းက အစ်မထွေးမာ
ကွမ်းယာဆိုင်ကို သေချာစောင့်ကြည့်
ဖြစ်တယ်၊ ညနေ ဆိုင်သိမ်းရင်လည်း
အမြဲလိုက်ပို့ပေးတယ်၊ နောက်ပြီး ကျွန်
တော် ဒီဘူတာနဲ့အဝေးကို ဘယ်သူ
ခေါ်ခေါ် မလိုက်ဖြစ်တော့ဘူး၊ အခုဆို
အစ်မထွေးမာအပေါ်နဲ့ ကျွန်တော်
တောင် ရင်းနှီးနေပြီ၊ ဪ . . . အစ်ကို
ကို မပြောရသေးဘူး၊ အဲဒီကွမ်းယာ
ရောင်းတဲ့ အစ်မနာမည်က မထွေးမာ
တဲ့”

ပြုံးနေသည့် မျောက်ကျော်၏မျက်နှာ။

မျောက်ကျော်တစ်ယောက် ကလေးစိတ်ပျောက်
သွားပြီလားမသိဟုတွေးရင်း ပြုံးလိုက်မိသည်။

(၄)

အရောင်းအဝယ်ပါးသည့်မိုးတွင်းကာလမို့ အထက်
ပိုင်းမှာ တော်တော်ကြာသွားသည်။ ပြန်ဆင်းတော့လည်း
ကားလမ်းကနေပြန်ဆင်းဖြစ်၏။ မိုးအကုန် ဆောင်း

အကူးပိုင်းရောက်မှ ရောင်းချစရာများများဝယ်ပြီး
ပြန်တက်ဖြစ်၏။ ခြောက်လလောက်မရောက်ဖြစ်
သည့် ဘူတာရုံလေးက ဘာမျှမပြောင်းလဲ။ ကားပေါ်
က ဆင်းဆင်းချင်း မျောက်ကျော်ကိုအရင်ရှာမိသည်။
အရိပ်အယောင်ကိုမတွေ့၊ ရထားများတင်နေတာလား
မသိဟု တွေးလိုက်မိရင်း ကားနားရောက်လာသည့်
ကောင်လေးတွေ ချခိုင်းလိုက်ရ၏။

ပစ္စည်းတွေအားလုံးချ၊ စုံမစုံစစ်ရင်း စုံပြီဆိုမှ
ဟင်းချနိုင်တော့သည်။ မျောက်ကျော်နှင့်ပြောခဲ့ဖူး
တာလေး သတိရပြန်သည်။ ဘူတာရှေ့က ကွမ်းယာ
ဆိုင်လေးဆီ ကြည့်လိုက်မိ၏။ လွန်ခဲ့သည့်ခြောက်လ

လောက်က ခုံလေးတစ်ခုံနှင့်စရောင်းခဲ့သည့် ဆိုင်လေး
က ပြောင်းလဲနေပြီ။ ဆိုင်ခန်းသပ်သပ်ရပ်ရပ်နှင့် ဘေး
ရှိ ကောင်တာလေးတစ်ခု၌ အလှကုန်ပစ္စည်းလေးတွေ
နှင့်အတူ စတိုးဆိုင်လေးဖြစ်နေ၏။ အံ့ဩစိတ်နှင့်အတူ
ဝမ်းသာသွားမိသလို မျောက်ကျော်ကို ပို၍တွေ့ချင်လာ
သည်။

ရထားလက်မှတ်ဖြတ်ပြီးသည်နှင့် ထိုင်နေကျ

ဓမ္မတာပျို့အခန်း(၁၄၈)

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေးဆီထွက်လာခဲ့သည်။ ဆိုင်မှာ လည်း မျောက်ကျော်တစ်ယောက်ကိုမတွေ့။ သည် ဧကောင် ဘယ်တွေ့များသွားနေပါလိမ့်။ လက်ဖက်ရည် လာချပေးသည့် စားပွဲထိုးလေးကို မျောက်ကျော် အကြောင်းမေးလိုက်သည်။

“ဒီလူ့စုတ်အကြောင်း မသိချင်စမ်းပါနဲ့ဗျာ၊ အလကားကောင် သူ့တို့ တူတာမှာအိမ်၊ လမ်းဘေး ဆိုင်မှာစားဖို့ သနားလို့ ထမင်းလေးကျွေး အဝတ် အစားဆင်နေတဲ့ကျေးဇူးရှင်တွေကို ပြစ်မှားတဲ့ကောင်၊ ထွေးမာဆိုင်ကိုဖောက်ဖို့ကြံသတဲ့၊ အခုဆေးရုံမှာ ဧရာတ်နေတယ်၊ ဒါတောင် လူကြီးတွေခိုင်းတားလို့ သက်သာတာ ထွေးမာတို့ဘက်က အမှုမပွင့်တာ ကံတောင်း”

“ဟာ . . .”

ဘေးတိုင်းကလူတစ်ယောက်ဝင်ပြောလိုက်သည့် စကား။ ယာခနဲမြစ်လိုက်မိသည်။ ပြုံးပြီး ချက်ကိုးချက် တန်းဖြစ်နေသည့်ပန်ပန်နှင့်အတူ လူတယောက် ကူညီ နေတာလေးတွေ ပြန်မြင်ယောင်နေသည်။ ဆက်ပေး ချင်ပေမယ့် စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်နေကြသည့်ပုံစံတွေ ကြောင့် မေးဖို့လက်လျှော့လိုက်သည်။ စားပွဲထိုးလေး ဆီ ဆေးရုံလိပ်စာမေးပြီး ပိုက်ဆံရှင်းတာ ထပြန်လာခဲ့ ၏။ မျောက်ကျော်ဆီ အမြန်လိုက်သွားရမည်။

(၅)

“အစ်ကို အထက်သက်ကိုဘက်သွားပြီးနောက် တိုင်း ကျွန်တော် အစ်မတွေ့မာဆိုင်မှာ အားတိုင်း သွား ကူညီဖြစ်တယ် နောက်ပိုင်း ရထားချိန်တွေများလာ တော့ ကွမ်းယာဆိုင်ကရောင်းကောင်းလာတယ်၊ အစ်မ တစ်ယောက်တည်းမနိုင်လို့ ကျွန်တော်ပါ ကုရောင်းပေး ခဲ့ရတယ် အစ်မတွေ့မာနဲ့ သူ့အခေါ်က ရထားအတင် အချလုပ်နေရတာ ပင်ပန်းပါတယ်၊ အဲဒီအလုပ်ကို ဆက်မလုပ်နဲ့တော့၊ သူ့ဆိုင်မှာပဲလုပ်ပါတဲ့ အဝတ် အစားဝယ်ပေးတယ်၊ ထမင်းကျွေးတယ်၊ သုံးဖို့စွဲဖို့ လည်းပေးတယ်”

စကားအရှည်ကြီးပြောပြီး မောသွားပုံ။

မျက်နှာကြက်ထို အကြာကြီးမော့ကြည့်နေပြန် သည်။ ယူခနဲသက်ပြင်းချသံနှင့်အတူ စကားသံတိုး

လာလာလေးထွက်လာသည်။

“အရှောင်းအဝယ်ကောင်းတော့ ကွမ်းယာဆိုင် လေးကနေ စတိုးဆိုင်လေးပါထပ်ချဲ့ဖို့ပြစ်လာတယ် ဆိုင်နေရာအခက်အခဲကိုတော့ ဦးလေးအောင်ကို အစ်ကိုသိတယ်မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်နေစရာမရှိလို့ ဆိုင်တောင့်သဘောမျိုးနေခိုင်းခဲ့တဲ့ ဦးလေးအောင်လေ”

ခေါင်းညိတ်ပြမိသည်။ ဦးလေးအောင်ဆိုတာ လူ ပုံသန့်သန့်နှင့် တူတာက ဓမ္မာသည်မျက်နှာဖုံးတစ်ဦး ပင်။ ယခု မတွေ့မာဆိုသူပွင့်ထားသည့်ဆိုင်အဟောင်း လေးမှာ မျောက်ကျော်အတွက် နေစရာပေးထားသည် ယူပြောနေသည်။ တူတာဝန်းကျင်က ဆိုင်နေရာအတော် များများပိုင်ဆိုင်ထား သူတစ်ယောက်။

“ဦးလေးအောင်ဆီမှာ အစ်မထွေးမာက ဆိုင် နေရာငှားတယ်၊ ဦးလေးအောင်ကလည်း ငှားပေးခဲ့ တယ်၊ ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းသာအားရပယ်ပေးခဲ့တယ် ကျွန်တော်က ယောကျ်ားလေး၊ တူတာထဲအိပ်လို့ရတယ် အစ်မတွေ့မာနဲ့အခေါ်အတွက် အဆင်ပြေသွားတာကို ဝမ်းသာနေတာ ဒီလိုနဲ့တို့တို့ပြောရရင်တော့ အစ်မ တွေ့မာလည်း လမ်းဘေးဈေးသည်ကနေ ဆိုင်လေး နဲ့ဖြစ်သွားတယ်ပေါ့၊ ကျွန်တော်လည်း ညရေးညတာ လိုက်မပို့ရတော့သလို အစ်မနဲ့အခေါ်အတွက်လည်း ဝမ်းသာနေမိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မနက် ဆိုင်ကူပွင့်ပေးတယ် ညဆိုင်ပိတ်ချိန် ကွပ်ကဲပြုစု ကျွန်တော်မိတ်ကူးအိပ်မက် ထဲက မိသားစုဘဝလေးပြန်ရနေသလိုခံစားရလို့ ပျော် နေတာ”

စကားပြောနေရင်း မျောက်ကျော်၏မျက်နှာလေး ပြုံးရွှင်လာသည်။

“ထစ်ည ကျွန်တော်သူတာထဲမှာ အိပ်ပျော်နေရာ ကနေ တစ်နေ့နီးလာခဲ့တယ်၊ အပေါ့အပါးထဲသွားပြီး သူတာထဲပြန်မဝင်ခင် အစ်မတို့ဆိုင်ဘက် ကြည့်လိုက် မိတယ်၊ လူချိပ်လို့လို့ပြင်လိုက်လို့ ဆိုင်နားထဲသွားကြည့် ခဲ့တယ် အချိန်ကလည်း သန်းခေါင်လောက်တော့ရှိပြီ ကြော်. . . အစ်ကိုကိုပြောဖို့ ကျန်သွားတယ် အဲဒီညက အခေါ်မရှိဘူး၊ ခနုချင်းပြန်ဆိုပြီး ဘုရားပူးထွက်သွား တာ ကာပျက်နေလို့ဆိုတဲ့ ဖုန်းဆက်ပြောသံကို ဆိုင်ကူ ပိတ်နေရင်းကြားထားတော့ စိတ်ပူသွားတယ်၊ ဆိုင်

တံခါးကလည်းဟုန်း၊ စကားသံတွေကလည်းသဲ့သဲ့ကြား
နေရတော့ အော်မလို့ပြင်နေဆဲမှာပဲ”

ရေဘူးကို လက်ညှိုးထိုးပြလာသဖြင့် ရေတစ်ခွက်
ခပ်ပေးလိုက်ရ၏။ ရေသောက်ပြီး ဆက်ပြောလာသည်။

“ရုန်းဆို တံခါးပွင့်လာပြီ၊ လူတစ်ယောက်ထွက်
လာတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုမြင်တော့ အဲဒီလူက ဟာခနဲ
လန့်အော်တယ်။ သိပ်မကြာဘူး၊ ဧနက်ကခနဲ အစ်မ
ထွေးမှာပါ ထွက်လို့က်လာတယ်။

“နောက်ပိုင်း ကျွန်တော့်ခေါင်း ပုခနဲဖြစ်သွားတာ
ပဲ သိလိုက်တယ်။ သတိမမေ့ဆင် ကျွန်တော်ကြားလိုက်တဲ့
စကားတစ်ခွန်းက ‘သားရေပေါ်အိပ် သားရေနားစား
တဲ့ကောင် ချသာချ’ တဲ့ဗျာ”

စကားလည်းဆုံးသွား
ရာ တဟီးဟီးမြင့်ငိုနေသည့်
မျောက်ကျော်၊ ခုတင်ခေါင်း
ရင်း၌ အိတ်ကလေးတို့ နှိုက်
နေပြန်သည်။ ဇာတ်ပုံတစ်ပုံ
ကမ်းပေးလာတာနှင့် ယူ
ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ကျွန်တော့် အစ်မ
အရင်းလေး၊ ကျွန်တော် ငယ်
ငယ်ကတည်းက နိုင်ငံခြားမှာ
အလုပ်လုပ်မယ်ဆိုပြီး ထွက်
သွားတာ၊ အဖေခွဲအမေဆုံး
တဲ့အထိ အဆက်အသွယ်ကို
မရတော့ဘူး၊ ကျွန်တော် အခု
လိုဘူးတာမှာ အလုပ်လုပ်ပြီးပျော်နေတာက အစ်မကို
ပြန်များတွေ့မလားဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့အစ်ကိုရ”

မျောက်ကျော်ပြောပြနေသည့်စကားတွေထဲမှာ
မွန်းကျပ်လာမိသည်။ ငယ်ငယ်က အဘွားပြောပြပေးခဲ့
သည့် မရှိခိုးနိုး၊ မလှရုန်းယမ်းဆိုသည့် စကားတစ်ခွန်းကို
ပြန်လည်ကြားယောင်မိသည်။

“ကျွန်တော့်လုပ်အားခတွေစုထားတာ အစ်မကို
တွေ့ရင် ဘယ်မှမသွားစေချင်တော့လို့၊ ကျွန်တော်တို့
ငယ်ငယ်က အလုပ်မခွဲ၊ ပိုက်ဆံမရှိတော့ မိသားစုတွေ
ရှင်ကွဲကွဲခဲ့ရပြီးပြီ၊ ထပ်မကွဲချင်တော့လို့ပါ ကိုယ့်အစ်မ

အရွယ်တွေဆို အစ်မအရင်းတစ်ယောက်လို့ပဲ သဘော
ထားမိတယ်။ ငါ့အစ်မအရင်းသာဆိုရင်ဆိုတဲ့စိတ်က
အမြဲပဲ၊ အခု အစ်မထွေးမှာခွဲအပေါ်က ထမင်းကျွေး
အဝတ်အစားလေးတွေဝယ်ပေးပေးတော့ အမေနဲ့
အစ်မကို ပြန်တွေ့ရသလို ကျွန်တော်ပျော်နေတာဗျာ”

မျောက်ကျော်ရယ်ဟူ၍သာ စိတ်ထဲကခနဲ ရေ
ရွတ်လိုက်မိ၏။ ခက်ရာကြီးကြီးမားမားမရသဲ မူးမမ
သွားရုံမို့ ခတ်ပေပေသေသည်။ ဆက်ပြီးခနဲချင်ပေမယ့်
ရထားတတ်ချိန်က နိုးနေပြီ။

“မင်းခေါ်က အခုလိုကြားရသလိုရတော့ အစ်ကို
တကယ်စိတ်မကောင်းဘူး၊ စိတ်မချမ်းသာစရာမထွေး
တဲ့ အားချမ်းအောင်နေနော်၊ ဝါမှ အမြန်သက်သာလာ

“ကျွန်တော်လုပ်အားခတွေစုထားတာ အစ်မကိုတွေ့ရင် ဘယ်မှမသွားစေချင်တော့လို့၊
ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က အလုပ်မခွဲ၊ ပိုက်ဆံမရှိတော့ မိသားစုတွေ
ရှင်ကွဲ ကွဲခဲ့ရပြီးပြီ၊ ထပ်မကွဲချင်တော့လို့ပါ၊ ကိုယ့်အစ်မအရွယ်တွေဆို
အစ်မအရင်းတစ်ယောက်လို့ပဲ သဘောထားမိတယ်၊ ငါ့အစ်မအရင်းသာဆိုရင်
ဆိုတဲ့စိတ်က အမြဲပဲ၊ အခု အစ်မထွေးမှာခွဲအပေါ်က ထမင်းကျွေး
အဝတ်အစားလေးတွေဝယ်ပေးပေးတော့ အမေနဲ့ အစ်မကို
ပြန်တွေ့ရသလို ကျွန်တော်ပျော်နေတာဗျာ”

မှာ၊ နေပါအုံး အဲဒီညက မင်းတွေ့လိုက်တဲ့သူက. . .”

ဆက်မမေ့ဖို့ ခေါင်းယမ်းပြလိုက်သည့် အမူအရာ
ကြောင့် စကားရပ်လိုက်ရသည်။

ဆေးခွဲကနေပြန်ထွက်လာသည့်အထိ နားထဲမှာ
မျောက်ကျော် နောက်ဆုံးမေးလိုက်သည့်စကားလေး
တစ်ခွန်းကလည်း ထာရစ်ပဲပဲ။

“ဧနက်ဘဝမှာ ရွပ်လှအောင်လို့ ဘုရားမှာ
ဘာလျှုရမလဲ အစ်ကို” ၊ ။

မြိုးပိုင်(နေရှင်နယ်)

ရွှေတာဝါ့ မှုဝင်း | ၁၅၅၀ |

အနာဂတ် လားရှိုး

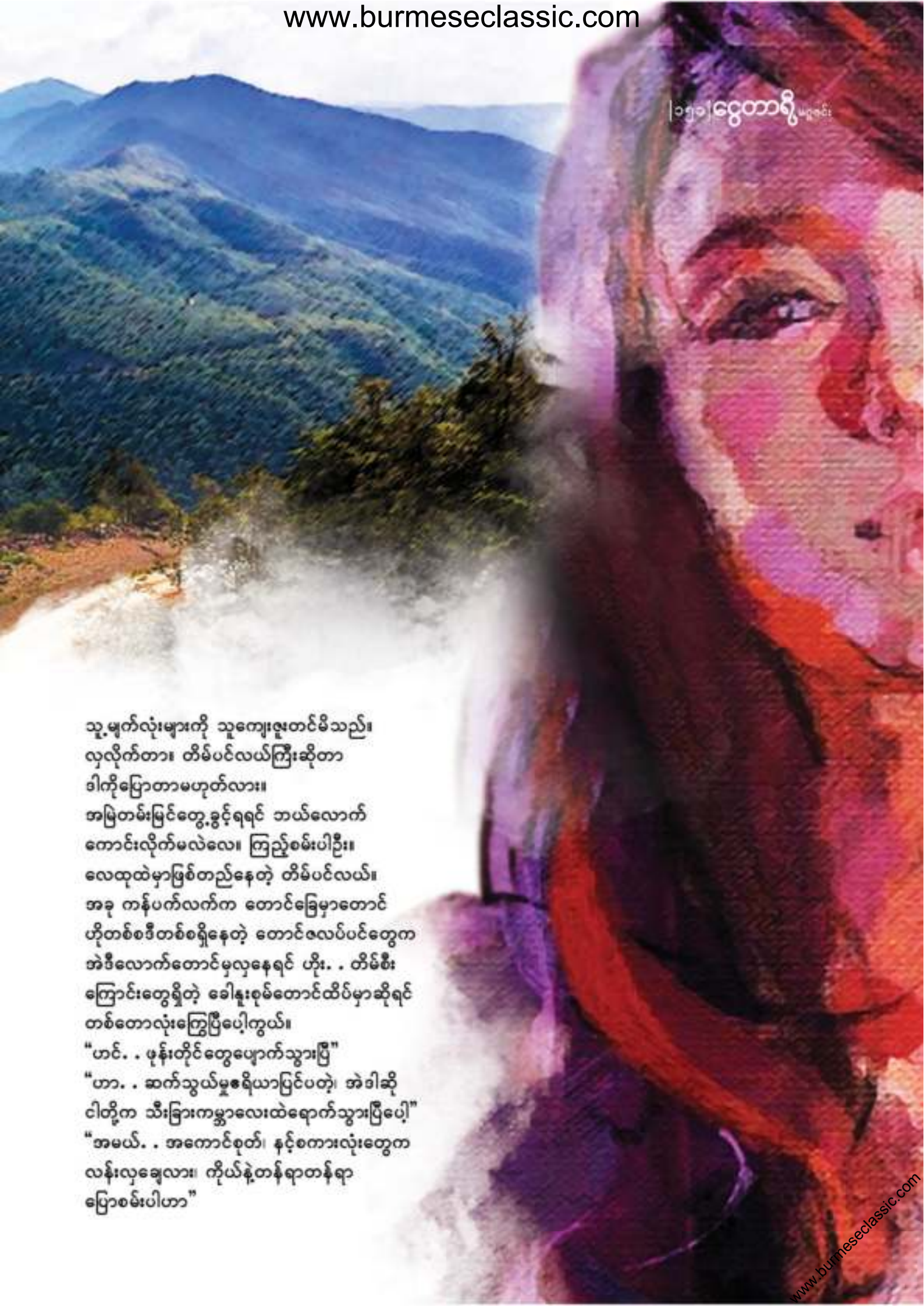
တောင်ဇလပ် ချယ်ရီ သိပါသည်

“မြောက်လေကြွင်းနှင့် ဆီးနှင်းမကုန်၊
 ပူဟုန်မသည်း၊ ပျံ့ပျံ့ဖြည်းသား၊
 တိမ်မည်းမဆိုင်၊ မြည်အိုင်ရိုက်ကြူး၊
 မင်းလွင်မြူးသား”

(၁)

" Home is where the heart is"
(Pliny the Elder)

“အိမ်ဂေဟာဆိုတာ နှလုံးသားရဲ့နားခိုရာတဲ့”
 “ငါကတော့ တတိယနိုင်ငံကို
 ရောက်အောင်သွားမှာ ကိုသက်”
 သူ သက်ပြင်းမချချင်တော့ပါ။ ဟိုးအဝေးက
 တိမ်ပင်လယ်ကြီးကို ငေးကြည့်မိသည်။
 မြင်နိုင်စွမ်းအားရှိနေသေးသည်

သူ့မျက်လုံးများကို သူ့ကျေးဇူးတင်မိသည်။
 လှလိုက်တာ၊ တိမ်ပင်လယ်ကြီးဆိုတာ
 ဝါကိုပြောတာမဟုတ်လား။
 အမြဲတမ်းမြင်တွေ့ခွင့်ရရင် ဘယ်လောက်
 ကောင်းလိုက်မလဲလေ။ ကြည့်စမ်းပါဦး။
 လေထုထဲမှာဖြစ်တည်နေတဲ့ တိမ်ပင်လယ်။
 အခု ကန်ပက်လက်က တောင်ခြေမှာတောင်
 ဟိုတစ်စီတစ်စရှိနေတဲ့ တောင်လုပ်ပင်တွေက
 အဲဒီလောက်တောင်မှလှနေရင် ဟိုး. . တိမ်စီး
 ကြောင်းတွေရှိတဲ့ ခေါင်းစင်းတောင်ထိပ်မှာဆိုရင်
 တစ်တောလုံးကြွေပြီပေါ့ကွယ်။
 “ဟင်. . ဖုန်းတိုင်တွေပျောက်သွားပြီ”
 “ဟာ. . ဆက်သွယ်မှုစနစ်ယာပြင်ပတဲ့ အဲဒါဆို
 ငါတို့က သီးခြားကမ္ဘာလေးထဲရောက်သွားပြီပေါ့”
 “အမယ်. . အကောင်စုတ်၊ နင့်စကားလုံးတွေက
 လန်းလှချေလား။ ကိုယ်နဲ့တန်ရာတန်ရာ
 ပြောစမ်းပါဟာ”

တွေ့တာရဲ့အနား | ၁၅၂ |

နတ်မတောင်တတ်ရန်ရောက်လာကြသည့် လှေ လာရေးကျောင်းကားများ Express ကားကြီးများ နှိပ်နှိပ်ဘေးမှတစ်ဆင့်ထွက်သော ဝီရိန်၊ တွေ့မှတစ်ဆင့် ထွက်လာကာ 'မန္တလေးရတနာပုံစံထွက်သိုလ်ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများအဖွဲ့' တဲ့။

"ငါ တွေ့သိုလ်တက်နိုင်အောင်ကြိုးစားမယ် ကိုသက်"

တစ်ခါတစ်ရံဆိုက ကြားခဲ့ဖူးသောစကားလေး၊ နတ်က နင့်ဘဝကိုရွေးချယ်ချင်ပေမယ့် နင့်ဘဝကပဲ နင့်ကိုရွေးချယ်သွားခဲ့တာမဟုတ်လား အပိုင်၊ နတ်သိ လား၊ တစ်ခါတစ်ရံဆိုက နတ်နဲ့ငါ့ရဲ့ ခြေရာပေးပေးလေး တွေ့ကို ပြန်ပြီးတွေ့နိုင်မလားလို့ အချိန်နဲ့ အနုစရာမှာ ငါ့ရွာဗွေနေမိတုန်းပဲ အပိုင်၊ ငါတို့ချစ် သက်ခေသကို ဒီချယ်ရီပင်ကြီးအပါအဝင် နတ်မတောင် ဝေါ်က တောင်လေပင်ပင်အိုတွေ့ရော၊ မင်မျိုတွေ့ရော သိကြတယ် မဟုတ်လား။

"ဝေး... ဆိုင်ကယ်ကနည်းနည်းပဲရှိတာ၊ တစ် ယောက်ချင်း အလှည့်ကျ တောင်ပေါ်ကိုတက်မရမယ်"

"အဲဒါဆို တီချယ်တို့အရင်သွားနှင့်၊ သမီးတို့က ဆိုင်ကယ်ပြန်လာအကြိုကိုစောင့်ရင်း ပြည်းပြည်းချင်း ခြေကျင်တက်ကြတာပေါ့"

"ဟေ့... ကလေးတွေ တောင်လေပင်ပန်းတွေမခူး ကြစေရင် သစ်တောက တာတွေကပ်ထားတာမြင်လား"

တစ်ယောက်တစ်ခါတစ်ယောက်အော်ကြတာ ဆူဆူ ညံ့လို့၊ ချစ်စရာကောင်းလိုက်လေခြင်း။

"ဒီချင်းပြည်နယ်မှာလည်း ချယ်ရီတွေပွင့်တာပဲ နော်"

ချယ်ရီပန်းတွေက အအေးပိုင်းဒေသမှာပွင့်ကြ တာကိုး၊ ချယ်ရီအမျိုးအစားက ၁၂ မျိုးရှိသတဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ဒီနတ်မတောင်တစ်ဦးမှာ ရွှေရှားပါးပါး၊ ဒီချယ်ရီပင် ကြီးတစ်ပင်ပဲရှိနေတာ အထီးကျန်ဆန်ပါပေ။ နှင်းတွေ က ချစ်အဖြစ်ပြောင်းပြီး ချယ်ရီပင်ထိပ်မှာကပ်နေတာ တစ်မျိုးကြည့်လို့လှနေပြန်ရော။

ချယ်ရီပင်တဲ့၊ သူ့ရှုနေသော ချယ်ရီပင်ကို ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်ဟန်တူသကဲ့သို့ လက်ညှိုး ထိုးပြသည်။ ဆိုင်ကယ်ပြန်ဆင်းအလာကို စောင့်နေကြ

သောကျောင်းသူလေးများ၊ တိမ်ပင်လယ်တို့ဝေးကြည့် နေကြသူများက အာရုံပြောင်းကာ သူ့အနားက ချယ်ရီ ပင်ဆီသို့ရောက်လာကြသည်။ သူ့ကိုတက်နှင့်၊ မိမိမှ ဝှိုးသဖြင့် သူ့မှာ အပြေးအလွှားရွာင်လိုက်ရသည်။ ဟေးဟေးဟားဟားနှင့် ကျောင်းသူလေးတစ်သို့က် ချယ်ရီပင်နှင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ကြတော့သည်။ တတ်လည်း တတ်နိုင်တဲ့ မိန်းကလေးများပါတကာ။

ဟို... တစ်ရံစရာအခါက ဒီချယ်ရီပင်ကြီးအောက် မှာ ချယ်ရီပင်အကြောင်းကို တစ်ခင်းတစ်ခင်းပြောခဲ့ဖူး သော သက်ခေသိသည့်တောင်လေးနှင့် လွယ်စိုင်းစိုင်း ဆိုသော အသားပြုပြုနှင့် လှပသည့် ဝိနီဝိနီသွယ်သွယ် ကလေးမလေးတစ်ယောက်ရှိခဲ့ဖူးလေသည်။

(၂)

"နေမြင့်လှပြီဟ... တိမ်ပင်လယ်တွေတောင် ပြိုကုန်ပြီ"

ချယ်ရီပင်အောက်မှာ အမိခိုက်ကို သူ့ထိုင်စောင့်နေ တာ တစ်နာရီနီးပါးခန့်ရှိနေပြီ။ သူ့နဖူးပေါ်ကအစွေးတွေ ကို အခိုင်တစ်ချက်တော့လှမ်းကြည့်ပါသေးသည်။ ဒီချယ်ရီပင်အောက်မှာ အမိခိုက်ကို သူ့စောင့်နေကျ။ လိုသို့ စောင့်ရင်းစောင့်ရင်းက စောင့်ရသူသည် သူ ပြစ်မှန်းမသိဖြစ်ခဲ့ရပြီး နောက်ကျသည် အမိခိုက်ဖြစ် မှန်းမသိ ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

"ဆင်တွေလှန်းနေရသေးလို့ဟ"

သူ့စကားကို မည်သို့မျှခံစားရဟန်မတူပါချေ။ အမိခိုက်က အဲဒီလိုပဲ။ သူ့ကို ဂရုစိုက်မှုမရှိပေမယ့်လည်း လည်း သိဟန်မတူ။ အမိခိုက်သိသည်က ဝိုင်ဖောက်ပြီး ကျန်သည်ဆင်များကို ခြောက်နေအောင်နေပူလှန်း ထားလျှင် ဝက်စာအဖြစ် အသုံးကျသည်ဆိုတာမျိုး။ သူ့ကပါး တောင်လေပင်ပန်းတွေကိုခွတ်နေရာသို့ လိုက် သွားပြီး တောင်လေပင်ပန်းတွေ ကူသိမ်းတာမျိုး။ အဲဒီ လို အချိန်တွေဆိုလျှင် သူသည်လည်း ဒီခင်သာ ကျောင်းပိတ်ရက်မို့ အမိခိုက်နောက် တကောက်ကောက် လိုက်လေ့ရှိပါသည်။ အမိခိုက်ကို သူ့ဝိုင်းကူရမည်ဆိုသော အသိ။

"ရခိုင်ရိုးမတောင်တန်းနဲ့ဆက်နေတဲ့ ချင်းတောင် တန်း၊ ကုလားတန်မြစ် မဏိပူမြစ်စီးဆင်းနေ၊ ရောင်စုံ

ပန်းများပွင့်ပွားနေ . . . ထင်းရှူး ချယ်ရီ၊ ထောင်စလပ် တွေ . . . သဘာဝအလှတွေ မော်ထုတ်လျက်နေ”

အပိုင်က အဆိုတော်မလေး၊ ခေါ်လှေနှိယာန်းရဲ့ သီချင်းလေးကို အေးအေးလူလူသီဆိုရင်း တောင်တက် လမ်းအတိုင်း တောထဲကို စတင်ခင်ရောက်သွားလေပြီ။

လူသွားလမ်းနှင့် ဆိုင်ကယ်သွားလမ်းကြောင်း တွေမှာတော့ တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စ၊ ခနာက် သုံးလေးယောက်အဖွဲ့များ သွားလာနေသည်ကို မြင်ရ သည်။ ဒီခင်ဘာကျောင်းပိတ်ရက်မို့သာ ရာသီချိန် ခါတော်မီ ခရောက်လာကြတာကိုမြင်တွေ့ရတာပင်။ မိုးရာသီဆိုလျှင် ဒီနတ်မတောင်ကြီးက ရွံ့နှင့်ရုန်းရတာ

“ငါကတော့ ကပီးနဲ့ ကပီးကို ချမ်းချမ်းသာသာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံထားချင်တာ ကိုသက်ရဲ့ ပြီးတော့ ငါ စာကြိုးစားတယ်ဆိုတာကလည်း တတိယနိုင်ငံကို သွားချင်လို့ပါ။ ဒီချင်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းက ငါတို့ချင်း လူမျိုးစုတွေထဲမှာ နွမ်းပါးမပြည့်စုံတဲ့ကျောင်းသားတွေ ကို အသင်းကထောက်ပံ့စရိတ်ပေးတာမျိုးရှိတယ်လေ။ ကိုယ့်လူမျိုးစုအချင်းချင်း ခြေတောင်မြှောက်ပေးတာပေါ့ဟာ။ နင်သီလား ကိုသက်၊ အိမ်ဂေဟာဆိုတာ နှလုံးသားရဲ့နားရီရာတဲ့ ငါ့နှလုံးသားထဲမှာ အိမ်လှလှလေး တစ်လုံးရှိတယ်၊ နောက်ပြီး...”

မို့ တောင်တက်ခရီးသည်ဆိုတာ မနှိသလောက်ရှား သည်။

“မြောက်လေကြောင်းနှင့် ဆီးနှင်းမကုန် ပူဟုန် မသည်း။ ပျံပျံပြည်းသာ၊ တိမ်မည်းမဆိပ်၊ မြည်အိုင် မိုက်ကြူး မင်းလွင်မြူးသား”

ဒီရက်ထဲမှာ ဇေဇေသီဆိုနေတတ်တာလေး၊ ကဗျာလား၊ လင်္ကာလားဆိုတာကို သူ မခွဲခြားတတ်။ နေ့ကျောင်းပိတ်ရက်နှင့် အင်မတန်လို့တံဖက်တာကို တော့ သူသိသည်။

“နင်က အတိုးကြီးပဲ၊ ဘာတွေဆိုမှန်းမယ်”

ထူးရှားကျောင်းတက်ကြသည်အခါမှာတော့ အစိန် က သူ့ရဲ့ဆရာမကြီးဖြစ်သွားရလေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်သောသူက ခရစ်ယာန်ဘာသာခင် အမိန့်ကို အဖော် ပြုရင်း၊ ဘုရားရှိခိုးကျောင်းသို့ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းတက် ဖြစ်လေသည်။ ဓမ္မသီချင်းတွေကို လိုက်မဆိုတတ်သော သူ့မှာ ယောင်ချာချာနှင့် ပျော်ရွှင်မိခဲ့သောခနုရက်များ မှာ မနည်းလှ။ မုန့်ကြွပ်စားတာတွေ၊ စပျစ်ရည်ခောက် တာတွေကိုလည်း သူ့မှာ တအံ့တဩ။

“ရှေ့နှစ်ခြင်းခံယူတာကို ဗဟိုစံလို့ခေါ်တယ်ဟ နှစ်ခြင်းခံယူမယ်ဆိုရင် ချက်ချင်းခံယူစရာမလိုဘူး လေ။ ကျမ်းစာတွေကို လေ့လာခွင့်ပေးထားတယ်

သဘောတရားတွေကို နားလည်သဘော ပေါက်လာမှ သင်းအုပ်ဆရာမီမှာ ကျမ်းစာလေ့လာသင်ယူရတယ် သူ့ရှား ကျောင်းဆိုတာ ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူ တွေရဲ့ ဝိမာန်တော်ပေါ် ပြီးတော့ . . . ယောက်ျားလေး၊ မိန်းကလေးအားလုံး က လူပျိုစစ်၊ အပျိုစင်မဟုတ်တော့ဘဲနဲ့ တုရားကျောင်းမှာ မင်္ဂလာဆောင်ရင် အခက်လာဖြစ်တယ်တဲ့၊ အဲဒါကြောင့် အကယ်၍များ ချစ်သူရည်းစားအဖွဲ့ မှားယွင်းခဲ့ကြမယ်ဆိုရင် အပြင်မှာမင်္ဂလာ ဆောင်ပြီးမှ သူ့ရှားကျောင်းထဲမှာ နေ့ပိုခံ ကျွေးမွေးလို့ရတယ်တဲ့ ကိုသက်ရဲ့”

“အင်း . . . ”

“ငါကတော့ ကပီးနဲ့ ကပီးကို ချမ်းချမ်း သာသာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံထားချင်တာ ကိုသက်ရဲ့ ပြီးတော့ ငါ စာကြိုးစားတယ်ဆိုတာကလည်း တတိယနိုင်ငံကို သွားချင်လို့ပါ။ ဒီချင်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းက ငါတို့ချင်း လူမျိုးစုတွေထဲမှာ နွမ်းပါးမပြည့်စုံတဲ့ကျောင်းသားတွေ ကို အသင်းကထောက်ပံ့စရိတ်ပေးတာမျိုးရှိတယ်လေ ကိုယ့်လူမျိုးစုအချင်းချင်း ခြေတောင်မြှောက်ပေးတာ ပေါ့ဟာ။ နင်သီလား ကိုသက်၊ အိမ်ဂေဟာဆိုတာ နှလုံး သားရဲ့နားရီရာတဲ့ ငါ့နှလုံးသားထဲမှာ အိမ်လှလှလေး တစ်လုံးရှိတယ်၊ နောက်ပြီး . . . ”

“ဘာဖြစ်လဲ နောက်ပြီး . . . ”

ဓမ္မတာရီ | ၁၅၄ |

“ငါ့ထိပ်ချစ်ရတဲ့ချစ်သူနဲ့အတူ ဒီထုရားကျောင်းကြီးမှာ လက်ထပ်ပြီး လူ့ဘဝသက်တမ်းတစ်ခုကို မြတ်ကျော်သွားမယ်ဟာ”

“အခြင်. . . အမိခင်ရယ်”

သူ့ဖေဖေက ဒီကန်ပတ်လက်မှာ အထက်တန်းကျောင်း ကျောင်းအုပ်ကြီး။ ခမမကလည်း အထက်တန်းပြဆရာမ။ ကျောင်းဝင်းကြီးထဲမှာပဲ လိုင်းခန်းရထားသည်။ လိုင်းခန်းဆိုပေမယ့် အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းတစ်လုံးရထားခြင်းသာဖြစ်သည်။ ပထမဆုံး သူတောင်လာရောက်လည်ပတ်စဉ်က ထိုထိပ်တွေထဲမှာ မနေတတ်။ မနေရဲ။ လူသွားလမ်းလေးတွေရဲ့ တစ်ဖက်တစ်ချက်စီမှာ မေးတစ်ဆောက်ထားသော အိမ်များကို ကြည့်ပြီး ထုရား. . . ထုရား မြေပြိုကျရင် ဘယ်နှယ်လုပ်ရပါဆိုပြီး စိုးထိတ်ကြောက်ရွံ့ခဲ့ဖူးသည်။

တစ်ဦးတည်းသော သူ့အတွက် အမိခင်သည် တစ်ဦးတည်းသော မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းတောင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ မန္တလေးကနေ ရက်တိုကျောင်းပိတ်ရက်လေးတွေရောက်လာတိုင်း ဖေဖေနှင့်ဖေဖေရှိရာ ကန်ပတ်လက်မြို့ကို သူ့အလည်အပတ်ရောက်လာတတ်ပါသည်။ တစ်ခါကတော့ ဖေဖေတို့ကျောင်းက ဂျစ်ကားနှင့် မင်းတပ်မြို့ထဲအထိ လည်ပတ်ခွင့်ရခဲ့သေးသည်။ အိမ်တွေထဲကို ထိပ်တွေရောက်နေတတ်သည့် ချင်းပြည်နယ်ရဲ့အေးချမ်းမှုကို သူနှစ်သက်သည်။ မန္တလေးမှာ နေအမှုရှိနေပုံပြင်းပေမယ့် ချင်းပြည်နယ်မှာ ခရစ်ကျမ်းနှင့်အောင် တောင်ပေါ်လေနှင့် အေးမြနေတတ်လေသည်။

ချင်းတောင်တန်းကြီးတွေမှာ ဝဥရိုက်မျိုးခရီးနှင့် ထောပတ်သီးတွေကိုသာစိုက်ပျိုးကြပေမယ့် သူ့မျက်စိထဲမှာတော့ ပျားလိမ္မော်တွေကို အိမ်တိုင်းလိုလိုမှာစိုက်ပျိုးထားတာကိုတွေ့ရသည်။ ကျောင်းဆရာရဲ့သားကျောင်းဆရာဖြစ်တာ ဆန်းသလားကွာလို့ ဖေဖေ ခဏခဏပြောမူသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဆွဲရပြီးလျှင် ချင်းပြည်နယ်မှာပဲ ကျောင်းဆရာအဖြစ်လျှောက်ထားမည်။ ဝါမှလည်း အမိခင်နှင့်နီးစပ်သွားမှာဆိုသည့် အတွေးမျိုး။ အမိခင်နှင့် အမိခင်အတူ သူမြတ်နိုးသည်။ အမိခင်အတွက်က သူ့ပေဖေ ခမမတို့ရဲ့အိမ်ဟာလီရတွေ

ကို လာပြီးကူညီနေရတာကို သူမကြည့်ရက်။ အခုရက်ပိုင်းလေးအတွင်းမှာပဲ အမိခင်အတွား လက်တစ်ဖက်လေဖြတ်သွားခဲ့ပြီ။ ဖေဖေနှင့် ခမမက အမိခင်ကို စာခေါ်သင်ပေးတိုင်း အမိခင်မျက်နှာလေးညှိုးငယ်နေတတ်ပါသည်။ ကျရှင်မေပေးရတဲ့ အခမဲ့စာသင်ကြားခြင်းအပေါ် အမိခင်ရှက်လေသလား။

“ငါ ဒီတစ်ခေါက်ပြန်သွားပြီးရင် စာတွေအသည်းအသန်လုပ်ချပြီဟာ စာမေးပွဲကြီးပြီးမှ နှင့်ဆီကို တစ်ခေါက်ပြန်ရောက်တော့မှာ”

အမိခင်က သူ့ကိုလှည့်ကြည့်သည်။ ခေသခံမိန်းကလေးအမိခင်က မန္တလေးသားဖြစ်သော သူ့တို့တောင်ကုန်းလေးအတိုင်း လက်ဆွဲခေါ်ယူသည်။

သူ့မှာ တပျားဟူးနှင့်မောနေပြီ။ အမိခင်က တောင်တက်၊ တောင်ဆင်းများဖြင့်သာကြီးပြင်းခဲ့ရသူမို့ ချင်းတောင်ကုန်းလေးများလောက်ကိုတော့ စာဖွဲ့မနေပါချေ။ ထို့ကြောင့်လည်း အမိခင်အဖေရဲ့ခါကြားမှာ ခေါင်ရည်ပူလင်းလေးချိတ်ထားတာကို တွေ့ခြင်းဖြစ်ပေမည်။ ခေါင်ရည်ဆိုတာ ဒီလိုတောင်တက်၊ တောင်တက်လူကြမ်းကြီးတွေအတွက် အဖောပြေသောက်သုံးဖို့အတွက် အသုံးကျလှလေသည်။

“နင် ငါ့ကို အလုပ်တွေပိုင်းတူတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုသက်ရယ်”

“ပြောစရာလားဟာ. . . ငါက နင့်မှမတူရင်ဘယ်သူကူရမှာလဲလို့”

(၃)

အဲဒီနေ့က မှတ်မှတ်ချချ တိမ်ပင်လယ်ကြီးက ပိုလှနေသည်။ ပြီးတော့ ခါသင်္ကြန်နေ့ဦးရာသီရောက်တော့မှာမို့ မိုးကောင်းကင်ကြီးက ကြည်လင်ရှင်းသန့်နေသည်။ သူတို့မြန်မာနိုင်ငံက လေထုညစ်ညမ်းမှုတွေမရှိလို့သာ အခုလိုမျိုး ကောင်းကင်ပြာပြာကြီးကို ပိုင်ဆိုင်ရတာမဟုတ်လား။ တစ်နေ့နေ့မှာ ထိုထိပ်ပင်လယ်တွေကိုသက်သေထူပြီး အမိခင်ကို ချစ်ခွင့်ပန်မည်။ ဒီနတ်မတောင်ကြီးကို မဟိုပြုပြီးသစ္စာဆိုမည်။ ချင်းပြည်နယ်ဆိုတာ အောက်ချင်းကုန်အမှတ်အသားနှင့် သစ္စာတရားတို့လွှမ်းမိုးရာနယ်မြေ။ သစ္စာတရားဆိုတာကို သေ

သည်အထိ အခြားတစ်ဖက်ကို ယူဆောင်သွားကြသတဲ့ လေ။

“အမိုင် . . . နင်ဖြေနိုင်လားဟင်”

“နင်ကော ကောင်းကောင်းဖြေနိုင်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား”

သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ရယ်လိုက်ကြတော့သည်။

“နုနုရှိရင် သိပ်ပျော်စရာကောင်းမှာပဲဟာ၊ နုနုက ငါ့ကို မွေးပြီးပြီးချင်း သွေးသွန်လို့ ဆုံးသွားတာတဲ့။ နုနုသာရှိနေရင် ငါ့ဘဝက ဒီထက်အဆင်ပြေမှာ ကျိန်းသေတယ်။ အခု ကပီးကလည်းလေဖြတ်ထားတော့ အိမ်အလုပ်၊ ခြံအလုပ်အားလုံးနဲ့ ငါမောတယ်ဟာ၊ ငါ ဆယ်တန်းအောင်မှဖြစ်မှာလေ၊ ပြီးရင် တတိယနိုင်ငံကို ရောက်အောင်သွားမယ်။ ဒါမှ ကပါးကိုလည်း ဝိုင်လုပ်ငန်းရှင်သူဌေးကြီးဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်မှာ”

“နင် အောင်မှာပါ အမိုင်ရယ်”

နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်မို့ ရာသီဥတုက ကြည်လင်နေသည်။ တောင်တက်လှေလာကြမည့် ဧည့်သည်တွေကလည်း နေ့စဉ်နေ့တိုင်းအများကြီးရောက်ရောက်

လာတတ်ပြီ။ အမိုင်ကပီးက တောင်ခြေမှာ ရယ်ဒီမိတ် မုန့်လေးတွေ၊ သောက်ရေသန့်နှင့် အချဉ်ပေါင်းတွေကို တစ်နိုင်တစ်ပိုင်လေးရောင်းချသည်။ အမိုင်က အခုချိန်မှာဆိုရင် သွက်လက်တက်ကြွသော ဈေးသည်မလေး တစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြန်လေသည်။

“တော်သေးတာပေါ့ဟာ. . . နင် ချယ်ရီပင်ကြီး အရိပ်အောက်ခိုပြီး ဈေးရောင်းလို့ရနေသေးလို့ပေါ့”

သူလည်း အမိုင်တို့မြေးအတွားနှင့်အတူ ဈေးဝိုင်းကုရောင်းတာများ တကယ့်စီးပွားရေးသမားကြီးလို၊ ဖေဖေနှင့်မေမေကတော့ အမိုင်ရဲ့ယဉ်ကျေးလိမ္မာမှုကို ချီးမွမ်းတတ်ရင်း သူ့ကိုလည်း အမိုင်ကို ညီမလေးတစ်ယောက်လိုစောင့်ရှောက်ဖို့ကို အမြဲတမ်းမှာတတ်ပါသည်။ သူကတော့ အမိုင်နှင့်အတူတူ တစ်ရက်လေးမျှ စကားတွေပြောနေရရင်ကိုပဲ ပျော်နေတတ်ပါသည်။

သူနေထိုင်သော အထက်တန်းကျောင်းကြီးရဲ့ နံဘေးမှာပဲ အမိုင်တို့အိမ်လေးရှိတာမို့ မနက်လေးနာရီ ထိုးလို့ မေမေ အိပ်ရာထပြီးဘုရားဝတ်တက်လျှင် သူလည်း ကပျာကယာ မျက်နှာသစ်၊ ရေအိမ်ဝင်ပြီး အမိုင်တို့ဆီသို့ပြေးကာ ဈေးရောင်းမည့်ပစ္စည်းများကို ဝိုင်းကူသယ်ပေးပါသည်။ ကပီးက လက်တစ်ဖက်လေဖြတ်ထားပေမယ့် မနက် ၅ နာရီဆိုလျှင် ထမင်းထုပ်က အဆင်သင့်ဖြစ်နေတတ်လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မနက်အစောကြီး အိပ်ရာထထားသော သူ့မှာ ထိုချယ်ရီပင်ကြီးအောက်က နီးဖျာလေးပေါ်မှာ မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားတတ်ပါသည်။

“လူလေး. . . လူလေး ထ. . . ထ၊ အမိုင်နောက်လိုက်သွားချေ”

“ဟင်. . . အမိုင်က ဘယ်သွားလို့လဲ”

“ဧည့်သည်တွေက လမ်းပြ၊ လမ်းပြခေါ် . . .”

“ဟာ”

သူအိပ်နေရာက ငေါက်ခနဲထထိုင်သည်။ အမိုင်ကပီးက ဒီထက်ပိုပြီးတော့ ဗမာစကားကို အများကြီးပြောတတ်တာမဟုတ်။ တကယ့်ချင်းမကြီးစစ်စစ်၊ ပြီးတော့ ကပီးမျက်နှာမှာ ပါးရဲ့ဆိုတာတွေလည်း ထိုးထားသေးသည်။

ငွေတာရီလေး | ၁၅၆ |

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး သက်ဝေရာ ဇီလို့ပါပဲကွာ၊ အခု လို့ ရာသီချိန်လေးမှာ တောင်တက်အဖွဲ့တွေကို အမိုင် တို့ ငါတို့က ကြံရင်ကြံသလို လမ်းပြလိုက်ပေးနေကြတာ ဟိုးဝယ်ဝယ်ကတည်းက၊ အဲဒီကရတဲ့မုန့်ဖိုးလေးတွေနဲ့ ကျောင်းစာအုပ်တွေဝယ်ကြတာပေါ့၊ ကလေးက ကြံဖန်ပြီး စိတ်ပူတတ်ရန်ကော”

ဆိုင် ကလေးကလေးရဲ့သမားလေးတစ်ယောက်က လှမ်းပြောသည်။

ဘာမှမဖြစ်တာကိုတော့ သူသိသည်။ ဘာမှမဖြစ် သေးလျှင်တော့ ဘာမှမဖြစ်ဘူးပေါ့၊ တောင်တက်၊ တောင်ဆင်းလမ်းခရီးတွေက မန္တလေးတောင်တက်ရ သလို ကွန်ကရစ်လမ်းတွေမဟုတ်။ တောင်တွင်းလမ်းတွေ က ခက်သည့်နေရာခက်သည်။ ခေါင်သည့်နေရာခေါင် သည်။ ပြီးတော့ အမိုင်က မိန်းမပျိုလေးလေး၊ ၄ နာရီ ခလောက်တက်ရသည့် ခတာတွင်းခတာင်တက်ခရီး လမ်းက ကြမ်းပါတီ။ ခခါစူးစုမ်းဆီသည့် စုတ်မတောင် ကြီးကို ခချက်လာကြသည့်စည့်သည်တိုင်းက စိတ်ချ ယုံကြည်ရပေမယ့် အမိုင်ကိုကူညီပြီး သူလိုက်ပေးသင့် သည်မဟုတ်ပါလား။

သူ သက်ပြင်းတို့ ဟူးခနဲချလိုက်မိသည်။ အခုချိန်မှ တော့ အပြေလိုက်သွားလို့လည်းမရတော့၊ သူက တော ကျွမ်းသွေမဟုတ်။ လမ်းညွှန်အမှတ်အသားတွေပြထား ပေမယ့် လမ်းခွဲတွေကအများကြီး၊ သူလိုက်မသွား တတ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမိုင်ကို နတ်မတောင်ကြီးက စောင့်ရှောက်ပေးပါလိမ့်မည်။

“ခေသမံတွေက ဒီခခါစူးစုမ်းကို ပီတိုရီယတောင် လို့ခေါ်ရင် လုံဝမကြိုက်ကြသေးလေ၊ မြန်မာနိုင်ငံ သူကျွန် တဝတို့ရောက်ခဲ့စဉ်အခါတုန်းက ဒီနတ်မတောင်ကြီး တို့ ပီတိုရီယထုရင်ကြီးအတွက် ဈေးနှုတ်ကောင်ဆောင် ပေးခဲ့လို့ ပီတိုရီယတောင်လို့ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြသေးတာတဲ့၊ နောက် ချင်းလူမျိုးတော်လှန်ရေးအဖွဲ့တွေက ပြန်ပြီး တိုက်ခိုက်အရယူနိုင်ခဲ့လို့သာ . . .”

အမိုင်စကားကိုကြားယောင်ရမ်း အမိုင်ရှိနေမှာ တယ်ခနုရာလောက်မှာပါလိမ့်ဆိုပြီး ဟိုး . . . တောင် လယ်ပင်တောအုပ်ကြီးဆီ သူ ယောင်ချာချာလှမ်းကြည့် မိသည်။ အောက်ချင်းငှက်ဖို ငှက်မတွေ၏ တောင်ပံ

ခတ်သံကို လေလှိုင်းထဲကနေတစ်ဆင့် သူ့နှလုံးသား ကနေ ကြားလိုက်ရသလိုမျိုး။

“နင့်ကို ငါ စိတ်မချတော့ဘူး အမိုင်”

(၄)

အမိုင် ဒီရက်တွေထဲ မျက်နှာလေးတောက်ပနေ တာတိုမြင်ရတော့ သူစိတ်ချမ်းသာမိသည်။ အမိုင် ဖျော် နေတာမြင်ရရင် သူလည်း အတူတူဖျော်ပါသည်။ အမိုင် ကို ရန်ကုန်ကအဖွဲ့တွေ ခနုတိုင်းလိုလို လမ်းပြအဖြစ် ခေါ်သွားတာကိုတွေ့နေရသည်။ စာတမ်းပြုစုဖို့လာ သည့် သုတေသနပြုအဖွဲ့က ဆရာ၊ ဆရာမ ဆယ် ယောက်လောက်ရှိတာမို့ အမိုင်က သူ့ကို ကလေးများမှာ ချေးငိုင်းတူရောင်းဖို့ အကူအညီတောင်းသဖြင့် ကလေး အနားမှာပဲ နေနေရသည်။ ကလေးလည်း အခုရက်ထဲ မှာ ချေးရောင်းတောင်းသည်။ တောင်တက်ခရီးသွား တွေ ပေါပေါများများရှိနေတုန်း ကလေးဆေးကုနိုင်ဖို့ ငွေစုရမှာ မဟုတ်လားလေ။

“တောင်ပေါ်ခေါင်ရည်ချိုမြိန် . . . တစ်ကျိတ် လောက်သောက်ရင် အဖောပြေ . . . ဒါဟာလည်း ချင်းပြည်ရဲ့ခေလုတစ်ခုပေါ့”

ဈေးရောင်းနေရင်း အမိုင်တစ်ယောက် သီချင်း တွေ ဘာတွေဆိုလို့၊ အမိုင်ဆီမှာ ပူပင်သောကတွေလုံးဝ ကင်းစင်ပပျောက်သွားခဲ့သလိုမျိုး။ ချင်းပြည်နယ်ကို ရောက်ခါမှ ချင်းပြည်နယ်ကြီးသိပ်လှမှန်း၊ ချင်းပြည် နယ်ရဲ့ခေလုချီးရာတွေက သိပ်ချစ်စရာကောင်းမှန်း သူသိခဲ့ရပြီ။ သူသိသလို အမိုင်မသိသေးသည်က အမိုင် နှင့်အတူတူ တတိယနိုင်ငံထဲအထိ သူလိုက်နိုင်အောင် ကြိုးစားမည်။ နောက် . . . အမိုင်ဖျော်လင့်သလိုမျိုး အမိုင်တို့တုရားကျောင်းကြီးထဲမှာ ခရွယ်ကံထွဲကာ မင်္ဂလာပွဲဆင်နွှဲကြမည်။ သူ့စိတ်တူးသည် သူ့အတွက် တော့ လောကနိဗ္ဗာန်လေးတစ်ခု။

“လူလေး ထ . . . ထ”

ကလေးလှုပ်နှိုးသံကြောင့် သူ အိပ်နေရာက လန်နှိုး သွားရသည်။ ခန္ဓလယ်စာကို ကလေးလက်ရာ ခရမ်း ကတော့သီးထောင်းနှင့် ထမင်းအစားပြီး ထမင်းဆိပ် တက်ကာ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်ဖျော်သွားခဲ့ရသည်။

ဟာ . . . နေရောင်ထောင် နည်းနေပြီ။ သူ ညည်း

တွားရင်း ခေါင်းပေါက်မော့ကြည့်မိသည်။ ချင်းပြည် နယ်က နေဝင်စောသည်။ ပြီးတော့ တောင်လောင်အရိပ် တွေက ငြိမ်သက်သွားတတ်သည့်အချိန်။

"အိမ်ပြန်ရတော့မယ်ဌေ . . . အခုချိန်ထိ အမိုင် ပြန်မရောက်သေး၊ လူလေး တောထဲလိုက်ခေါ်ချေ လမ်းတွေမှာ သလားမသိ"

တောကျွမ်းသည် အမိုင်အတွက် လမ်းမှားမှာကို ကမ်း၊ စိုးရိမ်နေပုံရလေသည်။ မှားရင်းမှား လိုက်ခေါ်ရ မည့် သူသာမှားမည်။ ပြီးတော့ အမိုင် ဘယ်လမ်းက တက်သွားတာမှန်းမသိဘဲ သူ ဘယ်လိုလိုက်ခေါ်ရမည် မသိ။

လက်ကျန်နေရောင်ခြည်က တိမ်လှိုင်းတွေကြားထဲမှာ အစွန်အဖျားသာကျန်တော့သည်။

ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီတွေပင်မရှိကြတော့။

အခြားဈေးသည်တွေလည်း ပြန်ကုန်ကြပြီ။

လူသူရှင်းပြီး တိတ်ဆိတ်စပြုနေပြီ။

ဒီနေ့ကျမှပဲ သူ ဘာကြောင့် အဲဒီလောက်

အိပ်ပျော်သွားပါလိမ့်။ တောင်ပေါ်လေကြောင့်

အေးစိမ့်လာသော အချမ်းဒဏ်က သူ့ရှင်ထဲမှဝေဒနာကို

ထိုးဖောက်မသွားနိုင်။

"ဟဲ့ ရန်ကုန်ကသူတေသနပြုတဲ့ အဖွဲ့သားတွေနဲ့ပဲ မဟုတ်လား တပီးရဲ့၊ စိတ်ချရပါတယ် ကျွန်တော်က အခုမှလိုက်သွားရင် အပြန်မိုးချပ်သွားမှာ၊ အမိုင်နဲ့ လူချင်းလွဲမှာကြောက်တယ်၊ ပြီးတော့ အမိုင်တို့က အခုပြန်ဆင်းလာနေလောက်ပါပြီ သယ်လမ်းက ပြန် ဆင်းမယ်လည်းမသိ"

အမိုင်အတွားကို သူ နှစ်သိမ့်ပေးလိုက်ပါသည်။ အတွားကိုအားပေးနှစ်သိမ့်လိုက်ရပေမယ့် သူ့နှလုံးခုန် သံတွေ အကြီးအကျယ်တုန်ခါနေတာကိုတော့ သူ ကိုယ်တိုင်ပဲ သိပါသည်။

"အမိုင်တို့ ဒီနေ့သွားတာ နှစ်သောက်တည်းရယ်"

ဒီတစ်ခါတော့ စိတ်မချရသူက သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲဖြစ် ပါတော့သည်။ ပါးရဲလှိုင်းထားတဲ့ အတွားရဲ့မျက်နှာအိုအို က နေလောင်ခက်ခဲ အသားညိုညိုအောက်မှာ ပြိုကျ တော့မည့်မိုးလို့ . . . ။ သူ ဆောက်တည်ရာမရတော့၊ လက်ကနာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ ညနေငါးနာရီ။

လက်ကျန်နေရောင်ခြည်က တိမ်လှိုင်းတွေကြား ထဲမှာ အစွန်အဖျားသာကျန်တော့သည်။ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီတွေပင်မရှိကြတော့။ အခြားဈေးသည်တွေလည်း ပြန်ကုန်ကြပြီ။ လူသူရှင်းပြီး တိတ်ဆိတ်စပြုနေပြီ။ ဒီနေ့ကျမှပဲ သူ ဘာကြောင့် အဲဒီလောက်အိပ်ပျော် သွားပါလိမ့်။ တောင်ပေါ်လေကြောင့် အေးစိမ့်လာ

သော အချမ်းဒဏ်က သူ့ရှင်ထဲမှဝေဒနာ ကို ထိုးဖောက်မသွားနိုင်။

"ကျွန်တော်လိုက် သွား ပေးမယ် အတွား"

အတွားက အကောင်းအတိုင်းကျန် ချီနေသေးသည့်လက်တစ်ဖက်နှင့် သူ့ လက်မောင်းကိုဆုပ်ကိုင်သည်။ သူ အတွား ကိုမော့ကြည့်တော့ အတွားရဲ့မျက်ဝန်း မှာ အရောင်တွေကတလက်လက်၊ အတွားကိုခေါင်းညှိတ်ပြရင်း သူထွက်ခဲ့ သည်။

ဆီဒီးခုံ-ပလက်ဝ လမ်းရှည်ကနေ ဝင်သွားကြတာလား၊ တောတွင်းလူသွား လမ်းကနေ ဝင်သွားကြတာလား၊ ဒါမှ မဟုတ် ဟိုး . . . ခေါ်နှုတ်စွမ်းတောင်ထိပ်ပေါ်က လက် ကျန် ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီလေးနှင့် အမိုင်တို့ဆင်းလာ ကြမလား သူဝေခွဲမချ၊ ဝေးနာရီလောက်သွားရမည့် တောတွင်းလမ်းကြမ်း။ တောင်ထိပ်လမ်းဆုံးအထိ သောက်ရေနှင့် စားစရာကလုံးဝမရှိ။

"အို . . . အမိုင်က သိပ်လိမ္မာတာ၊ သူကမ်း ဆိုင်ဆီဒီးအမီ သူပြန်လာမှာပါ၊ ငါ ခဏလိုက်ရှာကြည့် လို့မှမတွေ့ရင် ပြန်မှာပေါ့"

သူ့ကိုယ်သူအားပေးရင်း တောင်လောင်ပင်တွေ ကြား တို့ဝင်ခဲ့သည်။ တောင်လောင်ပွင့်နီနီတို့ကို သူခံစား ကြည့်ပြီး ကြည့်နူးမနေနိုင်တော့။ သူ့ခြေလှမ်းတွေက

ငွေတာရီ လူနား | ၁၅၈ |

မြေကြီးနှင့်ပင်မထိတော့သလို ခံစားရသည်။ တောတွင်း ပိုးကောင်လေးများ၏ အသံ၊ ငှက်ကလေးတွေရဲ့ အိပ် တန်းပြန်တက်သံတွေကို ခပ်တိုးတိုးကြားနေရပြီ။ ခရီး သွားနေည့်သည်မပြောခဲ့၊ ဒေသခံတွေပင် ဒီအချိန်ကြီး အထိ တောထဲမှာနေလေ့မရှိကြ။ နှစ် ဘယ်မှာလဲ အမိခင်။

တောတွင်း လမ်းညွှန်ပြအမှတ် အသားတွေကို ခနည်းလိုက်ရှာကြည့်နေရသည်။ တောင်လုပ်ပန်းပင် အရိပ်တွေက အမှောင်ထုကိုပိုစေသည်။ မြီးတော့ တောင်လုပ်အရွက်တွေက ကြမ်းသည်။ ဆူးစူးလိုက် လျှင် အမယ်လေးလို့ အော်ရသည်အထိ။

“ဟာ . . . သွားပြီ၊ ငါလမ်းမှားပြီ”

သက်တမ်းတန် တောင်လုပ်ပင်စည်ကြီးတစ်ခု က သူ့ရှေ့မှာလဲကျနေသည်။ သူ့နှင့်အမိခင် သွားနေကျ လမ်းက ဒီလမ်းမဟုတ်။ ပြီးတော့ ရှားရွားပါးပါး ဝါးရုံ တောကြီးထဲ သူ့အောက်နေသည်။ ဝါးထိတ်ရွာဖြင့် နံဘေး ကို လှည့်ကြည့်မိတော့လည်း နောက်ထပ်လမ်းခွဲတစ်ခု၊ သူ ဘယ်လမ်းကနေဝင်လာခဲ့တာပါလိမ့်လို့ သူ့စဉ်းစား မရ။ လက်ကနာရီကိုအားစိုက်ကြည့်မိတော့ ညနေ ၆ နာရီထိုးဖို့ အယ်ဖီနစ်အလို၊ သူပြန်မှတ်မည်။ ဒီထက် မှောင်လာလျှင် လက်ကနာရီကိုပင်ကြည့်လို့ရမှာမဟုတ် တော့။ မြီးတော့ သူ့မှာ လက်နှိပ်မာတ်မီးလည်း ပါတာ မဟုတ်။ လက်နှိပ်မာတ်မီးပါလျှင်လည်း သွားလာလို့ ရအသာ လမ်းခရီးမဟုတ်။

သူ နောက်ပြန်ဆုတ်ခဲ့သည်။ ဒီလမ်းက သူ ဝင် လာတုန်းကလမ်း ပြစ်မည်လို့တော့ မှန်းကြည့်မိလိုက် သည်။

“နှစ် ဘယ်မှာလဲ အမိခင် နှင့်ကပီးက နှင့်ကိုစိတ်ပူ နေတယ်”

တောင်လုပ်အပင်ပေါက်လေးများကို တက်နှင်း မိတော့ သူ့အားခနဲအော်မိသေးသည်။ မှောင်လာပြီ။ မြန်မြန်ပြန်မှတ်မည်။

“ဟာ”

ထွက်လမ်းလို့ သူထင်ခဲ့မိသောလမ်း။ သူ့ရှေ့မှာ နောက်ထပ် တောင်လုပ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကလဲနေပြန် သည်။ ပင်စည်ကလည်း အကြီးကြီး၊ လူသွားလမ်းက

လုံးဝမရှိတော့။ ဘယ်လိုမှမထင်နိုင်သည့်အဆုံး ထိ ပင်စည်ကြီးပေါ်ကထိုင်နားဖို့ စိတ်ကူးလိုက်သည်။ သူ မောနေပြီ။

“မပြစ်သေးပါဘူးလေ၊ အတွင်းဆိုင်ကို ကူသိမ်းရ အုံးမှား၊ ပြီးတော့ အမိခင်လည်း ပြန်ရောက်ချင်ရောက် နေမှာပေါ့”

အတွင်းစိတ်အေးအောင်လို့သာ သူ တောထဲဝင်ခဲ့ ရတာမဟုတ်လား။ နေရာခံခြည်အလင်းစ လုံးဝ မျောက်ကွယ်သွားတော့ ငါ ပယောကျ်ားပဲဆိုသည့်အား တစ်ခုဖြင့် သူ့စိတ်ကိုချည်နှောင်လိုက်ရပါသည်။

သူ လာလမ်းအတိုင်း နောက်ပြန်လှည့်ခဲ့သည်။ လူသူအသံလေးများကြားရမလားလို့ နားစွင့်မိသည်။ သူ ခြေလှမ်းတွေကို သွက်နှိုင်းသမ္မုသွက်အောင်လှမ်းမိသည်။ အရမ်းမှောင်လာပြီ။ တောင်ကုန်းလေးတစ်ခုကိုပြတ်ပြီး သောအခါမှာတော့ တောင်လုပ်ပင်ပေါင်းများစွာတို့က သူ့ကိုပိတ်၍ ကာဆီးထားခဲ့ပြီ။ သေချာပြီ။ သူ လမ်းမှား နေပြီ။

နဖူးပေါ်ကအေးများကို သူ့သုတ်ပစ်လိုက်သည်။ သူ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့။ လမ်းအမှန်ကို ဘယ်လို ပြန်ရှာရမည်လည်း မစဉ်းစားတတ်တော့။ ပုစဉ်းရင်ကွဲ အသံတွေကို ပီပီသသကြားနေရပြီ။ သူ ကြောက်လာ မိသည်။ ကျွန်တော့်ကိုသာကယ်ကြပါဦးလို့ တောထဲမှာ အော်မိကလည်း မရဲ။

“အရင်က ငါတို့လည်း လမ်းတွေကောအေးမှာ တာပဲဟာ ဒီလမ်းနဲ့ ဒီလမ်းပဲရှိတာမဟုတ်လား၊ အချိန် တန်တော့လည်း လူသွားလမ်းပေါ် ပြန်ရောက်လာတာ ပါပဲဟာ”

အမိခင်အသံလေးက သူ့နားထဲပြန်ကြားသောင် လာသည်။ သူ့စိတ်တွေကိုပြန်စုစည်းပြီး အသံတို့ မှန်မှန်ရှုသည်။ တက်နှင်းမိသော တောင်လုပ်ပင် ပေါက်လေး၏ အရွက်မှဆူးက သူ့ခြေသလုံးကိုစူးခနဲ။ သူ မပူတော့။ အခုချိန်မှာ တောထဲကနေပြန်ထွက်ဖို့ က အချေကြီးမနေပြီ။ ဆူးနှင့်ခြစ်မိသည့်နေရာကို သူ လက်နှင့်အသာသပ်ချလိုက်သည်။ ထိုအခါ သူ့ခြေ တောက်နားကနေ တစ်စုံတစ်ရာက လျှောစခဲ့ဖြတ်ဖြေ သွားသည်ကို အထိအကျခံစားလိုက်ရသည်။

“ဟင် . . . ဒါ . . . ဒါကြီးက ငါ့ခြေထောက်ကို တောင်လုပ်ရွက်ခြစ်မိတာမဟုတ်ဘူး။ အကောင်ရှည် . . . အကောင်ရှည်ကိုက်တာ၊ ဟာ . . . သွားပြီ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ”

သူ မျက်ရည်တွေကျလာမိတာ အတိုင်းအဆမဲ့။ သူ အော်ငိုပစ်လိုလည်းမရတော့။ ထွက်လမ်း မြန်မြန် ရောက်အောင် သွားမှဖြစ်တော့မည်။ မကြာခင် သူ အဆိပ်တက်တော့မည်။ ရွှေဦးသူနာပြုစရာ ကိရိယာ တန်ဆာပလာ ဘာတစ်ခုမှ သူ့မှာမရှိ။ ရှိလည်း အခုလို မှောင်မှောင်မည်းမည်းကြီးထဲမှာ ဘာမှလုပ်လို့ရမှာ မဟုတ်တော့။ မျက်ရည်တွေကြောင့် သူ့အမြင်တွေ ဝေဝါးလာလေပြီ။ သူ မြန်နိုင်သမျှမြန်အောင် ခွန်အား များကိုသိမ်းဆည်းရင်း လျှောက်မိသည်မှာ မြေကြီးကိုပင် နင်းမိသည်လို့မထင်တော့။ နောက်ခြေတစ်ချက်အနင်းမှာ သူ့ရင်ထဲ လှုပ်ခနဲဖြစ်သွားရသည်။ သွားပြီ။ သူ ဒီတစ်ခါ နင်းမိလိုက်တဲ့နေရာက မြေကြီးမှမဟုတ်တာပဲ။

“အား . . . သဗ္ဗဒွေ၊ ဘုရား ကယ်တော်မူပါ”
လေအေးလှိုင်းတစ်ခုက သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ဖြတ်ပြေးသွားသည်။ အမိုင့်မျက်နှာလေးကိုတော့ သူ့မှတ်ဉာဏ်ထဲ မြင်မိလိုက်ပါသေးသည်။

“သိလား၊ အမိုင့်၊ နင့်ကိုငါ သိပ်ချစ်တာ”
သူ့ အသက်ရှူသံက သိမ်ခနဲ။ ပြီးတော့ ငြိမ်ခနဲ။

(၅)

အဲဒီည တစ်ညလုံး သူ လမ်းပျောက်နေခဲ့သည်။ နောက် မြက်ခင်းပြင်လေးတစ်ခုပေါ်မှာ သူ မောမောနှင့်

အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။ မိုးလင်းခါနီး အလင်းရောင်မသဲမကွဲအချိန်လေးမှာ တောထဲဝင်လာသည့် အကျီမပါ၊ ပုဆိုးစုတ်နှင့် လူကြီးတစ်ယောက်ကို သူ့မြင်ရသဖြင့် အားတက်သွားမိသည်။ ထိုလူကြီးမျက်နှာကတည်လွန်းသည်။ တောမုဆိုးတစ်ယောက်ဖြစ်မည်ထင်ပါသည်။ အခုကျတော့လည်း တောင်တက်၊ တောခုတ်သမားတွေလို ထင်ရသူတွေကို တစ်ယောက်စ၊ နှစ်ယောက်စ တွေ့မြင်ရသည်။ အားလုံးရဲ့မျက်နှာမှာ တက်ကြွပျော်ရွှင်မှုက ရှိမနေကြ။

“ဒီလမ်းအတိုင်း တည့်တည့်ထွက်သွားတာနဲ့ တောင်ခြေရောက်ပြီလေကွာ”

သူ တစ်ညလုံးပျောက်ခဲ့သည့်ထွက်လမ်းက အခု ကျတော့လည်း လွယ်ကူရှင်းလင်းနေသည်။ နောက် . . . ထူးဆန်းတာတစ်ခုက သူ မြေဆိပ်တက်မလာခြင်းပင်။ ဘယ်လိုနာကျင်မှုမျိုးကိုမှ သူမခံစားရ။

တောင်ခြေသို့ပြန်ရောက်လာတာများ မြန်မှမြန်။ ဟော . . . တွေ့ပါပြီ။ ကပီး၊ ကပီးကို မနေ့က ဆိုင်ဝိုင်းကူမသိမ်းပေးလိုက်ရ။ ကပီးအနားသို့ သူ့အပြေးသွားမိသည်။

“ဟင် . . . ”

ကပီးရဲ့အနားမှာ သူ့ဖေဖေနှင့်မေမေပါရှိနေကြပါလား။ ဟောဗျာ . . . မေမေ ဘာအတွက်ငိုနေပါလိမ့်။ မေမေငိုနေတာများ ကြည့်ရက်စရာပင်မရှိ။ သူပါ မေမေနှင့်အတူရောယောင်ပြီး ငိုမိသည်။ မေမေက သူ့ရှိနေတာကိုပင် ဂရုစိုက်နိုင်အောင် သားရေ . . . သားရေနှင့် အော်ငိုနေသည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ ကားအကောင်းစားကြီးတစ်စီးနှင့် လူနာတင်ယာဉ်တစ်စီး တွဲခနဲရပ်သွားသည်။ ကားအကောင်းစားကြီးပေါ်ကနေ ဖေဖေနှင့်အတူ လူကြီးတွေလေးငါးယောက်ဆင်းလာသည်။ နောက်ထပ် police လို့ရေးထားသော ဝိုင်ယာလက်ကားတွေ အများကြီးကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ယူနီဖောင်းမျိုးစုံနှင့် လူကြီးတွေလည်း အများကြီး။

“ဘေးကို . . . ဘေးကို”

အဝတ်စအဖြူရောင်ဖြင့်အုပ်ထားသည့် ကပ်တစ်ခုကို လူတွေအပြေးအလွှားသယ်လာပြီး လူနာတင်ယာဉ်

ဓမ္မတာရီ ၁၆၀

ပေါ်တင်တာ ကားတံခါးကို ကျိန်းခနဲပြန်ပိတ်သည်။ အမယ်လေး သားရေ . . . သားရေနှင့် မေမေအော်ငို နေတာမပြီးသေး။ မေမေမှာ သူ့ကလွဲပြီး နောက်ထပ် သားတစ်ယောက်ရှိသေးတာမို့လို့လား။ တယ်သားကို တပြုံး မေမေငိုနေတာပါလိမ့်။ မေမေက မေမေ့ကို သိုင်းဖက်ရင်း နှစ်သိမ့်ချော့မော့နေတာကို မြင်ရပါ သည်။

ကပီးက မျက်ရည်တွေကိုသုတ်ရင်း ကားတံခါး ပေါ်တင်ထိုင်လိုက်တာကို သူ့တွေ့လိုက်ရပါသည်။ ဝါဖြင့် ဒီနေ့ ကပီး ဈေးမထွက်ဘူးပေါ့။

ကပီးကိုကြည့်နေခါမှ ကပီးထက်ထိုင်လိုက်သော ကားပေါ်မှာ အမိခိုင်ကို သူ့တွေ့လိုက်ရသည်။ သူ့ အရမ်း ဖျော်သွားမိသည်။ ကြည့်စမ်း . . . အမိခိုင် သူ့ကို နှုတ် တောင်မဆက်။ မနေ့ကတော့ သူ့မှာ အမိခိုင်ကလေးလိုက် ရတာ။ အမိခိုင်ရေ . . . အမိခိုင်။

ဟင် . . . သူ့အော်ခေါ်နေတာကို အမိခိုင်မကြား ပါလား။ ပြီးတော့ အမိခိုင်က သူ့ကိုမြင်ဟန်လည်းမဟုတ်။ ရုတ်စက်လိုက်တာ အမိခိုင်ရယ်။ ငါကတော့ နင့်ကို လိုက် ရှာလိုက်ရတာ။ ငါ မနေ့ညက ဘာတွေ့ဖြစ်ခဲ့သလဲဆိုတာ ကို တောင်လေလပ်ပင်တွေ့သိပါတယ်ဟာ။ သူ့ ဝမ်းနည်း စွာနှင့် အမိခိုင်နားသို့ တိုးနိုင်သမျှတိုးသွားမိသည်။ သူ့တွေ့လိုက်ရသည်က အမိခိုင်လက်ဆုပ်ကိုင်ရင်း အမိခိုင်ငိုနေတာကို နှစ်သိမ့်မေးနေသည့်လူတစ်ယောက်။ ဟာ . . . ဘာတွေ့လဲ။ အမိခိုင်က ဒီကားရဲ့ခေါင်းခန်းမှာ ဘာလို့ထိုင်နေရသလဲ။ ဒီလူက ရန်ကုန်သုတေသန စာတမ်းအဖွဲ့က ဆရာတစ်ယောက်ပဲ။ ဒီကားကလည်း အဲဒီဆရာနှင့်အတူ ရန်ကုန်ကနေပါလာတာကို သူ သိသည်။ "စိတ်မကောင်းဘူး ကပီးရယ်၊ တွန်တော်တို့က အထွတ်၊ သူကအဝင် ကပ်ပြီးလွဲသွားကြတာကိုး၊ ကဲပါ လေ . . . မြစ်ပြီးမှတော့ သယ်တင်နိုင်ပါ့မလဲ၊ သွားကြ ပါနို့ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ကြရအေးမှာမဟုတ်လား"

သူ့တို့ဘာတွေ့ပြောနေကြပါလိမ့်။ ကားမှန်တွေ တင်လိုက်သဖြင့် သူ့ဘာမှမကြားရတော့။ ကားတွေ က တစ်စီးပြီးတစ်စီးပြန်ထွက်သွားကြသည်။ မေမေ နှင့် မေမေခရား၊ အမိခိုင်ရှိရာကားနားသို့ သူတိုးကပ် သွားချိန်မှာ မေမေနှင့်မေမေ တယ်ကားနှင့်ပြန်ထွက်

သွားကြမုန်း သူ့မြင်လိုက်။ သူ့ကိုလည်း ခေါ်မသွား ကြ။ ဘာတွေ့ကို တယ်လို့အရေးကြီးနေကြလို့ အားလုံး က သူ့ကို မမှထားခဲ့ကြတာပါလိမ့်။

(၆)

ဒီချယ်ရီပင်ကြီးအောက်မှာ သူ့ရှိနေခဲ့တာ တယ်နှုတ်ပါလိမ့်။

သူ့ကို အားလုံးကထားခဲ့ကြပြီးသည့်နေ့ကတည်း ကလေ့ ကပီးလည်း ဈေးလာမရောင်းတော့။ တောင် လေလပ်ပန်းလာခုတ်သည့် အမိခိုင်ကပါးကိုလည်း မတွေ့ ရတော့။

သူ စာမေးပွဲ အောင်လား မအောင်လားဆိုတာ ကိုလည်း သူ့ကို တယ်သူမှလာမပြောကြ။ အမိခိုင်လည်း တယ်ယနိုင်ငံကို သွားပြစ်လား၊ မသွားပြစ်လားဆိုတာ သူမသိရ။ သူ့နေထိုင်စရာ ဒီချယ်ရီပင်ကြီးရှိနေသေး တာ တော်ပါသေးသည်။

ဘဝဆိုတာကို ကိုယ်ကရွေးချယ်လို့မရဘဲ ဘဝက သာ ကိုယ့်ကိုရွေးချယ်တတ်တာ မဟုတ်လား အမိခိုင်။ နင့်လမ်းတို့ နင်အကောင်းဆုံးရွေးချယ်နိုင်မှာပါ။ နင်က ဉာဏ်အောင်းပြီး စာတော်တဲ့သူလေ။

ပြီးတော့ . . . အမိခိုင် နင် တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန် ဒီခေါ်ခူးစင်က တောင်လေလပ်ပန်းတွေဆီ အရောက်လာ လိမ့်မယ်လို့ ငါယုံကြည်နေမိတယ်။ ပြီးရင် နင်နဲ့အတူ တယ်ယနိုင်ငံကို ငါလိုက်ခဲ့မယ်။

"အိမ်ကလာဆိုတာ နှလုံးသားရဲ့နားခိုရာ"တဲ့။ သိလား အမိခိုင်။ နင့်အိမ်က ချင်းပြည်နယ်မှာပဲ ရှိတာမဟုတ်လား။

တစ်နေ့နေ့မှာတော့ နင့်နှလုံးသားတည်ရှိရာ ဒီချင်းပြည်နယ်ကို နင် တစ်ခေါက်တော့ပြန်လာဦး မယ်ဆိုတာ ငါသိတာပေါ့။

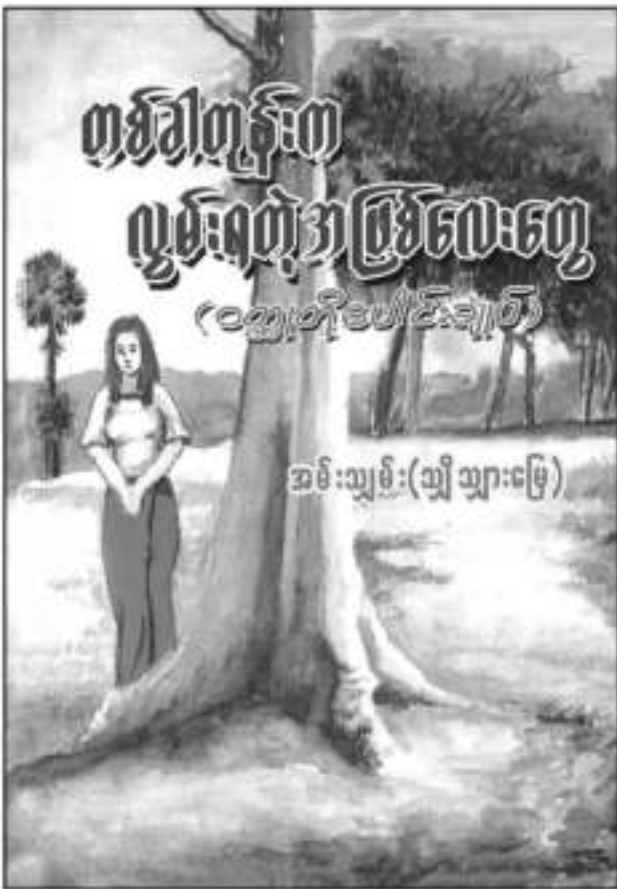
ပြီးတော့ . . . နင့်ကိုငါပြောပြချင်သေးတယ် အမိခိုင်။ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ငါမရှိတော့ရင်လေ ငါ့ကိုယ်စား နင့်ကို ဒီတောင်လေလပ်ပင်တွေ၊ ချယ်ရီတွေ က ပြောပြကြလိမ့်မယ်။ နင့်ကိုငါ ဘယ်လောက်ချစ်ခဲ့ တယ်ဆိုတာကိုပေါ့။

သဏ္ဍာန်(လားရှိုး)

ငွေတာရီ

စာအုပ်စင်

မောင်ကြည်သစ်ဦး

တစ်ခါတုန်းက လွမ်းရတဲ့အဖြစ်လေးတွေ
ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်
အမ်းသျှမ်း(သို့သျှမ်းမြေ)

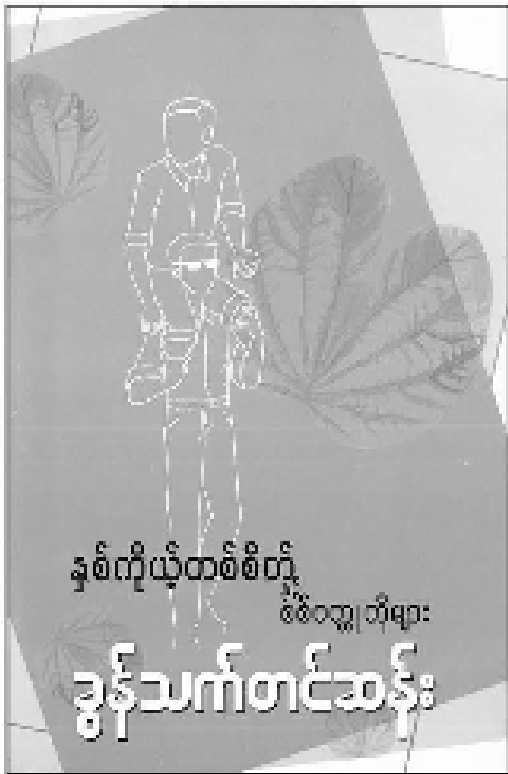
ယခုစာအုပ်တွင် 'ငယ်ငယ်တုန်းကဆရာ'ဝတ္ထုတို မှသည် 'အမ်းသျှမ်းနှင့် သို့သျှမ်းမြေ'ဝတ္ထုတိုအထိ ဝတ္ထုတိုအပုဒ် ၂၀ ပါရှိသည်။ 'ခြံ၍သုံးသပ်ရမည်ဆို လျှင် ဤစာအုပ်သည် သုတနှင့်ရသနှစ်ဖြာစုံလင်စွာ

ပါရှိသော စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ ပါဝင် သည့်အကြောင်းအရာ (Contents) ပိုင်းတွေ ဆန်းကြယ် သကဲ့သို့ ရေးသားသည့်စာဟန်ပုံစံ (Form) ကလည်း မြေပြစ်ညက်ညောပြီး ဆွဲဆောင်မှုအပြည့်အဝရှိသည်' ဟု အမျိုးသားစာပေဆုရ ဆရာ မနုဿကျော်ဝင်းက ဖွင့်ဆိုသည်။

'စော်ဘွားကြီး၊ ဝစီပိတ်ဆရာတော်၊ ဆေးတစ်ခွက်၊ တစ်ချိန်တည်း၊ ပန်းကလေးများမွှေးပါစေ၊ ရွာပုံတော်၊ အမ်းသျှမ်းနှင့် သို့သျှမ်းမြေ စတဲ့ဝတ္ထုတိုလေးများက တော့ စာရေးသူရဲ့ကြုံတွေ့ရတဲ့ဘဝမှာ မှတ်မှတ်သား သား ဖြစ်ရတာတွေကို သိစေချင်တဲ့စေတနာနဲ့ ရေးပြတဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးများဖြစ်ပါတယ်။ အကုန်မစုံဘဲ ခြုံလို့သာ အကြံပြုရပေမယ့် အမ်းသျှမ်းရဲ့ဝတ္ထုတိုလေးများမှာ စေတနာများကို မြင်ရတဲ့ လွမ်းရတဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးများ ပါလို့ ပြောပါရစေ'ဟု ဆရာဦးသန်းဇင်(ပါမောက္ခ- ငြိမ်း)ကလည်း ဖွင့်ဆိုထားပြန်သည်။

'အမ်းသျှမ်း(သို့သျှမ်းမြေ)သည် စာရေးအား ကောင်း၏။ စာအရေးအသားလည်း ကောင်းသည်။ နှစ် နှစ်အတွင်း လုံးချင်းစာအုပ် ၆ အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေ နိုင်ခဲ့၏။ နည်းနည်းနောနောအရည်အချင်းလား။ အရေးအသားကောင်းသူမို့ ဘာအကြောင်းရေးရေး ဖတ်ချင့်စဖွယ်ဖြစ်ပြီး ဘာစာပဲရေးရေး ဗဟုသုတ အသိပညာ အနည်းဆုံး တစ်ခုတော့ရစေ၏။ ပေး၏'ဟု ကဗျာဆရာ၊ စာရေးဆရာကိုချစ်ကလည်း ဖွင့်ဆိုထား သေးသည်။

ယင်းစာအုပ်၏ မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းဒီဇိုင်းကို ပန်းချီလွင်ဦးနှင့် ပန်းချီသူရဇော်တို့က ရေးဆွဲပြီး ၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ပထမအကြိမ်အဖြစ် အုပ်ရေ ၃၀၀၀၊ မတ်လတွင် ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် အုပ်ရေ ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး ၂၅၀၀ ကျပ်ဖြင့် ထင်ကျော်စာပေ၊ ဖုန်း ၀၉ ၇၉၅၅၀၉၅၉၆၊ ၀၉ ၇၉၅၅၂၀၅၉၉ က ဖြန့်ချိထုတ်ဝေသည်။

နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်နှင့် စစ်ဝတ္ထုတို့များ ခွန်သက်တင်ဆန်း

ယခုဝတ္ထုတိုလုံးချစ်စာအုပ်တွင် 'အမြဲတေ' ဝတ္ထုတိုမှသည် 'သိင်္ဂါကလာကြသူများ' ဝတ္ထုတိုအထိ ၂၄ ပုဒ်ပါရှိသည်။

'နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်နှင့် စစ်ဝတ္ထုတို့များ' ဟု အမည်ပေးထားသော စာအုပ်လေးသည် ကျွန်တော်၏ အဋ္ဌမမြောက် မွေးဖွားနေသော ဖြစ်ခဲ့သော မှတ်တမ်းလေးဖြစ်ပါသည်။ ထိုနှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်နှင့်စစ်ဝတ္ထုတို့များ စာအုပ်လေးတွင် ပြတ်သန်းခဲ့ရသည့် စစ်သားဘဝထဲမှ ရသစုံစစ်ဝတ္ထုတို ၀၅ ပုဒ်နှင့် The Hot News ဂျာနယ်တွင် ဖော်ပြပါရှိခဲ့သော အောင်းပီး ၉ ပုဒ်တို့ပါဝင်စုစည်းတင်ပြထားပါသည်။ ဟု စာရေးဆရာခွန်သက်တင်ဆန်းက အမှာတွင် ဖွင့်ဆိုသည်။

'ဒေါ်အောင်ပြဿနာနှင့် လမုသီးရှာပုံတော်' ဝတ္ထုတိုတွင်ပါရှိသော စာတစ်ပိုဒ်တွင်တော့ - "စောစောကလေးကလေး လိမ္မန်းတီးမှန်းသိရင် ဒီလောက်စုတ္တုခရောက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီလမုသီးဆိုတာကိုရှာနေရတာနဲ့ မနက်စာတောင်မစားရသေးဘူး၊ ခတ္တုများတွေ့ခဲ့လို့ကတော့ ချော့ကိုသောက်ကြည့်အံ့မယ်" ဟု တစ်ယောက်တည်း

စာဖျစ်တောက်တောက်ပြောရင်း၊ ထွက်သွားသော ဆရာကြီးသာခင်ကိုကြည့်ပြီး တိုင်းမှူးကြီးထံမှ ရှားရှားပါးပါးအပြုံးတစ်ခုတို့ရလိုက်သည်။

ခုတ်ယဇိုလ်မှူးကြီးလမုသီးဆိုသော အမည်သစ်တစ်ခုကို ကျွန်တော်လည်း အချိန်အတော်ကြာပိုင်းဆိုင်လိက်ရတော့သည်။ တိုင်းမှူးကြီးနှင့်တွေ့ဆုံရင်း အခေါ်ခံနေရသည်။ မောင်ရစ်ဘဝမှာ ထံတောင်နှင့် အထောင်းကောင်းလို့ ထုရင်ကမှတ်မိပြီး မဟာမဏ္ဍလ ပြစ်လာရသလို လမုသီးကြောင့် တိုင်းမှူးကြီးနှင့်ပိုပြီး ရင်းနှီးသွားရသဖြင့် လမုသီးကိုပင် ကျေးဇူးတင်နေမိသည်။

အသေးအဖွဲ့ဟူ၍ မရှိ အလေးအနက်ထားအောင် ရွက်ရမည်ဆိုသောဆောင်ပုဒ်အတိုင်း အသေးအဖွဲ့က အစ အလေးထားလိုက်စာကြသော တစ်မတော်မှာပင် တစ်ခါတစ်ရံ အလွဲလေးများနှင့်ကြုံရတတ်သည်။

ယခုခေတ်လို ဆက်သွယ်မှုနေ့စကောင်းပြီး ကယ်လီပုန်းများပြင်သာ ဆက်သွယ်နိုင်ပါက ဒေါ်အောင်းပြဿနာတို့ လမုသီးရှာပုံတော်တို့က ပြစ်လာမည်ကို မဟုတ်။ ထိုအချိန်က ဆက်သွယ်ရေးစက်တစ်ခုတည်းကိုသာ အားကိုးနေရသည့်အချိန် အထက်လူကြီးများကိုလည်း ပြန်မတင်ပြရဲနှင့်၊ လူပင်ပန်း၊ စိတ်ပင်ပန်းခဲ့ရပုံများကိုတော့ အလွဲလေးတွေ စုဆောင်းတတ်သည့် ကျွန်တော့်အတွက် တစ်ကမ္ဘာရလဲက ဟာသများရည်စက်လေးတစ်စက်အဖြစ်သာ မှတ်တမ်းတင်မိလိုက်ပါတော့သည် ဟူ၍ တစ်မတော်တွင် အဆင့်ဆင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ငိုလ်မှူးကြီးတစ်ဦး၏ ဘဝအလွဲလေးများကို ဖတ်ရှုရမည်ဖြစ်သည်။

ယခုစာအုပ်တွင် စုလည်ခေတ် မျက်နှာပုံဒီဇိုင်းရေးဆွဲပြီး ၂၀၁၉ ခုနှစ် မေလတွင် ပထမအကြိမ်အဖြစ် အုပ်ချုပ် ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး ၃၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ပြုသက်စေစာပေ တိုက် ၃၉-B အခန်း ၂၀၂၊ စံပယ်လမ်း၊ ယုဇနပလာဇာအနောက်၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း ၀၉ ၅၀၀၀၃၀၇ က ဖြန့်ချိထုတ်ဝေသည်။

မောင်ကြည်သစ်ဦး

တစ် လ အတွင်း

စာပေ နှင့် ယဉ်ကျေးမှု သတင်း

သော်ဇင်သစ်

မဲခေါင်စာပေဆုချီးမြှင့်ပွဲအောင်ပုဒ် သတ်မှတ်

မြန်မာနိုင်ငံက အိမ်ရှင်နိုင်ငံအဖြစ် ဦးစီးကျင်းပရမည့် မဲခေါင်စာပေဆုချီးမြှင့်ပွဲအတွက် ဦးတည်ချက်ဆောင်ပုဒ်အဖြစ် 'စာပေမှမွေးဖွားပေးသော ရင်းနှီးချစ်ကြည်ရေးစည်းစည်း' (Unity and Fraternity Born by Literature) ဟုသတ်မှတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြောင်း ဇူလိုင်လ ၂ ရက်၊ ဗွန်းလွဲ ၂ နာရီက ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး ကျောက်ထဲတားမြို့နယ်၊ ပန်းဆိုးတန်းလမ်းရှိ မြန်မာနိုင်ငံစာရေးဆရာအသင်း(ဗဟို) အစည်းအဝေးခန်းမ၌ ကျင်းပသော (ဗဟို)အမှုဆောင်အစည်းအဝေးတွင် အသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်ဝင်း(မနုဿကျော်ဝင်း)က အဖွင့်အမှာစကားပြောကြားရာ၌ ထည့်သွင်းပြောကြားခဲ့သည်။

အသင်းဥက္ကဋ္ဌကဆက်လက်ပြောကြားရာတွင် မဲခေါင်စာပေဆုချီးမြှင့်ပွဲ အောင်မြင်ရေးအတွက် အမှုဆောင်များပါဝင်သော လုပ်ငန်းကော်မတီအသီးသီးဖွဲ့စည်းပေးထားပြီးဖြစ်သဖြင့် အားလုံးစုပေါင်းလုပ်ဆောင်ကြပါရန် တိုက်တွန်းပြောကြားသည်။

အတွင်းရေးမှူး ဦးညွန့်တင်(မောင်မြိန်သူ-ကြို့ပင်ကောက်)က ပြီးခဲ့သောအစည်းအဝေးမှတ်တမ်းကို တင်ပြပြီး တက်ရောက်လာသောအမှုဆောင်များက အကြံပြုဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

မွေ့သန့်အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စာကြည့်တိုက်ပေါင်း ၄၀ သို့ စာအုပ်များလှူဒါန်း

စာရေးဆရာကောင်းသစ်၏ နှစ် ၇၀ ပြည့် မွေ့နေ့အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စာကြည့်တိုက်ပေါင်း ၄၀ သို့စာအုပ်များလှူဒါန်းပွဲအခမ်းအနားကို ဇူလိုင်လ ၄ ရက်၊ နံနက် ၁၁ နာရီက ရန်ကုန်မြို့၊ ဝိသိယတောင်ဆရာ့လမ်းရှိ House of Orchid ၌ ပြုလုပ်သည်။

အခမ်းအနားတွင် မြန်မာနိုင်ငံစာကြည့်တိုက်များဖောင်ဒေးရှင်းဥက္ကဋ္ဌ ဦးညွန့်ဇေယျက ဂုဏ်ပြုအမှာစကားပြောကြားပြီး စာရေးဆရာဟိန်းလတ်၊ စာရေးဆရာခေါက်တာခင်မောင်ညိုတို့က မုဒိတ်စကားများပြောကြားသည်။

ထို့နောက် မွေ့နေ့အလှူရှင် စာရေးဆရာ ကောင်း

သန့်က စာကြည့်တိုက်များသို့ စာအုပ်များလှူဒါန်းရခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းတင်ပြပြီး မြန်မာနိုင်ငံအနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ စာကြည့်တိုက် ၄၀ အား တစ်တိုက်လျှင် စာအုပ်ပေါင်း ၃၀၀ (ကာလတန်ဖိုးကျပ်လေးသိန်းမှ ခုနစ်သိန်း)နှုန်းဖြင့် လှူဒါန်းပေးခြင်းဖြစ်သည်။

စာရေးဆရာကောင်းသစ်၏ နှစ် ၇၀ ပြည့် မွေ့နေ့အထိမ်းအမှတ် စာအုပ်လှူဒါန်းခြင်းအစီအစဉ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံအနယ်နယ်အရပ်ရပ်ရှိ ရှင်သန်နေသော စာကြည့်တိုက်များထဲမှ စာကြည့်တိုက်ပေါင်း ၄၀ ကိုရွေးချယ်၍ ကလေးစာပေ သုတ၊ ရသ၊ လူငယ်စာအုပ် စုစုပေါင်း ၁၂၇၀၀ (ကာလတန်ဖိုး ကျပ်သိန်း ၁၉၀ ကျော်) ကုန်ကျခံ လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းများပြန်လည်ထုတ်ဝေရေးဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးကျင်းပ

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းများ ပြန်လည်ထုတ်ဝေရေး ဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးကို ဇူလိုင်လ ၁၈ ရက်၊ မွန်းလွဲပိုင်းက ရန်ကုန်မြို့၊ သိမ်ဖြူလမ်းရှိ ပုံနှိပ်ရေးနှင့် ထုတ်ဝေရေးဦးစီးဌာန၊ အစည်းအဝေးခန်းမ၌ ကျင်းပ သည်။

အစည်းအဝေးတွင် ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဝေါက်တာဖေမြင့်က မြန်မာ့ စွယ်စုံကျမ်းများပြန်လည်ထုတ်ဝေရေးအတွက် ပြင် ဆင်စီစဉ်နေသည်မှာ ကာလအတော်ကြာနေပြီဖြစ်ပါ ကြောင်း၊ တစ်ဖက်မှာလည်း အမှားအယွင်းကင်းစင် ပြီး ပိုမိုကောင်းမွန်လာအောင် ဆောင်ရွက်နေသည် ဟုမြင်ပါကြောင်း၊ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းပထမတွဲ ပြီးစီး ခါနီး အခြေအနေရောက်နေပြီဖြစ်ရာ ယင်းအခြေအနေ များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဆွေးနွေးကြစေလိုကြောင်း ပြော ကြားသည်။

ထို့နောက် မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းများ ပြန်လည် ထုတ်ဝေရေး ဦးဆောင်ကော်မတီနာယက ဦးသိန်းထွန်း၊ ကော်မတီဝင်ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဝေါက်တာခင်အေး (မောင်ခင် မင်-ဓနုဖြူ)နှင့် ကော်မတီအတွင်းရေးမှူး ဝေါက်တာ စန်းဝင်းတို့က မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း ပထမတွဲ (က မှ ကုတ်) အထိပြီးစီးမှုအခြေအနေများ၊ ပညာရှင်များ၏ ထောက် ညွှန်းချက်များနှင့် ဆောင်ရွက်ပြီးစီးမှုအခြေအနေများ ကို ဆွေးနွေးတင်ပြကြသည်။

ယင်းနောက် အစည်းအဝေးသို့တက်ရောက်လာ သူများက အထွေထွေကိစ္စရပ်များကိုဆွေးနွေးတင်ပြ ကြရာ ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး ဝေါက်တာဖေမြင့်က ပြန် လည် ဖြည့်စွက်ဆွေးနွေးသည်။

မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း ပထမတွဲ (က-ကု)ကို ၁၉၅၄ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ ဘာသာပြန်စာပေအသင်း

(စာပေဗိမာန်)က ပထမအကြိမ်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဒုတိယအကြိမ်ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ၂၀၁၉ ခုနှစ်တွင် မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းပထမတွဲ(က-ကုတ်)ကို ထပ်မံဖြည့်စွက် တည်းဖြတ်ပြင်ဆင်ပြီး ပြန်ကြားရေး ဝန်ကြီးဌာန၊ စာပေဗိမာန်နှင့် ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းတို့ ပူးပေါင်းထုတ်ဝေဖြန့်ချိသွားမည်ဖြစ်သည်။

ရွှေတံဆိပ်ဆု
အမျိုးသားပြတိုက်(ရန်ကုန်)သို့လှူဒါန်း

အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီးဦးရာဇတ် ရရှိခဲ့ သော ရွှေတံဆိပ်ဆုကို အများပြည်သူကြည့်ရှုနိုင်ရန် ဦးရာဇတ်၏သားဖြစ်သူ ဦးတင်မြင့်မိသားစုက ဇူလိုင် လ ၁၇ ရက်၊ မွန်းလွဲ ၁၂ နာရီ ၂၅ မိနစ်တွင် အမျိုးသားပြတိုက်(ရန်ကုန်)သို့ လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သာသနာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနမှ သိရသည်။

ကျဆုံးလေပြီးသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းနှင့် တကွ အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီး ၉ ဦးမှ တစ်ဦးအပါ အဝင်ဖြစ်သည့် ဆရာကြီးဦးရာဇတ်၏ အထက်တန်း ကျောင်းသားဘဝတွင် စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲမှ ဆုချီးမြှင့်ခံခဲ့ ရသော အလေးချိန် ၈ ဒသမ ၀၈ ဂရမ်ရှိ ရွှေတံဆိပ်ဆု (၁၉၀၉ - ၁၉၂၀) (metal)နှင့် ၎င်းအသုံးပြုခဲ့သော ကြေးမီးခြစ်အား အများပြည်သူကြည့်ရှုနိုင်ရေးအတွက် ဆရာကြီးဦးရာဇတ်၏သားဖြစ်သူ ဦးတင်မြင့်မိသားစုက အမျိုးသားပြတိုက်သို့လှူဒါန်းခဲ့သည်။

အဆိုပါအခမ်းအနားတွင် သာသနာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန ရှေးဟောင်းသုတေသနနှင့် အမျိုးသားပြတိုက်ဦးစီးဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးကျော်ဦးလွင်က လက်ခံရယူခဲ့ပြီး အလှူရှင်မိသားစုသို့ ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာ ပြန်လည်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

သော်ဇင်သစ်

Creating the Future
SATAKE

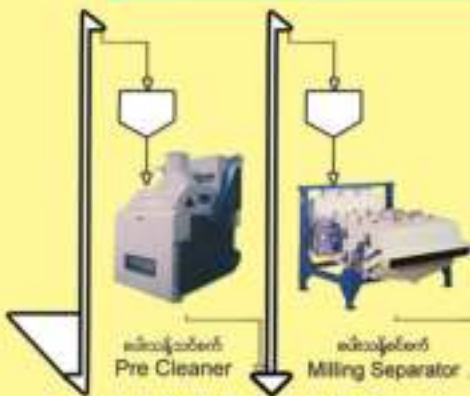
မြဝတီဘဏ်လီမိတက်၏ပံ့ပိုးကူညီမှုဖြင့် အဓိပတိလယ်ထွက်ကုန်ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေးမှ
တင်သွင်းသော SATAKE ဆန်စက်နှင့်ပစ္စည်းများ

Drying

ဆန်သန့်ချက်စက်
Dryer

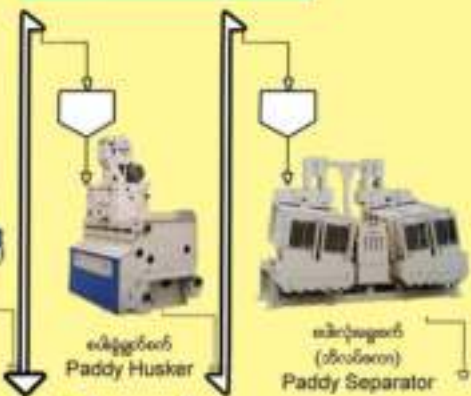
Receiving/Pre Cleaning

ဆန်သန့်ချက်စက်
Pre Cleaner

ဆန်သန့်ချက်စက်
Milling Separator

Husking

ဆွဲစက်
Destoner

ဆန်ပွင့်စက်
Paddy Husker

ဆန်ပွင့်ချက်စက်
(ဘီလင်ဆက်)
Paddy Separator

Rice Processing System

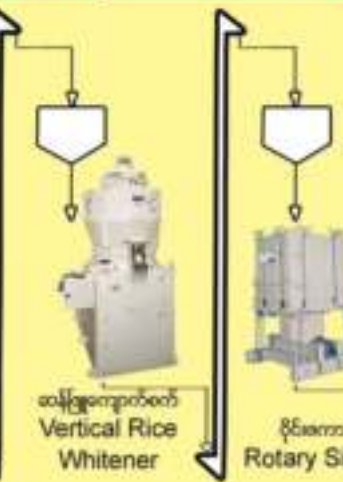

Milling

ဆန်ဖြူစက်
Vertical Rice
Whitener

Separating

ဆန်ဖြူစက်
Vertical Rice
Whitener

ဝိုင်းကော
Rotary Sifter

Polishing

အရောင်တင်စက်
Rice Polishing
Machine

Grading

စတာလုံး
Length Grader

Sorting

အရောင်ရွတ်စက်
Optical sorter

Packing

ဆီတံသွတ်စက်
Packer

ဆန်စက်ပစ္စည်းများအား လက်ငင်းငွေချေစနစ်၊ မြဝတီဘဏ်ဖြင့်ချိတ်ဆက်၍
Hire Purchase စနစ်တို့ဖြင့်ရောင်းချပေးလျက်ရှိပါသည်။

ရုံးချုပ် - စက်ဆန်း (၁၂) သိုလှောင်ရုံဝင်း (ယခင်တုန်သွယ်လယ်ယာသိုလှောင်ရုံ) အထက်ပုဇွန်တောင်လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
စုန်း - ၀၁ ၈၆၀၀၅၇၈၊ ဧကင် - ၀၁ ၂၅၂၀၁၅။ Email : adipatlimited@gmail.Com
အရောင်းပြခန်း - ဘုရင့်ခနောင်လမ်းနှင့် ပါရမီလမ်းထောင့်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ စုန်း - ၀၉ ၄၄၉၉၅၇၇၆၀

Moringa

ဒန့်သလွန်ရွက်ဆေး

Superfood

ဆံဇက် = 25ဆ

ဖိစာင်ဖီ = 7ဆ

ကယ်ဆီယမ် = 17ဆ

ဒန့်သလွန်ရွက်

ပရိုဇင် = 9ဆ

ပိုဇက်ဆီယမ် = 15ဆ

ဖိစာင်ခေ = 10ဆ

ဆီးချိုသွေးချို၊ သွေးတိုးဝေဒနာရှင်

ဝေကဆုံး နာဟာရဖြည့်စွက်စာ

- ဒန့်သလွန်ရွက်တွင် ပါဝင်သော ဝီတာမင်များ၊ သတ္တုဓာတ်များနှင့် မရှိမဖြစ် လိုအပ်သော အမိုင်နိုအက်စစ်များကြောင့် အာဟာရဓာတ်ပြည့်ဝစေပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကျန်းမာရေးအတွက် အထောက်အကူပြုသည်။
- ပန်ကရိယမှ အင်ဆူလင်ထွက်ရှိမှုကို ပိုမိုအားကောင်းစေပြီး သွေးတွင်းသကြားဓာတ် ပုံမှန် ဖြစ်အောင် ထိန်းညှိပေးနိုင်သောကြောင့် ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါတွင် သောက်သုံးနိုင်သည်။
- ဆီးရွှင်စေသောခြပ်ပေါင်းများ၊ အဆီနှင့် သွေးဖိအားကျစေသောခြပ်ပေါင်းများ ပေါင်းစပ် ပါဝင်နေခြင်းကြောင့် သွေးတိုးကျစေရန် အသုံးပြုနိုင်သည်။

09-43136775

